

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

**Využití celebrity endorsement
v rozhovorech v časopise ZOOT**

Diplomová práce

Autor práce: **Zuzana Drachovská**

Studijní program: **Mediální studia**

Vedoucí práce: **Mgr. Jan Miessler**

Rok obhajoby: 2018

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 11. května 2018

Zuzana Drachovská

Bibliografický záznam

DRACHOVSKÁ, Zuzana. *Využití celebrity endorsement v rozhovorech v časopise ZOOT*. Praha, 2018. 186 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce Mgr. Jan Miessler.

Rozsah práce:451 869 znaků včetně mezer

Anotace

Předkládaná diplomová práce se zaměřuje na využití celebrity v rámci propagace produktu, firmy či značky. Pro představu je zde zvolen konkrétní příklad, jehož komparace s podobnými ukázkami konkurence nastiňuje kritický pohled na fenomén celebrity endorsement a celebrit samotných. Stěžejní metodu práce tvoří zakotvená teorie s využitím opakovaného čtení a kódování. Tato metoda je v empirické části aplikována na rozhovory s celebritami z každého čísla časopisu ZOOT a následně jsou její výsledky vyhodnocovány a interpretovány. Základním cílem práce je potvrdit či vyvrátit tvrzení, že časopis ZOOT využívá formu komunikace odlišnou od své přímé konkurence.

Annotation

This master thesis is focusing on celebrity endorsement used for product, brand or company promotion. The chosen example is compared with similar competitive ones and demonstrates critical view on celebrity endorsement as a phenomenon and also celebrities. The Grounded theory using repeated reading and coding is chosen as an analysis method for this thesis. This method is used in empirical part of the paper, applied on the interviews from every issue of the magazine ZOOT published and its results are interpreted and evaluated afterwards. The main aim of this thesis is to confirm or disprove the statement that magazine ZOOT uses communication strategy that differentiate it from its competition.

Klíčová slova

Celebrity endorsement, celebrita, časopis ZOOT, komunikace, rozhovor, zakotvená teorie, ZOOT

Key words

Communication, Celebrity endorsement, celebrity, magazine ZOOT, interview, grounded theory, ZOOT

Title

The Using of Celebrity Endorsement in the ZOOT magazine Interviews

Poděkování

Ráda bych zde poděkovala především vedoucímu práce Mgr. Janu Miesslerovi za odborné vedení, jeho čas, důvěru, trpělivost a cenné rady, bez nichž by tato práce nevznikla. Dále Thee Kučerové a Davidu Petrovi, kteří byli ochotní a našli si čas ve svém nabitém programu, aby mi pomohli se získáním všech důležitých dat, své sestře Báře, která mi byla nápomocná nejen se zorientováním se v tématu, ale také s korekturami a v neposlední řadě svémamce, tátovi a celé rodině i kamarádům za trpělivost a psychickou podporu v průběhu psaní práce.

OBSAH

ÚVOD.....	4
I. TEORETICKÁ ČÁST.....	6
1. Celebrita, reklama a propagace	6
1.1. Aspekty reklamy	6
1.2. PR techniky	8
1.3. Využití celebrity při promování produktu	8
2. Celebrity endorsement.....	11
2.1. Celebrita.....	12
3. Marketingová komunikace	13
3.1. Než začneme komunikovat	14
3.2. Nástroje komunikace při promování produktu	16
3.3. Produkt.....	17
3.4. Marketingový výzkum	18
3.5. Podniková identita	19
3.6. Komunikace se zákazníkem.....	19
4. Marketing v módním odvětví.....	20
5. Charakteristika médií zabývajících se módním odvětvím.....	21
5.1. Tištěná média	22
5.2. Televize a rozhlas	22
5.3. Online média	23
5.4. Sociální sítě.....	24
6. Firma ZOOT.....	24
6.1. Časopis ZOOT	25
6.1.1. Inzerce v časopise ZOOT	27
6.1.2. Celebrity a časopis ZOOT	28
6.1.3. Konkurence a ocenění	29
6.1.4. Ukončení vydávání časopisu	29
6.1.5. Budoucnost časopisu ZOOT.....	30
II. METODOLOGICKÁ ČÁST	31
1. Cíle výzkumu a výzkumné otázky	31
1.1. Výzkumné otázky	31
2. Hypotéza	31
3. Použitá výzkumná metoda	32

3.1.	Zakotvená teorie.....	33
3.1.1.	Postup zakotvené teorie	34
3.2.	Aplikace metody	37
III.	EMPIRICKÁ ČÁST	39
1.	Srovnání komunikace vybraných časopisů	39
1.1.	ČiliChili	39
1.2.	ČD.....	40
1.3.	Marwick.....	41
1.4.	Magnus.....	42
2.	Analýza časopisu ZOOT	43
2.1.	Jednotlivá čísla časopisu ZOOT	43
2.1.1.	První číslo – duben 2015	45
2.1.1.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	46
2.1.2.	Druhé číslo – květen 2015	49
2.1.2.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	50
2.1.3.	Třetí číslo – červen 2015	53
2.1.3.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	53
2.1.4.	Čtvrté číslo – červenec 2015.....	57
2.1.4.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	58
2.1.5.	Páté číslo – srpen 2015	63
2.1.5.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	63
2.1.6.	Šesté číslo – září 2015	68
2.1.6.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	69
2.1.7.	Sedmé číslo – říjen 2015	74
2.1.7.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	74
2.1.8.	Osmé číslo – listopad 2015.....	80
2.1.8.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	80
2.1.9.	Deváté číslo – prosinec 2015.....	86
2.1.9.1.	Struktura a analýza rozhovoru.....	87
2.1.10.	Desáté číslo – leden / únor 2016	93
2.1.10.1.	Struktura a analýza rozhovoru	94
2.1.11.	Jedenácté číslo – březen / duben 2016	99
2.1.11.1.	Struktura a analýza rozhovoru	99
2.1.12.	Dvanácté číslo – květen / červen 2016.....	104
2.1.12.1.	Struktura a analýza rozhovoru	105
2.1.13.	Třinácté číslo – červenec / srpen 2016	110

2.1.13.1.	Struktura a analýza rozhovoru	111
2.1.14.	Čtrnácté číslo – září / říjen 2016	118
2.1.14.1.	Struktura a analýza rozhovoru	118
2.1.15.	Patnácté číslo – listopad / prosinec 2016.....	123
2.1.15.1.	Struktura a analýza rozhovoru	124
2.1.16.	Šestnácté číslo – leden / únor 2017	129
2.1.16.1.	Struktura a analýza rozhovoru	130
2.1.17.	Sedmnácté číslo – březen / duben 2017	135
2.1.17.1.	Struktura a analýza rozhovoru	136
2.1.18.	Osmnácté číslo – květen / červen 2017	141
2.1.18.1.	Struktura a analýza rozhovoru	141
2.1.19.	Devatenácté číslo – červenec / srpen 2017.....	146
2.1.19.1.	Struktura a analýza rozhovoru	147
2.1.20.	Dvacáté číslo – září / říjen 2017.....	152
2.1.20.1.	Struktura a analýza rozhovoru	153
2.1.21.	Dvacáté první číslo – listopad / prosinec 2017.....	158
2.1.21.1.	Struktura a analýza rozhovoru	158
2.2.	Závěry analýzy.....	164
2.2.1.	Interpretace výsledků kódování rozhovorů	164
2.2.1.1.	Interpretace kódování	166
2.3.	Diskuze	175
IV.	ZÁVĚR.....	177
V.	SUMMARY	178
VI.	POUŽITÁ LITERATURA	179
VII.	SEZNAM PŘÍLOH	186

ÚVOD

Módní odvětví je poměrně složité zařadit a kategorizovat. Jedná se o masový průmysl, nebo spíše okrajový, zajímavý pouze pro jistou skupinu lidí? Na začátku je nutné si určit, z jakého úhlu pohledu se na módu díváme. Jestliže si pod tímto označením představíme čistě oblečení, které každý z nás nosí, pak se můžeme zcela jistě bavit o masovosti tohoto odvětví. Zaměříme-li se ovšem na módu jako uměleckou disciplínu, je možnější pokládat spíše za oblast zájmu určité komunity, kterou spojuje nadšení pro jednotlivé módní kousky a mnohdy i extravaganci. V rámci této komunity jsou pak jisté pojmy zcela běžné, zatímco nezasvěcení mnohým označením nerozumí. Tak je tomu ovšem v jakékoliv vymezené skupině. Nejužší jádro módních nadšenců tvoří módní návrháři, fotografové, ikony a další „módní elita“.

Tato diplomová práce se věnuje módnímu odvětví někde na pomezí masového a elitního či unikátního pojetí. Dotýká se především marketingu, propagace a funkčnosti s využitím zapojení celebrity. Masovost je zde zastoupena příkladem, jímž je online e-shop ZOOT, a na němž jsou veškeré aspekty znázorněny. Tu elitní část pak tvoří zapojení celebrit jakožto nástroj marketingu. Stěžejní podklady pro praktickou část tvoří veškerá čísla časopisu ZOOT, který byl vydáván stejnojmenným e-shopem v letech 2015-2017, a z nichž každé přicházelo s jednou či více celebritami. Jeho deklarovaným cílem bylo propojit online a offline, zároveň přinést určitou přidanou hodnotu, něco navíc, co by ZOOT učinilo unikátním. Každé číslo mělo dané téma a rozhovor s celebritami doplňovaly další rubriky pojící se k hlavnímu námětu.

Časopis se snažil odlišovat od konkurence jak formou, tak obsahem. Přestože se jednalo o propagační materiál, autoři se pokoušeli dělat tzv. „chytrý lifestyle“ a to prostřednictvím rozhovorů, jež se měly odlišovat od standardních, dále pak měla jeho jedinečnost spočívat v hravosti, která byla patrná z fotografií, textů, rubrik, ale také z typografie či motivů použitých pro layout časopisu. Jako každý projekt i tento v sobě nesl jistá rizika, v tomto případě pramenila hlavně z důvodu financování. Magazín byl nabízen zdarma, tudíž negeneroval žádný zisk a stal se tak předmětem spekulací, které vedly k pochybnostem o správném rozdělování rozpočtu vymezeného na jeho tvorbu. Tyto úvahy vedly až k jeho zrušení na konci roku 2017.

Tato diplomová práce analyzuje způsob, jakým internetový obchod ZOOT komunikuje ve spojení s celebritami a to s využitím zakotvené teorie, jež bude aplikována na rozhovory s osobnostmi otištěnými v jednotlivých číslech časopisu. Zvláštní pozornost je zde věnována prvku tzv. celebrity endorsement, protože přestože se nejedná o inovativní způsob komunikace, tým zabývající se tvorbou tohoto konkrétního magazínu měl snahu tento prvek zakomponovat odlišným způsobem než jeho přímá konkurence. ZOOT netvoří ojedinělý koncept, nicméně patří k prvním vlašťovkám v naší zemi, které s ideou „nabízet všemožné značky na jednom místě za co možná nejlepší ceny“ přišly. Jak tato práce dokazuje, důraz na celebrity endorsement může být dvojsečný. Přestože využití celebrity při promování ať už produktu nebo firmy má i z hlediska ostatních časopisů, které jej stejně jako ZOOT využívají, velký potenciál, nakonec byla i tak výroba časopisu zastavena a to z důvodů, které budou popsány v kapitole zaměřující se detailně na jeho fungování.

Na následujících stranách se kromě teoretické části, v níž se pokusím popsat nejpodstatnější body důležité pro uchopení tématu, tedy stručné základní a obecné představení samotného e-shopu, vymezení problematiky využití celebrity pro zviditelnění obecně a následné zasazení do kontextové části, tedy aplikace na zde popisovanou firmu ZOOT, metodologické části, ve které popíši použitou výzkumnou metodu a cíle této konkrétní práce, budu zabývat také částí empirickou, v níž aplikuji teoretické poznatky na praktickou ukázkou a demonstruji na konkrétních příkladech.

Od původního tématu došlo k poměrně značnému odchýlení jak ve zkoumaném příkladu, tak metody výzkumu. Prvotní analýza měla proběhnout na příkladu Mercedes-Benz Prague Fashion Weeku a to pomocí kvantitativní obsahové analýzy, brzy však bylo zjištěno, že tato forma studie je co do množství podkladů a možných vyvozených výsledků nedostačující.

I. TEORETICKÁ ČÁST

Téma diplomové práce se věnuje komunikaci online firmy ZOOT prostřednictvím časopisu se zapojením celebrit, v teoretické části budou tedy popsány aspekty týkající se právě komunikace se zákazníkem při promování produktu, jednotlivá komunikační média, firma ZOOT a celebrita jakožto nástroj marketingu. Vzhledem k povaze média, jež je předmětem zkoumání v rámci diplomové práce, se zaměřím na popis především tištěných materiálů, tedy i konkurence, okrajově dojde také k rozboru dalších forem komunikace, které jsou v oblasti módního designu využívány nejvíce.

1. Celebrita, reklama a propagace

V následující podkapitole se zaměřím na popis fenoménu celebrity a jejího využití při promování produktu, tedy v marketingové komunikaci. Nejprve se rozepíši obecně o reklamě, jejích aspektech a PR technikách, dále se přesunu ke konkrétnějším praktikám v rámci marketingu a v neposlední řadě také k popisu prvku celebrity endorsement.

1.1. Aspekty reklamy

Každá reklama sestává z několika částí, z nichž první je *sdělení*, které má být recipientovi předáno. Jedná se o velmi komplexní aspekt, je důležité pečlivě si rozmyslet komu má být sdělení komunikováno a jaké prostředky k tomu využít v rámci zachování hodnot značky a efektivity reklamy. „*V ideálním případě by mělo sdělení získat pozornost, udržet zájem, vzbudit touhu a vyvolat akci (tento rámeček odvozený od anglických názvů jednotlivých fází – Attention, Interest, Desire a Action – je známý jako model AIDA). Při sestavování zprávy musí marketingový komunikátor rozhodnout, co říci (obsah sdělení) a jak to říci (struktura a formát sdělení)*“ (Kotler et al., 2007, s 824.) Kromě samotného znění sdělení tak tedy řeší zároveň jeho vizuální stránku, v rámci které je možné využít fotografie, ilustrace a další grafická zpracování, dodatečné textové informace, slogan apod. *Tvůrce sdělení by měl pomýšlet na následujících několika bodech.*

- *Co je hlavním cílem reklamy?*
- *Jaké nejdůležitější sdělení by měla reklama nést a předat?*
- *Bude sdělení komunikováno přímo nebo nepřímo?*
- *Jakou formou bude sdělení předáno (obrazově, textově)?*

(Foret, 2011, s. 269-270).

Dalším a velmi důležitým krokem je **volba média**. Médium je prostředek, jak dostat pracně vytvořené sdělení mezi obecnost. Volit mohou autoři sdělení mezi „*tištěnými médii (noviny, časopisy, direct mail), vysílanými médii (rádio, televize), obrazovými médii (billboardy, tabule, plakáty) a online a elektronickými médii (online služby, webové stránky, CD, DVD)*“ (Kotler et. al, 2007, 830). Přestože je dnes nejrozšířenějším médiem online, v případě módního a kosmetického odvětví je tištěná podoba reklamy, především v časopise, stále nejvyužívanější. Co se televize a rádia týče, tyto platformy umožňují produkty promovat pomocí krátkých filmů či zvukových záznamů, skrze něž mohou značky a designéři vyprávět příběh a vtisknout tak produktu jistou tvář a unikátní vyznění.

Volba média závisí na skupině, kterou má dané sdělení zaujmout. Je logické, že módní časopis si koupí nadšenci, kteří se o odvětví zajímají. Oproti tomu například televizní reklama je cílena i na ty, pro které oblast módy natolik atraktivní téma nepředstavuje. „*Použití masmédií má na kupujícího často také dopad nepřímý, protože vyvolává osobnější komunikaci*“ (Kotler et. al, 2007, s. 830). Tato forma reklamy je tak ideální pro budování povědomí o značce. Další cestu představují venkovní reklamy jako plakáty, billboardy nebo reklamní plochy umístěné na prostředcích hromadné dopravy. Vedle těchto tradičních médií se do popředí zájmu dostávají nové formy, které jsou pro oblast módy tolik důležité vzhledem k její rychle se měnící povaze. Zde se jedná samozřejmě o online propagaci, tedy reklamu internetovou. Do této oblasti zařazujeme samotné weby, sociální sítě, blogy a videa.

I přesto, že je zvolena správná cílová skupina, médium i rozmyšlené samotné sdělení, špatné **načasování** spuštění této propagace může celému procesu výrazně uškodit. Do této kategorie spadá například celková délka kampaně nebo odhad ideálního data nasazení reklamy. Ke správnému načasování se pojí také celkové plánování kampaní. Autoři si musí utvořit ucelenou představu o podstatě sdělení, na jejímž základě se mohou věnovat rozmyšlení všech výše zmíněných aspektů a propojit je s co možná nejefektivnějším rozdělením rozpočtu.

Poslední krok, **měření efektivity** reklamy, přichází ve chvíli, kdy je již celá kampaň spuštěna. Měření efektivity, „*zahrnuje dotazování členů cílového publika, zda si sdělení pamatují, kolikrát je viděli, co si z něj konkrétně vybavují, jaký pocit z něj mají a jaký měli a mají vztah k firmě a jejím produktům*“ (Kotler et. al., 2007, s.831).

1.2. PR techniky

Public relations, nazývané také PR, představují veškeré aktivity, které organizace provádí pro komunikaci s cílovým publikem a za které většinou přímo neplatí (Kotler et al., 2007, s. 837). Mezi PR techniky je možné zařadit také **product placement**, v rámci kterého jsou značky a produkty umisťovány do filmů, seriálů a televizních pořadů, hudebních videí, digitálních her či knih a *samy o sobě nemají reklamní charakter, nejedná se tudíž o skrytou reklamu, ale o určitou analogii ke komerčnímu sdělení či advertorialu. Nejčastěji je cíleno na diváky ve věku 15-25 let a výrobky bývají zpravidla zobrazeny v pozitivní situaci, aby diváci měli náležitý důvod se s nimi identifikovat. Základním cílem využití product placementu bývá redukce nákladů tvůrců díla, do něhož chtějí produkt bezplatně či za úhradu zapůjčit nebo využít lokality* (Příkrylová, Jahodová, 2010, s. 256). Jedná se o formu podprahové reklamy a v oblasti módy je asi nejznámějším příkladem seriál Sex ve městě, v němž se návrhářská jména objevují téměř ve všech dílech. Product placement se mnohdy spojuje také s celebritami, které se mohou stát buď tváří jisté značky, nebo od návrhářů získávat oblečení za účelem zviditelnění jména či značky.

1.3. Využití celebrity při promování produktu

Celebrity, potažmo známé a vlivné osobnosti, jako nástroj marketingu byly využívány již na konci 19. století, například „*královna Victoria pro Cadbury's Cocoa. Využití celebrit se však ve větší míře rozmohlo až v sedmdesátých letech 20. století, kdy se výrazně rozmohla filmová a televizní tvorba a s tím také produkce takzvaných hvězd*“ (Erdogan, 1999, s. 292). To, co bylo ještě nedávno považováno za zastínění své herecké kariéry, se nyní stalo naprosto běžným či dokonce vyhledávaným zviditelněním.

Tváří produktu ovšem nemusí být pouze veřejně známá osoba. Pokud si firma pro určitý produkt vybere i někoho neznámého a využívá jej v reklamách po několik let, potenciální zákazníci se mohou s takovou osobou ztotožnit často mnohem snadněji než s celebritou, kterou znají z televizních obrazovek či sportovních utkání apod. Recipient má pocit, že se jedná o běžného občana jako je on sám a může tak pro něj být odpoutání se od předsudků a uvěření, že daný produkt chutná nebo pomáhá i obyčejným smrtelníkům, mnohem jednodušší. Z četných studií však stále vychází, že využití celebrity je z ekonomického hlediska pro firmy výhodnější (Erdogan, 1999, s. 294). Jinými slovy zapojení celebrity do reklamy zvyšuje obrát dané firmy.

Erdogan ve svém článku zhodnotil kromě výhod také *potenciální rizika, která mohou ve spojení firem a známých osobností plynout* (Erdogan, 1999, s. 295). Mezi nepopiratelný klad samozřejmě patří zaujetí divákovy pozornosti. Celebrita v reklamě také zajišťuje vystoupení z řady stejných a pro mnohé otravných reklam. V případě nové značky přidává na zapamatovatelnosti, jedná-li se o značku stávající, ale ne příliš známou, stává se celebrita nástrojem pro její zviditelnění a vstoupení do povědomí možných zákazníků. Známa osobnost se může stát pro firmu a značku také záchranou její životnosti a to v případě, pokud dojde ze strany značky k pochybení a z pohledu konzumentů se stane nedůvěryhodnou. Celebrita může napomoci i v případě vstupu na mezinárodní trh, čehož využila například „*Pizza Hut, kdy díky spojení se světově známými modelkami Cindy Crawford, Lindou Evangelistou nebo hvězdou seriálu Pobřežní hlídka Pamelou Anderson získala popularitu i za hranicemi Spojených států amerických*“ (Erdogan, 1999, s. 296).

Jak již bylo řečeno, zapojení celebrit do marketingu s sebou nese také mnohá úskalí a nejisté výsledky. „*Špatně vybraný mluvčí může způsobit potíže a poškodit image značky*“ (Kotler et al., 2007, s. 831). Pokud celebritě klesne popularita, dostane se do situací na hranici zákona nebo se okolo jejího jména začnou rojit kontroverzní zvěsti apod. může to firmě i velmi ublížit. Ačkoliv je tedy tvář celebrity schopna v poměrně krátkém čase zvýšit důvěryhodnost produktu a firmy, dokáže ji stejně tak rychle zase zničit. Problém může nastat také v případě, kdy se celebrita v promování značek a produktů angažuje pro rozličné firmy. V takových situacích pak snadno dochází k dezorientovanosti recipientů, kteří mohou mít následně problém přiřadit ten který produkt ke správné značce.

K využití celebrity lze přistupovat i z *hlediska dvou modelů - modelu zdroje důvěryhodnosti a modelu zdroje atraktivitu*. Přestože jsou tyto modely využívány hlavně pro teorii sociálního ovlivňování, Erdogan je v tomto případě aplikoval na téma celebrity endorsement. První z výše zmíněných, tedy **model zdroje důvěryhodnosti** tvrdí, že *celebrita zde zastává zdroj mínění, kterému obecnost uvěří a je tak vhodným nástrojem k ovlivnění jejich názoru, přístupu nebo chování. Ze strany značky je v tomto případě důležitá volba osobnosti, kterou chce přizvat ke spolupráci, a to především z hlediska dosavadního povědomí o celebritě samotné co se upřímnosti, věrohodnosti a bezúhonnosti týče* (Erdogan, 1999, s. 297). Je třeba zvolit takovou tvář, jež je považována za spolehlivou, zároveň však ze studie Friedmana a kol. (1978) vychází jako velmi důležitý předpoklad skutečnost, *je-li daná celebrita mezi širokou veřejností oblíbená a platí, že čím*

oblíbenější hvězda, tím důvěryhodnější se obecnostu jeví. Podle jiné studie, výzkumu Ohanian (1991), ovšem není zcela jasná korelace mezi důvěryhodností a plánem příjemce reklamního sdělení daný produkt nakoupit. Dalším aspektem je také **specializace** tváře produktu. „Sdělení předávaná vysoce důvěryhodnými zdroji jsou přesvědčivější. Farmaceutické firmy chtějí, aby o přínosech jejich produktů vyprávěli lékaři, protože ti mají v tomto oboru značné odborné znalosti a tedy i velkou důvěryhodnost“ (Kotler et al., 2007, s. 831).

Druhým **modelem** je **zdroj atraktivity**, přičemž firmy volí celebrity na základě jejich vzhledu a sociálního statutu, který by měl zaručit vyšší prodejnost. V případě tohoto modelu je ovšem nutná vizuální složka reklamy – tedy „kampaně šířené prostřednictvím televize nebo tištěné reklamy“ (Erdogan, 1999, s. 299) a v dnešní době také skrze online média a sociální sítě. Atraktivita je využíváno napříč všemi odvětvími, neodmyslitelně však patří především k oblasti kosmetiky, módy a životního stylu.

Přestože se může zdát, že čím hezčí tvář se v reklamě objeví, tím vyšší zisky firmě zajistí, mnohé studie dokazují, že ne vždy je vše tak jasně dané. Například studie Pettyho a Cacioppa (1980) odhalila, že v případě *nízké angažovanosti přímé osoby* či *tváře celebrity (soustředění se například pouze na vlasy)* docházelo k vyšší míře přesvědčení zákazníka ke koupi, než v případě *opačném, tedy vysoké angažovanosti - vysokého zapojení celebrity jako osobnosti*. V případě pozdější aplikace této studie na jiný produkt, jednorázový holicí strojek Edge, došli autoři Petty, Cacioppo a Schumann k odlišným závěrům. *Při nízkém zapojení celebrity či osoby podporující prodej docházelo k výraznému zvýšení zájmu o produkt, ovšem na zvýšení zájmu o značku měla mnohem větší dopad vyšší míra angažovanosti celebrity* (Petty et al., 1983). O dva roky později se do výzkumu na základě stejného produktu, jednorázových holicích strojků Edge, pustili také Kahle a Homer, kteří se ve své studii zajímali především o atraktivitu a oblíbenost celebrity. V případě atraktivity celebrity, jejího vzhledu, došli autoři k závěru, že *čím atraktivnější celebrita, tím se zájem o produkt zvyšoval, u oblíbenosti tomu tak ovšem nebylo* (Kahle a Homer, 1985).

Již Aristotelův citát: „Krása je silnější doporučení než jakýkoliv úvodní dopis,“ jasně poukazuje na funkci krásy a je aplikovatelný i v moderní době. Lidé mají tendenci předpokládat, že dobře vypadající jedinci jsou zároveň chytrější, mají to „něco“ navíc. Erdogan tento jev popisuje jako „*halo efekt*“, *kdy podle některých ti, kteří*

oplývají určitou vlastností hodnocenou nadprůměrně, automaticky vynikají také v jiných oblastech(Erdogan, 1999, s. 301).

Není žádným tajemstvím, že dopad sdělení stojí na podobnosti, rozeznání a zalíbení, přičemž se musí divák s osobou v reklamě ztotožnit a jednodušeji tak uvěřit, že daný produkt bude mít i na něj stejné účinky. Ideálně tedy, pokud je mu i v krátkém několikaminutovém spotu představena proměna, kterou zapříčinil promovaný produkt na osobě v reklamě. Recipient očekává, že stejných výsledků díky této vychytávce docílí i on sám a má tendence produkt zakoupit.

Z výše popsaného je tedy možné dojít k závěru, že *v moderní době je reklama spjatá se známou osobností jednou z nejvyhledávanějších forem promování produktu a marketingu* (Euromonitor International, 2014). Přestože se mnohé studie zabývající různými přístupy k tomuto fenoménu staví odlišným způsobem, výsledky víceméně potvrzují silný vliv celebrity na prodej, a to jak v pozitivním, tak v negativním slova smyslu.

2. Celebrity endorsement

Další podkapitola teoretické části si klade za cíl seznámit čtenáře s klíčovým termínem prolínajícím se napříč celou diplomovou prací, kterým je celebrity endorsement. Kromě samotného pojmu popsaného na základě děl autorů, kteří se označení věnují, se pozastavím také nad celebritami samotnými a pokusím se přistupovat k termínu kriticky a analyzovat pojem optikou tvůrců marketingových sdělení

Celebrity endorsement, do češtiny volně přeloženého jako využití celebrity v rámci marketingu a propagace, má již svou dlouholetou historii. Jakmile známá a oblíbená tvář propaguje jistý produkt, nahlodává to v našich myslích možnost koupě. Když to pomáhá té či tomu, proč ne mně? McCracken v článku pro Journal of Consumer Research z roku 1989 charakterizuje **celebrity endorser** jako „*veřejně známou osobnost, která tohoto privilegia využívá v případě promování jistého produktu*“ (McCracken, 1989, s. 310). Při spojení celebrity a značky či produktu je známá osobnost automaticky s tímto produktem či značkou asociována, což vede ke změně vnímání značky a její pozice. Zde je zcela stěžejní výběr celebrity, který závisí na image a filozofii firmy či značky.

Podle Davie-Brown indexu si může každá značka na základě osmi kritérií zjistit, která z celebrit je pro ni tou nejvhodnější. „*Těchto osm kritérií tvoří vzhled a vystupování,*

výraznost, vliv, důvěryhodnost, schopnost doporučit a podporovat, schopnost nastolování trendů, postavení a povědomí“ (Posner, 2011, s. 162). Spojením produktu či firmy s celebritou v rámci propagace se nejedná o žádnou ojedinělost, spíše naopak, v dnešní době jsme na známé osobnosti v reklamách natolik zvyklí, že nás téměř překvapují ty, v nichž vystupují obyčejní lidé. Většina reklam s celebritami nemá za cíl šokovat, snahou je, aby byla spolupráce pro obě strany výhodná a nedošlo k jakémukoliv narušení reputace. Jak je ovšem známo výjimka potvrzuje pravidlo, můžeme tedy najít i takové značky, které staví propagaci na kontroverznosti.

2.1. Celebrita

Ještě před ponořením se do probírání jednotlivých výzkumů o využívání celebrit je třeba si na začátku ujasnit a definovat význam slova celebrita. V knize *Understanding Celebrity* její autor Graeme Turner nabízí různé přístupy a pochopení tohoto označení. Nejprve analyzuje pohled z úhlu novinářů a sloupkařů kteří celebritu považují za „*příznak znepokojujícího kulturního posunu*“ a to směrem ke společnosti, která inklinuje spíše k peněžním a vizuálním jevům a momentálním senzacím namísto k trvalým, psaným a racionálním hodnotám. Další úhel popisuje z hlediska těch, kteří do celebrit investují a podle Turnera celebritám připisují vrozenou a „*přirozenou*“ vlastnost, kterou oplývají pouze jakožto neobyčejní jedinci, a jejichž kvalita je objevena díky tzv. hledačům talentů. V naprostém kontrastu k těmto dvěma teoriím stojí třetí pramenící z řad akademiků, kteří celebritu považují za předmět výzkumu a charakterizují ji jako produkt mnoha kulturních a ekonomických procesů (Turner, 2014, s. 4).

Daniel Boorstin popisuje celebritu jako „*osobu, která je známá pro svou známost*“ (Boorstin, 1971, s. 58). Celebrita dle Boorstina dosahuje slávy odlišením se od veřejnosti, nikoli velkými činy nebo dokonce zásluhami. Boorstin celebritu připodobňuje k takzvané „*pseudoudálosti*“. Tento pojem použil poprvé ve svém díle *The Image: Guide to Pseudo-Events in America* v roce 1961 a jeho význam uvádí jako *uměle vytvořenou událost, která je zinscenovaná pouze pro média*. Celebritu pak na základě tohoto tvrzení označuje jako „*lidskou pseudoudálost*“.

Co ovšem taková celebrita či osobnost znamená pro média? Dle slov Marshalla z jeho díla *Celebrity and Power: Fame in Contemporary Culture* z roku 1997 se celebrita stala „*klíčovým objektem zájmu pro média, osobní touhy pro veřejnost a aspektem ve*

vyjednávání a organizování kulturních významů“ (Marshall, 1997, s. 72-73). Zajímavý je také pohled dnešní společnosti a sociologů. V moderní době, ač mnohdy nevědomky, propojujeme celebritu s náboženstvím nebo alespoň pojmy, jež se k náboženství pojí. Jako příklad mluvící za všechny lze uvést výrok „*Je Elvis bůh?*“, který má v tomto případě *poukazovat na jeho neobyčejnost a jedinečnost* (Turner, 2014, s. 6).

3. Marketingová komunikace

Hlavní téma diplomové práce je úzce spjata nejen s celebritou, ale zároveň s praktikami marketingu a promování. Je tedy nevyhnutelné dotknout se zde, byť jen okrajově, také marketingové komunikace. Následujících několik stran se tedy zabývá jak obecným popisem této disciplíny z úhlu pohledu specialistů, kteří se danou oblastí dlouhodobě zabývají, tak také dílčími aspekty, jež jsou pro účely práce stěžejní.

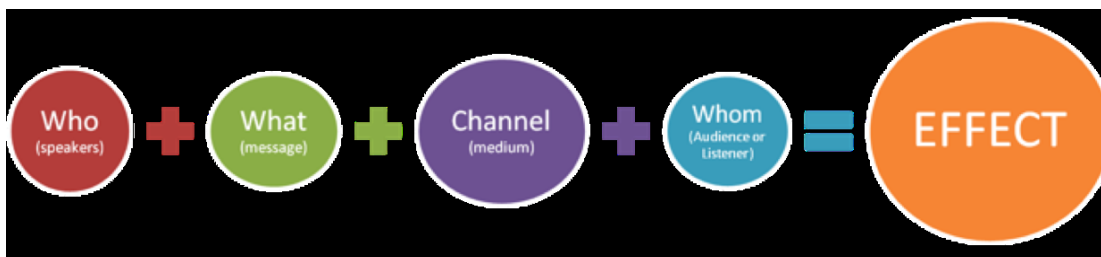
Při promování produktu existuje několik cest, jak dosáhnout co možná nejefektivnějšího výsledku. Marketingová komunikace nám v dnešní době nabízí spoustu variant, jaký kanál zvolit a jak co možná nejlépe marketingové strategie využít. Dle autorek díla *Moderní marketingová komunikace* Jany Přikrylové a Hany Jahodové patří mezi hlavní účely této disciplíny

1. „*poskytnout informace,*
2. *vytvořit a stimulovat poptávku,*
3. *odlišit produkt,*
4. *zdůraznit užitek a hodnotu produktu,*
5. *stabilizovat obrat,*
6. *vybudovat a vypěstovat značku,*
7. *posílit firemní image*“ (Přikrylová, Jahodová, 2010, s. 40).

Vědní disciplína marketingová komunikace se mimo jiné zaměřuje na efektivní zacílení – tedy volbu skupiny recipientů sdělení, se kterou je dále spojen správný výběr média, jímž je produkt komunikován ve snaze jej prodat a samozřejmě volba formy komunikace. Marketingová komunikace je v posledních letech rychle se rozšiřujícím oborem, vědní disciplína jako taková existuje již spoustu dekad, ke zvýšení zájmu o ní však došlo až v posledních letech a zcela nový rozměr jí dodal nástup internetu.

Na počátku je nevyhnutelné zařadit pár slov obecně o komunikaci. Existuje několik komunikačních modelů, z nichž asi nejcitovanějším je Laswellovo komunikační schéma

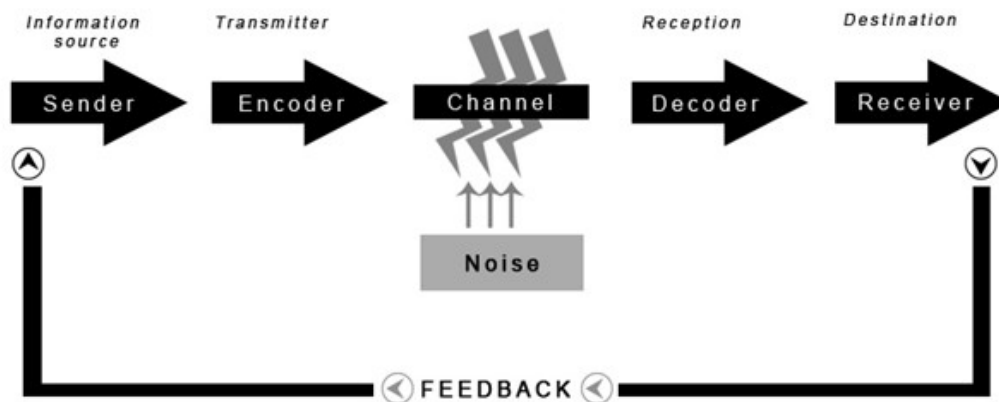
(Obrázek 1), které popisuje jednoduchý princip komunikace aplikovatelný prakticky na jakýkoliv její druh. Zjednodušeně lze říci, že v komunikaci dochází k přenosu informací od zdroje k příjemci.

Obrázek 1 – Laswellovo komunikační schéma

Zdroj: <https://cdn.thinglink.me/api/image/622391464814444544/1240/10/scaletowidth>

Tento model byl následně rozšířen autory Shannonem a Weaverem o prvek kódování, dekódování, zpětné vazby a komunikačního šumu (Obrázek 2). Povýšili tak Laswellův jednoduchý model na vyšší úroveň a zanesli prvky, jež vyvstaly z výzkumů komunikace.

SHANNON-WEAVER'S MODEL OF COMMUNICATION

Obrázek 2 – Shannon – Weaverovo komunikační schéma

Zdroj: https://www.communicationtheory.org/wp-content/uploads/2011/06/shannon_weaver_model.jpg

3.1. Než začneme komunikovat

Na začátku marketingové komunikace může být užitečné postupovat podle zavedených pravidel, která jsou popsána v nejedné marketingové příručce a otestována

dlouholetými průzkumy. Například dle Miroslava Foreta je nejdůležitější si uvědomit, komu má být produkt komunikován a s jakým efektem, tedy jak chceme, aby byl produkt v myslích spotřebitelů přijímán. Foret vyčlenil několik bodů, které by dle jeho přesvědčení měla marketingová komunikace ctít a obsahovat. Jsou jimi:

1. **„Důvěryhodnost**
2. **Volba vhodného času a prostředí**
3. **Pochopitelnost a významnost obsahu** – sdělení musí mít význam jak pro komunikátora, tak pro příjemce sdělení
4. **Jasnost** – snaha o co možná nejjednodušší formu sdělení (pomocí pojmů a symbolů)
5. **Soustavnost**
6. **Osvědčené kanály**
7. **Znalost adresáta** – pro co možná nejefektivnější zacílení je důležité dobře popsat a poznat svou cílovou skupinu“ (Foret, 2011, s. 20-21).

Jako každá komunikace i ta marketingová skrývá jistá úskalí, na která je třeba dát si pozor. Autor výše citovaného díla Marketingová komunikace Miroslav Foret v knize některé z těchto problémů uvádí. *Nejčastěji dochází k překroucení informace, které může vzniknout již ze špatně formulovaného sdělení, často také z důvodu předávání informace přes několik kanálů, čímž mnohdy dochází k nežádoucímu účinku komunikačního šumu* (Foret, 2011, s. 21). „*Dalším rizikem je existence silně konkurenčního prostředí, které přináší potenciální nebezpečí záměny, zmatení, překrývání apod., zvláště u produktů masové spotřeby, kde je nabídka pro zákazníka velmi často poměrně nepřehledná*“ (Přikrylová, Jahodová, 2010, s. 26). Přestože se může zdát, že čím více informací příjemci předáme, tím lepší naše sdělení bude, pravdou je spíše opak. Adresát se může cítit přehlcen a v informacích se začne ztrácet, což nejčastěji vede k rezignaci ze strany příjemce.

Další překážkou spatřuje autorka knihy Marketingová komunikace v *nevhodně zvoleném kanálu*, což ostatně tvoří jeden z důležitých aspektů, jemuž se v rámci diplomové práce budu také věnovat. Výčet problémů marketingové komunikace může pokračovat *nesprávně zvoleným místem a časem pro komunikaci, neschopností vnímat druhé a jejich problémy, neochotou zabývat se těmito problémy a podceněním nonverbální komunikace* (Foret, 2011, s. 22).

3.2. Nástroje komunikace při promování produktu

Mezi nástroje komunikace bezesporu patří sdělovací prostředky, z nichž asi nejzásadnější a nejstarší médium představuje tisk, jemuž dal vzniknout Johann Gutenberg. Tiskoviny se do světa marketingu rozšířily poměrně rychle a jsou využívány nejen ve formě časopisů, letáků či katalogů určených pro veřejnost, ale také v rámci uzavřené komunity (například jako interní tiskovina v organizaci), periodikaje pak možné prodávat nebo nabízet bezplatně (případ časopisu ZOOT). Nástup elektrotechnických prostředků pozici těch tištěných výrazně ztížil, i přes veškerá úskalí se však tisk stále drží mezi nejvyhledávanějšími prostředky komunikace. Mnohé časopisy i knihy mají v dnešní době navíc nebo dokonce pouze elektronickou podobu, psané slovo však stále ještě nevyumřelo.

Jak uvádí Foret i Příkrylová s Jahodovou, problém přichází s množstvím informací. Nejen velká spousta komunikačních kanálů, ale také nepřeborné množství různých variant jednotlivých forem sdělovacích prostředků nás nutí přijímat informace pouze částečně, z článků tak *vynecháváme až dvě třetiny informací, stejně tak je tomu i u televizního a rozhlasového zpravodajství, z nichž si zapamatujeme zpravidla nanejvýš jednu zprávu (z průměrných patnácti až osmnácti, které jsou do vysílání zařazeny). Tyto kanály však s touto skutečností počítají, články jsou proto rozvrženy tak, aby byly stěžejní informace umístěny již v úvodu, u televizního a rozhlasového zpravodajství pak autoři sázejí na opakování informací v průběhu celého dne, divák tak zvyšuje pozornost v případě nového dosud nezaznamenaného příspěvku* (Foret, 2011, s. 32).

Autoři marketingových sdělení a reklam se dnes již nepokouší zasáhnout co možná nejširší záběr publika, v moderní době je žádoucí zaměřit se spíše na menší skupinu, pro kterou bude sdělení představovat zajímavý obsah a zacílení tak bude mnohem efektivnější. Kromě analýzy cílového publika (kdy a jak která média sledují a které nabídky dávají přednost) dochází také k vyhodnocování vlastního obsahu sdělovacích prostředků nejčastěji pomocí *obsahové analýzy. Teorie vypracovaná B. Berelsonem má stanovený jistý postup. Na počátku jsou zvoleny základní jednotky sdělení, kterými mohou být:*

1. *„jednotlivá slova nebo obrazové či zvukové znaky,*
2. *jednoduchý výrok, obrazový či zvukový prvek,*
3. *osoby, firmy nebo instituce“*

Následně je sledována a statisticky zpracována jejich frekvence výskytu v médiích, přičemž hloubka a rozsah analýzy je určena volbou jednotky(Foret, 2011, s. 33).

Dalším sledovaným aspektem sdělení je vliv na myšlení a jednání lidí. Pro marketingovou komunikaci je nejdůležitější, nakolik se díky jejímu působení šíří vzory chování, a sice co si mají lidé oblékat, co pít a jíst, jaká auta kupovat apod. Již Paul Lazarsfeld zkoumal ovlivňování masy a dospěl k pojmu „názorový vůdce“, což je osoba, která v rámci jisté skupiny ovlivňuje rozhodování druhých(Foret, 2011, s. 35). „Sdělení jsou nejprve předávána televizi, časopisy a dalšími masmédií názorovým lídrům a od nich potom k ostatním“ (Kotler et al., 2007, s. 830).

Obrázek 3 – Diagram znázorňující ovlivňování určitých skupin prostřednictvím názorového vůdce

Zdroj: https://is.mendelu.cz/eknihovna/opory/zobraz_cast.pl?cast=61789

Vedle názorového vůdce se objevuje také názorový ovlivňovatel, přičemž první ze zmíněných sleduje média, druhý v médiích vystupuje. Nejčastěji jsou to autority a specialisté ve svém oboru(Foret, 2011, s. 35), v případě této diplomové práce za tohoto ovlivňovatele může být považována celebrita, vztáhneme-li teorii více doširoka, v dnešní době je možné zmínit influencery, kterými jsou autoři obsahu na internetových portálech jako je youtube, instagram, blogy apod.

3.3. Produkt

Autorky Moderní marketingové komunikace označují produkt jako to, co „zákazník vnímá jako něco, co může uspokojit jeho potřeby a přání a také přinést největší

užitek, který ale může mít různou podobu, např. úsporu, lepší pocit, společenský respekt, násobení užitku dříve zakoupeného zboží atd.“ (Přikrylová, Jahodová, 2010, s. 16).

V případě e-shopu ZOOT je jeho produktem především samotná značka, skrze kterou se následně promují a do povědomí zákazníků dostávají jednotlivé nabízené předměty. „*Úlohou značky je identifikovat výrobek nebo službu a odlišit je od konkurence“ (Foret, 2011, s. 196).* Kromě vizuální (logo), zvukové (znělka) či textové (slogan) stránky značky jsou důležité také asociace, které v zákaznících vyvolává, s nimiž si je veřejnost spojuje. Těchto asociací nedocílí pouze využitím již zmíněných vizuálních, zvukových či textových aspektů, ale především pomocí komunikace, vystupováním na trhu a úspěchů.

S produktem se samozřejmě pojí jeho komunikování na trhu. Pro jeho správné předávání a promování je důležitá počáteční marketingová analýza popsaná v následující podkapitole. Zaujetí zákazníka je jedna věc, udržet si ho je však mnohem důležitější. Prvotní komunikace klade důraz tedy spíše na originalitu a snahu odlišit se a tím si spotřebitele získat, následně však využívá spíše hodnoty jako vzbuzování důvěry, nabízení přidané hodnoty a výhod pro věrné zákazníky, reakce na jeho potřeby a touhy apod.

3.4. Marketingový výzkum

Aby firma mohla pomocí komunikace se zákazníkem zacílit na správný segment trhu, je třeba tuto cílovou skupinu správně poznat a tomu další kroky přizpůsobovat. V případě marketingového výzkumu se zaměřujeme na sedm základních kroků:

1. *„vymezení zkoumaného problému,*
 2. *vymezení zkoumaného souboru a jeho jednotek,*
 3. *operacionalizace problému a vymezení vlastností, které chceme na jednotkách souboru zjišťovat a zkoumat,*
 4. *vytvoření a testování měřících nástrojů (otázek, proměnných), jimiž zjistíme hodnoty každé sledované vlastnosti jednotek,*
 5. *vlastní empirické zjištění jednotek,*
 6. *statistické zpracování, shrnutí zjištěných hodnot do souhrnných charakteristik celého souboru,*
 7. *syntetizující interpretace výsledků a praktická marketingová doporučení“*
- (Foret, 2011, s. 112).

Průzkum trhu je pro firmu ZOOT stěžejním, vzhledem k zaměření jejího působení jsou pro ni zákazníci klíčovým faktorem celého fungování. Vše je prakticky v neustálém pohybu, od komunikace se zákazníky, přes úpravu nabídky a aktivit v portfoliu firmy až po implementaci změn na webových stránkách a konstantní aktualizaci jejich obsahu. Protože nejen móda, ale také technologie se stále vyvíjí, je potřeba držet krok a ihned reagovat na inovace, které firmy přebírají především z každodenní analýzy konkurence. Aby firma získala vypovídající data o svých zákaznících, provádí častá testování a to jak pomocí A/B testů, heat map, tak také občasnými rozhovory a průzkumy v rámci focus groups. Na výsledky těchto analýz následně reagují UX designeři, v případě webového obsahu, promotéři akcí a slev, produktoví manažeři a další.

3.5. Podniková identita

V dnešní době obrovského množství konkurence je potřeba, chceme-li firmu zviditelnit, přijít s něčím jedinečným a od ostatních odlišujícím. Podnik by si měl být však svou hlavní ideou jist již na začátku, před zahájením své aktivity. Pro důvěryhodnost je důležité zůstat především konzistentní, ať už v případě komunikace navenek i dovnitř, tak prostřednictvím jednotného vizuálního stylu, stát si za svou vizí a hájit zásady, které jsou právě na počátku stanoveny a zákazníkovi komunikovány. Stejně jako vše ostatní také firma a její počáteční myšlenka se v průběhu fungování vyvíjí, často tak dochází k její postupné změně, která spočívá v následujících několika bodech:

1. *„změna obsahu komunikace se zákazníky,*
2. *zaměření na novou cílovou skupinu – segment,*
3. *nutnost odlišit se od konkurence,*
4. *snaha vytvořit zcela novou značku“ (Foret, 2011, s. 61).*

3.6. Komunikace se zákazníkem

Zaměřujeme-li se na časopis ZOOT, jež byl vytvořen jakožto jistý nadstandard a doplněk k dosavadním marketingovým praktikám firmy, je důležité uvědomit si jeho základní myšlenku, s níž byl na trh přiveden. Pomocí časopisu se bezesporu pokoušela firma dostat kromě online prostředí také do toho tištěného, hmatatelného. Tištěné médium je v případě módního odvětví stále hojně využívané a důležité. Důvodem jeho vzniku byla mimo jiné spolupráce firmy a celebrit, na níž je prakticky postaven, a také k využití

promování produktů. Tento krok ovšem není možné učinit bez předchozího průzkumu a stanovení si jistých cílů. Časopis je bezesporu orientovaný na zákazníka, podrobněji se komunikací v tomto konkrétním případě budu zabírat v praktické části, zde bych se ale ráda dotkla obecného rozčlenění komunikace.

Komunikaci se zákazníky formuje marketingový výzkum, jehož základní kroky lze dle Foreta formulovat následovně:

1. „*vymýšlení stále nových zlepšení nabídky i její komunikace,*
2. *evidence konkrétních dopadů jejich realizace v praxi,*
3. *vyhodnocení změn (zda přinesly očekávané výsledky apod.)*
4. *návrh dalších nových zlepšení a jejich následné evidence a vyhodnocení“ (Foret, 2011, s. 145).*

Ač se mohou tyto analýzy a jejich výsledky zdát pro účely diplomové práce irelevantní, opak je pravdou. Základní metodu sice tvoří zakotvená teorie, během které se často skutečný smysl analýzy vynoří až v průběhu, pro vyhodnocování obsahu článků časopisu je ovšem důležité znát také čtenáře, cílovou skupinu, pro něž je sdělení určeno. Účel, za nímž jsou veškeré tyto průzkumy prováděny, je jasný a prostý – je jím snaha prodat a komunikovat produkt co možná nejefektivnějším způsobem.

4. Marketing v módním odvětví

Výše popsané obecné aspekty marketingu se v této podkapitole zúží a zaměří čistě na oblast módy. Odkryty zde budou nejčastější strategie využívané v módním průmyslu a nejvyužívanější principy.

Jako každé odvětví i to módní má svá jistá specifika a v případě marketingu je důležité tyto odlišnosti ctít a zvolené strategie jim přizpůsobovat. Pro účely diplomové práce bude důležité zjistit, jaké médium je v případě módy a její propagace nejstrategičtější, jakým způsobem bylo v případě ZOOTu využito, a také s jakou efektivitou. Philip Kotler, považovaný za otce moderního marketingu, tvrdí, že „*marketing je to, co dělá firmu firmou*“, dle jeho slov je marketing „*umění vytvářet originální zákaznické hodnoty*“ (Posner, 2011, s. 26). Jak již bylo zmíněno, z výsledků četných analýz došlo k vyhodnocení základních elementů marketingové strategie. Mezi ně patří pochopení potřeb zákazníka, schopnost vytvářet, komunikovat a předávat hodnoty, porozumění vývoje společnosti a manažerským a podnikovým procesům. Za naprostou samozřejmost

jakéhokoliv podnikání, při němž je komunikován produkt či služba, je považováno dodržování správné komunikace, standardů kvality a smlouveného dodání produktu či služby. Pokud jeden z těchto aspektů dodržován není, ztrácí firma na důvěryhodnosti a tím dochází ke ztrátě zákazníků. To vypovídá také o důležitosti dobré péče o zákazníka, která by měla být pro každý podnik esenciální.

Co ovšem v dnešní době činí z firmy tu, pro kterou se zákazník rozhodne? Kromě dodržování nastavených standardů je tím bezesporu přidaná hodnota, něco, čím firma na první pohled zaujme a odliší se tak od své konkurence. I v takovém případě je důležité mít stále na paměti, komu je výsledný produkt určen a jakou strategii zvolit, aby zacíлил tam, kam má. K tomu je využíván takzvaný *marketingový mix*, jehož využitím je možné dosáhnout efektivních marketingových a strategických cílů firmy. Jedná se o, mezi marketéry notoricky známá, čtyři P – *Product, Price, Place a Promotion* (Kotler et al., 2007, s. 70-71). Vzhledem k povaze tématu diplomové práce se pozastavím pouze u posledního aspektu marketingového mixu – *Promotion*, tedy podpory prodeje, propagace či komunikační politiky dle Kotlera et al. (2007, s. 70-71).

Bez propagace produktu bychom jen stěží dokázali nabýt takového zisku, aby měla snaha podnikání smysl. Každá propagace sestává z několika aktivit, jedná se o kombinaci *reklamy, podpory prodeje, osobního prodeje a publicity* (Kotler et al., 2007, s. 70). Asi nejznámější forma propagace v módní oblasti je skrze tištěné a online časopisy, v nichž je móda komunikována nejčastěji s využitím modelek nebo celebrit. Časopisy přinášejí novinky ze světa módy, především tedy nejčerstvější trendy, a rychle reagují na dění ve světě. V období týdnů módy nabízejí reporty z přehlídek a to nejen kolekcí návrhářů, ale velkou část věnují také tomu, co která celebrita oblékla. To, čím jsou nejvýznamnější módní časopisy proslulé, je koncentrace otištěných reklam, které mnohdy tvoří více než polovinu materiálu, jedná se ovšem ve většině případů o produkty či služby, jež mají s módním odvětvím něco společného. Nejčastěji jsou promovány značky, návrháři či kosmetické produkty.

5. Charakteristika médií zabývajících se módním odvětvím

Při pokusu o vymezení módního média je třeba nastínit základní rozčlenění, tedy rozdělení na tištěná média, televizi a rozhlas a pořady v nich se objevující a danou problematikou se zabývajících, v neposlední řadě pak samozřejmě internetová média. Módní

průmysl je možné vnímat z několika úhlů pohledu, jedná se o jedno z nejrychleji se proměňujících odvětví, zároveň je ale žádaná jistá nadčasovost.

5.1. Tištěná média

Ačkoliv módní průmysl reaguje na změny, které přináší modernizace doby, velmi rychle, stále je poměrně hojně využíváno tištěné médium a to především časopisy. Ve světě platí za jakousi bibli módy časopis Vogue, ten vychází v mnoha metropolích po celém světě, Česká republika však tento časopis v nabídce ve vlastní režii doposud neměla, rok 2018 ovšem přepisuje historii a *první vydání českého Vogue, které bude dostupné i na Slovensku, je naplánováno na konec srpna 2018* (Businessoffashion.com).

Další z kategorie tištěných médií je světově proslulý časopis **ELLE** vycházející pod vydavatelstvím Burda International, které v sobě „*od roku 2014 spojuje vydavatelství Burda Praha a Burda MEDIA 2000*“ (BURDA Praha, spol. s r.o.). Elle vychází každý měsíc a přináší nejaktuálnější informace ze světa módy. V rámci Burda International vycházejí také další módní a lifestylové časopisy jako je **Marianne**, **Marie Claire** nebo **InStyle**. Vedle Burda International produkuje časopisy s podobným zaměřením jiné vydavatelství začínající stejnou samohláskou, je jím Bauer media, což je dle oficiálního popisku „*největší časopisecké vydavatelství v ČR a významnou součástí jeho portfolia tvoří časopisy pro ženy*“ (Bauer Media v.o.s.). Zde v rámci módy stojí za zmínku pouze časopis **Harper's Bazaar**.

Co se módních a lifestylových tištěných časopisů týče, a vlastně magazínů obecně, v České republice se jedná o poměrně uzavřenou komunitu. Jednotliví redaktoři, editoři, fotografové a další pracovníci se navzájem znají a setkávají na různých eventech, nehledě na fakt, že vznikající redakce Vogue bude složenaz již ostřílených redaktorů, editorů a dalších, momentálně působících především v magazínu Elle. Je tedy patrné, že informace získáme ze všech časopisů velmi obdobné, ne-li totožné.

5.2. Televize a rozhlas

V naší republice se s televizními a rozhlasovými pořady o módě setkáváme jen zřídka. Nejedná se totiž o příliš masově vyhledávaný zdroj informací, potažmo zábavy. Ač zde bylo několik snah o zařazení takového programu do klasického vysílání, ve většině případů jejich životnost nepřesáhla více než pár let. V současné době v Česku není

dostupný žádný televizní pořad zabývající se čistě módním odvětvím, Česká televize dříve vysílala jeden takový z vlastní produkce, nesl název *Móda – Extravagance – Manýry* a patřil k ojedinělým formátům, i ten byl ale z obrazovek stažen. Vysílán byl jednou týdně v letech 2003-2008 a měl přinášet novinky ze světa módy a reportáže z hlavních světových módních metropolí.

Televizní módní tvorba je u nás tedy bohužel momentálně upozaděna, v rozhlasové režii je však možné poslechnout si pořad na Rádiu Wave nesoucí název **Modeschau**, jehož oficiální popisek jej představuje následovně: „*Modeschau sleduje současnou českou návrhářskou scénu a módní průmysl*“ (Český rozhlas). Moderátorkou je Veronika Ruppert pobývající střídavě v Praze a Chicagu, jednotlivá vysílání jsou doplněna články a specifikem pořadu je jeho zaměření se především na lokální módní návrháře, události a módní scénu.

5.3. Online média

S příchodem digitalizace došlo k ovlivnění také tištěných lifestylových magazínů a přidání digitální formy nebo úplný přechod do online podoby. Ačkoliv jsou mnohými tištěné magazíny stále vyhledávány, fakt, že časopisy se v dnešní době vydávají v omezených a nižších nákladech než dříve, je nepopiratelný. Samozřejmě se nejedná pouze o digitalizaci dříve nebo stále existujících časopisů v tištěné formě, spousta online magazínů vznikla čistě jako digitální platforma. Kromě soukromých blogů se jedná o online magazíny jako je například **Iconiq.cz**, „*lifestylový on-line magazín zaměřený na designovou módu, ale i na dostupnější fashion značky*“ (Iconiq Premium Media Group a.s.). Mimo to oficiální popisek dále tvrdí, že Iconiq „*podává reporty ze světových i tuzemských Fashion Weeků*“. Dalším online magazínem je **Dailystyle.cz** informující o posledních módních trendech a událostech. Ze zástupců online magazínů lze zmínit ještě server **Dama-online.cz**, který cílí na jinou věkovou kategorii než dva předchozí, a sice na ženy ve věku 30+. U tohoto portálu se jedná o naprostý přechod z tištěného magazínu na online.

Vedle online magazínů můžeme do internetových médií zařadit také pořady, které je možné zhlédnout pouze na webových stránkách. Do této kategorie patří pořady v rámci webové stránky Stream.cz, například *Minuta módy* nebo *Playtvak.cz*.

5.4. Sociální sítě

Jak již bylo řečeno, odvětví módy je jedno z nejrychleji se vyvíjejících a reagujících na současné trendy. S příchodem sociálních sítí se tak stalo jejich využití v rámci módy zcela přirozeným. Před pár lety této kategorii vévodil Facebook, dnes jde doba stále kupředu a nejzásadnější sítí se stává Instagram. Již tak krátké příspěvky se díky němu ještě více zestručnily a v podstatě proměnily ve fotografie s kratoučkými popisky. Málodko chce dnes číst dlouhý text, raději si prolísta galerii a okem prolítne větu, která k fotografii přísluší.

Na sociálních sítích je každý, od módních návrhářů, fotografů, redaktorů, celebrit, modelek přes módní značky a domy až po jednotlivé časopisy a dokonce Fashion Weeky. Kdo nemá dobře vyřešenou komunikaci skrze sociální sítě, zůstává daleko za ostatními. Pro efektivní komunikaci na Instagramu, Facebooku, Twitteru a dalších sociálních sítích je třeba mít na paměti, že je důležité být především „sociální“. *Značky, které jsou v online komunikaci příliš orientované na samotnou firmu a obchod, jsou většinou méně úspěšné* (Moore, 2012, s. 131). Značky i návrháři by měli sdílet alespoň část ze svého života, být zkrátka trochu více lidští a přiblížit se tak svým zákazníkům. Mohou také zakládat komunity, do nichž mají přístup pouze fanoušci, kteří informace o dané značce či návrháři vyhledávají, což výrazně usnadňuje komunikaci a přístup na obou stranách.

6. Firma ZOOT

V této části se již budu zabývat konkrétním příkladem, na němž bude demonstrováno hlavní téma diplomové práce. Vedle časopisu ZOOT se samozřejmě nejprve zaměřím na samotnou firmu, dále bude popsán časopis očima tvůrců, tedy tak, jak ve skutečnosti vznikl a to jak z hlediska zapojení celebrity, tak také po stránce finanční, hodnotové a propagační.

ZOOT je český online e-shop s oblečením propojující online a offline platformy. Na českém internetovém poli figuruje již od roku 2010 a jeho hlavními spoluzakladateli jsou současný CEO Ladislav Trpák, Oldřich Bajer a Petr Ladžov. ZOOT vznikl jako start-up v době, kdy jejich existence v České republice byla teprve v rozpuhu. Svou vizi si firma udržela a i přes počáteční nesnáze svou pozici na českém trhu upevnila. Silnou stránkou firmy je bezesporu propojení online a offline strategie nakupování, což z ní zároveň tvoří unikátního hráče v oblasti módy a online nakupování. Po dvou letech fungování, kdy už

své jméno definitivně vryla do mysli českých módních nadšenců, otevřel ZOOT první výdejnu radosti, tedy prostor, v němž bylo a je možné si oblečení nezávazně vyzkoušet a až poté se rozhodnout, co z objednávky si zákazník nechá a zaplatí, a co naopak bezplatně vrátí.

Protože tento krok měl úspěch a firma začala poměrně rychlým tempem růst, mohla si dovolit expandovat i do dalších zemí, výdejny tak začala otevírat také v sousedním Slovensku a posléze i Rumunsku. Kromě výdejních míst se rozšířila také nabídka značek, jejichž počet stále roste. ZOOT neotál s reakcí na kroky konkurence a nové trendy. Snaží se být moderní a zanést svěží vítr do českých vod online i offline nakupování. Vedle toho se však věnuje i aktivitám, které ZOOTu dodávají jistou přidanou hodnotu, mezi tyto činnosti se řadí již zastavený projekt DOBRO., díky němuž bylo možné *„finančně podpořit projekty a neziskové organizace, se kterými sdílí ZOOT stejné hodnoty, veškerý zisk z prodeje následně putuje na konto těchto organizací. V rámci projektu se ZOOT dotýká také témat Popírání lidských práv zaměstnanců, vykořisťování, diskriminace, dětská práce, ničení životního prostředí, na než se snaží upozorňovat a vyrábí produkty, které jsou etické a šetrné k životnímu prostředí“* (ZOOT a.s.).

6.1. Časopis ZOOT

Firma ZOOT začínala jako online e-shop, který měl však vždy snahu propojit tuto nehmataelnou část se skutečnou, tedy offline verzí. Zcela unikátně tohoto propojení docílili autoři ZOOTu vytvořením takzvaných Výdejen radosti, kam si zákazníci mohli přijít oblečení vyzkoušet a „osahat“ a až na základě této osobní zkušenosti se rozhodnout pro koupi či naopak. Další formou offline strategie bylo vytvoření katalogu, který ovšem není s rychle se měnícím online obsahem jednoduché skloubit. Jeho zakladatelé dospěli poměrně rychle k názoru, že výroba katalogu je silně neefektivní vzhledem k časté obměně sortimentu na e-shopu. Reálná nabídka na internetu byla již v době, kdy se dostal katalog k potenciálním zákazníkům, zcela jiná. Čtenář si tak vybral určitý produkt, ve skutečnosti jej ale již firma mnohdy v nabídce neměla.

Katalog byl tak brzy zrušen, kreativní tým pro offline tvorbu, obsahové oddělení čítající přibližně 10 stálých a několik externích osob, měl ovšem stále touhu vytvářet něco skutečného, něco, co by si zákazníci mohli prolistovat a v čem by mohli spatřovat tu přidanou hodnotu celého ZOOTu. Protože byl tým sestaven víceméně z juniorů, počáteční

vize a očekávání byly vysoké. Snahou bylo připravovat nejprve měsíčník, podle šéfredaktorky They Kučerové to byl ovšem velmi ambiciózní plán, časopis tedy poté začal vycházet jednou za dva měsíce. Magazín byl samozřejmě vytvořen především z důvodu rozšiřování povědomí o značce. Obsah na internetu se mění velmi rychle, ze strany konzumentů je třeba přicházet se stále novými informacemi, u tištěného produktu je tomu ale jinak. U časopisu se očekává, že si jej vlastník bude moci pročíst vícekrát, vrátet se k němu, půjčovat jej apod. Zkrátka tištěný obsah mu nikam prakticky neuteče, nemusí dohledávat v záplavě novějších příspěvků ten, který si nechal k přečtení na později.

Časopis se měl stát v podstatě prostředkem, jak se k zákazníkovi přiblížit o něco více. Jednalo se o obsah nad rámec fungování e-shopu, který jeho autoři postavili na známých osobnostech, celebritách. Protože nebyli limitováni žádnými pravidly a nařízeními, co musí a nesmí, vytvářel tým kreativců časopis tak nějak „jak to cítil“. Celebrity oslovovali zpočátku podle toho, kdo byl zrovna vidět, případně s kým ZOOT spolupracoval, později se ale nad volbou začali více zamýšlet a ke spolupráci zvali spíše méně známé tváře, které se do té doby na žádné titulní straně jiného časopisu třeba ani neobjevily. Celou formu postavili na odlišnosti od ostatních, tím, že měli v tvorbě volnou ruku, nemuseli se držet úplně při zemi a celebritu mohli představit v odlišném světle, než je tomu obecně zvykem.

Oslovené celebrity za spolupráci nedostávaly zapláceno, spousta celebrit e-shop znala a také na něm nakupovala, nebo se dostala do styku se ZOOTem v rámci festivalů, kterých se firma účastnila. Časopis měl od začátku vysoký náklad, na samém startu se tisklo 100 000 výtisků, což bylo velmi rychle vyhodnoceno jako nadprůměr, počet výtisků jednoho čísla byl tak stažen na polovinu, přesto se stále jednalo o poměrně vysoké číslo. Přestože finančně vyšla výroba jednoho časopisu samozřejmě nákladněji než jednoduchý leták, časopis měl tu výhodu, že jej bylo možné využít i právě jako určitou formu letáku či podobné tiskoviny.

Pro celebritu to znamenalo obrovské zviditelnění, a protože se do spolupráce vrhaly pouze ty, které se značkou samozřejmě sympatizovaly, nejednalo se o žádnou kontroverzi, ale naopak, spolupráce vedla ke spokojenosti obou stran. Pro celebritu to znamenalo vlastně jednoduché PR, časopis se dostal do kaváren, kosmetických a kadeřnických salonů, čekáren u doktorů, do fit center nebo firem, s nimiž měl ZOOT dohodu, a kterých bylo dohromady více než čtyři sta. ZOOT měl vlastní tým, který v podstatě komunikoval pouze

místa, kam bylo možné časopis umístit. Dohodou bylo zasilání několika výtisků každé dva měsíce, kdy časopis vycházel, což pro tato místa nepředstavovalo problém, protože časopis byl nabízen zdarma. Tento tým se ovšem snažil promýšlet, kam má smysl časopis umisťovat, aby byla alespoň v rámci možností zachována jistá míra exkluzivity. Zákazníci měli možnost nechat si každý nový výtisk zaslat zdarma až do svých schránek a to na základě vyplnění jednoduchého formuláře na internetu. Takových „předplatitelů“ bylo okolo čtyř tisíc.

V případě aktivity jako je tato představuje problém měřitelnost jejího dosahu. U tištěného časopisu není prakticky žádná stoprocentní možnost odhalit, nakolik je v rámci prodeje účinný. Existují však některé cesty, které byly využity také u tohoto magazínu, jak alespoň částečně návratnost zjistit. Mezi tyto možnosti patří umístování unikátních kódů na stránkách časopisu, díky nimž mohou zákazníci získat například slevu, odkazů na různé kolekce a soutěží, díky kterým se dá návratnost měřit u tištěné podoby, alespoň v případě časopisu ZOOT, nejlépe.

6.1.1. Inzerce v časopise ZOOT

Protože časopis negeneroval žádný reálný zisk, jeho hlavním přínosem pro firmu bylo bezesporu šíření pozitivního povědomí o značce a to především díky celebritám, které se samy často začaly o značku až po jejím oslovení zajímat, a kvůli kterým se začali přidávat také fanoušci těchto celebrit. Ovšem i přes nastavený rozpočet, který byl na výrobu časopisu vyčleněn, se jeho autoři snažili získat finance alespoň skrze inzerci. Nabízeli tak prostor pro reklamu většinou značkám, které jsou na ZOOTu k dostání.

Kromě inzerce využívali také product placement, v jehož rámci vytvářeli například fashion story, v níž byla daná značka dominantně zastoupena. To ovšem neznamenalo, že by byly získané peníze ukládány na účet, ze kterého by je bylo možné následně využít. Takto nabyté finance se vracely zpět do marketingu, například ve formě slevy při objednávce promované značky, případně získání prostoru na určité akci. Značky byly představovány také prostřednictvím rubriky „Příběh značky“, v níž se autoři zaměřili vždy na zajímavost a osobitost dané značky. I formou prostoru pro inzerenty se firma ZOOT vymyká zavedeným standardům. Klasická stránková inzerce, jak ji známe z většiny časopisů či novin, se zde objevovala výjimečně. Další formu určité finanční návratnosti

představovaly placené soutěže nebo také příbalové vzorečky, které byly do časopisu umisťovány v rámci spolupráce.

Přestože se do časopisu dostala i výše popsaná forma inzerce, autoři pečlivě vybírali, kterou využít a to jednak z důvodu počtu stran, který byl omezen na 56, ale také proto, že měl v podstatě sloužit jako propagace samotného e-shopu ZOOT. Upřednostněn byl tedy spíše autorský obsah, který tvořil hlavní jádro časopisu.

6.1.2. Celebrity a časopis ZOOT

Každé vydání časopisu mělo určité téma a tomuto tématu se pak téměř celý obsah magazínu věnoval. Téma načrtávalo určitou linku, která se skrze celé číslo prolínala a nenechala autory sklouznout k námětům, které by se od základního konceptu odchylovaly. Celebrita byla od samého počátku tím hlavním, co časopis nabízel. V každém čísle byla jedna (někdy dvě k sobě patřící), která byla nejdůležitější a samozřejmě se objevila na titulní straně. S touto známou osobností bylo uvnitř časopisu možné nalézt rozhovor a fotoeditorial. Nápad soustředit hlavní obsah okolo známé osobnosti přišel na základě inspirace od konkurence, především pak v té době zrušeného časopisu Belmondo, který vycházel pod záštitou časopisu Reflex. Belmondo se stal inspirací hlavně z toho důvodu, že se od ostatních odlišoval a to především strukturou rozhovorů a poskytovanými tématy a informacemi

Zároveň se ale v každém čísle objevovaly rubriky, které se k hlavnímu tématu pojit nemusely. Tím byly například rady, jak nosit nejaktuálnější trendy, taková „edukace“ lidí, jak tuto rubriku popsala Thea. Dále do těchto rubrik, které se v jednotlivých číslech opakovaly, spadala také tzv. 3x3, v níž autoři radili buď jak nosit jeden kousek třemi různými způsoby, nebo jak se obléct na jednu událost třikrát odlišně podle situace.

Jak sama šéfredaktorka Thea zmínila, časopis od svého počátku prošel přirozeným vývojem, během kterého jeho tvůrci postupně přicházeli na to, co je vlastně pro jejich tvorbu stěžejní, a co chtějí v rámci časopisu tvořit. S každým číslem se tak stále více zaměřovali na celebritu a dokonce začali poskytovat prostor i menším hvězdám, které zapadaly do daného tématu a vytvářeli s nimi například již zmíněnou fashion story nebo jim nechávali prostor pro jejich vlastní psaní. Začali se tak profilovat jako „chytrý lifestyle“, nešlo tak čistě o fashion časopis, ale pokoušeli se do něj vnést přidanou hodnotu prostřednictvím tohoto víceméně kulturního obsahu.

6.1.3. Konkurence a ocenění

Fakt, že časopis ZOOT se vydal odlišnou cestou, a že se mu to dařilo, potvrzují také ocenění, která za dobu své existence získal. Tato ocenění zahrnovala například cenu Zlatý středník nebo Fénix za nejlepší B2C časopis za rok 2016.

Co se konkurence týče, tu zde představovaly časopisy ČiliChili vycházející jako přidaná hodnota Vodafone, časopis Českých drah, Magnus pro J&T Bankua Marwick zaštitěný KPMG. Tato média pro ZOOT znamenala také velkou míru inspirace.

Autoři časopisu si udělali rešerši, aby zjistili jednak, co na zákazníky funguje, ale také, co by dle vlastní filozofie chtěli dělat jinak. Asi největší odlišnost dle šéfredaktorky They Kučerové lze spatřovat v jazyku a formě, do níž jednotlivé rozhovory a fotoeditoriály zasazovali. ZOOT se od samého počátku snažil vydat trochu jinou cestou než dosavadní e-shopy a tuto formu se pokoušel zachovat také v případě komunikace skrze časopis. Šéfredaktorka Thea citovala Joachima Dvořáka, majitele nakladatelství Labyrint, který jí radil, jakou strategii využít k tomu, aby byl časopis jiný a jedinečný. Jeho radou bylo zaměřit se na to, co ostatní nedělají. Je potřeba objektivně zhodnotit, kde mohou svou konkurenci vlastní tvorbou předběhnout a touto cestou se vydat. Naopak rubriky či témata, u nichž sami autoři ví, že mají ještě mezery, a které jsou konkurenti schopni vytvořit lépe, je lepší vynechat a ušetřenou energii věnovat právě tomu, v čem jsou silní.

Po zvážení svých možností tedy dospěli ke strategii, která tato doporučení respektovala a začali se tak ještě více soustředit na témata nebo celebrity, kterým se ostatní příliš nevěnovali nebo se na témata dívali z jiného úhlu pohledu. Jako příklad Thea uvádí oslovení Lenky Filipové, o které se v té době příliš nemluvalo, pro časopis ZOOT však představovala ideální osobnost, která zapadala do momentálního tématu i konceptu.

6.1.4. Ukončení vydávání časopisu

Výroba a tvorba časopisu byla na konci roku 2017 ukončena na popud tehdejšího marketingového ředitele. Logickým důvodem bylo z jeho pohledu neefektivní využití finančních prostředků na jeho výrobu vynaložených. Zpočátku se nemělo jednat o naprosté zrušení celého obsahu, ale pouze o přesunutí na online platformu. Spekulovalo se o postupu, který by co možná nejvíce zachoval podstatu tištěného časopisu. Protože filozofie tiskoviny a online obsahu je, ač se to nemusí na první pohled zdát, výrazně odlišná, nebylo úplně jednoduché vymyslet, jakou cestu v tomto konkrétním případě

zvolit. Jedním z návrhů bylo vytváření videí, která by svým obsahem prakticky kopírovala tvorbu časopisu, ve výsledku bylo ovšem zjištěno, že by tvorba videí vycházela daleko nákladněji než dosavadní časopis, protože by bylo nutné vytvořit prostor, kde by k natáčení docházelo, nakoupit požadovanou techniku apod.

Rozhodnutí ukončit časopis přišlo v nejnevhodnější dobu. Pár měsíců před Vánocemi se obchody soustředí především na propagaci a veškeré aktivity jsou směřovány právě směrem k tomuto svátku. Stejně tak tomu bylo i v případě ZOOTu. Příprava nové podoby časopisu byla odsunuta a po odeznění vánočního shonu bylo zjištěno, že žádný ideální návrh neexistuje. Nicméně tvorba časopisu byla již zastavena a tvůrcům a především vedení ZOOTu začalo docházet, jak důležitý artikl časopis pro firmu představoval, a že jeho přidaná hodnota je nenahraditelná.

6.1.5. Budoucnost časopisu ZOOT

Ačkoliv byl z důvodu finanční náročnosti a z pohledu tehdejšího marketingového ředitele neefektivního využití tohoto rozpočtu časopis zrušen, k žádnému, na začátku slibovanému, vylepšení nedošlo. Výroba a tvorba časopisu byla zastavena a přestože se spekulovalo o pouhé změně formy, kterou byl obsah předáván, nový plán vytvořen nebyl. V současné době je již marketingovým ředitelem někdo jiný a nejvyšší vedení se nyní zamýšlí nad obnovou čistě tištěné formy obsahu. S odstupem času totiž zjišťuje, že i když se jednalo pouze o produkt nad rámec fungování e-shopu, jeho výroba dávala jim samotným, a podle ohlasů také zákazníkům, smysl. Přestože se jedná o rozštěpení obsahu také do online podoby, časopis v papírové formě by měl nabídnout stále největší množství informací. Změnu by měl tvořit náklad, který bude snížen a časopis se tak stane v podstatě exkluzivní komoditou jen pro prominentní zákazníky.

II. METODOLOGICKÁ ČÁST

1. Cíle výzkumu a výzkumné otázky

Cílem výzkumu je rozebrat a popsat komunikaci firmy ZOOT prostřednictvím rozhovorů s celebritami v přidruženém časopise ZOOT zjistit, zda byla tato forma něčím unikátní oproti komunikaci konkurence. Na základě těchto zjištění se tak pokusím ověřit, do jaké míry se podařilo autorům naplnit původní deklarované ambice, tedy snahu o odlišný způsob komunikace. Pro časopis se známé osobnosti staly zcela zásadním článkem, každé číslo bylo totiž některé z celebrit věnováno, proto zde dochází pouze k rozboru rozhovorů s nimi.

Závěrem analýzy diplomové práce by mělo vyjít zjištění, zda online e-shop ZOOT využívá standardní formu komunikace, nebo zda se od ostatních odlišuje. Pokusím se otestovat, jestli se způsob komunikace s každým dalším číslem časopisu měnil a vyvíjel či nikoliv a k čemu změna komunikace nebo její ponechání ve stejné formě vedlo. Cílem je zmapovat strukturální prvky a stavbu textu a na základě toho se dále věnovat analýze popsané výše.

1.1. Výzkumné otázky

Hlavní výzkumná otázka: Zvolila firma ZOOT unikátní strategii komunikace prostřednictvím rozhovorů s celebritami?

Vedlejší výzkumná otázka: Jakým způsobem byl prvek celebrity endorsement v rozhovorech otištěných v časopise ZOOT využit a odlišoval se od konkurence?

2. Hypotéza

V analýze zkoumaného tématu se jedná primárně o rozbor prvků komunikace časopisu ZOOT, nikoliv jeho srovnání s konkurencí. Toto srovnání představuje spíše ověřující vedlejší vyústění analýzy. Hlavní snahou studie diplomové práce, jak již bylo popsáno výše, je potvrzení či vyvrácení prvotní vize, kterou autoři časopisu měli.

Tato vize, tedy tvrzení, že časopis ZOOT, ač inspirovaný jistými magazíny, zvolil jedinečnou strategii, kterou se pokoušel od své konkurence odlišit, v tomto případě zastupuje hypotézu. Jejím potvrzením či vyvrácením je možné diskutovat také důvody

zrušení, na které se okrajově s využitím výsledků rozborů zaměřím. V analýze jednotlivých rozhovorů se budu zároveň zabývat fenoménem celebrity endorsement jako prvku komunikace a pokusím se zjistit, zda došlo k zapojení celebrit unikátní formou, nebo zda se víceméně shoduje s praktikami, které jsou využity v ostatních periodických podobné povahy.

3. Použitá výzkumná metoda

Na základě charakteru zkoumaných dat se jako nejlepší možná metoda jeví kvalitativní forma analýzy prostřednictvím zakotvené teorie. *„Kvalitativní metodologie je označována jako heuristická, či holistická a zabývá se specifickým případem v jeho vlastním kontextu, který popisuje v procesu. Jejím cílem je získat vhled a porozumění problému v celé jeho šíři a hloubce“* (Švaříček, 2005, s. 134). Forma studie pomocí kvalitativních metod vyžaduje předchozí zkušenost s výzkumem a v případě zde zvoleného postupu také vyšší míru vlastní iniciativy a intuice, analýza by se však měla vyvarovat odborné a osobní zkušenosti.

„Cílem je odhalit skryté významy a struktury a formulovat nové poznatky. Podstatou práce s kvalitativními daty je jejich interpretace, odhalování a specifikace jejich významu“ (Sedláková, 2014, s. 395). Kvalitativní postupy je výhodné využívat především u témat, o kterých toho dosud nebylo příliš napsáno. Dle Smékala *„může být kvalitativní výzkum použit pro prohloubení dosavadní teorie, nebo pro vytvoření teorie nové“* (Smékal, 1983, s. 56). Další pohled na využití kvalitativních postupů má Plichtová, která jej doporučuje pro *„zkoumání kulturních, společenských a psychických fenoménů“* (Plichtová, 2002, s. 161).

Výzkum začíná analýzou, při níž se zkoumaný materiál rozčleňuje do celků, které je možné podrobit následné studii a pokračuje interpretací sesbíraných dat. Pro účely zkoumání pomocí zakotvené teorie dojde k rozboru rozhovorů s celebritami ze všech dvaceti jedna čísel časopisu ZOOT v letech 2015-2017. V textech se během zkoumání zaměřím na kategorie, které budu napříč rozhovory v časopisech využívat a na základě povahy a četnosti jejich využití dále analyzovat.

3.1. Zakotvená teorie

„Zakotvená teorie je teorie induktivně odvozená ze zkoumání jevu, který reprezentuje. To znamená, že je odhalena, vytvořena a prozatímně ověřena systematickým shromažďováním údajů o zkoumaném jevu a analýzou těchto údajů. Proto se shromažďování údajů, jejich analýza a teorie vzájemně doplňují. Nezačínáme teorií, kterou bychom následně ověřovali. Spíše začínáme zkoumanou oblastí a necháváme, ať se vynoří to, co je v této oblasti významné“ (Strauss, Corbinová, 1999, s. 14). Tato teorie je mnohými označována za nejkomplexnějšího zástupce kvalitativních metod. Její postupy nejnvýstižněji demonstrují filozofii metod právě kvalitativního přístupu k analýze dat, zároveň nabízí výsledky, jež vytváří teorii, či model jevu, zatímco některé další metody kvalitativních výzkumů zůstávají u pouhého popisu (Švaříček, 2005, s. 136).

Za otce teorie jsou považováni Glaser a Strauss (Glaser, Strauss, 1968), kteří se teorii zpočátku věnovali společně, později se však ve svých pohledech rozcházel, teorii tedy dále rozvíjeli především Strauss a Corbinová a její forma, jak ji známe dnes, tak prošla dlouholetým bádáním a úpravami. *„Důraz je kladen na jazyk a pojmenování použitá pro označení jevů a ukazuje, že tento přístup poskytuje interpretaci zkoumaného světa, nikoli jeho exaktní obraz“* (Sedláková, 2014, s. 401). Zakotvená teorie je poměrně specifická, výzkumník si dopředu není zcela jist, jakých výsledků se během zkoumání dobere, mnohdy totiž to nejdůležitější, na co je dobré se zaměřit, vyvstane až v průběhu práce s daty. Zakotvená teorie je tedy induktivní formou analýzy dat, na základě dílčích poznatků se nám dostane vyvození určitého závěru o celku. Princip indukce je založen na opakování, setkáváme-li se s dílčím jevem repetitivně, docházíme k závěrům o celku.

Forma kvalitativního rozboru textů se nejčastěji využívá v případě rozhovorů, lze ji ovšem aplikovat také při zpracování textů odlišné povahy, tedy ne výhradně rozhovorů. V takovém případě se liší otázky, které si výzkumník v průběhu studie klade. Prostřednictvím zakotvené teorie *netestujeme hypotézy, ale vysvětlujeme příčiny a následky různých jevů a za pomoci systematického postupu odpovíme na výzkumnou otázku* (Švaříček, 2005, s. 137). Dle Švaříčka jsou největším přínosem této metody:

- *objevení významných kategorií a jejich vzájemných vztahů*
- *procesuálnost určitého celku skutečnosti*
- *opakované ověření vzniklé teorie*
- *prohlubování a upřesňování vzniklé kategorie* (Švaříček, 2005, s. 137).

Získaná data dle Sedlákové není dobré pokoušet se napasovat do předem připravených proměnných, ale spíše nechat pracovat vlastní kreativitu a získávat tak závěry, které doposud popsány nebyly. „Cílem výzkumu, který vychází ze strategie zakotvené teorie, je návrh teorie pro fenomény v určité situaci, na niž je zaměřena pozornost výzkumníka. Vznikající teorie je zakotvená v datech, získaných během studie. Pozornost se věnuje zvláště jednání a interakcím sledovaných jedinců a procesům v daném prostředí“ (Hendl, 2016, s. 128).

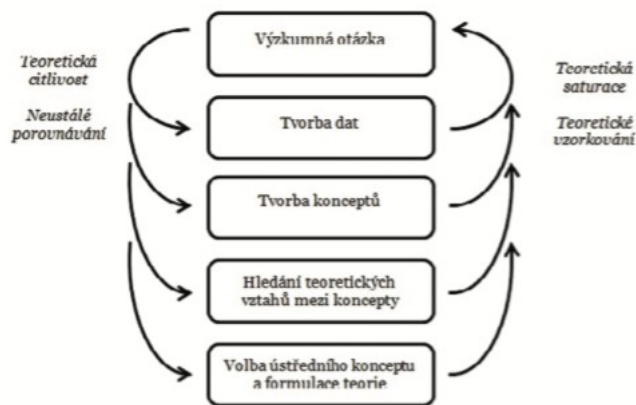
3.1.1. Postup zakotvené teorie

Na počátku je nutné správně formulovat problém neboli výzkumnou otázku. Kromě induktivní metody aplikuje teorie také abdukci a dedukci, přičemž abdukce, která spojuje jednotlivost s celkem, má tři základní kroky, které popsal již Pierce:

1. *Pozorujeme nový, nebo překvapivý jev J.*
2. *J bude jednoduše vysvětlen jako běžná záležitost, jestliže hypotéza H je pravdivá.*
3. *Z tohoto důvodu je rozumné považovat H za pravdu.*

Na základě těchto kroků se následně dostává k dedukci, kterou využívá při analýze dat (Švaříček, 2005, s. 139). Závěry vyvozené prostřednictvím zakotvené teorie jsou pouze pravděpodobné, nejedná se o statistická data, která je možné získat pomocí kvantitativních metod.

Data pro tvorbu zakotvené teorie mohou být například texty rozhovorů, je možné použít také záznamy pozorování nebo dokumenty, sběr dat pokračuje tak dlouho, dokud není teorie saturována, což znamená, že další data nepřispívají k dalšímu vývoji teorie (Hendl, 2016, s. 130). Teorie má tři základní prvky – koncepty, kategorie a propozice. **Koncepty** představují elementární jednotky analýzy. Strauss a Corbinová (1999) je popsali jako *označování jistých událostí, které se ve zkoumaných datech opakují, k takovému označení dospěje výzkumník až porovnáváním událostí*. **Kategorie** jsou podle autorů na vyšší a abstraktnější úrovni než koncepty a představují „základní stavební kameny“ vznikající teorie (Strauss, Corbinová, 1999, s. 7). **Propozice** pak formulují zobecněné vztahy mezi kategorií a koncepty a mezi kategoriemi (Hendl, 2016, s. 249).

Obrázek 4 – Schéma výzkumného procesu u metody zakotvené teorie

Zdroj:

https://www.researchgate.net/profile/Tomas_Rihacek/publication/258994659_Metoda_zakotvene_teorie/links/004635298f71e53e4700000/Metoda-zakotvene-teorie.pdf

Výsledná zakotvená teorie má obsahovat pouze výroky o vztazích mezi kategoriemi, které jsou přítomné v našich datech. V průběhu výzkumu je třeba mít stále na paměti, že zkoumaná skutečnost, lidské jednání i zkušenosti jedinců nejsou statické. Nově vzniklá teorie by tak měla být aplikovatelná na různé stavy. Výsledné teorie rozdělili Strauss a Corbinová (1999) na *dva odlišné typy – substantivní a formální, přičemž první z nich vypovídá o zkoumaných případech a o jim podobných situacích. Oproti tomu formální teorie mají širší záběr, což vychází ze zkoumání většího množství rozličných případů* (Sedláková, 2014, s. 404).

Jak ale k těmto výsledkům skrze zakotvenou teorii dospět? Základem je opětovné pročítání dat, při kterém jsou ty pasáže, které jakožto výzkumníci považujeme za důležité a relevantní v závislosti na povaze zkoumaných dat a stanovených výzkumných otázek, zvýrazňovány. Na základě takto označených částí textů je možné provádět kódování, které Strauss a Corbinová (1999) rozčlenili do tří úrovní, a sice na **otevřené**, **axiální** a **selektivní**. „*Celý proces doprovází tvorba poznámek jako podkladů pro zdůvodnění vznikající teorie*“ (Hendl, 2016, s. 251).

Při otevřeném kódování jsou vytvářeny základní kategorie, které umožňují prvotní hrubé třídění. *Těto základní kategorizace docílí výzkumník prostřednictvím konceptualizace tématu otázky „Co dané jednání znamená?“ a rozhodne se pro systém označení kódů, na jejichž základě bude jednotlivá jednání rozlišovat. Asi nejjednodušší a nejpřehlednější je forma označování s využitím jednoslovných kódů, případně slovních*

spojení či větných fragmentů. Tato označení tvoří klíčová slova a lze je považovat za indikátory, na něž jsme zvyklí z kvantitativních metod. Důležité je každý kód co nejdříve specifikovat a vymezit jeho rozsah. Po fázi přiřazování kódů přichází na řadu jejich kategorizace.

Druhý stupeň kódování, axiální, propojuje navzájem jednotlivé kategorie a dává vzniku schématu, které odpovídá navrženému paradigmatickému modelu. Začínáme hlavní kategorií (vyjadřuje nejčastěji strategie jednání) a postupně přidáváme vedlejší a pomocné (okolnosti, podmínky a následky jednání) a vysvětlujeme jejich vztah k té centrální (Sedláková, 2014, s. 422). Následuje analýza těchto navržených vztahů v datech, přičemž se opakovaně vracíme k těm původním a testujeme předpoklady.

To nás přivádí až k selektivní úrovni kódování. Předpokládá se, že výzkumník již získal potřebný vhled do problematiky a na základě svých získaných vědomostí se pokouší „identifikovat nejdůležitější kategorii, specifikovat její vztahy s ostatními a postihnout proměny v závislosti na probíhajících změnách“ (Sedláková, 2014, s. 422). Pro správné provedení analýzy je dle Sedlákové potřeba dospět k „**teoretické saturaci**, kdy jsou stanovené analytické kategorie, jež tvoří základní kameny výsledné teorie, adekvátně vymezené a datově podložené, což pomáhá odhalit jednotlivé varianty, jichž nabývají“ (Sedláková, 2014, s. 424).

Hlavním cílem zakotvené teorie je vytvoření teorie pozorovaného jednání, které není nikdy statické, ale vždy cílené a vznikající na základě určitých motivů. Má pozorovatelné projevy i následky, a to jak očekávané, tak nezamýšlené nebo nepředvídatelné. K relevantním výsledkům je třeba si všimnout vzájemné provázanosti jedinců, kontextů a podmínek jejich jednání, volených strategií a následků jednání (Sedláková, 2014, s. 406). Poměrně klíčovým aspektem výzkumů je zjišťování veškerých informací, není možné, abychom závěry vyhodnocovali na základě osobních zkušeností či pocitů, že zkoumanému subjektu rozumíme a sdílíme s ním stejný názor, ptát se musíme jednoduše na vše. Ovšem i tento subjekt nám může poskytovat zkreslené informace, v nichž nejčastěji generalizuje a vztahuje tak své mínění na většinu. V takovém případě je možné dopomoci si v teorii a vyhledávat v odborných knihách a příručkách. Také na vlastní závěry je třeba pohlížet kriticky, jakoby se jednalo o cizí výsledky. Měli bychom se na ně umět podívat z jiného úhlu pohledu a doptávat se na doplňující otázky.

3.2. Aplikace metody

Strauss a Corbinová navrhli schéma, podle něhož doporučují v případě aplikace zakotvené teorie postupovat. Označili jej jako paradigmatický model a základní postup představili pomocí šesti vzájemně provázaných prvků. Základ vždy tvoří zkoumaný jev, který je zasazen do určitého kontextu či prostředí a je ovlivněn *určitými příčinnými i dalšími intervenujícími podmínkami, to vše vede k jistým následkům. V průběhu kódování si dělá výzkumník poznámky, které následně prochází (to lze v jakékoliv fázi projektu). Tyto poznámky tvoří fragmenty teorie a často komentují získané kódy* (Hendl, 2016, s. 260). Hendl uvádí několik doporučení při psaní poznámek podle Strausse (1994), Milese a Hubermana (1994):

1. *„S psáním poznámek začínáme hned od začátku sběru dat a končíme s ním až po dokončení výzkumné zprávy.*
2. *Poznámky opatřujeme datem, abychom mohli posoudit progresi a vývoj úvah. Pomůže to při revizi poznámek.*
3. *Přerušíme kódování a uděláme si poznámku, kdykoli pocítíme nutnost zachovat určitou myšlenku.*
4. *Pravidelně si poznámky pročítáme, srovnáváme poznámky k podobným kódům a posuzujeme, zda je nelze spojit nebo zda by rozdíl mezi kódy nemohl být jasnější.*
5. *Udržujeme poznámky roztríděné podle témat.*
6. *Uchováváme data a poznámky na oddělených místech. data znamenají evidenci. Poznámky mají konceptuální povahu.*
7. *Odkazujeme ve svých poznámkách k jiným poznámkám, Při psaní poznámek myslíme na rozdílnosti a podobnosti konceptů, na kauzální vztahy mezi nimi. Zaznamenáváme si vzniklé postřehy do dalších poznámek.*
8. *Pokud nás napadnou dvě myšlenky najednou, každou umístíme do jiné poznámky.*
9. *Pokud jsme dosáhli saturace a nic dalšího nás nenapadá, indikujeme tento stav poznámkou.*
10. *Udržujeme si seznam kódů a označení pro své poznámky. Pravidelně své poznámky reorganizujeme.“* (Hendl, 2016, s. 260)

Pro samotné zkoumání lze využít buď „papírové formy“ studie, přičemž si jednotlivé texty sami označujeme a snažíme se nalézt pojící a odlišné prvky, tuto metodu využijeme především v případě omezeného množství podkladů, pokud je však materiálu více, je na místě uchýlit se s analýzou k některému z dostupných softwarů, například Atlas.ti.

III. EMPIRICKÁ ČÁST

Tato část diplomové práce představuje výsledky získané pomocí empirického výzkumuprostřednictvím kvalitativní metody zakotvené teorie. Nejprve dojde k analýze komunikace několika vybraných B2C časopisů a jejich srovnání s komunikací časopisu ZOOT, následovat bude rozbor jednotlivých čísel časopisu ZOOT a poté interpretace závěrů studie diplomové práce.

1. Srovnání komunikace vybraných časopisů

1.1. ČiliChili

Časopis ČiliChili je asi nejznámějším exemplářem na poli časopisů přidružených ke společností, které jsou rozdávány zdarma. Na českém trhu se jedná již o stálici, jako vedlejší produkt firmy Vodafone začal vycházet již v roce 2004 a stále se těší velké oblibě. Na první pohled se od magazínu ZOOT odlišuje grafickým ztvárněním titulní strany. ČiliChili ve většině případů využívá ilustraci, která vždy koresponduje s tématem uvnitř magazínu a v podstatě postrádá textová doplnění, u ZOOTu je titulní strana vyvedena spíše minimalisticky, aby vynikla především osobnost s daným číslem spojená.

Obrázek 5– Vybrané titulní strany časopisu ČiliChili
(Zleva: 2004 – č. 12, 2006 – č. 1, č. 12, 2011 – č. 1)

Zdroj: <http://cilichili.cz/vsechna-cilichili/>

ČiliChili se nebojí ani kontroverznějších témat, dobře ví, že cílí na určitou skupinu příjemců svého sdělení. Jeho komunikace v zásadě koresponduje s komunikací celého Vodafone, jehož cílem je pobavit, šokovat a zasáhnout spíše mladší generaci, to ostatně

dokazuje také forma reklam, v nichž je pochopení nadsázky ze strany příjemců sdělení více než žádaná.

Obrázek 6– Komunikace Vodafone v reklamě

Zdroje: <http://www.mediar.cz/s/2013/11/vodafone-nevidim.jpg>, http://galeriereklamy.mediar.cz/public/content-images/cz/a_files/1571.jpg, <https://mediagurucdneu.azureedge.net/wp-content/uploads/2014/09/Vodafone1.png>, http://galeriereklamy.mediar.cz/public/content-images/cz/a_files/180.jpg

ČiliChili se v případě komunikace vydává rozhodně kontroverznější cestou než časopis ZOOT. Snaží se jít proti proudu nejen tématy a jejich zpracováním, ale také vizualizací jednotlivých sdělení. Paralelu s magazínem ZOOT lze však spatřovat ve využívání témat prostupujících skrze celé číslo. Každý výtisk čítá více stran než ZOOT magazín, někdy až dvojnásobně, v každém čísle je ovšem poměrně velký prostor věnován představení tarifů, akcí a zařízení, které firma Vodafone nabízí, jedná se v podstatě o katalogovou část časopisu. Inzerce ČiliChili nabízí podobným způsobem jako ZOOT, celostránkové reklamy jsou zde však častější. Partnery promouví v zásadě také prostřednictvím product placementu.

1.2. ČD

Jako dalšího zástupcem časopisů podobajících se ZOOT magazínu byl zvolen časopis Českých drah. „Měsíčník ČD pro vás je reklamní magazín Českých drah dostupný zdarma zákazníkům ČD. Každý měsíc je postupně distribuován do více než 500 vlaků vyšší kvality, regionálních spojů v okolí Prahy a Ostravy a do speciálních stojanů více než 300 železničních stanic i do vybraných obchodních center a čerpacích stanic“ (České dráhy, a.s.). Tento magazín je možné si předplatit, nejedná se však o bezplatné registrování jako v případě ZOOTu, České dráhy účtují předplatitelům 30 Kč měsíčně.

Na první pohled se ČD ZOOT magazínu přibližuje asi nejvíce ze zde rozebíraných. Obálce vévodí celebrita do roku 2017 focena na jednobarevném pozadí, počínaje rokem 2018 jsou však osobnosti zasazeny do prostředí, jež je má vystihovat. Tyto fotografie jsou doplněny texty zmiňující jméno celebrity a nejdůležitější témata a rubriky daného čísla.

Obrázek 7– Vybrané titulní strany časopisu ČD
(Zleva: 2016 – č. 8, 2014 – č. 9, 2018 – č. 3, 2017 – č. 4)

Zdroj: <http://www.cdprovas.cz/archiv-magazinu>

České dráhy začaly časopis vydávat v roce 2012 a za dobu jeho fungování postupně obměňovaly vizuální stránku nejen obálky, ale také vnitřního rozvržení. Od původních snah vést časopis v umělečtějším duchu se jeho tvůrci dostali ke zjednodušování a jisté konzistenci. Rubriky a témata zůstaly víceméně zachovány. I co do obsahu je časopis magazínu ZOOT asi nejpodobnější. Je možné zde nalézt rozhovor s celebritou vyobrazenou na titulní straně, rozdíl je zde však v jeho výstavbě. Vzhledem k povaze přepravní společnosti, jsou tendence odlišovat se minimální. Důraz je kladen na obsah, forma zůstává v pozadí. Protože i zde platí, že se jedná o propagační materiál, obsahově se ČD věnuje především cestování a vlakové dopravě a promuje vlastní služby a produkty. Oproti ZOOTu se zaměřuje na širší záběr a prostor tak ponechává také zábavné části, v níž nabízí přehled nejnovějších filmů, knih, událostí, ale také křížovky nebo soutěže.

1.3. Marwick

„Magazín pro klienty a příznivce KPMG Česká republika“ (Marwick.cz). Tento časopis představuje další specifickou formu komunikace společnosti. Od ZOOT magazínu se odlišuje již na první pohled. Vychází jednou za dva měsíce a stejně jako ČiliChili využívá na titulní strany výhradně ilustraci.

Obrázek 8– Vybrané titulní strany časopisu Marwick
(Zleva: 2015 – č. 1, 2016 – č. 4, 2017 – č. 3, 2017 – č. 6)

Zdroj: <http://marwick.cz>

Znovu se jedná o propagační materiál a znovu je obsah zaměřen na oblast podnikání. Inzerce zde téměř nenalezneme, přestože počtem stran se nerovná ani časopisu ZOOT, rozvržení je čisté a vzdušné, vyniknout zde mohou i fotografie, kterým jsou často věnovány i celé strany. Ačkoliv jsou titulní strany nepřehlédnutelné, výstavba textu se drží při zemi, což pramení samozřejmě z povahy oblasti podnikání, kterému se KPMG věnuje, tedy oblasti auditu, daní a poradenství.

1.4. Magnus

Jako poslední zástupce podnikových magazínů je zde představen časopis Magnus pro J&T Banku, jehož neotřelou podobu po obsahové stránce vytváří studio YINACHI pod vedením již zmiňovaného Joachima Dvořáka, design má pak v rukou grafické studio Side2. Časopis získal první místo v evropské designerské soutěži European Design Awards v roce 2012. „Hlavním posláním Magnus Magazínu je podpora myšlenky „noblesse oblige“. Tato idea staví na tom, že postavení zavazuje a bohatství a svoboda jsou především věcí osobní a společenské zodpovědnosti. Magnus je o lidech, příbězích, vizích, událostech, místech, firmách, značkách, věcech a hodnotách, které je dobré znát“ (Jtbank.cz). Mezi zde vybranými zástupci se vyjímá nejen co do počtu stran, ale také exkluzivním provedením. Magnus vychází pouze dvakrát do roka, může si tedy dovolit obsah roztáhnout na 200 stran, jejichž prostor je věnován československým i zahraničním novinářům, titulní strany jsou pak často tvořeny známými grafiky.

Obrázek 9– Vybrané titulní strany časopisu Magnus
(Zleva: č. 2, č. 6, č. 9, č. 12)

Zdroj: <https://www.jtbank.cz/o-bance/magnus-magazin/>

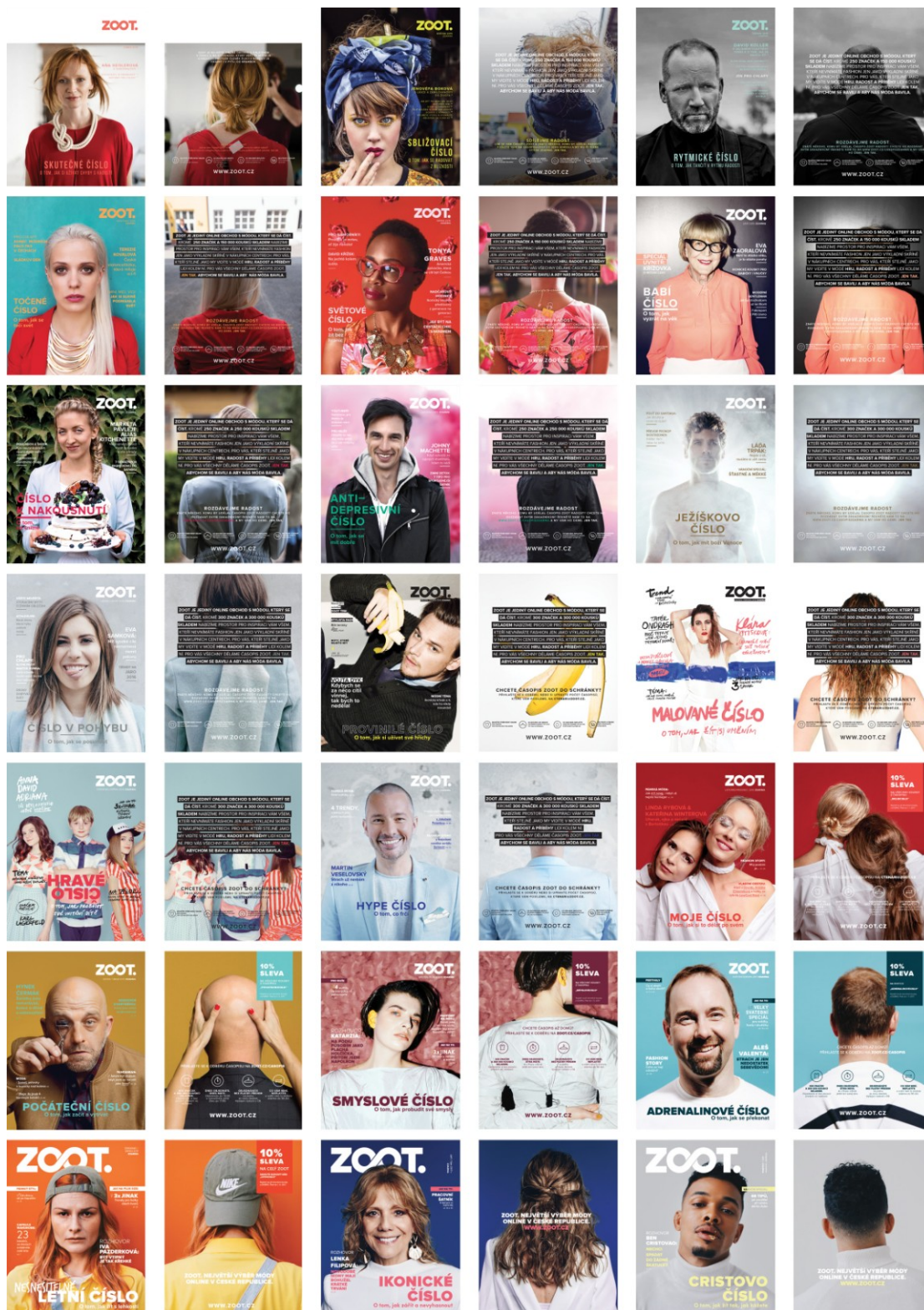
2. Analýza časopisu ZOOT

„Jednou, za náma přišly holky, že by chtěly dělat časopis. Jediná naše podmínka byla, že to musí být na nule. Nemusí to být v zisku, ale na nule“ (Trpák, L., Cocuma.cz).

2.1. Jednotlivá čísla časopisu ZOOT

Ještě před vydáním prvního čísla se v hlavách autorek They Kučerové a Báry Pilné formovala vize, jak co nejlépe časopis pojmout. Měly samozřejmě určitou představu, které chtěly dosáhnout, stanovily si tak několik základních bodů, jež by všechna čísla měla splňovat. Prvním rozhodnutím, které dle Theyných slov bylo v podstatě automatickým, bylo využití celebrity pro každé číslo. Postavit zkrátka identitu časopisu právě na známých tvářích. Jedna z rubrik byla tedy jasná – rozhovor s celebritou týkající se vždy námětu aktuálního vydání.

Na začátek každého čísla byl vždy zařazen úvodník šéfredaktorky They ana stejné stránce bylo možné nalézt také nejdůležitější informace o redakci, možnost kontaktu či spolupráce. Již v tomto úvodu bylo možné postihnout odlišný ráz komunikace vzhledem k užitému jazyku (např. Je libo kontakt? apod.). Dále se v číslech opakovaly rubriky, které čtenářům ukazovaly, jak nosit určitý typ oblečení, představení značek formou příběhů jejich vzniku, rubrika „Stalo se“, v níž bylo možné dozvědět se o uskutečněných akcích a nejdůležitějších událostech z poslední doby v oblasti módy ve velmi zestručněné formě nebo si čtenáři mohli také zasoutěžit. Specifičnost lze spatřovat v řešení zadní strany časopisu, na nichž se vždy opakovala fotografie celebrity z titulní strany zezadu.

Obrázek 10 – Titulní a zadní strany všech čísel časopisu ZOOT

(Zleva: 2015 - č. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 2016 – č. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 2017 - č. 16, 17, 18, 19, 20, 21)

Zdroje: <https://www.zoot.cz/casopis/cist/66>, <https://www.zoot.cz/casopis/cist/170>

2.1.1. První číslo – duben 2015

První číslo časopisu vyšlo v dubnu 2015 a za jeho tvář byla zvolena Aňa Geislerová. Tento první exemplář byl pojat velice stroze, v jednoduché formě. Jak uváděla Thea, cílem bylo vytvořit sice propagační materiál, ale tak, aby jako takový na první pohled nepůsobil a hlavně, aby se od ostatních odlišoval. Obálku tvořila prakticky pouze fotografie zmíněné herečky oděné do kousků, které bylo možné získat prostřednictvím online e-shopu ZOOT, přičemž většina kusů oblečení byla záměrně naruby, což se pojilo k hlavnímu tématu a také rozhovoru.

Titulní strana byla doplněna několika texty a laděna do odstínů červené. Hlavní titulek „Skutečné číslo“ byl šéfredaktorkou Theou Kučerovou vysvětlen hned v úvodníku. Thea zde popisovala, proč bylo první číslo věnováno právě *skutečnosti*. Psala o svém snu vydávat skutečný časopis – tištěný a nesoucí opravdové názory lidí, kteří si za svou vizí stojí.

Rozhovor s Aňou se nesl především v duchu hlavního tématu – autorka článku, šéfredaktorka Thea Kučerová, si s herečkou povídala o skutečnosti, dokonalosti, ale také o jejích projektech v rámci módy, mezi které patřil i Bazar pro DOBRO., jež také bývalo součástí ZOOTu a zisk z něj byl využit pro podporu neziskových organizací a projektů sdílející stejné hodnoty jako ZOOT. V rozhovoru zmiňuje Aňa Geislerová větu „*nedokonalost je dokonalá ve své nedokonalé dokonalosti*“, která jakkoliv kýčovitě může znít potvrzuje a podtrhuje hlavní téma čísla. Přestože zde není využita hovorová řeč či neobratné výrazy, rozhovor působí nenuceně a příjemně. Tento nevyumělkovaný ráz se rozhodli autoři využívat i v případě fotografií napříč časopisem. Kupříkladu k rozhovoru jsou přidány fotografie, které na první pohled působí možná až nedodělaně, je zde však patrný záměr. Na fotografiích se objevují *skuteční* lidé (stylisti či asistenti fotografa), osvětlení nebo ocelová tyč, které by v módní story, jak ji známe, jistě figurovat neměli.

Rozhovorem však téma skutečnosti autoři časopisu neukončili, na dalších stranách se opravdovost představila v několika skutečných ženách, jejichž velikosti nejsou pouze modelkovské. Autorka článku kromě popisu dané postavy navrhovala také oděvy, které té které ženě sluší a lichotí nejvíce.

2.1.1.1. Struktura a analýza rozhovoru

Jako první oko čtenáře zaujme titulky FOTOSTORY NARUBY „**DOKONALOST EXISTUJE**“, který dominuje levé částiprvní dvojstrany rozhovoru. Následuje perex uvádějící čtenáře do momentální nálady a do toho, co jej v článku čeká. „*Tričko Ani Geislerové je naruby a houpe se na něm cedulka. Právě jsme dofotili a povídáme si o zaslepenosti láskou k vlastním dětem, o tom, co je v dnešním světě vzhůru nohama, že Facebook je pro šmíráky a že nejskutečnější se Aňa cítí, když spí. A to všechno zatímco si její malá dcerka Stella maluje do bločku princezny.*“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Kdy jste naposledy dělala něco poprvé? Jaký to byl pocit?“		Otázka vztahující se k tématu čísla
Mám ráda „poprvé“. Fakt ale je, že čím je člověk <u>starší</u> , tím jich ubývá. <u>Nedávno</u> jsem například poprvé hrála stařenku, udělali mi vrásky, dostala jsem hůlku... Po dlouhé době jsem točila a rovnou s takovou maskou! A také jsem poprvé v životě držela v ruce maketu své knížky. To byl <u>nepopsatelný pocit</u> .	Věk Vzpomínka Pocit: překvapení Pocit: štěstí	
Je kniha jedním z vašich životních snů?		
Kniha byla můj <u>sen</u> vždycky. Ale doufám, že touhle to <u>nekončí</u> . Tohle jsou fejetony, které vznikaly měsíčně, ale napsat knihu od A do Z bych chtěla <u>snad ještě víc</u> . Jinak mám spoustu <u>nesplněných věcí</u> . <u>Obdivuju</u> lidi, kteří cokoliv začnou, taky dokončí. <u>Já jsem dobrý startovač, ale špatný dokončovač</u> .	Sen Vize do budoucna Přání, obdiv Sebehodnocení	
Proč je důležité dělat věci poprvé?		
Člověk tím zůstává dítětem. Malé dítě má nové vjemy pořád, a proto nevychází z údivu a věci ho baví. Nezná je a může je objevovat. Stejně tak každé poprvé má i pro nás <u>význam</u> , jdeme do neznáma a prožíváme věci nově, jinak. Můžou být samozřejmě i <u>blbá poprvé</u> , ale je to zkušenost, která tady ještě nebyla.	Hledání smyslu Význam slova poprvé Varianty	Analýza slova poprvé (pozitivní), nastiňuje různé varianty, které se snaží brát také pozitivně
Těšila jste se někdy, až se něco stane, a když se to stalo, nebylo to tak dokonalé, jak jste si představovala?		Dokonalost = další téma čísla
Jsem člověk, který žije <u>přítomností</u> . Odnaučila jsem se snít a mít představy, protože je to pak <u>frustrující a většinou to vede ke zklamání</u> . <u>Přichází to s věkem</u> . <u>Stárnutí vědomí je perfektní, stárnutí těla ne</u> . (smích) <u>Víc rozumíte věcem a orientujete se v životě</u> . Někdy se mi stane, že si během dne řeknu: „ <u>Ted' jsem fakt šťastná</u> a nesmím ten pocit zapomenout.“ Že dneska už jsem šťastná byla a nemám chtít víc. Někomu se to nestane nikdy nebo celá léta. Proto si všímám dokonalosti malých momentů. <u>Protože netrvají věčně</u> .	Přítomnost Zkušenost Stáří, stárnutí Zkušenosti Pocit: štěstí Pomíjivost	Odnaučila se snít, ve druhé otázce ale psala o svém snu - knize
Kdybyste si měla vybrat: dokonalost, nebo skutečnost?		Zapojení tématu „Skutečnost“
<u>Skutečnost</u> .	Volba mezi variantami	

Existuje vůbec dokonalost?		Dokonalost
<u>Dokonalost existuje. Například děti</u> , zejména ty vlastní, představují pro rodiče takovou nesoudnou, neobjektivní vizi dokonalosti.	Potvrzení a příklad dokonalosti	
Jaká je skutečná Aňa? Když se tu objevil Max, úplně jste roztála.		Skutečnost – „skutečná Aňa“
To je těžké. Když má člověk <u>tuhle profesi</u> , kdy je pořád pod tlakem, lidé ho pozorují, hodnotí, kdy pořád vytváří jiné reality než ty vlastní, tak je pak nejvíc svůj, když není. Když spí. (smích) Ale je fakt, <u>že se hodně tříštím v dětech, do toho se vždycky ponořím</u> . A roky trvá, než se zase dostanu na nějakou normální hladinu vnímání jako předtím, než se dítě narodilo.	Hodnocení profese Sebehodnocení	
Jste herečka, režisér chce, abyste hrála skvěle, vy sama od sebe chcete, abyste to zahrála dobře, jste celebrita, takže média na vás tlačí...		Otázka na profesi
<u>Nejopravdovější jsem s rodinou</u> , ale ta po mně taky pořád něco chce. (smích) Mám ráda samotou, která je pro mě naprostou vzácností. Prožívám ryzi <u>štěstí</u> , když jedeme s rodinou na hory a nastane ta blažená chvíle, kdy někdo pohlídá všechny děti. To si pak dám hudbu do sluchátek a jedu dolů sama. Zcela bezohledně, rychle, jako zastara. Ale ničeho nelituju, jsem <u>spokojená</u> . <u>Naučila jsem se</u> , že je dobré si uvědomovat, že věci <u>nejsou napořád</u> . To, že člověk nespí, protože má malé dítě, to přece <u>není navždycky</u> . <u>Rok nebo dva nebudu spát</u> , ale pak budu <u>zase spát celý život normálně</u> , akorát už nebudu mít malé miminko, které na mně chrápe a slintá. <u>Musíte to vnímat v kontextu života</u> , to strašně pomáhá.	Sebehodnocení Pocit: štěstí Pocit: spokojenost Poučení z minulosti Pomíjivost Změna v životě Návrat k původnímu způsobu života Rada	
Já jsem zjistila, že nutně potřebuju tyhle sobecké dny, kdy po mně nikdo nic nechce.		
<u>Na to existuje dokonce vzorec</u> – správně by každý z nás měl mít dvě hodiny denně jen pro sebe. Možná i víc. Ale <u>to je naprosto nereálné</u> , utopie.	Potvrzení tvrzení pomocí teorie Hodnocení skutečnosti	
Módní svět často prezentuje jakousi umělou dokonalost. Velký podíl na tom mají i sociální média. Myslíte, že ovlivňují naše vnímání a že ze skutečnosti pak neumíme mít radost?		Téma módy a dokonalosti
Facebook je strašná věc. <u>Měla jsem ho tři měsíce pracovně kvůli nějaké kampani</u> . Jako šmírák. A musím říct, že to je podivné. <u>Každý ilustruje, jak je šťastný a akční, ale pak lidé sedí vedle sebe, v ruce mobily a píšou do světa, jak je to skvělé, že jsou spolu, když přítomspolu vůbec nejsou</u> .	Hodnocení soc. sítí Vlastní zkušenost Příklad potvrzující vlastní teorii	Sociální sítě bere jako negativní na základě vlastní zkušenosti
A co falešná představa o tom, co je krásné?		
<u>Popravdě</u> , já bych si <u>asi</u> taky nekoupila časopis, kde by byli oškliví lidé v ošklivých hadrech. <u>Těžko by někdo zaplnil a prodával každý měsíc časopis</u> , který by vás nenechal snít o nějaké <u>formě dokonalosti</u> . Vytváření krásy a nadstavby je umění. <u>Nechápu kampaně</u> hereček, které nechtějí Photoshop. Já <u>miluju</u> Photoshop, miluju fotky, na kterých nevypadám jako já. Jsem schopná chodit a říkat: „Hele, hele, jak vypadám tady!“ Přijde mi to <u>úžasné</u> , protože je to iluze.	Upřímnost, ale nejistota Hodnocení módního byznysu Téma dokonalost Údiv nad jednáním kolegyně Pocit: nadšení	Hodnotí módní byznys a dává jej do souvislosti s vlastní profesí Vyjadřuje nadšení ze změny vnímání samy sebe díky Photoshopu

Máte občas pocit, že je svět naruby? Kdy?		
<u>Ačkoliv nejsem věřící člověk, myslím, že světu nesvědčí, že lidé nemají víru v něco většího. Naše životy jsou pak takové bezbřehé. Říká se, že teď víc žijí, ale také málo vydrží. Věci jsou povrchní, mají menší hodnotu. Málomě se chce něco něčemu obětovat. V tomhle je svět vzhůru nohama.</u>	Přiznání, hodnocení Hodnocení života	Udává vlastní pohled na svět a život
Máte nějaký rituál, nějaké místo, kam si chodíte vyčistit hlavu, když je všechno naruby?		
Já jsem vyhlášený kavárensko-vinárenský povaleč. Miluju tam jenom sedět a být, chodit s lidmi na obědy a na snídaně. Mnohem častěji mě napadne <u>jít si sednout sama na kafe než jít do přírody</u> . (smích) Přitom přírodu miluju, nabíjí mě, ale <u>moje přirozenost</u> je asi někde v Savoyi.	Sebehodnocení Pocit: nadšení, láska Hodnocení variant Pocit: láska Sebehodnocení	
Věnujete se módě a jako jedna z mála jste považována za módní ikonu. Je něco, co byste současnému módnímu světu vyčetla? Mělo by se v něm něco obrátit naruby?		Móda, módní ikona, další oblast kariéry
Díky tomu, že jsem skoro tři roky <u>navrhovala oblečení pro Pietro Filipi</u> , jsem se dozvěděla mnoho o tom, jak módní průmysl funguje. Málomě dojde, <u>že to je opravdu multibilionový byznys</u> , stejně tak jako ho nenapadne, že chleba je multibilionový byznys. Je málo lidí, kteří si můžou dovolit tu nejvyšší úroveň módy, a strašně moc lidí, které živí ta nejnižší. Něco se ve výrobě nebo zneužívání lidí změnit může, <u>ale v budoucnosti to podle mě bude jen horší</u> .	Vlastní zkušenost v módním byznysu Hodnocení Budoucnost	Popisuje vlastní zkušenost v oblasti módy a na jejím základě tento byznys hodnotí Vlastní negativní pohled na budoucnost v módě
Můžeme pro to, aby to bylo lepší, udělat něco my sami?		Polemizování
Každý člověk může něco <u>nepodporovat</u> tím, že se toho vzdá. Ráda kupuji organické věci a <u>předpokládám</u> , že když už se někdo zajímá o organickou bavlnu, tak to asi nedá ušít pětiletým dětem v Bangladéši. <u>Ale nikdy nevíme</u> .	Východiska Předpoklad Zpochybnění	
Se ZOOTem jste spolupracovala na kolekci, z níž šel veškerý zisk na Vánoční bazar v Mokré čtvrti, který jste spolupořádala. Je pro vás důležité, aby móda byla fér a pomáhala?		Spojení osobnosti a ZOOTu
Ano. „DOBRO.“ je krásný nápad a má dobrou formu. <u>Každý ocení hezké tričko, když u toho ještě udělá i něco prospěšného. Móda by stejně jako každý jiný byznys měla být velkorysá a filantropická a upustit trochu z toho, co dostává</u> . U všech těchto projektů je ale důležité, aby byly dlouhodobé. Proto je mi líto, že Bazar po deseti letech skončil. Když projekty trvají, <u>čas je největší hodnota</u> .	Hodnocení projektu Vlastní názor na módu Pocit: lítost Hodnocení času	
Čemu vás Bazar naučil?		
Zodpovědnosti. <u>Naučil mě</u> , že lidé jsou ochotní, že nejsou zlí nebo uzavření, že rádi pomáhají.	Zkušenost	Popis pozitivní zkušenosti
Kdybyste mohla na celém světě změnit jednu věc, co by to bylo?		
Sama o sobě dost <u>pochybuj</u> , a když něco vytvořím, tak to pro mě rozhodně dokonalé není. To by teda dopadlo,	Sebehodnocení, pocit: pochyby	Shazuje své schopnosti

<u>kdybych takhle něco měnila na světě...</u>	Sebereflexe	
Připadala jste si někdy dokonalá? V čem?		Téma dokonalost
<u>Teď jsem někde slyšela</u> , že rodiče, zaslepeni láskou ke svému dítěti, dělají od začátku strašnou chybu. Svým dětem tvrdí, že jsou dokonalé a že jejich život bude perfektní. <u>Ale ta správná cesta</u> je prý v tom, že řeknete svému dítěti: „Jsi normální, nedokonalé dítě, ale takové, jaké jsi, jsi milované. I se všemi chybami.“ Měli bychom se cítit dokonale každou chvíli našeho života. Jenže to bohužel vyžaduje spoustu soustředění, abychom v sobě udrželi tuhle zenovou moudrost.	Odkaz na cizí zdroj Nabízení správného přístupu	Vyhýbá se přímé odpovědi na otázku, což koresponduje s předchozím shazováním vlastních schopností
Co vám dělá v životě největší radost?		
Stella se na mě teď tak podívala... takže děti, samozřejmě! A vítězství, která vyhrávám sama nad sebou.	Láska k dětem	
O co se nejraději dělíte a s kým?		
Ráda si povídám, takže o dojmy a zážitky. A když člověk otevře lahev vína, tak by ji neměl vypít sám.		
Co byste vzkázala čtenářům našeho skutečně prvního čísla?		
Nedokonalost je dokonalá ve své nedokonalé dokonalosti. Tak.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015, roč. 1, č. 1. MK ČR E 22046)		

2.1.2. Druhé číslo –květen 2015

Následující číslo se od toho prvního, velmi střízlivého a na první pohled nenápadného, poměrně lišil. Titulní straně vévodila fotografie Jenovéfy Bokové na tmavém pozadí s kontrastní žlutou barvou využitou v textu. Autoři se stále drželi tematicky laděných čísel, přičemž se toto druhé neslo v duchu „Sbližování“. V časopise se znovu objevuje soutěž, tentokrát jsou čtenáři vybízeni nafotit sami sebe při cestě na kole, nechybí ani pár tipů, co se zrovna nosí. Při nalistování strany 4 se dostáváme k rozhovoru. Následuje několik tipů, představení značky Ojju a také módní rady a rozhovor věnovaný především mužům. Protože se jednalo o druhé vydání, zmínka o oslavách prvního čísla byla nevyhnutelná, stejně jako opětovné zařazení rubriky „Stalo se“. V tomto čísle byla představena také možnost nechat si zaslat vybrané zboží na výdejnu a zaplatit až na místě v případě, že se zákazník rozhodne danou věc zakoupit. V samém závěru byl přidán také komiks, který znázorňoval proces výběru a zaslání právě na „výdejny radost“.

2.1.2.1. Struktura a analýza rozhovoru

Rozhovor s Jenovéfou byl vizuálně strukturován trochu jinak než ten s Aňou v prvním čísle. Oproti čistému a jednoduchému provedení rozhovoru v předchozím vydání zde autoři koncipovali fotografie hravěji a výrazněji. Focení proběhlo v pražské Sapě a Jenovéfu stylistky oblékly do pestrobarevných kousků, které korespondovaly s vybranou lokací. Titulek zněl „**JSEM ZAMILOVANÁ DO ŽIVOTA**“ a v perexu autorka textu znovu ve zkratce shrnula hlavní témata, o nichž se spolu bavily a vytyčila zásadní informace o herečce. „*Říkají jí Funina, ale nafuněná rozhodně není. Jenovéfa Boková, kterou znáte z filmů Občanský průkaz nebo Hořící keř, se našla v hraní na housle, a tak hraje se svou kapelou po klubech alternativní jazz. Často se směje, láme se při tom v pase a všem v okolí cukají, koutky s ní. Bavíme se o tom, jak si pouštět lidi k tělu, o stalkování na Facebooku a jestli jde milovat víc lidí zároveň.*“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Co je to láska?		Láska
<u>To jsou taková klišé, co chce člověk říct!</u> Když vidím svoje rodiče, tak láska je, když s tím druhým chceš být i přes všechny jeho chyby. Ty chyby si na něm zamiluješ a dokážeš je respektovat. A pro toho druhého jsi vždy tady. Všechny matky ale říkají, že největší lásku pocítíš k vlastnímu dítěti, tak jsem na to zvědavá.	Hodnocení prvních nápadů Definice slova láska	
Může člověk milovat víc lidí najednou?		Vztah
O tom se s mým klukem Nikolasem někdy bavíme. <u>Je asi normální</u> , že se chlapům líbí i jiné holky a holkám jiní chlapi. <u>Ale jsem žárlivá</u> a představa, že se mu někdo líbí víc, je hrozná! Na druhou stranu – nevím, jestli to mám říct, ale tak dobře – <u>jednou jsem se během našeho vztahu zakoukala do někoho jiného</u> . A Nikolas taky. <u>Líbilo se mi, co řekl</u> – že je samozřejmě, že budeme na světě potkávat spoustu lidí, kteří se nám budou líbit, ale že důležité je tu zmatenost překonat. Dokud budeme spolu, budeme na sebe myslet a cítit, že se máme rádi, tak se tyhle zmatenosti dají zvládnout. <u>Po světě chodí spousta fajn lidí, ale když cítíš, že jsi s tím svým partnerem už něco zažila</u> , a táhne tě to k němu, tak to jen tak nezažadiš.	Hodnocení fenoménu Sebehodnocení Vlastní zkušenost Pocit Hodnocení světa Vlastní zkušenost	
Věříš, že spolu dnes lidé mohou být navěky?		Vztah
Moje máma s tátou jsou spolu 35 let a vzhledem k tomu, že <u>jsem v tom vyrůstala, tak tomu věřím</u> . My s Nikolasem spolu budeme tři roky, ale je to práce. Jsme dost rozdílní. <u>Pro mě hodně znamená má rodina a jsem naučená, že když s někým jsem</u> , tak jsme tady jen a jen pro sebe. Nikolas zase bydlí od sedmnácti sám a je <u>samotář</u> . Učíme se v tom spolu žít, abych já nebyla tak upjatá a on aby nebyl tak rozevlátý.	Vlastní zkušenost Hodnocení vlastního vztahu z pohledu obou partnerů	Hodnotí vztahy na základě svého dětství
Co říkáš na otevřené vztahy?		Vztah, alternativy

<p>To bych nedala. <u>Jenom kdybych já mohla, ale on ne.</u> (smích) Je láska to, že bych to dovolila i jemu? <u>Nevím.</u> <u>Čím víc člověk stárne, tím míň je naivní.</u> <u>Když jsem byla malá,</u> tak jsem nechápala, jak se mohou lidé podvádět nebo se o někoho dělit s jiným, <u>ale časem</u> člověk dostává od života facky a tím se <u>otrkává.</u> Třeba život v trojici by mě fakt zajímal. Jak může fungovat? Nakonec beran má taky několik ovcí. Já jsem na to ale asi <u>příliškonzervativní.</u></p>	<p>Zlehčení Nejistota Zkušenosti</p> <p>Změna názoru</p> <p>Sebehodnocení</p>	
<p>Co pro tebe znamená se někomu otevřít?</p>		
<p>Když před ním děláš cokoliv a víš, že tě neodsoudí. Když tě zná natolik a má tě natolik rád, že to zvládne. Nehodnotí tě.</p>		
<p>Je dobré se otevírat a pouštět si lidi k tělu?</p>		
<p>Někdy se to nevyplatí, někdy jo. Znáám lidi, co se otevřou i těm, které neznají, a často se jim to vymstí. <u>Vidím to třeba u své sestry.</u> Je hodně důvěřivá, je hodný člověk, a tak předpokládá, že všichni ostatní jsou taky hodní. Ale <u>mnohokrát se spletla.</u> Tu otevřenost ale neztrácí. A to je hezké. <u>Já jsem hodně otevřená, ale už jsem trochu skeptická.</u></p>	<p>Zkušenost, příklad</p> <p>Sebehodnocení</p>	
<p>Není špatné se po zklamání uzavřít?</p>		
<p>Soukromí a určitá uzavřenost je dobrá. Nemám ráda, když lidi třeba na <u>Facebooku všechno ukazují a s každým jsou kamarádi.</u> Díky své profesi znám spoustu lidí, ale zároveň si čím dál tím víc uvědomuji, že nejdůležitější jsou pro mě ti, které už mám. <u>Opravdových přátel je málo a je potřeba o ně pečovat.</u></p>	<p>Negativní pohled na sociální sítě Zkušenost Hodnocení vztahů</p>	<p>Své zkušenosti dává do souvislosti s profesí herečky</p>
<p>Seznámila ses s někým online?</p>		<p>Seznámení, online (=dnes)</p>
<p><u>Bohužel</u> mi dost cizích lidí píše, ať jdu na kafe. Vždycky <u>mě to štve,</u> ale na druhou stranu je to asi normální. <u>Je to jako když jsi byla dřív v hospodě a přišel za tebou kluk a pozval tě na rande.</u> Je to <u>podobné,</u> akorát je to virtuální. Svým rodičům rozhodně nezávidím dobu, ve které žili. Na druhou stranu když se ti někdo tehdy líbil, musela jsi mu to říct hned, protože jsi věděla, že už ho třeba nikdy neuvidíš.</p>	<p>Negativní pohled na soc. sítě Srovnání</p>	<p>Vlastní negativní pohled, ale celkové hodnocení na základě obecného pohledu Porovnává současnost a minulost</p>
<p>Jak se seznámili tvoji rodiče?</p>		<p>Seznámení dříve</p>
<p>Táta šel na kolej za svou sestřenicí a potkal tam na chodbě mámu. Čekala v té době dítě se svým manželem a můj otec, takový hrozně rozevlátý chlap, si před ní kleknul a říká: „Ježíši, vy jste nádherná!“ Máma tehdy byla s velmi konzervativním mužem a tohle se jí najednou strašně líbilo. Potkali se pak až po roce, ale celou tu dobu na sebe mysleli, a tak se dali dohromady. Je to hrozně <u>romantické!</u> V dnešní době ti někdo napíše na Facebooku: „Hej, pojď ven!“</p>	<p>Zkušenost z rodiny</p> <p>Pocit: romantika Popis soc. sítí</p>	<p>Kladné hodnocení minulosti, negativní přítomnosti</p>
<p>A rovnou si tě na internetu prolustruje.</p>		<p>Úskalí internetu</p>
<p>To je <u>nejhorší, sama to dělám.</u> Jak si naši rodiče soukromí hlídali, <u>my naopak</u> dáváme najevo, co všechno děláme. Proč? Je to forma narcismu, ukazujeme, že já se mám dobře, stejně jako ty se máš dobře. <u>Člověk se ve virtuálním světě prezentuje úplně jinak než ve skutečnosti.</u></p>	<p>Přiznání Minulost vs. přítomnost</p> <p>Zpochybnění, negativita vůči soc. sítím</p>	

Změnila se tvoje otevřenost k lidem tím, že jsi známá?		
<u>Stane se</u> , že se se mnou někdo začne bavit a já se sama sebe ptám, <u>jestli to není jen proto</u> , že jsem ta holka z Občanského průkazu. Člověk začne být trochu skeptický. Pak si ale vždycky řeknu, že se na lidi v tramvaji usmívat prostě budu a ať si myslí, co chtějí. Dokáže mě ale <u>naštvat</u> , když někdo nerespektuje osobní zónu. Když jsi známá, mají lidi pocit, že jim patříš. Viděli tě ve filmu a myslí si, že si můžou dovolit cokoliv. Třeba můj bývalý švagr Lišák (Pavel Liška, pozn. red.) s tím má problém. K tomu se lidi chovají, jako by byl idiot. Vnímají ho jako jeho roli. Neberou ho jako člověka.	Hodnocení skutečnosti Pochybnosti Pocit: rozčilení Příklad z praxe	Negativní hodnocení spojené s profesí herečky
Jsi herečka, do postavy se musíš vcítit. Jaké to je		Profese
Emočně <u>vyčerpávající</u> . Je to <u>schizofrenní</u> . Máš třeba skvělou náladu, jdeš na natáčení a musíš tam brečet. A já říkám: „Já nechci brečet, já jsem šťastná!“ Nebo naopak, je ti smutno a musíš být šťastná. Je to také hodně velké otevření se těm ostatním, co tam jsou s tebou. <u>Člověk si připadá nahý</u> . Někdy se cítím jako prostitutka – na lusknutí prsty musíš začít brečet. Jsem ráda, že mám i housle, tam z tebe hudba dostane emoce sama.	Pocity spojené s profesí Pocit: odhalení Vztah k jiné činnosti	Rozpolcenost kvůli profesi Vyvážení díky jinému koníčku
Co ty a protínání duší? Našla jsi svého soulmate?		Vztahy
Mámu. Nikdy mě <u>nesoudí</u> , jen mě vyslechne a dobře poradí.		Vrací se k nesoudnosti, o které mluvila v souvislosti se vztahy
Se ségrou jste si asi taky docela blízko...		Rodinné vztahy
My máme taková období. Buď jsme si hrozně blízké, anebo se štve a moc nám to nefunguje. Je to <u>zvláštní</u> . Kolikrát bych za ní chtěla jít a obejmout ji, ale v rámci rodiny je sblížování nějak těžší. Jsi s nimi pořád, můžeš si cokoliv dovolit, protože víš, že oni ti to vždycky odpustí. Všichni víme, že jsme pro sebe nejvíc na světě, ale říkáme si to málo. Máme asi pocit, že je to trapné, ale přitom to je blbost.	Neporozumění Problémy s vyjadřováním emocí k blízkým	
Co je nejpřitažlivější na mužích?		Hodnocení protějšku
Humor. Mám ráda, když mě chlap dokáže rozesmát a má osobní kouzlo.	Hodnocení protějšku	
Kdo by hrál ve filmu tvého manžela?		Profese ve spojení se vztahy
Tak mého tátu hrál Karel Roden! To mi stačilo. Ten má <u>sakra velké charisma</u> . Je vždycky takový zádumčivý a pak se jednou usměje a... Líbí se mi James Franco. A dej tam i Kryštofa Hádku, <u>ale to je tajemství!</u> <u>On bude další Roden, až do toho doroste</u> . A Jack Nicholson, ten má takové charisma! <u>Věk chlapům rozhodně prospívá a některým ženským taky</u> .	Obdiv, nadšení Odkrytí tajemství Hodnocení kolegy Hodnocení obecně mužů a žen	
Co je nejpřitažlivější na ženách?		Hodnocení stejného pohlaví
Jejich <u>charisma!</u> (smích) Výstříhy a minisukně, to není nic pro mě. <u>Líbí se mi</u> , když mají ženy životní nadhled, naivitu si už zažily a z něčeho se nezblázní. Třeba <u>Anča (Aňa Geislerová, pozn. red.), jak říkala v tom vašem rozhovoru (www.zoot.cz/ana, pozn. red.), že stárne?</u>	Pohled na přitažlivost u stejného pohlaví	Odkaz k předchozí celebritě v časopise a jejímu rozhovoru

Vůbec! Ta se mi líbí čím dál tím víc. Anča se opravdu stárnutí bát nemusí.	Hodnocení kolegyně	
Jak vypadá ideální rande?		
<u>Když si ti dva mají o čem povídat. Když mají spojení. Když tě někdo překvapí. Třeba Nikolas mi jednou říká: „Vezmu tě na výlet.“ A vzal mě dodávkou za Prahu.</u>	Vlastní pohled Vlastní zkušenost	
Outfit na rande, co zaručeně funguje?		Móda a vztahy
Nemám ráda, když jsem moc načančaná, <u>připadám si</u> vždycky jako pipina. Na rande <u>mám pokaždé něco připravené, ale na poslední chvíli to změním a vezmu si džíny. Chci být normální, chci, aby mě viděl takovou, jaká jsem pořád. Mám pocit, že můžu zaujmout i něčím jiným než svým tělem. Ale chlapi po tom asi jdou, možná jsem blbá.</u> (smích)	Pocit Opakující se postup Chtíč, snaha Sebehodnocení Zpochybnění, sholení sebe sama	Popisuje pocit v určitém oblečení
Co děláš, když jsi zamilovaná?		Láska
<u>To už si nepamatuju.</u> (smích) Asi jsem mimo, veselá, rozesmátá, jako každý. Já mám různé zamilovanosti, třeba když se ráno probudím, jsem zamilovaná do života.	Zlehčení Pocity	Popisuje pocity, které prožívá v zamilovanosti
Jak chceš, aby si tě tví nejmilejší zapamatovali?		
Prostě Funina. A že jsem byla fajn a nebyla jsem tu zbytečně. Fajn Funina, která se nikdy nijak lidsky ani morálně nesnížila.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015, roč. 1, č. 2. MK ČR E 22046)		Popis, jak by chtěla působit

2.1.3. Třetí číslo – červen 2015

Třetí exemplář časopisu ZOOT působil lehce pochmurným dojmem. Fotografie na titulní straně zobrazovala Davida Kollera v černobílém provedení, která byla doplněna světle tyrkysovou barvou. Hlavní téma znělo „Rytmus“, titulek na obálce tak nazýval číslo „Rytmickým“. Stejně jako v předchozích výtiscích i zde se objevilo promo určité značky, úvodník šéfredaktorky They, chystané akce, aktuální trendy, soutěž o vstupenky na hudební festival, k čemuž se pojily také tipy, které módní kousky si a takový festival sbalit, nechyběla ani sekce čistě pro muže, pár slov k tématu od vedení firmy, sekce „Stalo se“ a propagace výdejen radosti.

2.1.3.1. Struktura a analýza rozhovoru

„RYTMUS MÁ V SOBĚ KAŽDÝ“ zněl titulek rozhovoru s rockerem Davidem Kollerem. Celý rozhovor se tak nesl v podobném duchu. Fotografie korespondovaly s tou úvodní, otištěnou na titulní a zadní straně obálky a působily tak trochu tajemně a ponuře. Na poslední straně rozhovoru byla otištěna data turné Davida Kollera a přebal jeho tehdejší nové desky, jehož vizuální stránkou se autoři nechali nejspíše inspirovat. „O Davidu

Kollerovi se všude dočtete, že vydal novou desku, pendluje mezi Prahou a Mikulovem a že nesnáší komunisty. Ty samé otázky pořád dokola ale už slavnému rockerovi lezou krkem. Tak jsme se ptali jinak. A David nám za to na opuštěném letišti v Hradci Králové, kde 6. 6. vystoupí s kapelou na festivalu Rock for People, nastartoval agregát. Abychom mohli žehlit“ hlásil perex a pokračoval otázkami uvedenými níže v tabulce.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Jsi zpěvák a kytarista, ale i bubeník. Bubny udávají rytmus. Co pro tebe bubnování znamená?“		Zapojení tématu „Rytmus“
<u>Když je v kapele dobrý bubeník, je to dobrá kapela. Bubeník tepe, je srdce. Muzikanti nemusí být nejlepší hráči na světě, ale musí mít dobrý rytmus.</u> Rytmus sám o sobě má v sobě každý, akorát se musí nacvičit.	Hodnocení profese Vlastní názor	
Bubeník Dave Grohl z Nirvany začínal hrát doma na polštáře, protože bubny neměl. Ale polštář nevrací paličku stejně jako buben, takže do toho musel šíleně mlátit, aby stíhal s nahrávkami, které si k tomu pouštěl. A když ho pak posadili k opravdovým bubnům, tak je rozmlátil na cimprcampr. Na co jsi začínal bubnovat ty?		Téma hudby, profese, konkrétní příklad, dotaz na vlastní zkušenost
<u>Brácha odešel na vojnu a doma po něm zbylo torzo bicích.</u> Nedalo se na ně moc hrát, <u>tak jsem si je předělal z hrnců na vyvařování prádla.</u> Měly ucha svisle, tak jsem na každém bubnu jedno ucho nechal, aby se daly dobře nosit, ale nevypadalo to trapně. Měly stejné průměry jako bubny, tak jsem na ně natáhl modrou koženku a ani jsem nepotřeboval futrál.	Vzpomínky na začátek kariery Tvořivost, kreativita	
Existuje nástroj, na který neumíš hrát, a chtěl bys?		Profese, sen
<u>Na všechny!</u> Nejedná se o nějakou bezbřehou techniku. To se <u>všechno dá naučit</u> , když za tím bude člověk sedět pět hodin denně. Ale když je to spojené ještě s talentem, <u>můžeš tomu dát pár detaily punc originality.</u> Je to o zvuku a atmosféře. Musíš to mít v sobě a být s tím nástrojem naprosto srostlý. <u>To bych chtěl umět.</u> Na cokoli.	Sen Hodnocení, vlastní názor Rada Chtíč	
Jací hudebníci ovlivnili tvůj osobní styl?		Inspirace v oblasti profese
Líbí se mi móda hippies. Ta volnost. <u>Já jsem si na základce šil, protože jsem neměl tuzexové bony,</u> které byly nutné k tomu, abych koupil normální hadry. Tak jsem <u>po sourozencích sbíral ty jejich a sám si šil.</u> Na stroji a růčo. <u>Chodil jsem do kroužku šití kvůli jedné holce, ale přitom jsem se naučil!</u> (smích) Na konci devadesátek jsem měl takové s velkýma kytkami a zvonama, ty mi šila ségra. Rockerská móda mě taky chytla, měl jsem křivák a vysoké boty s placatou špičkou. V devadesátkách byly <u>různé divné módy.</u> Já jsem se vždy <u>snažil napodobit</u> jediného bubeníka a to byl Stewart Copeland z The Police. Studoval jsem, jak hraje.	Minulost, vzpomínky Tvořivost, kreativita Odůvodnění, výhoda Shazování sebe sama Hodnocení doby Vzor	
Baví tě být středem pozornosti?		
Já <u>myslím, že jsem spíš introvert.</u> Časem se ten strach z hodně lidí ale asi <u>přetavil.</u> Dneska se na pódium těším.	Sebehodnocení, nejistota, změna	

Co prožíváš na pódiu?		Pocity ve spojení s profesí
Snažím se moc nemyslet na to, co tam dělám. Abych nezakopl nebo nezačal zpívat jinou písničku. <u>Když začneš myslet na něco jiného, tak tam nejsi a nemá to výraz. Ale když se moc úporně soustředíš, tak se do toho zamotáš.</u> Když jdu na pódium, <u>beru to jako start závodu.</u>	Vlastní zkušenost Riziko Vlastní pohled	
Čerpáš z toho závodu energii, nebo tě to naopak unavuje?		Pocity ve spojení s profesí
<u>Je to adrenalin.</u> Sejdeme se před pódium a každý má svoje starosti nebo ho třeba bolí zub, ale když tam vylezeš, už tě nic nebolí.	Hodnocení, pocity	
A co příprava na závod?		
Musíme zkusit, samozřejmě. <u>Když se na to vykašleme a nehrajeme spolu třeba jen týden, tak to bolí a není to ono. Nešlape to. Snažíme se s kapelou hrát co nejvíc, abychom si udrželi drive.</u>	Důsledky v profesi Vlastní postup	
Hudební rytmus zvládáš. Máš nějaký trik i na ten vnitřní?		Profese ve spojení se způsobem života
Ted' mám takové stavební období a určitě <u>jsem klidnější.</u>	Momentální pocity	
Jaký je rozdíl mezi Davidem dnes a „zamlada“?		Přítomnost vs. minulost
Já <u>nevím.</u> Na malém dítěti poznáš, že roste, když ho potkáš po delší době. <u>Ale já jsem se sebou pořád.</u>	Nejistota sebehodnocení Odůvodnění	
Máš pocit, že sis svoje nejdivočejší léta opravdu užil? V době hitu Medvídek jste měli nálepku divokých rockerů na kokainu.		Kariéra, minulost
<u>Já myslím, že jo.</u> Nebylo by to špatné, kdyby to už skončilo. (smích) Ale ne, <u>dřív to byl sex, drogy a rokenrol. Dneska je to víno, ženy a zpěv.</u>	Hodnocení Minulost vs. přítomnost	
Tak proto Mikulov! Baví tě stárnout?		Věk
Jo, myslím, že se <u>snažím dělat důležité věci.</u> Ty méně důležité mě už nezajímají.	Sebereflexe	
Co jsou důležité věci?		
Ty, co mají nějaký smysl, nejen krátkodobý prospěch. <u>Aby za mnou zůstalo něco, co má význam nejen pro mě, ale i pro mé okolí.</u>	Smysl života / profese	
Tím myslíš skládání hudby?		Hudba, profese
Je to o muzice, ale i o jiných věcech. <u>Když jsme dávali dohromady s Davidem Černým MeetFactory (prostor pro živé umění v Praze, pozn. red.), tak to byl děsivý prostor a moc jsem nevěřil, že se nám to podaří. Ale říkal jsem si, že musím podpořít kámoše, že je to dobrá myšlenka. A tak se to stalo. Ted' tam budeme začínat druhou desítku let a furt to jde nahoru. <u>To mě baví, že jsme něco udělali pro ostatní.</u></u>	Projekt z minulost Pochybnosti Ohlédnutí se, hodnocení	
Kam tedy ted' MeetFactory míří?		Dotaz na projekt, profese
<u>Máme dny otevřených dveří, kdy se lidi můžou přijít podívat do ateliéru ke konkrétnímu umělci, který tam něco vytváří a lidi tomu třeba nerozumí, tak se s ním můžou pobavit. <u>Pro někoho to může být zajímavé.</u></u>	Představení svého projektu Váhavé ohodnocení	

Proč je pro tebe důležité, aby se lidé potkávali?		Smysl aktivity
Dneska, když všichni čuměj do telefonu, je dobré, když mají možnost dívat se na něco jiného a poslouchat něco jiného, než co jim nabízí ikonka.	Vlastní názor	Negativní vztah k technologiím
Jsi někdy rozladěný? A jak pak naladit Davida Kollera?		
Já si to moc nepřipouštím, <u>ale jednou za čas se naštvu</u> , a pak je relax právě muzika. <u>Prostě nahraju písničku</u> . V MeetFactory teď dělám hudební studio.	Přiznání Vypořádávání se	Přiznává občasné naštvání se a jak se s ním vyrovnává
Co děláš, když jsi sám?		
Muziku. <u>A kromě toho?</u> Já nevím. Já se vůbec nesleduju. Když máš malé děti, tak toho <u>času není moc</u> . Ale je s nimi sranda.	Zamyšlení se Hodnocení volného času, příčiny	
V jednom rozhovoru jsi řekl, že jsi teď „převztahovanej“. Takže už sis vyčerpал všechny vztahy za život a teď nebude nic?		Odkaz na předchozí rozhovor (=příprava), vztahy
To je pocit, <u>co se pak třeba najednou změní</u> . Člověk v sobě <u>vždycky nese změny a chvíli to trvá, než se s tím srovná</u> . Nemusí hned s někým chodit nebo se tvářit, že s někým zase znova bude až do konce světa. <u>Třeba toho máš opravdu plně zuby</u> .	Nejistota Bilancování Připuštění možnosti	Naznačuje zklamání se ve vztazích, ale nekonkretizuje
Jako lásky? Vztahů?		Láska, vztahy
Třeba. <u>Každý, kdo zažil pár vztahů</u> , si dovede představit, že se dá nemít vážný vztah. Že ti to může lézt krkem. <u>A pak najednou...</u> (smích)	Generalizování Připuštění možnosti	Naznačuje možné zamilování se
V jiném rozhovoru jsi řekl, že „balady nejlíp fungují na holky“. Co na ně ještě funguje?		Odkaz na jiný rozhovor, vztahy
To nevím, při jaké příležitosti jsem to řekl, ale <u>mám pocit</u> , že <u>když jsem v patnácti hrál u táboráku</u> , tak že ty temné songy v sobě nesou náladu, kterou můžeš posílat dál přes oheň na druhou stranu. (smích) Tehdy to asi fungovalo. <u>Lidi mají pomalé písničky rádi. Rychlá písnička je o energii a zábavě. A pomalá je o zamilování</u> .	Vlastní zkušenost Minulost Generalizování Kategorizování	Vlastní zkušenosti ve spojení s hudbou, zálibou
Takže se ti povedlo ulovit nějakou ženu na pomalou temnou baladu?		
<u>To bych se asi styděl</u> , takhle se z pódia někomu zadívat hluboce do očí. (smích)	Zpochybňování, nejistota	Smích poukazuje na nejistotu
Jde napsat zamilovaná balada, když nejsi zamilovaný?		Zamilovanost a spojení s profesí
Některé písničky vzniknou z nálady, kterou si zaznamenáš, je to melodická linka, harmonie, kus textu... A když jde do tuhého a člověk jde do studia nahrávat, tak to začne nějakým způsobem cedit a prosévat.		Možné způsoby práce v oboru
Ted' jsi s kapelou vydal novou desku s názvem ČeskosLOVENsko. Udělanou v MikuLOVE. Vyznáváš se na ni k lásce k rodné zemi?		Poslední úspěch/projekt
To se tak nabízelo. Většinu textů jsme dělali se <u>slovenskou textařkou Mirkou Ábelovou a přišlo nám to zábavné, že ona je Slovenka a já Čech</u> . A navíc ta deska je hodně o <u>lásce</u> .	Potvrzení Vysvětlení Téma	

Píšeš si ještě některé texty sám?		
Některé texty jsme s Mirkou psali spolu. <u>Ale já jsem před několika lety psát přestal, protože někdy se člověk už nechce otevírat nebo má pocit, že už všechno řekl.</u> Když jsem si přečetl Seiferta a ty jeho slavné kolegy básníky, tak se mi přestalo chtít psát. <u>Bylo to tak dobré, že nemá cenu už psát nic dalšího.</u> (smích) <u>Ale třeba to přejde.</u>	Změna způsobu práce Vysvětlení Obdiv Otevřená možnost	Možná spojitost se zklamáním, uzavření se do sebe
Hraješ na letošním Rock for People. Proč tě festivaly baví?		Plány, odůvodnění
Budeme hrát na pódiu, kde budou Faith No More. Když člověk hraje na tak velký aparát, <u>tak je to bomba.</u> Koncert máte třeba dvě hodiny a musíte tomu za tu dobu dát všechno, správné tempo, náladu. <u>Ta atmosféra je super.</u>	Nadšení	
Co ti dělá na světě největší radost?		Radost
<u>Když si dám nějaký úkol a dodělám ho.</u> A když je <u>moje nejbližší okolí zdravé a v pohodě.</u> “ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015, roč. 1, č. 3. MK ČR E 22046)	Uspokojení, disciplína	

2.1.4. Čtvrté číslo – červenec 2015

Po černobílé verzi následovalo opět hravé číslo s Terezií Kovalovou jako hlavní osobností vydání. Obálka vyvedena v kontrastních barvách upoutala pozornost na první pohled. Dominantní červená na bledě modrém podkladě doplněná žlutooranžovým textem a platinové vlasy violoncellistky, které na modré vynikaly rozhodně nezůstaly bez povšimnutí. Tématem bylo cokoliv „točeného“ - pivo, zmrzlina, sukně a další. Jak v úvodníku šéfredaktorka zmínila, toto vydání představovalo zlom, po třech vydáních bylo možné začít s hodnocením a vychytáváním nedostatků.

K velkým obměnám obsahu ovšem nedošlo, po úvodních slovech se čtenář mohl dozvědět, tak jako v předchozích číslech, pár módních rad a tipů, na jakých akcích se ZOOT objeví, co obléknout podle posledních trendů, po klasickém umístění rozhovoru, jemuž se budu věnovat podrobně níže, došlo na tzv. edukaci čtenáře, tentokrát v oblasti sukní, znovu se objevila soutěž, sekce pro muže a něco málo ze života ZOOTu. V tomto čísle však chyběl příběh značky, přibyla ovšem část, v níž vybraní blogeré komentovali styl lidí z ulic. Co do vizuální stránky, tam se časopis jistě posunul. Kompozice jednotlivých stran se staly více promyšlenými a provázanými, typografie konzistentní a čistší, v designu byly využity linky, které každou stránku tvoří dynamičtější, některé nejdůležitější nadpisy zde byly vyplněny barevným přechodem a také byl znovu ponechán prostor fotografiím.

2.1.4.1. Struktura a analýza rozhovoru

Tentokrát byla jako titulek rozhovoru vybrána věta „**MÁM LOUTKU MISTRA YODY V ŽIVOTNÍ VELIKOSTI.**“ S violoncellistka Terezií Kovalovou si autorka rozhovoru povídala o jejím životě, hudbě, vztazích apod. V tomto vydání byl poprvé využit box shrnující nejdůležitější informace o celebritě a také „Rychlovka“, v níž violoncellistka odpovídala stručně na několik krátkých otázek. „*Éterická plavovláska s violoncellem, drsná Ostravačka, která utekla ve třinácti z domu, nesmírně sečtělá mladá žena, která toho ve škole moc neodchodila. Facebook nazývá chlubitko a dokonalý relax je pro nihrát Zaklínače. Na střeše jednoho domu na Vinohradech jsme si povídaly o tom, co jí vytáčí, jak to na jevištiroztáčí a které životní momenty si v hlavě přetáčí.*“ Těmito větami uvádí Thea celý rozhovor a pokračuje dotazováním.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Tvůj nejlepší životní parták je violoncello, ale zmínila jsi se mi i o železném korzetu, který jsi musela na základce nosit a který ti dost ztěžoval hrání. To muselo stát spoustu přemáhání...“		Profese, zdravotní problémy
Mám Scheuermannův syndrom, což je <u>nemoc</u> , která způsobila, že mi, laicky řečeno, srostlo pár obratlů dohromady. <u>Musela jsem kvůli tomu nosit v pubertě rok korzet</u> , který nebyl zrovna přiléhavý a absolutně nekopírovatvar ženského těla. Bylo dost <u>ponižující</u> nosit v té době něco, co jde tolik vidět. <u>Naštěstí mě spolužáci nešikanovali</u> . V té době už jsem navíc hodně hrála a ve škole jsem moc nebyvala. <u>Nakonec se ale nemoc zastavila</u> a teď už je to fajn.	Nemoc, problémy Důsledky onemocnění Pocit: ponížení Dobry kolektiv, štěstí Vítězství nad onemocněním	Sdělování svých slabých stránek, vypořádání se
Hrála jsi od dost raného věku. Vyrůstala jsi v umělecké rodině?		Dětství, minulost
<u>Maminka</u> je klarinetistka a klavíristka a je ředitelka ZUŠ, kam jsem celé dětství chodila. <u>Tatínek</u> je zubař, ale sbírá vinyly, filmy a knihy v obrovském množství a byl od mládí vespojení s divadlem, protože jeho rodiče byli oba herci. Můj <u>děda</u> Radim Koval by dokonce spoluzakladatel Divadla Petra Bezručev Ostravě. Moje <u>druhá babička</u> je operní zpěvačka a <u>dědeček</u> byl válečný letec. V domě, kde jsem vyrůstala, pod námi bydlel <u>Rudolf Březina</u> , což je jeden z nejlepších saxofonistů v republice, hrál dlouho s Marií Rottrovou. Pod ním bydlel ještě <u>pan Novák, který hrál na klavír</u> . Když jsem byla menší, tak jsme se na Silvestra vždycky sešli u Březinů doma. Máma hrála na klarinet, pan Novák naklavír, Rudolf Březina na ságo a někdy přijelai Rudolfova sestra Milu Březinová, poslední žákyně Miloše Sádla, což je jeden z našich legendárních cellistů. Cello nevozila, vždy si půjčila housle, položila si je na klín a hrála naně jako na cello. <u>V tomhle jsem vyrůstala</u> .	Minulost, rodina Mládí ve spojení s uměním a hudbou Vzpomínky na dětství	Popisuje svůj původ, členy rodiny spojené s uměním
Chtěla jsi být odmalička muzikantkou?		Sen
<u>Chtěla jsem být patologem</u> . Mně přijde nesmírně	Sen	Popisuje dětský sen –

<p>fascinující, jaký je člověk dokonalýstroj. <u>Trávila jsem hodně času v nemocnicích a zajímalo mě, jak vypadám zevnitř.</u> Nevadími pachy, nevadí mi krev, nedělá se mi z toho špatně. <u>Patologové jsou navíc nesmírně vzdělaní lidé,</u> musí znát spoustu věcí, a to měna tom <u>fascinuje</u> asi nejvíc. Lidi jsou strašnězajímavá věc, <u>nemyslíš si?</u></p>	<p>Důsledek nemoci</p> <p>Obdiv Fascinace Potřeba souhlasu</p>	<p>povolání, pramenící z důvodu nemoci</p>
<p>Myslím, proto mě baví dělat rozhovory. V mládí jsi ještě trávila spoustu času hudebnicí Vladivojnou La Chiou.Co jsi se od ní naučila?</p>		
<p>Vladivojna je jistým způsobem <u>láska mého života.</u> <u>Vnesla do mého žití úplně jinou formu toho, jak můžu vidět svět. Díky ní improvizuju.</u> Ne že by mě to naučila, to se učí dost blběa spíš je to o tom, že to musíš cítit, ale ona tove mně rozvinula. Jsme jako rodina, známe se devět let. <u>Je to úžasná bytost.</u></p>	<p>Obdiv, adorace Vysvětlení Důsledek</p> <p>Adorace</p>	<p>Obdiv ke kolegyni/kamarádce</p>
<p>Proč sis vybrala zrovna cello?</p>		<p>Důvod výběru profese</p>
<p>Já jsem si ho nevybrala. Hrála jsem na klavír, ale nějak mi to nešlo a <u>vyšlo najevo, že jsem levák přeucený na praváka a že bych měla dostat jiný nástroj. Tak přišlo cello,</u> které jsem první rok naprosto nenáviděla. V pubertě jsem dokonce uvažovala, že bych šla studovat místo konzervatoře grafickoumalbu. <u>Měla jsem takové období vzdoru a rebelie. Dokonce jsem ve třinácti utekla z domu.</u></p>	<p>Odůvodnění Vyplnutí</p> <p>Sebereflexe Přiznání</p>	
<p>Cože? To sis sbalila batůžek a svačinku a utekla?</p>		<p>Údiv, zlehčování</p>
<p>Já byla strašný pankáč. Nezapomeň, <u>že jsem z Ostravy,</u> ne? <u>Ale nestaly se žádné špatné věci,</u> bydlela jsem pár dnů u ségrya pak se vrátila. <u>Mám skvělé rodiče a žiju v tom, že vše, co se stalo, mělo svůj smysl,</u> stejně jako můj krátký odchod z domu.</p>	<p>Hrdost, původ Vysvětlení, uklidnění Dětství, hodnocení</p>	<p>Dětství, rebelie</p>
<p>Adam Vopička, se kterým hraješ v kapele Calm Season, mluvil v jednom rozhovoruvelmi mile o tvém tátovi a bylo poznat, že táta s vámi spoustu věcí dost prožívá. Jsi tatínkova holčička?</p>		<p>Konkrétní informace (=příprava) – rodinné vztahy</p>
<p>Řeknu to takhle - <u>máma může za to, že jsem muzikant,</u> protože mi to umožnila, <u>aletáta může za to, že jsem tomu naprosto propadla. Změnil mě film Žlutá ponorka a k tomu Woodstock,</u> který jsem viděla tak v šesti a zamilovala se do něj. Pak jsem sjela všechnyhudební filmy a muzikály. Nad uměním přemýšlím tak, že když už ho dělám, chci naněj nahlížet z více úhlů. A čím víc úhlů znám,tím víc mě to baví. Takže literatura, filmy, seriály, sochařství, architektura, malba, tak se celkově zajímat o to, co se děje kolem tebe. Být renesanční člověk. Pomůže ti to porozuměttomu, co děláš ty sám.</p>	<p>Odůvodnění výběru povolání</p> <p>Způsob uvažování</p>	<p>Obdiv ke členům rodiny, umění</p>
<p>Zároveň ale miluješ sci-fi. Tvůj pes se jmenuje Stark podle Ironmana?</p>		<p>Konkrétní informace (=příprava)</p>
<p>Antony Edard Stark, takže je to konglomerát Ironmana a Hry o trůny. Jsem totálnígeek. Viděla jsem Vetřelce v pěti a místopohádek se dívala na Hvězdné války. Mám doma loutkové mistry Yody v životní velikosti a podobně. Zrovna zítra mám den s Adamema budeme hrát Zaklínače 3 a vymyšletnové písničky. Známsapkowského osobněa s touhle postavou jsem vyrostla. <u>Ta hra je strašně dobrá!</u></p>	<p>Sebehodnocení, ironie</p> <p>Nadšení</p>	<p>Záliby, počítačové hry a sci-fi</p>
<p>Hraješ hodně počítačové hry?</p>		

<u>nebezpečný. Je třeba dávat si pozor na oči.</u>	Rada	
Čtla jsem na tvém Facebooku, že po posledním turné jsi zkolabovala. Co sestalo? Přeceňuješ často své síly?		Konkrétní informace (=příprava) – dotaz na „kontroverzní“ téma
<u>Byla to kombinace mého nešťastného zdravotního stavu s tím, že jsem si toho na hřbet naložila moc.</u> Byla jsem v Berlíně, pakna Kanárech a pak jsem projezdila celou Českou republiku během 10 dnů... <u>Bylo toho už moc.</u> Ve chvíli, kdy člověk vyleze napódium, dá tam úplně všechno. Akorát hopak musí kolega zvednout ze židle a odnést pódia. <u>Ale jestli je hudba jediná věc, která mě má udržet v euforických stavech, so be it.</u>	Zdravotní stav, vyčerpání Sebereflexe Zhodnocení rizika	Zmiňuje zdravotní stav jako jeden z důvodů kolapsu
Předpokládám, že ty euforické stavy na pódiu jsou trochu závislost. Jsi ráda středem pozornosti?		Profese, pocity s ní spojené
Jako umělec dáváš lidem všanc všechno, cojsi za život zvládl, a to, že se jim to líbí, je ta největší <u>odměna a zároveň droga.</u> Ano, je to závislost, ale dobrá a v mém životě <u>zásadní.</u> Hudba je jediná věc, která měv životě <u>nezklamala.</u> Protože, <u>když se něco nepovede, tak si něco pustím, zahraju nebo jedu na zkoušku a najednou všechno zmizí a je dobře.</u>	Hodnocení Pocit naplnění Odůvodnění Hudba jako pomoc	
Je něco, co by se mělo na světě otočit o 180°?		Polemizování o světě
<u>Na světě je mnoho problémů</u> a nevýhoduje, že když chce člověk něco změnit, potřebuje k tomu další stejně smýšlející lidi. Je to <u>idealistické, ale v jednotě je síla a když je něco špatně, měli bychom jít spolu proti tomu.</u> Jenže se taky říká, že člověk je chytrý a lidi jsou blbě stádo. Důležitost věcí v životě je velmi individuální věc, která se mění napříkladv těžké životní situaci, nebo třeba kdyžse člověk octne blízko smrti. Díky svým <u>zdravotním problémům</u> jsem sev životě už párkrát ocitla na okraji a to <u>prostě změni vnímání světa.</u> Líbilo by se mi, kdyby si lidé uvědomovali věci, které jsou <u>podstatné.</u>	Hodnocení světa Možnost zlepšení Zdravotní stav Odůvodnění změny pohledu na svět Přání	Znovu zmiňuje zdravotní stav, jemuž přičítá odlišné vnímání světa
Máš momenty v životě, které bys nejradši přetočila a prožila znovu?		Vracení se k minulosti
Takových vzpomínek je hodně a myslím, že člověk by si měl krásné okamžiky přetáčet pravidelně. <u>Ale moment, který mě v poslední době dostal, byl na křestu nového CD Calm Season,</u> kde nám hrála mojej bývalá spolužačka <u>Denisa Chromá</u> na harfuv písni Jemná. Je přirozená zrzka, seděla tam v bílých šatech, dokonale improvizovala a <u>já jsem byla naprosto unešená.</u> Málem jsem se tam rozbrečela a je to pro mě moment, který jsem si v poslední době často přetáčela.	Vzpomínky Konkrétní situace Obdiv kolegyně/kamarádky Emoce	
Všimla jsem si, že jsi pracovala v rádiu Helax a dělala eléva v Českém rozhlasu. Byla tvoje vysněná práce být moderátorkou?		Informace z přípravy, profese, sen
<u>Můj život je soubor historek, ke kterým se ve většině případů ráda vracím.</u> Díky tomu, že jsem občasné <u>pracovala v jednom pajzlu na Stodolní</u> jsem se seznámila s klukama, kteří měli pořad na Helaxu, který se jmenuje Šajze Abend. Zjistili jsme, že si velmi rozumíme, tak jsem jednou přišla do rádia jako host a nakonec jsem tam zůstala dva roky. Měli jsme předtočené pořady jako “Rádiovépěčko”, “Příběhy ze starobince”	Bilance Vzpomínka, odůvodnění	

a "Krutovládce Agnes, dítě Satana", která vraždila lidí kolem sebe malou růžovou mačátkou. Měli jsme k tomu i udělané jingly. <u>Když nás zrušili, psali lidé petice a posílali e-maily, protože nechtěli, abychom skončili. Milovala jsem to.</u>	Lítost Nadšení	
A co tvoje kariéra modelky? Plníš si dětský sen manekýny?		Další kariéra, sen
Je to docela vtipné na staré kolena, <u>ale modeling mě lákal už dlouho. Byla jsem dokonce asi v 15 letech naskoutovaná na libimseti.cz</u> (smích). Šla jsem na casting, kdemi řekli, že musím zhubnout, nechat si narůst vlasy a vyrůst. <u>Tak jsem začala hubnout a zhubla jsem tolik, až mi řekli, že už jsem moc hubená a že musím přibrat. A tak jsem to nakonec vzdala.</u> Pak jsem začala fotit fotky za sebe jako za muzikanta a ozvali se mi z PH Models, že by mě chtěli. <u>Kývla jsem na to, ale pouze pod podmínkou, že nebudu muset hubnout. Nevadilo mi to a začali jsme to rozjíždět ve velkém.</u>	Zvědavost, sen Zlehčení Podřízení se Vzdání se snu Nastavení podmínek Důsledek	
Takže jsi se svým tělem spokojená?		Otázka na sebevědomí, spokojenost se sebou samým
<u>Jakmile prožiješ v životě určité věci, tohle všechno jde stranou. Mě zajímá, abych byla v pohodě, abych byla zdravá, abych mohla hrát. Jestli to znamená, že přiberu, tak prostě nebudu dělat modeling.</u> Ale teďka to jde, tak z toho těším.	Uvědomění si Srovnání se se skutečností	Další zmínka o zdravotním stavu
Lidi o tobě říkají, že jsi „ta sexy violoncellistka“. Připadáš si tak?		Názor na „nálepku“ z médií/fanoušků
<u>Občas jo.</u> Musím se ale upřímně přiznat, že první slovo, které mi vytanulo na mysli je „ <u>dork</u> “, znáš to? Jakože <u>debilek.</u> <u>Ale jasně, jsem si vědoma svých kvalit a umím jich využít.</u> Ve svém každodenním životě na mě alenerada upozorňuju, protože mě nebaví být objekt. Jsem dost výrazná sama o sobě a mítještě vystavené prsa a mini sukni by už bylo příliš. <u>Umím být sexy, když chci.</u>	Sebejistota Shození sebe sama Uvědomění si Sebejistota	Přiznává sebevědomí, ale vzápětí se shodí
Máš spoustu tetování. Co bude další?		
Ještě si na něj chvilku počkám, ale budeto Orin z Nekonečného příběhu		
Jaké vlastnosti si na sobě nejvíc ceníš?		Sebehodnocení
<u>Nesoudit.</u> To je asi věc, na které se snažím pracovat nejusilovněji.		
Aha, a jak vzpomínáš na skupinu Yummy Yummy a afěrku s tvojí nejlepší kamarádkou Tamarou, která ti přebrala Tomáše Kluse? Ty už taky nesoudíš?		Informace z přípravy, vztahy
<u>Achjo,</u> říkala jsem si, že už o tom nebudu nikdy mluvit. Vezmu to ale z pohledu hudby - <u>pro mě je v životě nejvíc cennější to, co dělám, takže když mi to někdo vezme, jsem velmi nešťastná.</u> Celá ta situace byla velmibolestivá, ač byla velmi krátká. Ale dozníváto doteď i tím, že se mě na to ptáš. <u>Je to asi věc, kterou jsem potřebovala,</u> aby se mi v životě odehrála. Jak říká moje maminka: "PánBůh rád zkouší ty, které má rád". <u>Takže jsem si sama sobě nějak vysvětlila, že tuhle životní lekci mám za odměnu.</u> (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT	Nepříjemný pocit Vlastní přístup Pocit: neštěstí Zjištění Ponaučení	Nepříjemné pocity ve spojení se vztahy, snaha vyhnout se tématu skrze spojení s hudbou Snaží se v nepříjemné situaci nalézt něco pozitivního

2.1.5. Páté číslo – srpen 2015

Tváří srpnového vydání byla zvolena Tonya Graves, jejíž exotickývzhledse hodil do konceptu ve spojení s tématem „Světového čísla“. Obálka byla znovu výrazná, tentokrát však s absencí kontrastů, vše bylo laděné do červené a motivů květin a tedy i léta. Při otevření časopisu se opět naskytl pohled na promo značky a dále na úvodní slova šéfredaktorky. Tentokrát se zaměřila na cestovatele a světoběžníky a ke konci také krátce nastínila, co čtenáře uvnitř čísla čeká. Následovaly rozšířené módní tipy, jimž zde bylo věnováno několik stran, rozhovor s Tonyou, fotografie stylu z ulic, promo akce nabízející slevu, nechyběla ani soutěž či mužská sekce, reportáže z festivalů nebo návod, jak postupovat při objednávání na výdejnu.

2.1.5.1. Struktura a analýza rozhovoru

Rozhovor s Tonyou Graves otevřel lehce nekonvenční, pro někoho možná až pobuřující titulek „MŮJ STYL OVLIVNIL MŮJ ZADEK.“V textu hned pod ním se Thea vracela k hlavnímu tématu a zmiňovala světové mořeplavce, které dávala do souvislosti s osobou Tonyi. *„Tak jako Kryštof Kolumbus přeplul Atlantik do Ameriky, vydala se Tonya před dvaceti lety na opačnou stranu. Letadlem a za peníze z pojistky. Pár hodin před odjezdem na její dovolenou v Egyptě spolu sedíme v indické restauraci. Metaforicky tak vlastně pokrýváme skoro všechny kontinenty. Kromě Austrálie, kam se touží podívat. S typickým přízvukem, který její syn označuje za slovenštinu, popisuje svůj svět, rozdíl mezi Čechy a zbytkem planety a také to, že vnímá češtinu jako svoji superpower.“*

V pátém vydání časopisubylrozhovor vizuálně zpracován odlišně od předchozích. Hlavní titulek s perexem autoři umístili do středu strany a první obrazový materiál tvořily až dvě celostránkové fotografie, ke kterým byla přidána také tajenka, v níž měl čtenář uhodnout zemi, která stylistyinspirovala. Stejně jako v předchozí upravené podobě časopisu, i zde se čtenář mohl dozvědět nejdůležitější informace o zpěvačce z boxu přidaného k první fotografii nebo z krátkého dotazníku s názvem „Rychlovka.“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Letos slavíš 20. výročí svého pobytu v Praze. Jak tu dvacítku hodnotíš? Jak jsou na tom Češi v porovnání se světem?“		Názor na rozdílné národnosti, z vlastní zkušenosti
<u>Mám pocit, že už konečně můžu srovnávat Česko se západními zeměmi.</u> Například mezi Českem a Německem nebo Rakouskem to vůbec není takový rozdíl. Je tam jiná mentalita, ale nemám pocit, že jedu z jednoho světa do druhého. <u>Pro mě je ale už česká mentalita normální, jsem na to zvyklá.</u> Často říkám „U nás je to tak...“ a myslím Česko. <u>Když jsem dorazila, nevěděla jsem o Československu nic.</u> Martina Navrátilová a Ivan Lendl byli všechno, co jsem znala. Docela často se mi stává, že cizinci nemají ani tušení, kde Česko leží, anebo říkají Československo. <u>A to mě vždycky naštvě!</u> Jsem na to citlivá, jsou to dva státy a už dávno to není jeden, a pořád to říkají. <u>Když jsem dorazila v roce 1995, tak se mě všichni ptali, jestli je to tady bezpečné kvůli válce.</u> A já říkala: „ <u>Vždyť tady není válka.</u> “ Ta byla v bývalé Jugoslávii. <u>Lidi jsou někdy omezení. Někdy ztrácím toleranci a říkám si, jak můžou být tak blbí.</u> Ale chápu, že všichni nemají stejné možnosti jako já. <u>Já miluju cestování a poznávání míst a kultur</u> a snažím se dělat cokoli, abych mohla někam jet. <u>Někteří lidé sice tohle nemohou, ale na druhou stranu jsou věci, které by vědět mohli.</u> A to Československo mi zrovna vadí.	Hodnocení svých vědomostí, srovnání národností Adaptace Ztotožnění se s jinou kulturou Vzpomínky Sounáležitost Pocit: rozčilení Údiv Hodnocení Soudy Pocit: vášně (cestování) Částečné pochopení, ale potřeba osvěty	Přestože nepochází z České republiky (Československa), díky dlouhodobému pobytu cítí sounáležitost, že již k národu patří, ztotožňuje se („U nás...“)
Jaká je tvoje vysněná destinace?		Sen, cestování
<u>Austrálie, ale to je strašně daleko!</u> Nejdál jsem byla v Thajsku. Ráda bych viděla i Vietnam a Indii. <u>Ale, ježíšmarjá, ten let! Jedině kdybych jela na nějakou delší dobu a postupně bych si to procestovala.</u>	Sen, strach Strach Připuštění možnosti	V předchozí otázce mluví o lásce k cestování, zde mezi řádky říká, že nemá ráda dlouhé lety
A jak vypadá svět Tonyi Graves?		
<u>Hodně energický, možná hektický. Furt něco musím dělat, ale neptej se mě co. Ani sama nevím.</u> Jestli je to práce, starost o děti nebo trávení času s kamarády... Je toho spousta, ale nejsem z toho naštvaná, <u>beru to tak, jak to je.</u>	Roztřkanost Nejistota Smiření se	Vyzařuje spousta energie, temperament, odlišná mentalita
Čím se tedy zpomaluješ?		Způsoby zpomalení/zastavení se z denního stresu
Když mám čas, snažím se cvičit jógu, to mi pomáhá <u>zpomalit. Ale nejlepší způsob je odjet někam k moři, ležet na pláži a nedělat nic.</u> To je ostatně <u>můj plán za pár hodin.</u>	Boj s přírodou Plány	
A co úniky do jiných světů, třeba literárních?		Únik od reality
<u>Miluju čtení!</u> Kniha pomáhá na milion věcí, hlavně třeba na MHD. S knihou to jede rychleji.	Nadšení	Znovu – ze zpěvačky srší energie, temperament
Jak by vypadal ideální svět?		Popis ideálního světa
<u>Pracovat méně, vydělat víc a nehonit se.</u> Nemít běhačku... <u>nebo jak je to slovo? Běhání.</u>	Vize, představa Ujištění se, oprava	

Co musíme dělat, aby byl svět lepším místem?		Recept na ideální svět
<u>Musíme se naučit mít se rádi. Nemusíme souhlasit s každým, ale musíme se poslouchat. Mám pocit, že to není tak složité. Soudíme druhé, i když nechceme. Všichni máme předsudky, i já jich mám hodně, ale snažím se být otevřená a poslouchat, co má druhý na srdci. Neříkám, že když si poslechnu jeho názor, tak změním ten svůj, ale dám mu šanci.</u>	Možnosti zlepšení, rady Hodnocení Přiznání Snaha své jednání měnit Obhajování svých činů	
Měla jsi někdy problém s tím, že jsi černoška?		Problémy s původem
<u>Tady je to hodně jiné, proto žiju tu, a ne v Americe. Kdekoliv na světě může člověk potkat divné lidi, ale těch 20 let, co jsem tu, je to úplně v pohodě. Je to tady daleko lepší než ve Státech.</u> Ono to ale funguje i naopak, i někteří černoši nemají rádi bělochy	Hodnocení ČR vs. USA Vlastní zkušenost	
Co člověk získá, když se vydá do světa?		Cestování a zkušenosti
<u>Poznáš jiné kultury a jiné věci.</u> Obohacuješ tím svůj vlastní pohled na svět. Když se tady narodíš, tady bydlíš a tady budeš celý život a to je všechno, co znáš, je to omezené. <u>Mně se moc líbí, jak říká babička mých dětí:</u> „Čím víc jazyků, tím víc člověk.“ A já myslím, že to je podobně s tím, kolik zemí navštívíš a poznáš.	Vlastní pohled, zkušenost Odvolání se na názor člena rodiny	
Kdy sis připadala jako v jiném světě?		
Předminulý víkend jsem byla v Polsku v Bělostoku a <u>to je úplně jiný svět.</u> Poláci jsou velmi věřící a všude vidíš křížifixy. Navíc papež Jan Pavel II. byl Polák a od té doby je tam všude. V polských kostelech není zima jako tady, u nás je snad každý kostel z kamene, ale tam se staví i dnes a jsou novější. V Bělostoku jsem měla stejný pocit, jako když jsem přijela před dvaceti lety do Prahy. Varšava a jiná města, ta jsou velká, tam mají krásné věci, ale ten Bělostok... my jsme hoodně dopředu. A všude jsou krávy a čápi. Dohromady.	Srovnávání s jinou národností/kulturou	„my“ = Češi
Natáčela jsi teď cestovatelský pořad Lovci zážitků , s nímž jste objeli celou Českou republiku. Jaký nejlepší zážitek jsi ulovila?		Profese, cestování, konkrétní informace
<u>Hrozně jsme se s klukama sblížili</u> (další účinkující Adam Vopička, Tomáš Třeštík, Pavel Kappel, pozn. red.). Pokaždé když jsme něco natočili a měli pár dní volno, tak v té pauze jsme měli vždycky hrozný abstáak a psali jsme si, že se nám stýská. <u>To bylo hrozně milé.</u> Skvělé bylo, že jsme v pořadu zkoušeli různé věci. <u>Třeba jsem měla šanci trénovat hokej s Petrem Čajánkem,</u> to bylo funny. Dorazili jsme na stadion ve Zlíně a Pavel jako velký fanoušek hokeje si to nechtěl nechat ujít. Tomáš a Adam neumí bruslit, ale já to umím. Hrozně jsem se těšila, ale asi hodinu před jsem dostala obrovskou trému! Museli mi najít nějaké dětské vybavení, které mi stejně bylo velké. Všichni se smáli, že „haha, kokos na sněhu“. A pak byli překvapení, že <u>umím bruslit.</u> Ale já jsem z Upstate New York, máme sníh, máme hory. Nejsem zrovna krasobruslařka, ale zvládnou to. Ale bruslit a u toho hrát hokej, <u>to je úplně něco jiného! Je to těžké!</u> V dalším díle jsme třeba foukali sklo a já jsem udělala svůj vlastní püllitr. V Litomyšli jsem zase vyráběla pralinky.	Příjemné vzpomínky Pocit: štěstí, radost Příklad, vzpomínka Sebehodnocení Údiv, překvapení	
Které místo tě nadchlo nejvíce?		Cestování – nejlepší místo

<p><u>Příjemně mě překvapila Litomyšl</u>. Byla jsem tam několikrát, ale jenom v klubu, kde jsme hráli s kapelou. <u>Vůbec jsem netušila, že je to tak hezké město</u> a že se tam narodil Bedřich Smetana. Moc se mi líbí taky na Moravě, mám pocit, že lidé jsou tam trošku veselejší. Ale může to být i tím vínem a slivovicí. <u>Ráda trávím čas i na chalupě v Krkonoších, tam je krásně. Moje děti tam jezdí často s babičkou a dědou</u>. Tam je to relax.</p>	<p>Překvapení</p> <p>Spokojenost Rodina</p>	
<p>Co vůbec říkáš na chalupářství?</p>		
<p>Češi jsou chalupáři a <u>to se mi moc líbí</u>. Skoro všichni tady mají chatu nebo chalupu. Pracují a na víkendy frnk na chatu. <u>Ta chatařská kultura je supr. A houbaření? To miluju!</u> Houby sice nemám vůbec ráda, ale strašně mě baví je sbírat. V Americe se tohle nedělá. Tohle je velmi specifické pro Čechy a asi i Slováky.</p>	<p>Pocity nadšení a obdivu</p>	<p>Znovu nadšení z maličkostí, temperament, energie</p>
<p>Cítíš se jako Češka, nebo Američanka?</p>		<p>Příslušnost k národu</p>
<p>Tady je pro mě doma, jsem tady 20 let, mám české děti. Neumím si představit, že bych bydlela ve Státech, protože tady jsem moc spokojená. <u>Asi už se víc cítím jako Češka</u>.</p>	<p>Zhodnocení příslušnosti</p>	
<p>Prý si jeden tvůj syn myslí, že mluvíš slovensky.</p>		<p>Informace z přípravy</p>
<p><u>To si myslel, když mu bylo pět, protože moje čeština není nejlepší na světě</u>, jak už jsme poznali se slovem „běhačka“. (smích) Kdybych byla superhrdina, <u>moje superpower by byla, že mluvim česky</u>. Jsem strašně ráda, že mi lidé rozumí. Jenom jedinkrát jsem byla na intenzivním kurzu v Pekařově, v horách, a <u>myslela jsem si, že až přijedu, budu mluvit plynně. Jenže jsem se naučila jen refrén písničky Holka modrooká. Naučila jsem se pak všechno z odposlechu</u>. Pracovala jsem v kavárně, v <u>anglickém knihkupectví</u>, ale všude byli cizinci. Jenomže jak jsem ukecaná, tak nemám ráda, když nemůžu mluvit. Navíc mi vadilo, že jsem na někom pořád závisela. <u>Tak jsem začala poslouchat věci kolem sebe</u>. Strašně mi pomáhala televize, třeba MacGyver nebo Dallas, protože to jsem viděla už před milionem let a tady to běželo v televizi. Věděla jsem, o co tam jde. MacGyver mě vlastně naučil česky!</p>	<p>Uvedení na pravou míru Odůvodnění Zesměšnění sebe sama, ironie</p> <p>Vzpomínky, předpoklad</p> <p>Realita</p> <p>Vlastní zkušenost</p>	
<p>Umiš říct nějaký český jazykolam ?</p>		
<p>Ne! Všichni na mě zkoušejí to třicet třicet tadadadada. <u>Hele, ale Václav Havel taky neuměl vyslovovat „ř“</u>.</p>	<p>Ospravedlnění se</p>	<p>Ztotožnění se</p>
<p>A jak se ti líbí náš současný pan prezident ?</p>		<p>Politika</p>
<p>Politika mě nezajímá, to je vždycky cesta k hádkám. Ale pan prezident? <u>Aspoň mě rozesměje</u>, člověk na tom musí hledat pozitiva. Když něco říká nebo dělá, tak se směju, protože jinak bych brečela.</p>	<p>Postoj k politice Snaha o pozitivní hodnocení</p>	<p>Nespokojenost se současným prezidentem sděluje mezi řádky</p>
<p>Co tě na Česku dokáže fakt vytočit?</p>		<p>Negativní vztah k ČR</p>
<p>To je asi <u>jedna z amerických věcí, které nikdy neztratím</u>. My máme rádi náš osobní prostor a tady ti ho nikdo nedává. Tady stojíš ve frontě a lidi jsou na tebe úplně nalepení. Stojí tak blízko, že poznáš jejich náboženství. Hele, back it up, buddy! (smích) <u>Američané jsou na to velmi citliví</u>.</p>	<p>Původ</p>	<p>Zde „my“ = Američané</p>

A nějaké české jídlo, které se ti příčí?		Negativní vztah k českému jídlu
Jitnice, prdelačka nebo tlačěnka. Jo a utopenec! Sedí to v tom skle a je to fuj.	Umocněné nechutenství	
Jak se ti líbí česká móda?		Názor na českou módu
Já doufám, že trend hipsterů už končí! <u>Dost s tím</u> . Ve světě snad nemáš tolik hipsterů jako tady. <u>Že v Berlíně? Ale tam nebydlím.</u>	Opovržení Srovnání s jiným národem	Vynáší soudy, ačkoliv výše zmiňovala, že se snaží nesoudit
A co se ti na nich nelíbí?		Negativní názor na českou módu
Ta póza. Fousy na chlapech jsou hezké a líbí se mi, ale i Krakonoš by si je měl trochu zastříhovat. <u>Ale to jsou ty moje předsudky.</u>	Uvědomění si, ospravedlnění	
A co sandály a ponožky?		
Ale sandály s ponožkami <u>vidíš někdy i v Německu</u> . Sandály mají svůj význam, ale na horách! Nebudu nosit Teva sandály ve městě, <u>stejně jako si myslím, že by lidé neměli ve městě řídit Range Rover</u> . To je auto do terénu, ne do centra Prahy. <u>Tak ať do něj v těch sandálech nasednou a jedou do lesa.</u>	Srovnání s jiným národem Vlastní pohled Řešení	
Kdo je pro tebe nejstylovější česká osobnost?		Styl a české celebrity
Nemám nikoho konkrétního. Když se lidi cítí v oblečení dobře, tak i dobře vypadají.		
Co je tvůj „power piece“, kousek, bez kterého se neobejdeš?		
Líbí se mi šaty ve stylu padesátých let, jaké dělá například návrhářka Lazy Eye. Funguje to na moji postavu. <u>Ale já jsem na boty!</u> Snažila jsem se nejít přes stovku, ale teď mám mezi 150 a 170 páry bot. <u>Miluju podpatky, miluju flats</u> , klidně žabky, ale musí být hezké. Jediné boty, které nemám ráda, jsou ošklivé boty.	Nadšení pro módu Vášně	
Kdo ovlivnil tvůj módní styl?		Móda, styl, inspirace
<u>Můj zadek</u> . (smích) Pro mě je opravdu složité najít třeba kalhoty. <u>Mám širší zadek než většina žen v této zemi a úzký pas</u> . <u>Proto na mě fungují třeba ty šaty ve stylu padesátek.</u>	Sebeironie Vysvětlení Řešení	
Co se ti nejvíce líbí na chlapech?		Hodnocení protějšku
Silné ruce. Když je vidět, že je s nimi schopný pracovat.	Hodnocení protějšku	
Jaký je rozdíl mezi českými a americkými muži?		Hledání rozdílu mezi muži dvou odlišných národností
Když jsem dorazila do Česka, <u>překvapilo mě</u> , že tady muži mají stále gentlemanské zvyky. Nabídnou ženě židli, ať nemusí stát, nosí jí tašky. Je to hezké, na to jsem vůbec nebyla zvyklá. <u>Ve Státech bych si řekla proč</u> , vždyť mám dvě ruce.	Údiv Srovnání odlišných kultur, vlastní zkušenost	
Podporuješ české erotické hračky Whoop.de.doo. Je erotika v Česku stále tabu?		Tabuizované téma, dotaz na další aktivitu
<u>Nejdřív jsem se zdráhala</u> . <u>Ale když jsem se potkala s Aničkou, která je vyrábí, tak mi vysvětlila, že třeba</u>	Počáteční nejistota Zdůvodnění spolupráce	

<u>Venušiny kuličky pomáhají</u> na posilování svalů a mají různé zdravotní výhody. Spolupracuje na nich i s gynekology. Navíc vypadají hezky, vyhrály designovou cenu. Nevím, jestli to stigma mizí, ale spousta mých kamarádek o ně hned měla zájem.		
Jaká je tvoje první hudební vzpomínka?		Vzpomínky spjaté s profesí
První písnička, na kterou si vzpomínám z rádia v autě, je Steely Dan – Rikki Don't Lose That Number. Možná proto je to moje nejoblíbenější kapela na světě. Naši nejsou hudebníci, <u>nikdy jsem neměla v plánu být zpěvačkou, to byla úplná náhoda</u> . Vždycky to byl spíš koníček, <u>ale když jsem pak chtěla zůstat v Česku a neměla jsem práci, jediné, co jsem mohla dělat bez nějakého osvědčení, byl zpěv</u> .	Odůvodnění profese Změna kvůli obživě	
Vidáš se se svou rodinou? Máš čtyři další sourozence.		Rodina, vztahy
Moc ne. <u>Zní to hrozně</u> , ale díky tomu, že žijeme ve virtuálním světě, máme sociální sítě a Skype, tak se mi <u>tolik nestýská</u> . <u>Vídat se pro nás není jednoduché</u> , oni bydlí v různých státech a cestovat tam je extrémně drahé. Letenka pro mě a moje dvě děti teď vycházela skoro na 90 tisíc. A to si pak člověk řekne, jestli letět do Ameriky, nebo zaplatit daně... Rodiče třeba nikdy nebyli v Česku. <u>Spousta Američanů necestuje, nemají pas</u> . Jezdí leda do Mexika, Karibiku nebo Kanady, tam ho nepotřebují.	Pozastavení se Přiznání, odůvodnění Zhodnocení národnosti	
Podle koho se jmenují tví synové Sebastian Ferdinand a Nikolas Augustýn?		Děti
<u>Chtěla jsem, aby měli jména, která zní stejně v angličtině i češtině</u> . Líbí se mi třeba Přemysl nebo Rostislav, ale to jsem věděla, že je špatný nápad. Navíc jsem nechtěla jména, která někdo v rodině už má. Chtěla jsem, aby měli čistý štít.	Odůvodnění	
Neplánuješ další dítě?		Plány v soukromí do budoucna
<u>Je mi pětadvacet! Kdo plánuje dítě v takovém věku?</u> Nejsem žádný David Rockefeller ani Walt Disney.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015, roč. 1, č. 5. MK ČR E 22046)	Zhodnocení, opovržení	

2.1.6. Šesté číslo – září 2015

Vydání měsíce září se neslo v duchu babího léta, Thea si tak pro rozhovor a jako celebritu měsíce vybrala Evu Zaoralovou, která měla dokázat „jak vyžrát na věk.“ Vizuální stránka časopisu se zase o kousek změnila. Zestručněný Obsah byl přidán na stranu k Editorialu, výčet všech na časopisu spolupracujících místo nezměnil, pouze jeho podoba byla lehce upravena. Rubriky víceméně zůstaly beze změny, byla přidána jen křížovka v závěru čísla. V úvodníku se Thea rozprávěla nejprve o módních časopisech, pro které zářijové číslo představuje, dle jejích slov, to nejdůležitější – „The most glamorous one“. Pokračovala ovšem tématem a rozepsala se o babičkách, babím létě, o vzpomínkách, ale

také o tom, co čtenáře čeká na následujících stranách. Oproti předchozím exemplářům časopisu zde Thea vyměnila ilustraci sebe samé za vlastní fotografii.

2.1.6.1. Struktura a analýza rozhovoru

V rozhovoru byly znovu využity prvky jako v předchozích dvou vydáních, a sice box s informacemi a dotazník „Rychlovka“, zároveň se znovu objevují celostránkové fotografie. Snahou bylo představit starší dámu v módě mladých. V titulku bylo zvýrazněno jméno filmové publicistky a pod ním, poprvé s využitím minusek napsán hlavní titulek „**Není to otázka věku, je to otázka povahy**“. Tentokrát se ptaly redaktorky dvě, Thea Kučerová a Ania Cingrošová. V úvodních několika větách popsaly hlavně, jakým způsobem tuto osobnost získaly. „*Účel Babího čísla byl jasný: ukázat, že i báby mají koule. Ale najít mezi českými osobnostmi odvážnou ženou nad sedmdesát se ukázalo jako mise hodná důkladné rešerše, tím spíše pro námivýbrané možná až moc hravé outfity. Eva Zaoralová si ale nakonec odnesla mimo jiné třeba i neonovou košili, kožené kalhoty a slip-onsse vzorem hadí kůže. Tapravá „La Grande Bellezza“ totiž roky nepočítá, ta je žije.*“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Chodíte do kina?“		Dotaz spojený s profesí, mezi řádky
<u>Do kina chodím na festivalech, případně pokud píšu recenze. Abych se vydala do kina jen ze záliby, to by muselo být opravdu něco.</u>	Profese	Kino spojuje s profesí
Povězte nám o fungování Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech. Změnila se nějak jeho organizace od roku 1994, kdy jste na něm začala pracovat?		
Na festivalu <u>jsme začali pracovat s Jirkou Bartoškou</u> , aniž bychom věděli, jak se takový festival pořádá. Takže <u>jsme se celou tu dobu školili</u> , až jsme se vyškolili a <u>mohli školit další</u> . Organizace festivalu se nijak nezměnila – Jirka Bartoška je pořád Jirka Bartoška a já jsem já. Co se však týče výběru filmů, je nyní více „radikální“.	Minulost, projekt Zkušenosti Předávání získaných zkušeností	
Do Karlových Varů jste na festival jezdila již v 70. letech jako novinářka. Byl už tehdy brán jako společenská událost plná divokých večírků?		Doptávání na minulost ve spojení s profesí
Dnes má festival dvě jasné polohy: <u>jedni jezdí kvůli filmům, druzí tvrdí, že se jedná o flám. V Cannes je to ale stejné</u> – někteří jezdí, jen aby se domohli nějakého pozvání, některým jde jen o filmy.	Přítomnost, hodnocení Srovnání	
Jaký je Váš oblíbený festival?		
<u>Nejoblíbenější je rozhodně festival v Cannes. Na Benátkách se také vždy těším – člověk tam vidí opravdu</u>	Názor, hodnocení Alternativa, odůvodnění	

<u>zajímavé filmy. Ted' pojeudu do Locarna</u> , to je jeden z festivalů, který zakládá dramaturgii právě na radikálních filmech, po jejichž projekcinovináři nadávají a pak všichni napíší, jak byl festival úžasný.	Budoucnost, plány	
Jaký máte názor na stahování filmů?		Názor na kontroverzní téma
Podívejte, já to neumím. Kdybych to uměla, bůh ví, <u>zda bych si něco nestáhla</u> . Kdyžnabídnu vnukovi, že bychom se podívalina film, <u>už ho má dávno stažený</u> . Umí sístáhnout, co chce. <u>Jistěže je to porušování autorského práva</u> , ale pokud se jedná o osobní využití, a ne veřejné promítání, <u>není to podle mě takový přečin</u> .	Pochybnost Vlastní zkušenost Zákon, zhodnocení Ospravedlnění	
Nejsou dneska festivaly přežitků, když se dá všechno najít na internetu?		Internet, změna díky online
<u>Podle mě to přežitek není</u> , protože nainternetu sdílíte jediň s těmi, komu samínapišete, s lidmi z Facebooku. Festivaly jsou <u>úžasné</u> v tom, že sdružují lidi a tvořizážitky ze společně viděného filmu. Já simyslím, že tohle je naprostonenahraditelné.	Vlastní názor Nadšení Jedinečnost	Vlastní názor na online vs, offline, pocity ze setkávání lidí, které jsou v online prostoru za nerealizovatelné
Marek Eben řekl, to, co je na karlovarském festivalu unikátní, je střet společenskésmetánky a nadšených baťůžkářů. To v Cannes asi nemají.		Odkaz k výroku jiné osobnosti
Víte, ono to v Cannes <u>možná funguje stejně</u> , jen tam ty baťůžkáře nevidíte. <u>Tohle nadšenecké publikum se soustředí daleko víc v tzv. Quinzaine des réalisateurs</u> , to je vedlejší sekce filmového festivalu. <u>Tam nebo na Týdnu kritiky je určitě skupina mladších lidí</u> , mezi kterými jsou i ti, copřespávají na pláži.	Vlastní názor Edukace Potvrzení příkladem	
Aktuálně se řeší, že Leonardo di Caprio stále nedostal za žádnou svoji roli Oscara. Máte na to nějaký názor?		Názor na ožehavé (kontroverzní?) téma
Ale Oscara dostanou často filmy, které rychle vyšumí. <u>Oscar vůbec není známka kvality, Oscar je známka momentálního úspěchu</u> . Oscar za Velkou nádheru, to bylo velké uspokojení, protože jsme všichni čekali, že se té partě lidí, co pro to hlasuje, zase zalíbí něco jiného. Pravda, Fellinidostal spoustu Oscarů, <u>ale to byla situace trochu jiná</u> , to bylo po válce, <u>tehdy ještě nebylo tolik filmů</u> , daly se rozeznat jednotlivé osobnosti. <u>Ty spolky, co udílejí ceny dneska, to jsou jen taková troška významnější přispěvatelé Facebooku</u> .	Zlehčení Pomíjivost Minulost Zlehčování, shazování	Uznávané ocenění lehce shazuje, tvrdí, že to „není známka kvality“
Jak vypadá Váš běžný pracovní den?		Pracovní den
Do kanceláře chodím tak na desátou půl jedenáctou. Tam vyřizuju <u>e-maily, koukám na filmy, občas pracuju na časopisu Film a doba</u> , což <u>bych v kanceláři neměla</u> . Z práce odcházím asi v šest hodin večera doma koukám na zprávy či na filmy v televizi. Když se schyluje k festivalu, častosi bereme domů na víkend několik DVD. Často se mě lidé ptají, co jsou <u>mé koníčky, ale mým koníčkem je má práce – filmy</u> . A pak ještě můj <u>kocour</u> .	Pracovní vytížení, projekty Přiznání Uspokojení, naplnění profesí	
Jaké bylo dělat publicistku v časopisu Film a doba bez toho, že by byla každá informace na dosah ruky?		Dotaz na konkrétní příklad profese
To víte, <u>neměli jsme vůbec internet</u> , ale hlavně jsme měli politickou <u>cenzuru</u> . Od konce šedesátých let jsem	Minulost, obtíže	Obtíže v době bez internetu a spojené s cenzurou

dostával nějaké francouzské časopisy a něco dostávali kolegové, taky k italským jsem měl přístup. <u>Nějaké informace o filmu jsme tedy měli, ale vždycky zpožděné.</u> Hlavně jsme věděli, že spoustu věcí <u>nemůžeme publikovat.</u>	Nedostatek podkladů Bezmoc	
Vyměnili byste některé dnešní postupy za ty dřívější?		
Musím říct, že když <u>hledám informace na Googlu,</u> dozvím se rychle spoustu věcí, <u>co bych velmi těžko hledala v knihách.</u> Knihy a časopisy dnes začínají být spíš na obtíž. Já teď třeba přemýšlím, jak budumuset vyházet nějaké starší ročníky časopisů, které jsem mívala ráda, ale už to není zdroj informací. Dřív jsem se dívala častěji do knížek encyklopedického typu. Dneska mě napadne jméno, ke kterému potřebuju nějakou informaci, a vztekám se, jak milemi nejde internet. Proti tomuhle zdroji informací nic nemám, podle mě se akorát <u>nemá nic přeceňovat.</u>	Pozitivní přístup k internetu Přítomnost vs. minulost Lehká skepse	
A je něco, co byste dnes chtěla zpomalit či vrátit?		Návrat do minulosti
To ne, to bych opravdu nechtěla. Já <u>jsem v podstatě ráda,</u> že jsem se dožila toho, že jsem <u>na stará kolena začala dělat práci, která mě zajímá.</u>	Pozitivní zhodnocení Věk Spokojenost	
Tak naopak: je něco, co byste ještě zrychlila, co by se mělo rychleji vyvinout, zlepšit?		Zlepšení přítomnosti/budoucnosti
Co by se teda mělo zlepšit, to je <u>etika a morálka obecně.</u>	Návrh zlepšení	
Čemu by se mladší generace měla naučit od té starší?		Mladí vs. starší – učení se od sebe
<u>Úctě k hodnotám. Mezi ty hodnoty bych právě zařadila i morálku. Pokoře. Ale to všechno souvisí s vírou. Jsem sice katolička, ale ne žádná bigotní nebo praktikující.</u> Ale kvůli té pyšle, kterou jsou dnes lidé posedlí, se děje tolik příšerných věcí.	Rada Víra Přiznání	Negativní hodnocení chování mladé generace
A co by se starší generace mohla naučit od té mladší?		Mladí vs. starší – učení se od sebe
Starší generace se od té mladší učí neustále.		Nekonkrétní odpověď
Existuje něco, co Vás na mladší generaci fascinuje?		
<u>Úžasná pohyblivost.</u> Jakým způsobem si dovede osvojit právě všechny ty technické novinky a pokrok.	Obdiv	Mladé spojuje s technikou Kladné hodnocení mladých
Jak být v dnešním světě stále mladý? Jak si udržet vnitřní mládí?		Recept na „vnitřní mládí“
Vnitřní mládí? Já nevím, <u>asi tak, že si tohle všechno uvědomujete.</u> Protože situace, kdy lidi <u>neustále jenom nadávají na současný stav nebo na mladší generaci,</u> ta je v rozporu s tím, co by mělo svět ovládat.	Vlastní názor Hodnocení přítomnosti	
Jste taková ta rodinná babička, která svolává všechny k jednomu stolu?		Rodina vztahy
Ne, to opravdu nejsem. Někdy jsem pozvána ke společnému stolu, protože bydlíme všichni v jednom domě, ale já mám svůj byt nahoře. Naši kluci třeba přijdou a řeknou: „Máma říkala, že se na tebe máme jít podívat.“ A já říkám: „Nojo, tak dobře, tak už ses vynadával a zas můžeš jít.“	Sebehodnocení	

Jak se díváte na tradiční roli babičky, která vaří a pečce?		Rodina, vztahy, zažité představy
V mých kruzích vůbec neexistují. <u>Zrovna tuhle jsem koukala na Kobry a užovky</u> a říkal jsem si: „Ježišmarjá, kde vzali tuhle tábůčku, co tam funguje jako ta všeodpouštějící?“ <u>Jsem taková babička</u> , že se bojím, když se probudím a nejstarší vnuk (24 let, pozn. redakce) není ve tři hodiny ráno doma. Představuju si totiž, co všechno homůžke potkat. <u>Ale to je tím, jaká jsem, ne věkem nebo generací.</u>	Hodnocení Příklad spojený s profesí Sebehodnocení Sebehodnocení	Hodnotí na základě prostředí, ve kterém se pohybuje
V Mexiku slaví svátek smrti. U nás je smrt spíš tabu a důchodci se posílají doústavů. Jak vnímáte postoj, jaký u nás zaujímáme ke stárnutí a ke smrti?		Tabuizované téma – smrt, stárnutí
<u>To je těžké. Sama jsem byla v takové situaci.</u> Jsem jediná dcera a moji rodiče dospěli do stádia, kdy už se to doma těžko zvládalo. Takže nakonec – <u>s mým těžkým srdcem</u> – šli do nemocnice. Protože mitehdy doktor řekl: „No tak zůstanete doma, nebudete zaměstnaná, budete dostávat příspěvek.“ <u>A to jsem nechtěla. Samozřejmě že by bylo ideální, kdyby každý mohl umřít doma, ale dovedu si představit, že v určité situaci to není možné.</u> A koneckonců, můžete chtít od blízkých, aby vám utírali zadek?	Rozpor, vlastní zkušenost Rozhodnutí Odůvodnění Ospravedlnování	Na základě své přímé zkušenosti popisuje složitost volby
Chtěla byste být nesmrtelná?		
Ne, to bych nechtěla. Ale čím jste starší, tím víc se musíte <u>vyrovnávat s představou konce</u> , a to není zrovna procházka růžovou zahradou.	Věk Vyrovnávání se se stárnutím	Využití eufemismu
A uvědomíte si vlastně někdy, že stárnete?		
To víte, že si to člověk <u>uvědomí</u> . Jak si to můžete neuvědomit, <u>když vás začne bolet tohleto a támhleto</u> . Já si jen vždycky uvědomuju, jaké mám <u>štěstí</u> , že jsem na tom vlastně ještě zdravotně tak, jak na tom jsem. <u>Ale stárnutí si musíte připouštět</u> , jinak to ani nejde.	Uvědomění si Příklad Pocit: štěstí Přijetí	Hledání pozitivna na nepřijemnostech
Moje babička, která je zvyklá kolem všeho běhat, si věk těžko připouští. Vnímáte také tento rozpor mezi vnějším a vnitřním věkem?		Vlastní zkušenost tazatelky, věk, pocity
<u>Někteří se cítí staří od 40 let, ne-li dřív. A jsou i tací, kteří si udržují – a doufám, že se mezi ně můžu počítat – jakýsi nadhled a duševní svěžest.</u> Co člověku začne vadit, je třeba <u>zapomínání</u> . Když jsem si nemohla vzpomenout na jméno režiséra a bylo mi 40, tak mě to nezneklidňovalo. Když si alenemůžu vzpomenout dneska, tak samozřejmě začnu přemýšlet nad Alzheimerem.	Zobecnění, alternativy Zařazení se Negativa	
A má stárnutí i nějaká pozitivita?		Stárnutí
Rekapitulujete to, co jste zažila, máte k tomu vztah a zvykáte si, že ke spoustě věcí jste ve věku, kdy jste si to neuvědomovala. <u>zaujala ne zcela správné stanovisko. To je kritický postoj k vlastní minulosti. Ale to zase záleží na povaze. Jsou lidé, kteří si nikdy nepřipustí, že by se v něčem mýlili, a jsou tací, kteří o sobě pochybují celý život.</u>	Rekapitulace, bilance Kritický pohled, sebehodnocení Alternativy	
Vašemu vnukovi je 24. Kdyby se čtyřiačtyřicetiletá Eva Zaoralová dívala na dnešní Evu Zaoralovou, měla by radost?		Ohlédnutí se

<p>No, to teda opravdu nevím, protože <u>čtyřadvacetiletá Eva Zaoralová si asi představovala svoji budoucnost a stárnutí jinak. Hlavně o tom člověk v tom věku vůbec nepřemýšlí. To spíš dnes, když se dívám na čtyřadvacetiletou Evu Zaoralovou, říkám si, kolik nadělala blbostí.</u></p>	<p>Pochybnosti Hodnocení postojů</p> <p>Kritický pohled, sebehodnocení, minulost</p>	
<p>Jsou některé věci či lidé lepší, když už mají věk?</p>		<p>Pozitiva stárnutí</p>
<p><u>Každý věk má něco svého. Tvrdí se, že zralost je pro člověka důležitá. Já znám ale spoustu lidí, co ve stáří byli ještě pošetilejší než zmlada. Není to otázka věku, je to otázka povahy člověka.</u></p>	<p>Hledání pozitiv, obecné pravdy, vlastní zkušenost, závěr, vyústění, názor</p>	
<p>Jak se vnímalo stáří, když jste byla mladá?</p>		<p>Ohlédnutí se do minulosti, do mládí</p>
<p><u>Já si vlastně neuvědomuji, jak staří byli moji prarodiče, když mi bylo 24 let, ale fakt je, že tenkrát se stárlo daleko dřív. Prarodiče z matčiny strany se ani nedožili osmdesáti. Ale oni se taky tak chovali, tak se strojili, tak si počínali, vše zase jen v součinnosti s tou sférou života, která tehdy platila. Samozřejmě že v dobách, kdy jsem studovala, byl věk osmdesát let něco strašného, to si člověk ani nedovedl představit, že se ho dožije. A dnes se podívejte, kolik je osmdesátiletých, a nikoho ani neudivuje, jak jsou aktivní.</u></p>	<p>Vzpomínání Minulost Příklad z vlastní zkušenosti Odůvodnění</p> <p>Minulost vs. přítomnost</p>	<p>Minulost vztahuje k přítomnosti</p>
<p>Takže se hranice posunula a lidé jsou déle mladí?</p>		
<p>To ano.</p>		
<p>Jaká je Eva Zaoralová, když není filmová odbornice, když je úplně sama? Říkala jste, že žijete svou práci, ale mě by zajímalo, zda někdy z té své role také vystoupíte.</p>		<p>Soukromí</p>
<p>To víte. Sejdou se třeba s kamarádkou. A spolu drbeme jiné kamarádky.</p>	<p>Zlidštění</p>	<p>Přiblížení se čtenáři (=dělá i obyčejné věci)</p>
<p>U jakého filmu jste naposledy plakala?</p>		
<p>Například u Mládí, závěrečná scéna koncertu je přece dojmavá. Já jsem v mnoha věcech velmi pragmatická, ale to neznamená, že nejsem schopná se dojmout. Vlastně až příliš snadno podléhám dojetí, které není ani hluboké. Taková ta povrchní provokace slzných kanálek.</p>	<p>Sebehodnocení Zlidštění Přiznání</p>	
<p>Hledala jste se někdy v hrdinkách filmů?</p>		<p>Idol</p>
<p><u>Vždycky jsem měla hodně společného s představitelkou Gelsominy ze Silnice a ta zůstala mojí celoživotní láskou. Ten rozpor mezi velmi buržoazním původem, zakotvením v buržoazní tradici, morálce a zvycích byl u Giulietty Masiny stejně jako u mne v rozporu s puzením k určitému typu revolty a snění.</u></p>	<p>Ztotožnění se Vysvětlení Vztažení k sobě samé</p>	
<p>Když jste poznala tolik slavných filmařů, měla jste někdy s některým románek?</p>		<p>Vztahy, kontroverze</p>
<p>Románek s filmařem? Tomu jsem se ubránila. Já jsem se nikdy za kočku nepovažovala a ani si nemyslím, že bych za ni byla považována. To mi spíš říkají lidé až zpětně, že mě někdo třeba bral jako kočku, ale já si to o sobě nikdy nemyslela.</p>	<p>Sřízlivé sebehodnocení</p>	
<p>Takže Vám nepsal Fellini milostná psaníčka?</p>		<p>Snaha o kontroverzi</p>

Ne, kdepak, ten mi <u>jen jednou odepsal na můj dopis</u> . Jen když jsem mu psala, jak sem líbila Silnice, a on byl potěšen. To ale ještě nebyl tak slavný.	Popření, vysvětlení	
Vypadáte vitálně a pořád toho máte tolik, že si Vás vůbec nedovedu představit, že půjdete do důchodu. Co máte v plánu?	Lichotka, plány do budoucna	
<u>Já si to právě také nedovedu představit. Mám v plánu zase překládat, ale bohužel zrovna o knížce, kterou jsem chtěla přeložit, mi nakladatelka sdělila, že není volná. Tak mám teď nějakou jinou, ale ta <u>ye mně budí docela děs</u>. Má strašně moc stránek a najednou nevím, <u>jestli to ještě stihnou</u>.</u> “ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015, roč. 1, č. 6. MK ČR E 22046)	Souhlas, budoucnost Strach Strach ze stárnutí	

2.1.7. Sedmé číslo – říjen 2015

„Číslo k nakousnutí“ hrálo všemi barvami. Celebritou měsíce byla zvolena food bloggerka Markéta Pavleje neboli Kitchenette, která na obálce drží dort upečený podle jejího receptu, oděna je v bleděmodrém a to vše na pozadí plného zelených listů. Vizuální stránka se od předchozího čísla nezměnila, ZOOT tedy patrně našel styl, který chtěl udržet i nadále. Thea v Editoriale již klasicky nejprve odůvodnila výběr hlavního námětu a nezapomněla vypíchnout ani nejdůležitější témata.

Počet stran vydání byl oproti předchozím rozšířen. Autořipřidali novinky a rozhovor, na jehož konci se objevil i Markétin recept, zabíral více stran. Větší prostor dostaly také módní tipy a další celebrity, zde konkrétně food bloggerka, což potvrdilo záměr autorů - orientovat časopis více na celebrity. Nechyběla ani mužská sekce, představení dalších osobností z oboru, soutěže, rubrika „Stalo se“ nebo představení neziskové sekce ZOOTu DOBRO.

2.1.7.1. Struktura a analýza rozhovoru

Stejně jako v zářijovém vydání, i zde představovalo jméno osobnosti, v tomto případě Markéty Pavleje, nepřehlédnutelný prvek na stránce. Titulek „**V inteligenci přírody věřím na sto procent**“ byl znovu napsán minuskami. Perex „*Markéta je člověk, kterého jen tak nepotkáte. Vyzařuje z ní neuvěřitelný klid, přestože má pocit, že v poslední době nic nestíhá. I tak mi přijde v zenové rovnováze. Možná to bude tím, že se snaží navracet k přírodě. Na svém blogu Kitchenette.cz boří představu o tom, co je zdravé jídlo, objevuje netradiční chuťové kombinace, a dokonce jde až tak daleko, že vypila vlastní placentu. Fotili jsme ji ve stájích v Chuchli, kde se svým koněm trénuje sport gentlemanů – pólo. Druhý den jsme si pak v kavárně povídali o porodu doma, útěku z módního světa*“

i o splněných snech plných vůní a chuti,“ byl tentokrát zvětšen a spolu s titulkem a první fotografií tak otevíral na jedné stránce celý rozhovor.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Hraješ pólo. Má pólo svůj dress code?		Záliba, móda
Bílé kalhoty, což je hrozně nepraktické, ale patří to k gentlemanké povaze póla. <u>Vychází to z historie póla hraneho v Indii, v bílé barvě se totiž lépe přežívají horké slunné dny.</u> Gentlemanké jsou i různé jiné zvyky. Stejně jako různé zvyky. <u>Nesmí se třeba nijak výrazně oslavovat vítězství nebo gól, protože je to neslušné vůči protihráči.</u> Takže žádné výkřiky a podobně.	Edukace čtenáře i tazatele	
Spousta lidí má pocit, že koně při těchto sportech trpí, což se s tvým mírumilovným přístupem k přírodě příliš neslučuje. Je to tak?		Obecný názor, potvrzení/vyvrácení
<u>U póla je to jiné. Kůň se pečlivě vybírá,</u> aby byl chytrý a pružný a nebyl nervózní, nejen podle rodokmenu. Záleží na tom, jak se chová. Je vidět, že pólo koně mají ten sport rádi. Ti zkušenější <u>sami vyběhají za balónem,</u> cíleně kopou nebo se strkají s protihráči a mají z toho radost. <u>Ale je to i o jezdcích. Jsou i tací, kteří jsou necitliví a jde jim jen o balón. Já cítím ke koním respekt a úctu a snažím se s nimi pracovat s co největším citem.</u>	Odlíšnost, postup Zkušenost Hodnocení hry, alternativy, vlastní pohled	
Jaký je tvůj nejkrásnější pohled z koňského hřbetu?		
Asi naše svatební cesta v Irsku, která byla na koních. Byla to farma na pobřeží, bylo září, sychravo, všude barvy podzimu, oceán, skály. Každý den jsme jezdili třeba šest hodin a bylo to opravdu intenzivní. Večer jsme vůbec nemohli chodit a <u>smáli jsme se,</u> že to je teda svatební cesta. Ale byl to <u>obrovský zážitek, který mám v sobě hluboko zarytý.</u>	Vzpomínky Pocit: radost, štěstí	
To zní pohádkově. Takže se nepovažuješ za městského člověka?		Vyvození závěru
Mně asi <u>vyhovuje ta kombinace. Když jsem déle mimo město, strašně mi chybí dostupnost</u> třeba právě potravin. Člověk by měl mít sice mimo město čerstvé potraviny víc na dosah, <u>ale bohužel to tak není.</u> Když jsem na chalupě, nepotkám stánky s čerstvou zeleninou. Je tam pouze místní Tesco nebo Jednota, kde je zboží strašně nekvalitní. Chybí mi ten servis, dostupnost kvalitních věcí a restaurací, i když <u>ty se zrovna mimo Prahu dost zlepšují.</u> My bydlíme pod Barrandovem v takové zapadlé čtvrti, takže je to tam jak na vesnici, ale přitom kousek do města.	Hodnocení, vyvážení Postesknutí si Vlastní zkušenost Pozitivní hodnocení	
Jak se odlišuje tvůj blog od těch ostatních?		
Svůj blog jsem <u>pojala tak, jak to cítím.</u> Je to taková <u>moje sbírka receptů,</u> abych je nezapomněla, kterou využívám i já sama. Konkurenční ani zahraniční <u>blogy moc nesleduji,</u> jen občas na některé narazím a třeba se mi líbí. <u>Podle mě když to člověk dělá od srdce,</u> tak si čtenáři najdou jeho. Mají podobné zájmy i chutě, sdílíme stejný styl. A vyvíjejí se se mnou.	Hodnocení svého projektu Konkurence Postoj	

Změnilo se za tu dobu, co ho píšeš, něco?		
<p>Pro mě bylo vaření vždycky velké hobby, <u>moc mě to bavilo</u>. Hlavně ty první roky <u>blogování</u>. <u>Teď mám míň a míň času a chtěla bych mnohem víc vařit, tak jako jsem to dělala dřív</u>. Doma bylo vždycky napečeno a neustále jsem zkoušela nové recepty. <u>Bavilo mě vymýšlet mixovat</u>. <u>Přišla jsem domů a místo gauče a televize jsem šla péct</u>. <u>Teď</u>, protože nestíhám, často sahám po ověřených receptech a jsem ráda, že večer stíhám navařit teplou večeři. Mnohem míň pečů jen tak pro radost. <u>Navíc i focení na blog už zabere mnohem víc času, když to má vypadat opravdu profesionálně</u>. Dřív jsem to vyfotila na mobil a bylo. <u>Teď chci, aby fotky byly hezčí, navíc jsem se začala živit jako food fotografka</u>, tak mi to nedá.</p>	<p>Bilancování, minulost vs. přítomnost</p> <p>Profesionalizace Minulost Přítomnost Vyústění v profesi</p>	
Takže když navaříš, musí celá rodina čekat, než to nafotíš?		
<p>To mě právě <u>hrozně štve!</u> <u>Nechci terorizovat rodinu, tak je to radši nechám sníst a pak to třeba uvařím znova druhý den, jen abych to vyfotila</u>.</p>	<p>Úskalí, vyvážení práce a rodiny</p>	<p>Rodina, vztahy</p>
Docela kontroverzní kolem tvého blogu byl tvůj porod doma. Ptají se tě na to lidé často?		<p>Kontroverzní téma</p>
<p>Já jsem to chtěla zkusit. O porodech doma nerada vedu debaty, to je nekonečný boj. <u>Nejsem konfliktní typ, nechci něco obhajovat a tlouct se do prsou</u>. Prožila jsem obě varianty, dokážu to srovnat. <u>Chápu, že tam jsou obrovská rizika, a určitě bych si nechtěla na sebe vzít smrt sebe nebo svého dítěte, zapřičinit ji svou nezodpovědností</u>. Ale na druhou stranu je tam spousta faktorů, které nejsou takto černobílé. <u>Když se žena cítí dobře a je ve svém prostředí, dokáže se daleko lépe uvolnit a být v klidu</u>. Díky tomu se porod maximálně zrychlí a zjednoduší a potom je hladký a přirozený. <u>I já se považuji za logicky uvažujícího člověka, samozřejmě komplikace mohou nastat, nejlepší by bylo, kdyby byl člověk za rohem od nemocnice anebo nemocnice dokázala vybudovat takové prostředí, aby se tam žena cítila útulně a byla tam atmosféra</u>. Jsou země jako <u>Nizozemí, kde pořád 70 % porodů probíhá doma</u>. A je to země na vyspělé úrovni, žádní neandrtálci. Je to tam normální a přirozené. <u>Já do poslední chvíle nevěděla, že budu rodit doma, měla jsem v porodnici domluvený porod do vody, ale i přesto jsem si zařídila porodní bábu a dudu</u>. Když ten moment nastal, řekla jsem si, že si dám vanu a uvidím. Venku byla strašná zima a mně se vůbec nechtělo odejít z domu. Chtěla jsem zůstat. Zavolala jsem dudu i porodní bábu s tím, že do porodnice pojedou s nimi. Přijely a najednou se porod rychle rozjel a bylo mi tak krásně, že jsem vůbec neměla chuť to nějak vědomě zastavit a přesunout se do nemocnice, <u>možná, že právě to by bylo riskantní</u>. Bylo to bezbolestné, rychlé, neměla jsem žádné poranění. <u>Nesrovnatelný zážitek</u>. <u>Věřím, že jsem udělala dobře</u>. I pro syna, že měl možnost prožít takový nádherný porod, bez šoku, ostrých světél, věšení za nožičky, natahování, měření. Narodil se rovnou do mé náruče, odnesla jsem si ho z vany a už ho nepustila z ruky. Nabílo mě to takovou energií, že jsem ani nešla spát a pravděpodobně z ní čerpám dodnes.</p>	<p>Sebehodnocení</p> <p>Obhájení</p> <p>Názor</p> <p>Sebehodnocení Připuštění negativ Návrh zdokonalení</p> <p>Doložení příkladu, obhájení</p> <p>Vlastní zkušenost</p> <p>Pojištění si alternativy</p> <p>Zpětné zhodnocení možného pochybení Pocit naplnění, spokojenosti</p>	<p>Snaha vypíchnout klady i zápory, obhajoba vlastního rozhodnutí, zároveň přiznání jistých rizik</p> <p>Popis pocitů a správnosti rozhodnutí ze svého pohledu a pohledu syna</p> <p>Zveličování negativ porodu v nemocnici</p>
To zní nádherně. Jak říkáš, porod doma jsou v některých zemích běžnou součástí života a s nimi se		<p>Další kontroverzní téma</p>

<p>dostává do popředí i další kontroverzní trend – koktejl z ženské placenty. Na tvém blogu jsem četla, že jsi to také vyzkoušela...</p>		
<p>To byl takový pokus. <u>Říkala jsem si, že to zkusím.</u> Přečetla jsem si různé články, v zahraničí to už docela frčí. Přišlo mi, že to má logiku. <u>Mělo by ti to dodat po porodu železo, když ztratíš hodně krve.</u> Většina zvířat to tak dělá a v inteligenci přírody věřím na sto procent. Chuťově nic nepoznáš, dáš tam lesní plody a jogurt a je to. Dokonce moje máma to ochutnala. Byla zvědavá. (smích) <u>Teď mi přijde, že jsem byla docela odvážná, když jsem to napsala na blog.</u> Tehdy mi to ani nepřišlo. Nikdo tam ale nepsal nic negativního, což by se dalo dost očekávat. Jsem moc ráda, že se to nestalo, protože by mě to možná ranilo.</p>	<p>Rozhodnutí Odůvodnění Zpětné hodnocení počinání si</p>	
<p>Když se vrátíme k těm klasičtějším chutím, máš ještě jiné zázračné ingredience?</p>		<p>Zpět k profesi</p>
<p><u>Já mám ráda čisté a jednoduché chutě.</u> Když chleba s olivovým olejem, tak není potřeba přimíchávat balsamico a dalších pět věcí, to se ten kvalitní olivový olej úplně vytratí. <u>To je asi moje výtka vůči moderní gastronomii – chutí je v jednom jídle třicet, je tam prach z řepy, přes to plátky sušené makrely, na tom pěna z mořských řas... po gramech tam jsou ingredience, které sice mohou vzájemně tvořit nějakou symfonii chutí, ale to by musel být každý člověk génius, aby to vnímal.</u> <u>Chodí na to pak snobové,</u> kteří tomu nerozumí, ale připadá jim to cool. Přijde mi, že člověk pak ani chutě nestihne procítit. Měl by jich být jen omezený počet a měly by se doplňovat, <u>jako kozí sýr s medem nebo třeba brusinkami.</u> Mám ráda, když jídlo dobře vypadá, přece jen jíme očima, takže různé cákance a podobně jsou krásné, ale musí to mít i chuťovou potenci, což mi dnes často chybí. Ale já nejsem profesionální kuchař, takže nemůžu soudit jiné, kteří to dělají celý život a procesovali celý svět, aby nasbírali inspiraci. <u>Také samozřejmě nemluvím o všech restauracích,</u> najdou se i takové, kdy tyto kousky jsou dotažené do geniality.</p>	<p>Vlastní názor Ohrazení se Zveličování, zesměšnění Kategorizace Vlastní názor Příklad Pokora Uznání</p>	
<p>A co tvoje zázračná ingredience v životě?</p>		
<p><u>Myslím si, že člověk by měl jednat tak, jak mu jeho svědomí a intuice našeptávají. Být dobrý.</u> A naplňovat svůj čas činnostmi, které ho dělají šťastným. Najít takovou práci či zaměstnání, a pokud to z nějakého důvodu nejde, nevzdávat to. Trávit svůj volný čas tím, co ho naplňuje. Věřím v energii a také v to, že se nám všechno vrátí. Jak to pozitivní, tak to negativní. To je asi recept na můj šťastný život. <u>Dříve jsem dělala chybu, že jsem nebyla schopná dávat sobě.</u> Myslela jsem si, že když mám čas, mám ho vždy dávat ostatním, starat se o ně. Měla jsem pocit, že za jiných okolností jsem sobecká a není to správné. Ale poslední rok se mi to podařilo změnit a jsem mnohem šťastnější člověk, lepší máma i partnerka.</p>	<p>Životní krédo Zpětné hodnocení</p>	
<p>Máš nějakou guilty pleasure?</p>		
<p>Já mám ráda sladké, třeba dort Pavlova. To je vlastně jen cukr a šlehačka – a někdy se do něj ráda zabořím lžící. <u>Zdravé to není, ale aspoň je to bez lepku.</u></p>	<p>Přiznání, obhájení</p>	
<p>Jaký je rozdíl mezi zdravou a dietní stravou?</p>		

<p>Obrovský, to jsou dvě úplně jiné věci. <u>Lidi si to často pletou. Třeba i celozrnná mouka je mnohem víc kalorická než hladká, má víc tuků, ale je výrazně zdravější.</u> Všechny dietní jogurty a odtučněná mléka jsou totálně nezdravé. Nejzdravější je jíst věci v originální podobě. <u>Dokonce se říká, že alergie na lepek je způsobená tím, že se mouky zbavily obalu a klíčku, tedy toho, co je na nich zdravé.</u> Když to člověk jí v původní podobě, samozřejmě namleté, tak díky těmto složkám tělo vyprodukuje enzymy, které pomáhají trávit lepek. Navíc je tam hodně vlákniny a pomáhá to trávení. Jenže v momentě, kdy se to dobré obrousí, způsobuje to zdravotní problémy. <u>Zdravé někdy není dietní, ale pro náš organismus je to v dlouhodobém měřítku to nejlepší, protože nebude vznikat tolik civilizačních nemocí.</u></p>	<p>Edukace</p> <p>Odvolání se na názor jiných</p> <p>Vyvození závěru</p>	<p>Odvolává se na tvrzení („říká se“)</p>
<p>Česko se často označuje za popelnici Evropy. V historii českých zemí přece vznikaly různé zajímavé a dobré recepty, jedla se pohanka, hrachové kaše...</p>		
<p>To je strašně široká otázka. Je tam spousta faktorů. Bylo to dané třeba <u>komunismem, kdy byla omezená informovanost. Ještě dávno předtím byly určité věci přirozené a nikdo nezkoumal vědeckým rozbořem, co je pro nás dobré a proč.</u> Byla celozrnná mouka, protože hladkou ani vyrobit neuměli. Jedli jsme to, co nám příroda poskytovala. <u>Technizací a tím, že se začaly vyrábět instantní polotovary, které nám měly ušetřit čas, se to zkazilo.</u> Nevědělo se, že jsou nezdravé, nebo to možná věděl ten, kdo je vyráběl, ale veřejně se to nešířilo. Potraviny se vyráběly co nejlevnější, aby je lidi kupovali. Navíc uvařit si něco zdravého a ze základních surovin zabere samozřejmě víc času. <u>Už jen shánět kvalitní suroviny je dnes těžké i pro mě.</u> Je to takové novodobé lovení.</p>	<p>Edukace, minulost</p> <p>Negativní postoj k modernizaci</p> <p>Vlastní zkušenost</p>	
<p>Jak Čechy motivovat, aby lépe jedli?</p>		
<p><u>Češi jsou brbllové – říkají „Já jím řízky celý život a jsem zdravější“.</u> Moc neposlouchají své tělo, nechťejí nic vědět. <u>Já třeba věřím, že my ženy jsme byly geneticky vytvořeny k tomu, abychom se o něco staraly, pěstovaly a chovaly.</u> Máme v sobě víc přesvědčení, že běh na dlouhou trať má smysl. Budu se o to teď hezky starat a pak to bude krásně prosperovat. <u>Zatímco chlapi mají krátkodobý cíl – ulovit mamuta.</u> Proto mi přijde, že by to mohlo vzejít z ženské energie. <u>V tomhle jsem hodně ovlivnila manžela, mnohem víc se o sebe stará.</u> Je to vzdělaný člověk, má dvě vysoké školy, ale co se týče zdraví, neměl vůbec povědomí. <u>Všeobecná vzdělanost může vést k lepšímu stravování.</u> Ale to je těžké, pak se toho chytanou fanatici... <u>já se snažím nebýt radikální.</u> Nikdy není nic stoprocentní. Není třeba zdravé být stoprocentní vitarián, <u>protože už jsou případy, kdy si člověk kompletně zničil život, protože se živil jen raw stravou.</u> <u>Jakýkoli fanatismus je chorobný.</u> Každý má jiný organismus. Navíc funguje sezónnost – přes léto třeba vůbec nepotřebuji maso, jím hodně saláty, ale na podzim si dopřeju telecí pečení, na kterou mám chuť. Taky se nic nezmění, když dám dětem doma bio kuře a ve školce potom dostanou to napíchané antibiotiky. <u>Ze všech stran na nás útočí chemikálie a pesticidy. Musíme to učit naše děti, nevzdávat se a věřit, že krůček po krůčku se to zlepší.</u></p>	<p>Generalizace</p> <p>Vlastní názor Ženy vs. muži</p> <p>Příklad vlastního vztahu</p> <p>Obecný názor</p> <p>Vlastní postoj</p> <p>Odkaz ke studiím</p> <p>Postoj</p>	

<p>Jídlo spojuje. Pro mě je třeba kuchyň nejdůležitější místo v domě, takové to srdce. Je tvoje kuchyň plná mouky a jiných zásob, abys mohla kdykoli cokoli ukuchtit?</p>		
<p>Já jsem docela přezásobená. Snažím se mít doma vše a být tak připravená na cokoli, ale na druhou stranu mě trápí, aby se něco zbytečně nezkazilo. <u>Potřebovala bych tak čtyřikrát větší kuchyň, protože mám i spoustu rekvizit. Hodilo by se mi studio,</u> ale tím, jak je moje vaření propojeno s mým osobním životem, tak by muselo být přímo doma. Navíc doma mi tam děti strkají ručičky a pomáhají a díky tomu to má úplně jinou atmosféru. <u>Můj blog vznikl, když jsem byla máma na částečné mateřské a měla čas,</u> ale teď je toho najednou víc, a tak si spolu s dětmi prostě někdy jen tak hrajeme v kuchyni a na blog to často ani nejde.</p>	<p>Momentální stav Plány/sny/potřeby</p> <p>Realita Profese a rodina</p> <p>Důvod vzniku činnosti</p>	
<p>Jaká je tvoje první vzpomínka spojená s jídlem a kuchyní?</p>		
<p><u>Krupicová kaše od maminky? (smích) Přesně si pamatuju, že jsme doma měli kromě jídelního stolu také bar u kuchyňské linky a často jsme tam večeřeli.</u> Seděli jsme tam a dívali se, jak máma vaří, nebo jedli palačinky, které nám servírovala přímo z pánve. <u>Když jsem vymýšlela svoji kuchyň, trvala jsem na baru. Rodiče mi také vždycky vyprávěli, jak jsem přišla domů ze školy a začala vařit nebo péct. Většinou bez receptu, různé bábovky, a prý to docela vycházelo.</u> (smích) <u>Bylo super, že mě máma do kuchyně pustila a dala mi prostor. Nikdo mě neprudil, nic se hned nevyhazovalo. Snažím se to samé dělat se svými dětmi, holt někdy udělají nepořádek a pak se to uklidí.</u> Dalo mi to volnost v kuchařském projevu. Kdybych byla zvyklá na to, že se nikdy nic nesmí pokazit, tak bych asi u vaření tak svobodně nepřemýšlela. Omezilo by to mou kreativitu.</p>	<p>Vzpomínky Minulost</p> <p>Propojenost přítomnosti s budoucností, inspirace Vzpomínky, dětství</p> <p>Výchova</p> <p>Vzor v rodině</p> <p>Vyvození závěru</p>	
<p>Co si do kuchyně oblékáš, máš něco speciálního?</p>		Profese a móda
<p>Vařím většinou v tom, v čem jsem, akorát s utěrkou u pasu. (smích) <u>Ale teď jsem si nechala ušít můj první rondon.</u> Bílý, takovou tu francouzskou klasiku s tříčtvrtečním rukávem, což se u nás moc <u>nedělá,</u> s manžetami, vypasovaný a hezky elegantní. <u>Vzniklo to tak, že jsem potřebovala někam fotku v rondonu a navíc budu mít kurzy vaření, tak jsem si říkala, že na některé akce se to hodí.</u></p>	<p>Jednoduchost Zlom, změna</p> <p>Odůvodnění</p> <p>Využití</p>	
<p>Když jsme u toho oblékání – ty jsi dělala dřív vizážistku a z módního světa jsi vlastně utekla. Proč? Mnoho mladých slečen má určité pocit, že to je práce snů...</p>		Minulost v profesním životě
<p>To mi říkali často, že je to takový holčičí sen. <u>Dostala jsem se k tomu spíš přes umění, protože jsem chtěla fotit, a z focení jsem přešla k make-upu.</u> Ta profese tady tehdy teprve <u>začínala a mě hrozně zajímal umělecký make-up.</u> Airbrush nebo různé lepení zvláštních řas, obtisky, stínování. To mě lákalo. <u>Dodnes mě moc nebaví kosmetika jako taková.</u> Líčím si jen řasy, maximálně si dám tvářenku. <u>Nepovažovala jsem to za žádné splnění snu, ale byla to práce, která byla super.</u> Nebylo to stereotypní, což potřebuju. Bylo to kreativní, každý den na jiném místě s jinými lidmi, cestovala jsem. Ale <u>nejsem asi úplně fashion člověk,</u> mám ráda oblečení</p>	<p>Důvod volby povolání</p> <p>Minulost</p> <p>Vlastní postoj</p> <p>Hodnocení</p> <p>Sebehodnocení</p>	

a styl, ale nemám ráda ohrovnání nosu nad ostatními. A to mi vadilo, měla jsem toho už dost.	Odůvodnění	
Co to znamená fashion člověk?		Dovysvětlení
<u>Ten v tom špatném smyslu.</u> Ti mi to znechutili. <u>Vůbec nic nemám proti lidem, kteří pracují v módě, stylistky, návrháři, to je všechno v pořádku.</u> Bavi je něco tvořit, stejně jako mě. <u>Žijeme v době, kdy si můžeme dovolit krásné oblečení,</u> tak si to užíváme. <u>Ale bohužel se kolem módního světa motá i spousta snobů, ta koncentrace mi přišla vysoká.</u>	Záporné hodnocení vyváženo kladným Hodnocení Negativní zkušenost	
Kdy si připadáš nejvíc k nakousnutí?		Využití tématu v otázce
Já se na sebe moc nesoustředím. <u>Nejvíc atraktivní si ale asi připadám, když se cítím dobře.</u> Takže třeba když <u>slezu z koně, mám vyplavené endorfiny a jsem vnitřně šťastná.</u> I když jsem v tílku a rajkách. <u>Člověk může být sebelíp nalíčený, ale pokud má v očích prázdno, tak i kdyby byl sebekrásnější, k nakousnutí není.</u> <u>Vnitřní štěstí je nejlepší make-up.</u> “ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015, roč. 1, č. 7. MK ČR E 22046)	Zamyšlení se Pocit namísto vzhledu Příklad Vyvození závěru	

2.1.8. Osmé číslo – listopad 2015

Po několika číslech se ženskými tvářemi na přebalu se tvůrci časopisu rozhodli oslovit jako celebritu měsíce muže, konkrétně Jonáše Čumrika neboli Johnyho Machette, který je umístěn na kontrastní růžové pozadí. „Antidepresivní číslo“, jak jej tvůrci tentokrát nazvali, se věnuje tématům štěstí a deprese, o čemž píše šéfredaktorka v Editoriale, kde se kromě toho věnuje také osobnosti měsíce a jako vždy nabízí také stručný přehled toho, co je možné v časopise nalézt. Rozvržením ani počtem stran se od předchozího vydání toto neliší. V reakci nad nadcházející vánoční svátky se objevují také redaktoři tipy na dárky, nechybí ani rubrika, v níž jsou zapojeni blogeři, kteří tentokrát přichází s reportem z hor.

2.1.8.1. Struktura a analýza rozhovoru

Vzhledem ke stejnému ztvárnění nejen celé grafické podoby časopisu, ale také rozhovoru, se zdá, že ZOOT ustálil vizuální styl, který chce v rámci časopisu využívat. Rozhovor otevírá celostránková fotografie Jonáše, jeho jméno ve verzálkách a titulek „**Chci, aby lidi svůj život nepronadávali.**“ Na následující straně začíná rozhovor perexem „*Kdybych Jonáše neznala osobně, rozhovor s ním bych si asi nepřečetla. Myslela bych si, že se od kluka, kterého sledují převážně středoškoláci, nic zajímavého nedozvím. Spletla jsem se. A přesně tyhle situace mám ráda. Když se spletu a potisící si řeknu „zase sis*

myslela, jak jsi chytrá, dopředu jsi soudila a měla pocit, že víš, kdo tvůj život obohatí a kdo ne“. Po prvním setkání s Jonášem jsem věděla, že je to člověk, který nejenže už teď má příležitost mluvit a ovlivňovat davy mladých lidí, ale má co říct i mé generaci a generaci svých rodičů. Třeba že každý je pánem svého času a že slušnost a komunikace otevře každé dveře.“ Tentokrát se ptala Zuzana Kučerová, která, jak uvádí v těchto prvních několika větách, Jonáše zná a je tak možné očekávat odlišnost od předchozích rozhovorů.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Vždycky když tě vidím, nakazíš mě svou pozitivní energií. Říká ti to víc lidí?		
Jsem většinou pozitivní, ale měl jsem i období, kdy jsem měl každé jaro a podzim depky, především z pocitu, že mi život utíká mezi prsty.	Sebehodnocení Pocity	
Takže míváš i splíny?		Navázání na předchozí slova
Můj největší boj je to, že mám pořád dojem, že jsem moc starý na to, co dělám. Že to, co vím, jsem měl vědět už v sedmnácti a teď, ve svých 23 letech, už bych měl být mnohem dál. Nebortí se mi z toho svět, ale <u>jsem sám ze sebe nešťastný</u> . Zdá se mi, že čas utíká hrozně rychle. Mám možná nesmyslné cíle, <u>ale občas začnu uvažovat nad tím, že to všechno nestihám</u> . Říkám si, co sakra ještě musím udělat pro to, abych všechno dotáhnul do konce? Na druhou stranu <u>jsem rád, že zůstávám myšlením dítětem</u> – věřím věcem, kterým moji vrstevníci už dávno nevěří. Ti už uvažují jen nad tím, že musí dostudovat a najít si perspektivní práci. No a já si pořád žiju svoje dětský sny.	Přiznání obav Pocit: nespokojenost Pochyby Nalezení pozitivita Porovnání se s vrstevníky Vyvození závěru	
Co je to za sny?		Sny
<u>Že nikdy nebudu muset chodit do práce, která mě nebaví, abych tím promarnil celý život. Chci rozvíjet to, co dělám, a poznat spoustu míst na světě. Když jsem s tím vším začínal (se zpíváním, pozn. red.), nikdo mi nevěřil.</u> Byl jsem kluk z malého města, který nemá kontakty ani finance. <u>Teoreticky furt nic neumím, ale prostě jsem se rozhodl sobě i ostatním ukázat, že to jde. Chci se podívat do New Yorku, vydat desku, o které si lidé řeknou, že je fakt dobrá. Taký se chci potkat s Kanye Westem</u> a vím, že to jednou vyjde. Ne hned, ale jednou ta příležitost přijde. <u>A taky chci vydělat tolik peněz, abych měl jednou čas jenom na děti.</u> Aby se nemusely pořád ptát, kdy se vrátí táta z práce, protože sám jsem tátovu výchovu nezažil.	Sen Touha, plány Minulost Shození sám sebe Víra v sám sebe Touhy, plány Soukromí, rodina	
Je tvoje cílevědomost a sebevědomí to, co tě odlišuje od lidí, kteří už takové sny nesní?		Sny
Možná. I lidi okolo mě někde vzadu asi ty sny mají, ale už se jich vzdali jako reálné varianty. <u>Chodí do klasické práce a myslí víc pragmaticky.</u> U mě je vtipné, že si nakonec vydělávám na jídlo a nájem kromě hudby taky sociálními sítěmi – věčně vysedávání u facebooku a sledování toho, co tam kdo dělá, se mi nakonec vyplatilo.	Hodnocení druhých Souvislost se sebou samým, sebehodnocení	

Práce se sociálními sítěmi tě živí a udělala z tebe internetovou hvězdu. Ke svým fanouškům máš blízko – odhaluješ jim svoje soukromí, píšeš si s nimi každý den. Je to běžné v českém showbiznysu?		
Myslím, že ne. <u>Když u nás začal víc fungovat facebook, zrovna jsme začali vydávat první písničky (s Jonášovou první kapelou HZM, pozn. red.) a já to pořád cpal na svůj internetový profil. Ostatní interpreti se mě ptali, proč to dělám, a tvrdili, že to přece nikoho nezajímá. O čtyři roky později to začali dělat taky.</u> Já jsem prostě od začátku chtěl fanouškům ukázat, že jsem jako oni. Ne bůhví kdo, prostě jenom Jonáš.	Minulost Způsob sebeprezentace Odlíšení se, nepochopení Inspirace ostatních Způsob komunikace	
Říkal jsi, že už si připadáš starý. Možná je to tím, že sociální sítě jsou dnes v rukou lidí, kterým je sedmnáct. Rozumí jim mnohem lépe než lidé, kterým bude třicet. Kolik je tvým fanouškům?		Věk, fanoušci, sociální sítě
Tak třináct až dvacet pět. První vlna se mnou nějak roste, ale díky sociálním sítím se moje hudba dostává znovu i k mladším lidem.	Profese ve spojení se sociálními sítěmi	
Neřve tě, že tvoji hudbu poslouchají třináctileté holky?		Narážka na kontroverzi / posmívání se (?)
Ani ne, protože <u>mladé lidi můžu inspirovat.</u> Třeba k tomu, že nemusí ve čtrnácti začít hulit trávu nebo skončit v práci, která je nebaví. Že když chtějí být sportovci nebo vědci, tak se tomu mají věnovat a dokážou to. <u>Kdyby za mnou jednou jeden člověk přišel a řekl mi „Hele, dal jsem na tebe, zkusil jsem to taky a povedlo se“, tak by mě to moc potěšilo. Chci, aby lidé svůj život nepronadávali.</u>	Možnost promlouvat, měnit Naplnění snu Odůvodnění	
Na jednu stranu tvrdíš, že nebereš sebe ani svoje texty vážně, že si děláš legraci ze všeho, protože „bejt vážnej je nuda“, ale mně přijde, že se v těch textech snažíš lidem říkat, aby se sebou něco dělali.		Vlastní názor neslučující se se slovy interpreta
<u>To je pravda, ale ne nijak radikálně. Pro určité lidi jsem pořád moc mladý na to, abych někomu radil. Když mě bude poslouchat někdo v mém věku, tak mi bude říkat, že nemám komu co radit.</u> Jsem na takovém rozhraní, kdy to ještě dělat nemůžu. <u>Výjimkou byla píseň s Ondrou Brzobohatým,</u> kde ale hodně pomohlo, že do toho Ondra šel a podpořil mě v tom nápadu.	Přiznání Hodnocení na základě zkušenosti Výjimka - spolupráce	
Jak ses dostal ke spolupráci s Ondrou Brzobohatým?		Spolupráce s celebritou
<u>Měl jsem skladbu, ke které se hodil nějaký zpívaný refrén, a rozhodl jsem se překvapit fanoušky spoluprací s někým, kdo je fakt známý.</u> Nikoho jsem osobně neznal, ale napadlo mě tohle jméno a zavola jsem jeho manažerovi. Byl to klasický telefonát jakože „My si to poslechneme a možná se ozve“. Za čtrnáct dní mi zazvonil telefon a byl to Ondra Brzobohatý: „Ahoj, Jonáši, můžeme si tykat? Ta skladba mě hrozně baví.“ Stál jsem jako opařený a říkal si, jak je možné, že mám takové štěstí...	Odůvodnění spolupráce	
Vážně nevíš?		
<u>O. K., možná to bude tím, že se nebojím jít tomu naproti.</u>	Přiznání, odůvodnění	
Ani tehle klip zatím ale nedosáhl takového počtu zhlédnutí jako tvůj první klip na YouTube Se		

<p>zblázním, kde jsi jako základ využil píseň Can't hold us od Macklemora. Ten klip je starý dva roky a vidělo ho dnes přes 8 000 000 lidí. Proč myslíš, že žádný další song už takový úspěch neměl?</p>		
<p><u>Na to se mě ptal i můj manažer.</u> (smích) Je to podle mě proto, že <u>nikdo v ČR takhle dobrou hudbu neumí.</u> Když mi někdo něco pošle, tak jsou to často věci, kterých si cením, ale není to úplně žánr, co by mi sedl. Video mělo takový úspěch asi proto, že <u>ta hudba od Ryana Lewise pro Macklemora je prostě skvělá.</u> A navíc mi pomohlo štěstí nebo shoda náhod. <u>Tenkrát totiž Macklemore neměl k téhle písni klip a ani nebyl v té době pod velkým vydavatelstvím.</u> My jsme to nahráli na YouTube a poprosili jsme o autorizaci beatu. On měl tenkrát možná dva manažery, zatímco dnes okolo něj sedí třicet lidí. Jeden z manažerů si přehrál to video a napsal nám akorát, že chce, aby ve videu byly v refrénu titulky, a že jinak si s tím můžeme dělat, co chceme. O dva týdny později teprve vyšel pod Universalem oficiální videoklip. <u>V tu chvíli by nám už asi nikdo nedovolil,</u> abychom tu velkou hvězdu „parodovali“. <u>Ale já nechci dělat další song s vypůjčenou hudbou ze zahraničí.</u> Strhla se okolo toho tenkrát taková vlna hejtů, že jsem ukradl beat, že jsem si nemohl dovolit udělat něco podobného. Tahle diskuze samozřejmě taky pomohla tomu, kolik lidí se na klip podívalo. <u>Vůbec toho ale nelituju. Ani těch špatných komentářů.</u></p>	<p>Zlehčení Hodnocení konkurence v ČR</p> <p>Obdiv</p> <p>Příběh, vysvětlení</p> <p>Domněnka Plány</p> <p>Zhodnocení</p>	
<p>Jak negativní komentáře a hejty vnímáš? Umiš si z toho vzít něco pozitivního?</p>		<p>Kontroverze, poučení</p>
<p>Musím. <u>Dnes se tomu směju, ale na začátku jsem z toho byl špatný.</u> Seděl jsem doma a <u>řikal si, proč mi nějaký kluk píše, že jsem teplouš a kazím český rap, když jsem jenom kluk, který něco zkusil.</u> Kde je chyba? Pak jsem <u>ale přišel na festival Otvírák a viděl jsem lidi, kteří po mně hází piva, fuckují mě a křičí na mě. Došlo mi, že to jsou lidi, pro které ten nejlepší zážitek v životě je právě to, že si po mně hodí pivem.</u> Celkově už dávno <u>nemá cenu číst si například komentáře pod videi, protože když nahraju na YouTube písničku, která má čtyři minuty, tak se do pár vteřin objeví první hejt, tzn. od člověka, který si to ani neposlechl.</u></p>	<p>Minulost vs. přítomnost Příznání Nepochopení Obhájení Zkušenost Pochopení</p> <p>Vyrovnění se</p> <p>Vysvětlení</p>	
<p>Čím ty lidi tak rozčiluješ? Mají klipy českých rapperů pod videem také tolik hejtů?</p>		<p>Snaha o srovnání, pochopení</p>
<p>Nemají. <u>Nejsem prostě tvrdák z ulice, neprodávám trávu, nemluvím sprostě. Oni všichni dělají rap, na který jsou čeští fanoušci zvyklí.</u> Pohybují se v mantinelech, které se několik let nikam neposouvají. <u>A když vybočíš z těch mantinelů, tak českým posluchačům vadí,</u> že to není rap. <u>Už jsem přestal vysvětlovat, že to, co dělám, není rap, ale raop, že si to vymyslel jeden kluk v Německu a znamená to kombinaci rapu a popu.</u> Jsou prostě lidi, kteří to slyšet nechtějí, potřebují se jen rozčilovat.</p>	<p>Sebehodnocení Generalizace</p> <p>Vysvětlení</p> <p>Rezignace Vysvětlení</p>	
<p>Baví tě nějaký český rap?</p>		
<p><u>Moc ne, je to průšvih.</u> Baví mě ale slovenský Pil C, toho můžu poslouchat denně. Ale snažím se mít přehled, takže český hip hop poslouchám. Každou novou věc si aspoň jednou pustím. Občas mě něco baví, ale není to hudba, kterou dělám já.</p>	<p>Hodnocení konkurence</p>	

Znáš se s lidmi z rapové scény?		Prostředí profese
Jo.		
Máte se rádi?		Profese
<u>Česká rapová scéna je to největší divadlo, které jsem zažil. Kdysi jsem na rap chodil, a když jsem si z první řady mohl s nějakým rapperem plácnout, tak jsem byl nejšťastnější člověk na světě. Pak jsem se dostal na druhou stranu pódia, a když jsem v backstage viděl, jací ti lidi doopravdy jsou, tak mě to hrozně zklamalo.</u> S někým se zdravíme, ale kamarády mezi nimi nemám. Někteří se se mnou dřív bavili, ale postupně to ochladlo. <u>Může to být i kvůli penězům, nevím...</u> Kdysi jsme totiž jezdili s pár písničkami koncerty jako kapela, která existovala půl roku, a <u>tehdy ke mně někdo přišel, jestli nám přijde normální, že si za koncert bereme stejný honorář jako kapely, které fungují pět let. Tak jsem mu řekl, že když na nás lidi přijdou, tak si přece můžeme říct to, co si zasloužíme. To mě naučilo nemluvit úplně všude o penězích, mění to lidi a dívají se na tebe jinak.</u>	Výsměch, hodnocení konkurence, minulost, vlastní zkušenost Pocit: štěstí, prozření Pocit: zklamání Minulost Problém, finance Zkušenost z minulosti Poučení	
Od českých rapperů tě dělí to, že říkáš spíš pozitivní věci, než abys zpíval hrubé texty. Existuje něco, co tě s nimi pojí?		Odlišnost, společné rysy s konkurencí
<u>Kdysi, ještě jako HZM, jsme moc sólo koncertů neměli, ale jezdili jsme hodně jako předkapela, například s Majkem Spiritem.</u> Posbírali jsme tím hodně fanoušků. <u>Dnes je to město od města.</u> Někde je to sto lidí, někde osm set. Třeba v Karlových Varech nebo v Brně to lidi zbožňují, <u>zatímco v Hradci, odkud jsem, to lidi nenávidí.</u> Tam si někteří lidi zaplatí lístek na koncert, <u>aby na něm stáli se vztýčeným prostředníčkem. Mrzí mě to kvůli fanouškům, kterým to kazí celý koncert, jinak už mě to netrápí,</u> ale z toho důvodu v Hradci moc nekoncertuju.	Minulost Odkaz na celebrity Odlišné reakce Původ Negativní zkušenost Lítost kvůli druhým Vlastní rezignace	
Studuješ marketing a baví tě. Myslíš si, že čeští interpreti s marketingem umí pracovat?		Studium, názor spojení stidijního oboru a profese
<u>Moc tomu nerozumí interpreti, ale hlavně ani novináři. Například mi přijde úsměvné, když se někde objeví článek, že kapela Kryštof má na svém instagramu osm set lajků u své fotky. Já dám někam fotku svého polštáře a mám těch lajků patnáct tisíc – a samozřejmě jsou lidé, které sleduje ještě víc lidí. Myslím, že ti novináři by si nejdřív mohli zjistit, jaká čísla stojí za zmínku.</u>	Vlastní názor Shazování konkurence/kolegů Příklad vlastního úspěchu Rada	
Na druhou stranu, kapelu Kryštof poslouchají lidé, kteří jsou starší a instagram ani nemají. Ty máš osm set lidí na koncertě a patnáct tisíc lajků na instagramu, ale oni mají těch patnáct tisíc lidí v hale.		Zastání se konkurence
<u>Jasně, mně těch patnáct tisíc lidí na koncert zatím neprijde. Myslím, že je to tím, že u nás stále lidi dají víc na televizi a rádio, kde já nejsem, ale ta mladá generace to postupně může změnit. Když se u mě udrží, tak jich třeba jednou tolik přijde.</u>	Potvrzení Vlastní názor Možná východiska	
Nebojíš se, že jak budou tví fanoušci starší, tak tvoji hudbu přerostou?		
<u>Už teď se to stává, lidem se mění vkus, a třeba mě jednou nebude poslouchat vůbec nikdo. A proto taky studuju.</u>	Vyrovnaní se	Přijímá možnost konce kariéry

Chceš zpívat pořád?		Plány
<u>Nevěřím, že budu mít v padesáti letech koncert. Neumím zpívat ani na nic hrát, nemám hudební sluch a neumím noty. Nevím vlastně, jak je možné, že dělám hudbu. (smích) Do budoucna se buď budu muset víc vzdělávat hudebně, nebo víc radit lidem, jak na marketing,</u> `a pomáhat tak mladým klukům s tím, aby neutráceli za boty, ale za techniku. Dnes se mě zrovna někdo ptal, jestli chci dělat hudbu, nebo raději někde přednášet. A já ještě chvíli hudbu dělat chci, rád bych někdy vyprodal velkou arénu, ale pak uvidíme.	Střízlivý pohled Sebehodnocení Plány, možné alternativy Sny	
Vzděláváš se tedy nějak hudebně?		
<u>Už asi rok tvrdím, že začnu chodit na zpěv – prý se to v nějakém rozsahu může naučit každý, ale upřímně na to pořád nemám čas. Vlastně svůj čas trávím školou, psaním textů, když mi přijde nějaká hudba, a v poslední době se spojuji se značkama, který jsou mi blízký, a radím jim, jak využívat sociální sítě pro cílovku, se kterou mám zkušenost.</u>	Odkládání Alibismus Aktivity	
Takže hudba jde už teď do pozadí?		Snaha vyvodit závěr
<u>Lidi už mi i píšou, kdy bude nový song a jestli se příliš nevěnuju jiným věcem. Já hudbu miluju, na druhou stranu když nemám na co napsat text, tak žádný song nevytvořím.</u> Oslovil jsem v ČR a SR snad všechny producenty, ale nemůžu najít ten správný sound. <u>A anglicky umím jenom „helou“, takže si zatím netroufám jít do zahraničí.</u>	Potvrzení příkladem Obhájení se Slabá stránka, strach	
Máš v životě takový nadhled jako v hudbě?		Život vs. profese
Snažím se. <u>Můj problém je, že nic neumím brát vážně.</u> Když dojde na nějakou závažnou konverzaci třeba s přítelkyní, tak z toho humorem utíkám. To mě vůči těm ostatním dost mrzí, ale <u>ve vztazích jsem pořád ještě dítě, zatímco v práci už umím věci řešit docela snadno.</u> Jinak si z věci moc velkou hlavu nedělám – bude hůř, bude lépe, nějak to dopadne.	Sebehodnocení Vztahy vs. povolání	
Jak zvládáš vztahy a rozchody online?		Vztahy
Dokud si lidi nevymýšlejí, neházejí na mě špinu a nechodí za mojí mámou, aby jí říkali, co jsem zase někde provedl, tak je mi to jedno.		Tvrdí, že neřeší, ale udává výčet podmínek
Jaké to je, když na tebe citlivé věci skáčou ze všech stran? Normální člověk se po rozchodu může vyhýbat tomu, koho nechce potkat, na internetu si může zablokovat jeho profil, nesledovat jeho příspěvky a tak dále, ale ty nemůžeš utéct před někým, kdo je na internetu vidět všude, zvláště když se sledováním internetu živiš <i>(pozn. Jonáš chodil několik měsíců s jednou z nejslavnějších českých youtuberek)...</i>		Konkrétní informace o vztazích
To nechceš, no. Musíš se s tím naučit žít. Když se nerozejdete v nejlepším, tak toho člověka nechceš potkávat, narážet všude na to téma, vracet se k tomu. V online světě se to prostě snažím neřešit. Ať si to tam zůstane. Do toho nám píšou fanoušci, jestli se spolu bavíme, co bude dál a podobně. <u>K tomu je nejlepší vydat jedno prohlášení a pak už na to jenom odkazovat.</u>	Způsob vyrovnání se s rozchody online	
Nemáš pocit, že bys teď chtěl vztahy zažívat víc		Přítomné a budoucí vztahy

v soukromí?		
Já si nemůžu najít někoho, koho nikdo nezná. <u>Měl jsem krásný vztah rok a půl, ale vlastně jsem na tu slečnu měl málo času.</u> A už nechci nikomu ublížit tím, že tady pro něj dostatečně nebudu. <u>Když jsem potom chodil s holkou, která dělá to, co já, tak to bylo ideální</u> – oba nás to hrozně bavilo, trávili jsme spolu čas tak, jak bylo potřeba. <u>Ale zase teď už vím, že když si s někým začnu, tak to zveřejním až ve chvíli, kdy budu vědět, že spolu vydržíme delší dobu.</u> <u>A vůbec už si dávám pozor na to, s jakou slečnou se někde vyfotím,</u> protože se okamžitě strhne lavina dotazů a diskuzí, jestli je to moje nová holka.	Odkaz na vlastní zkušenosti, odůvodnění Poučení se	
Je to jedna z těch věcí, kterou bys chtěl vědět už v sedmnácti?		
Jo, to je rozhodně jedna z těch věcí. (smích) To by mi dost usnadnilo některé vztahy. <u>Určitě už nechci, aby mi lidi obrazně řečeno lezli do pokojíčku a říkali, se kterou holkou se jim líbím víc.</u>	Soukromí	
Poslední otázka – koho si teď ve svých třidvaceti letech v životě nejvíc vážíš?		
Určitě mamky.	Rodina	
A za co konkrétně?		
<u>Došlo mi to až nedávno. Když mi bylo pět a narodila se moje ségra, tak nás opustil náš tatka.</u> Až třeba před dvěma lety jsem zjistil, jak jsme na tom tenkrát byli finančně. <u>Obdivuju, jak to máma všechno ustála, že všechno zvládla.</u> Jak to ta ženská udělala? Musí to být nějaký maminkovský reflex. <u>Taky jsem pochopil, proč je na mě našťvaná, když utratím hodně peněz za boty.</u> Prostě byla doba, kdy jsme měli určitou částku na měsíc. <u>Vychovávala mě tak, že když mají moji spolužáci víc věcí, tak to neznamená, že jsou lepší než já.</u> A teď si díky tomu některých věcí vážím o to víc. <u>Když jsem si v jednadvaceti koupil letenku do Vegas, abych tam oslavil svoje narozeniny, tak mi máma vynadala, že utracím za blbosti.</u> Ale pro mě to byl nejlepší pocit na světě – že jsem si na to vydělal sám. <u>Jsem taky vděčný za to, že mě naučila zdravit a děkovat,</u> protože vidím, že to dnes spousta teenagerů neumí.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015, roč. 1, č. 8. MK ČR E 22046)	Uvědomění si Odůvodnění Obdiv k matce Pochopení Výchova Konkrétní zkušenost Vděk	

2.1.9. Deváté číslo – prosinec 2015

Tváří vánočního čísla byl zvolen Ladislav Trpák, jeden ze zakladatelů firmy ZOOT. Obálka byla laděna do stříbrné, šedé, zlaté a bílé barvy, vydání neslo název „Ježískovo číslo“ a Ladislav byl na obálce vyobrazen nahý do půli těla zahalený v dýmu a osvětlený přímým zadním světlem. Již ustálená forma časopisu byla zachována i nyní, v úvodníku Thea zmiňuje samozřejmě Vánoce, Ježíška a to dává do přímé souvislosti

s příběhy a pohádkami. Přidává tipy na nejdůležitější sekce v časopisu, vše ale drží ve smyslu příběhů.

Téma Vánoc se prolíná celým číslem, objevuje se zde především spousta nápadů na dárky a také slevové promo kódy pro čtenáře. Anketa s některými českými známými osobnostmi a rozhovor v sekci pro muže s Joachimem Dvořákem, jenž zde zastupuje další celebritu. Zadní strana obálky je tentokrát vyvedena trochu odlišně, neobjevuje se na ní celebrita měsíce zezadu, ale pouze dým a světla, což může korespondovat s existencí či neexistencí příběhu o Ježíškovi, jak jej v České republice známe.

2.1.9.1. Struktura a analýza rozhovoru

Stejně jako v listopadu, i zde rozhovor začíná celostránkovou fotografií, v tomto čísle osoby Ladislava Trpáka, která je doplněna pouze jménem a titulkem „**Nejde o cíl, musíme si užít cestu**“. Fotografiemi tentokrát autoři potvrzují svůj původní záměr, tedy dělat časopis a především rozhovory, jinak než ostatní. Tyto úvodní fotografie působí spíše jako ze zákulisí, rozestavěný ateliér s autorkou rozhovoru upravující se a sedící vzadu. Jakoby čekala na focení s fotografem, kterého má zde patrně Ladislav představovat. Fotografie působí dojmem jako ty z prvního čísla.

Perex, kterému je věnována vlastní strana, doplňují pouze fotografie. *„Udělat z vlastního šéfa osobnost prosincového čísla se může zdát nabubřelé. Když ale Láďu, vrchního zahradníka ZOOTu, jak sám sebe rád označuje, jednou potkáte, pochopíte, že se v mnohém obrazu běžného šéfa vymyká. Po kanceláři chodí nejčastěji bosky, vymýšlí sám na sebe tresty, když přijde pozdě na schůzku, a veškeré činnosti, které dělá, všelijak propojuje s duchovnem. Až je to někdy humorné. Jeho DNA proudí ZOOTem úplně přirozeně a vlévá nám do žil inspiraci potřebnou ke všemu, co děláme. I Láďa má své hrdiny, a protože jsou Vánoce, rozhodli jsme se mu splnit jedno malé přání – zkusit si, jaké to je, ocitnout se v jejich kůži.“* Oproti minulé změně tazatelky se vracíme zpět k Thee Kučerové, která celý rozhovor se zakladatelem firmy vedla.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Naši hrdinové nás provázejí životem odmalička. Dneska sis vyzkoušel být v kůži těch svých. Proč sis vybral tyhle konkrétní muže?		Hrdinové, dotaz na vlastní výběr
Carl Lewis byl hrdina mého dětství, měl jsem ho na plakátu v dětském pokoji. Sám jsem běhal a závodil a on byl pro mě symbol. <u>Závodil s Benem Johnsonem</u>	Idol, hrdina Ztotožnění se na	

<u>známým svými dopingovými skandály a stejně tak já jsem závodil s jedním klukem, který měl několikrát stopku. Když ji jednou měl, vyhrál jsem Čechy. Carl Lewis byl považován za čistého atleta, takového kladňáka. Proto to byl můj hrdina.</u>	základě podobných zkušeností Důsledek zkušenosti	
Takže tys byl klad'as?		Pozitivum
Já mám rád pohádky a vítězství dobra nad zlem.		Vyhýbání se přímé odpovědi
Máš za vzor i nějakého záporáka?		Negativum, snaha nalézt kontroverzi (?)
Jokera. To je taková dark side. Když se podíváme na charakter ZOOTu, je to vlastně taky takový šašek.		
Pak máme Baťu, který i hodně expandoval...		
<u>Přijde mi, že se hezky staral o lidi a že mu na nich dost záleželo. Práce s lidma mě inspiruje. Baví mě i to echtovní budování něčeho, na co se dá i sáhnout.</u> Měl vizi a spoustu toho pro ni dělal – stavěl továrny, vyráběl, vytvářel... Byl to tvůrce. A byl to Čech. Byla tady tradice vyrábění, a nejen vyvážení polotovarů – a to je mi blízké. Pak to hodně zaniklo a já doufám, že se nám to třeba i se <u>ZOOTem podaří obnovit. Uvidíme taky, jak to dopadne s naší expanzí. Teď máme k Česku a Slovensku už i Rumunsko a možná bude Mexiko.</u>	Odůvodnění výběru Hodnocení povolání Plány do budoucna, nejistota	
Chtěl bys oživit česká řemesla? V poslední době se čím dál víc mluví o jejich vymírání.		Profesní plány
Jasně, <u>s kamarádem architektem Petrem máme projekt kijukiju.cz, což je tvorba altánů a venkovních saun.</u> Je to nádherná práce se dřevem. <u>Taky si myslím, že nebude trvat dlouho a v zemích, kde je ZOOT, obnovíme výrobu oblečení.</u> Proč to vozit z daleka, když to tu můžeme vyrobit?	Další aktivity Plány, domněnky	
Někde jsi také říkal, že se ti líbí rodinné firmy. Bude ZOOT plný našich potomků ?		Profese, rodina
Já to vnímám v relativně krátkém období – <u>teď a tady. Teď jsme spolu všichni na cestě a měli bychom si to maximálně užít a udělat pro to všechno.</u> Jestli to bude rodinná firma? <u>To nevím.</u> Na druhou stranu <u>moje děti se mnou vždycky chtějí jezdit do práce a dcera Ema mi pořád říká, jak by tady chtěla někdy pracovat.</u> (smích) <u>Ale dnešní svět je ohromně zrychlený a fixovat se na myšlenku rodinné firmy, to teď ani nejde...</u>	Přítomnost Nejistota Rodina Moderní doba	
Pojďme se vrátit k hrdinům. Proč Steve Jobs?		Návrat k tématu
On byl magor, <u>ale měl vizi a to je sympatický.</u> Tu vizi chtěl někam dotáhnout. Oni ho sice v jednu dobu vykopli, ale to je ta cesta hrdiny. <u>Přestože měl rakovinu, tak se nestáhl a do poslední chvíle tím žil.</u> Řekl si: „Tohle je moje cesta, baví mě to, a tak to dělám.“ S plným nasazením. <u>To je inspirativní. Jasně, ve chvíli, kdy mu lidi nesedli, tak byl asi hodně nepříjemný. Byl pedant a to zas je něco, co mi není blízké.</u> Takový nejsem a můj stůl to dokazuje. Ale ta schopnost vidět věci dopředu v nějakém kontextu a poskládat si ty části skládky, ta jeho touha po detailu... Chtěl, aby počítače vypadaly dobře i zevnitř, i když se tam nikdo nedívá.	Odůvodnění Překážky Nevzdání se Obdiv Uznání negativ Rozpor	

Co fotograf František Drtikol?		
To je zase inspirace z poslední doby. On nebyl jenom umělec, ale také se hodně <u>zajímal o spiritualitu a na té spirituální cestě se dostal opravdu daleko</u> . Je to vidět i na jeho díle, od holek až postupně k energiím. Chodilo k němu mnoho lidí, byl vlastně jakýsi učitel. Četl jsem knihu jeho sebraných poznámek, které vydali ještě s rozhovory s lidma, kteří k němu chodili. <u>Tam je hodně inspirace</u> .	Spiritualita, duchovno Inspirace, obdiv	
A naposled bůh. Zajímavá volba.		Bůh víra
Nemám boha jako postavu, nejsem věřící, nechodím do kostela. <u>Mě spíš zajímá jako něco, co nás všechny spojuje</u> . Něco, co je všude kolem nás, je to <u>druh energie</u> . A vlastně to hodně souvisí s tím Drtikolem.	Vlastní postoje Hledání souvislostí	
Táhne tě to tedy k nějakému náboženství? Drtikol je považován za buddhistu.		Víra, náboženství
Ted' jsem byl na tzv. vlčím výletu. <u>prožívat chlapskou energii</u> . Byl tam s námi zenbuddhistický učitel, 71letý pán, který <u>byl úžasný a měl neuvěřitelnou energii</u> . Jedno ze cvičení, které jsme dělali, bylo třeba, že jsme poslouchali ptáky. A on se ptal: „Kde je zpěv těch ptáků? Je v hlavě, nebo venku?“ Když si představíš vesmír, o 80 % energie se neví, co to je. <u>A ty se ptáš, jestli opravdu umřeme nebo co se bude dít dál</u> . Nějaký zkušenosti se změnami stavu vědomí mám, takže spoustu odpovědí na spoustu otázek jsem dostal. <u>Svůj život vnímám jako hledání cesty ke spojování se sám se sebou a potažmo s ostatními</u> . Je to o hledání hranic sebe sama. <u>Naše společnost na to ještě není nastavená, není to téma, o kterém se baví chlapi v hospodě, ale už se to začíná lámat a měnit</u> . Začínáme vnímat, že archetyp „vydělat peníze a hned je utratit“ už nedává takový smysl jako předtím. Pro mě je super vidět vás mladší v ZOOTu. <u>Já jsem to měl totiž ve vašem věku úplně jinak. Vaše generace už není tolik ovlivněná socialismem</u> , tím šetřením peněz a tím pocitem, že kdo nemá peníze, je míň. To vy už tolik nemáte a je to super.	Konkrétní příklad Obdiv Existenční otázky Vlastní náhled na život Hodnocení momentální společnosti Minulost	Začínáme vnímat, že archetyp „vydělat peníze a hned je utratit“ už nedává takový smysl jako předtím X šetřením peněz a tím pocitem, že kdo nemá peníze, je míň. To vy už tolik nemáte Protiřečení?
Na druhou stranu já hodně souzním s teorií, že naše generace má dost pochroumanou rovnici očekávání vs. realita. Naše očekávání jsou kvůli výchově dost vysoká, rodiče ti odmalička říkají, že můžeš cokoliv, že na to máš, ale v reálném světě tím potom mnoho mých vrstevníků trpí. Abys byl šťastný, tak realita nesmí být nižší než tvé očekávání.		
Průser je v tom, že <u>nežijeme přítomností</u> . Jakmile máš očekávání, tak se fixuješ na nějaký bod v budoucnosti a říkáš si: „Až se tohle stane, tak budu šťastný. Až děti vyrostou, budu mít víc času, až vydělám tyhle peníze...“ Ty se ženeš na pomyslný kopec, tam se rozhlídneš a řekneš si: „Hele, támhle je další kopec!“ A zase se tam ženeš. <u>To je to, co pořád omíláme v ZOOTu – že je fakt dobré, ať už je cesta jakkoliv trnitá, se rozhlížet a maximálně být v té chvíli</u> . Ono se to ale všechno takhle krásně řekne, jenže fór je právě naučit se tu přítomnou chvíli plně prožít.	Náhled na život Sloučení s profesní vizí	Vulgarismus
Kdybys měl dneska dvacet pět, co bys sám sobě poradil?		Ohlédnutí se

<u>Když mi bylo dvacet pět, tak jsem chtěl být ve třiceti milionář. Moje žena mi tenkrát řekla: „A kolik řízků vlastně sníš?“ To je docela dobrá otázka. <u>Moc řízků nesníš.</u></u>	Plány v minulosti Rodina Uvědomění si	
Jak z toho koloběhu honění se za bohatstvím ven?		Recept
Já to taky pořád hledám. <u>Pamatuju si</u> , jak mi můj kouč říkal: „Když jdete do práce, rozhlížíte se?“ „No, moc ne.“ „Tak se zkuste rozhlížet. Sledujte holuby nebo jestli svítí slunce. Co se děje okolo.“ <u>Tím to asi začíná. Možná že když jdeš do práce, můžeš se začít rozhlížet, možná že když budeš v práci, tak si to můžeš začít užívat.</u> Časem třeba můžeš jít dál a zjistíš, jaká cesta tě láká a přitahuje. Ale základ je zkusit se začít po světě aspoň rozhlížet, cítit ho, prožívat. Fouká vítr? Padá déšť? Na to ve shonu zapomínáme. Pořád jdeme na ten kopec. Trnám. Taky jsme si povídali o krizi středního věku a já mu říkám, že už ji asi mám. A on říká: „To není krize středního věku. Ta je to, když vyjdete nahoru na ten kopec, rozhlídnete se a vidíte jak na začátek své cesty, tak i na její konec. A v tu chvíli vám to dojde.“	Příklad z vlastní zkušenosti Hledání životní cesty	Mluví o koučovi – nechá si poradit, rady předává dál
Ted' je trendy rozhodovací paralýza – jak se pořád v životě musíme rozhodovat, tak už jsme tím úplně paralyzovaní.		
To jsem dřív měl taky. <u>Řídil jsem se pravidlem: Perfect Planning Prevents Pathetic Performance. Z toho už jsem ale taky ustoupil. Ted' si myslím, že je dobré naučit se dobře plout s proudem a nekopat proti němu.</u> A užít si to.	Minulost Změna postoje Přítomnost	
ZOOT ale přece věci dělá jinak, nechce jít s proudem.		Naráží na snahu firmy odlišovat se
<u>Ale je proud a je proud. Dav, to je něco jiného, ale proud energie, kterou kolem sebe vnímáš a která tě sune.</u> Tento proud může i znamenat, že jdeš proti obecnému davu, proti tomu, kam se cpou všichni ostatní. <u>Ty jsi taky měla pocit, že chceš dělat časopis, což logicky vlastně nedává smysl, když je print na ústupu.</u> Ale my jsme měli pocit, že nás to tam nese, tak jsme to zkusili. <u>Všichni říkali, že časopis je nesmysl, a jak se nám daří.</u> (smích) Samozřejmě dobrý se jednou za čas zastavit a říct si, kam nás to vlastně nese a jestli před námi není vodopád.	Vysvětlení ze svého pohledu Přiblížení názoru tazatelce na základě její vize Sebehodnocení	Zná tazatelku, používá informace o ní
Liší se tví hrdinové od těch, které jsi měl jako dítě?		
Já měl tři plakáty – Carla Lewise, Marilyn Monroe a Madonnu.		
No vidíš, to nás přivádí k otázce, proč jsi tam neměl žádnou ženu. Inspiruje tě nějaká?		
To bylo první, co mě napadlo. Asi mám ted' nějaké období, kdy víc potřebuju mužství. <u>Takový kontrapunkt k ZOOTu</u> , kde je tolik ženské energie, že podvědomě cítím, že to potřebuju vyrovnávat. Každá ta energie je totiž jiná. <u>Ta vaše je nádherná, je v tom srdce, je v tom láska, otevřenost, intuice...</u> ale v něčem mi tam někdy chybí takové to „Hurá! Jdeme na to! Dotáhneme to!“ Hned, bez debat. <u>Chlap dokáže do věci přinést jednoduhost.</u>	Profese ve spojení se spiritualitou (energie) Hodnocení „ženské energie“ Hodnocení „mužské energie“	Téma energie, mužské, ženské..
Je nějaká žena, která tě momentálně inspiruje?		
První, co mě napadlo, je <u>moje žena</u> , což je trochu klišé.	Úcta k partnerce	

Ale i po těch třinácti letech se máme od sebe co učit. Ženy nás chlapy někdy strašně štve, ale zároveň přitahují. <u>Je to o jednotě – spojení dvou elementů</u> , muže a ženy.	Spiritualita	
Myslíš, že jsi pro někoho vzorem ty sám? Chtěl bys být?		
<u>To je vtipný, jak mi ego našeptává: „Joooo! JOOOO!“</u> Když se člověk na chvíli zvládne pozorovat, je to zábavný. <u>Ale ano, už se mi párkrát stalo, že jsem mluvil někde na konferenci a přišli za mnou lidé s tím, že je to inspirovalo. Takže neříkám, že jsem vzorem, ale minimálně někdy se mi podaří někoho inspirovat.</u>	Sebeironie Sebehodnocení na základě příkladu Skromnost	
Jsi vzorem pro své děti?		Rodina, děti
Rodičovská role versus dětská je, že my rodiče jsme pro ně vždycky trochu bohové. <u>Takže jsem určitě vzorem pro své děti, protože tak to prostě je.</u>	Vzor Zákon	
V čem jsou děti vzorem pro tebe?		Děti
Děti minimálně v první fázi, než se to naučí od společnosti, nic nekalkulují. Prostě žijou. Když mají emoci, tak mají emoci a nemá cenu v tu chvíli argumentovat: „Hele, já ti to říkal.“ Ony nechtějí slyšet racionální argument. Tohle se dá navíc využít i ve vztahu k ženám. My chlapi se snažíme věci víc skrývat a vy ženy to mnohem víc prožíváte a nemá smysl vám racionálně něco vysvětlovat. Když jste v emoci, tak buď chcete obejmout, nebo se vykřičet, vykopat... Pro mě jsou děti skvělá inspirace v životě tady a teď, ve spontánnosti, v čistotě. Nedávno jsem dostal otázku, které momenty pro mě představují štěstí a co je spojuje. Jedna z prvních věcí, co mě napadla, byla, když můj syn Borek večer usíná. On se ke mně přitulí, už skoro spí, ale zároveň mě třeba ještě drží za ruku – a to je chvíle, kdy se úplně zklidním a jsem v tom okamžiku jen s ním. Ty okamžiky potom spojuje to, že jsi tady a teď a umíš si to užít srdcem, ne hlavou.		
A co vzory mimo lidský svět ?		Vzory
<u>V přírodě najdeš takové množství inspirace! Jenom pozorování mravenců je úžasné</u> , jak fungují, jak spolu komunikují. Tu inspiraci najdeš všude, ale musíš se umět zastavit a podívat se. Je to orchestr, všechno je spolu propojené a nakoumané.	Fascinace přírodou	
Všichni tví hrdinové po sobě něco zanechali. Jak bys chtěl, aby si ostatní zapamatovali tebe?		
Mně by stačilo, kdyby měli <u>pocit a ten pocit sídlil uvnitř v srdci a zahříval</u> . Aby si řekli: „Jo, bylo to fajn.“	Spiritualita	
To je skvělý epitaf: „Láďa Trpák. Bylo to fajn.“ Takže žádný výpis úspěchů...		
To je ta chlapská představa, že musíme něco dobýt a zanechat to za sebou. Mě spíš baví vidět vás, jak se posouváte. Líbí se mi pozorovat na obličejích, když se přestanou bát. Podle mě je hrozně důležitá taková ta <u>cesta hrdiny, že sis něčím prošel sám a nasbíral zkušenosti</u> . Je to v každé báji. <u>Pro mě byla takhle důležitá cesta v jednadvaceti do Ameriky skrz Work and Travel</u> . Chtěli jsme cestovat spolu s kamarádem, ale on	Cesta Vlastní zkušenost	

nakonec musel odjet, a tak jsme během tří dnů všechno utratili v New Yorku. Já jsem pak jel nakonec sám a měl jsem asi 400 dolarů na tři týdny. Nikde jsem neplatil za ubytování, spal jsem na mrakodrapu v New Yorku, na Floridě na fotbalovém hřišti, na vojenský základně s nějakým bisexuálem. To byly neskutečný historky! To snad anejde přežít. Poprvé a naposled jsem v Americe kradl. Dárek pro tátu. Ale pak zjistíš, že jsi to přežil, a najednou víš, že přežiješ cokoliv. S oblibou říkám, že jsem si postavil barák, abych mohl chodit spát ven, a že k životu doopravdy potřebuješ jenom kvalitní spacák.		
Vánoce jsou o tom, že něco dáváš a něco dostáváš. Proč to děláme jen na Vánoce nebo narozeniny?		Zamyšlení se
My jsme si třeba loni se ženou řekli, že si nebudeme nic kupovat, že si musíme něco vyrobit. Já jsem jí vysekal sochu a ona mi ušila obal na notebook, který doteď nosím. Oba jsme na tom fakt makali. Já jsem se třeba dostal do fáze, kdy už jsem vážně nemohl. Neudržel jsem už ani sekeru a musel mi pomoci brácha. Málem jsem nedojel ani do Prahy, v noci jsem se probudil a nemohl skoro pohnout rukama, byl jsem úplně vyřízený. A teď manželka: „Co se stalo?“ A já jí ani nemohl říct, že jsem sekal sochu, protože bych zkazil to překvapení. (smích) Nakonec jsme to potají tahali do baráku se sousedy a to je přesně to, co je na tom vtipný. <u>Užití si tvorbu a cestu.</u> Druhá věc, co mě k tomu napadá – v rámci jednoho workshopu jsme museli někomu půl dne sloužit a půl dne on sloužil tobě. Snažil ses dělat všechno, co mu na očích vidíš. To bylo hrozně zajímavé. Uvědomil jsem si, že i služba někomu jinému než sobě ti může dát hrozně moc energie. I když dáváš, tak dostáváš. A o tom možná jsou i Vánoce. Jenom si užít to dávání a dostávání a tu <u>energii, která proudí.</u>	Konkrétní příklad, vlastní zkušenost Cesta Konkrétní příklad, vlastní zkušenost Energie	
Raději dáváš, nebo dostáváš?		
Já neumím dobře dostávat.		Vyhýbání se přímé odpovědi
Jak to?		
Učím se projevit radost z toho, že jsem něco dostal. Spoustu věcí držím v sobě a <u>musím se učit vyjádřit emoci. Nevyletím ani moc nahoru, ani moc dolů. Neukážu smutek ani radost.</u> Už to trénuju, ale tohle je jedna z mých slabých stránek.	Emoce Sebeovládání se Odkrývání slabých stránek	
Na to, že jsi dost nestereotypní člověk, miluješ motorky – a to je docela stereotypní chlapský koníček. Máš nějakou úplně nečekanou zálibu?		Záliby, konkrétní informace
<u>Motorka je archetyp touhy po svobodě, je tam ta mužská síla, stroj, který ovládáš, bojíš se ho, překonáváš strach, cítíš adrenalin.</u> Ale teď jsme si třeba s Borkem koupili luky. Lukostřelba je nádherná věc. V tom vypuštění šípu je zase metafora. Dostal jsem knížku <u>Zen a umění lukostřelby</u> a je to o Evropanovi, který se v Japonsku dva roky učí <u>jen správně vypustit šíp.</u> Potřebuješ se dostat k tomu, že nestřílíš ty, ale střílí TO	Mužská síla Vysvětlení Rodina Spiritualita	
Baví mě, jak ve všem, co děláš, hledáš duchovno. Tak poslední otázka: Co bys chtěl vzkázat našim zákazníkům – ZOOTerům?		Duchovno

Asi upřímné klišé: Díky, že jste nám svým děláním si radosti pomohli dát do kupy skvělý tým lidí. Věřím, že nás společně pár božích věcí ještě čeká. Jste boží!“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015, roč. 1, č. 9. MK ČR E 22046)		
---	--	--

2.1.10.Desáté číslo – leden / únor 2016

S nástupem roku 2016 přišla velká změna ve frekvenci vydávání časopisu. Došlo k rozhodnutí vydávat namísto měsíčníku číslo každé dva měsíce. Mohlo tak dojít k navýšení počtu stran a tím také rozšíření obsahu. Tváří desátého vydání a prvního čísla roku 2016 se stala Eva Samková. Obálka byla vyvedena velmi střízlivě, v odstínech šedé, kterou doplňovala bílá barva v některých textech.

Co se vizuální stránky a rozvržení týče, k velkým obměnám nedošlo. Zajímavé je, že se šéfredaktorka o změně počtu časopisů za rok sníženého na polovinu v Editorialeu nezmiňuje. Zároveň zde ani nebilancuje uběhlý rok, ani nezveřejňuje seznam předsevzetí pro rok 2016. Tématem vydání je pohyb, s nímž se také shoduje výběr celebrity. Pohyb se však prolíná i dalšími rubrikami a nabízí i jeho jiné podoby, například pohyb na bankovních účtech.

Co přináší nového a co silnější číslo naopak zachovává? Rubrika Aktuálně, stejně jako v předešlých vydáních, nabízí 5 novinek. Tato sekce je vždy vizuálně adaptována na námět čísla, v tomto aktuálním se tak píše o pěti novinkách v pohybu, přičemž je číslice 5 „rozpohybována“. Znovu je možné nalézt tipy, v tomto případě „Trendy 2016“, kterým je v rozšířeném čísle věnováno více stran. Po rozhovoru následuje nová rubrika „Jak na to,“ v níž jsou představeny tipy na určitý kousek oblečení pro danou sezónu. Následují rubriky, které jsou z původních čísel zachovány, co je ovšem novinkou je „Fashion story“. Několik stran tak vyplňují pouze fotografie s modelkami a modely v oblečení, které lze nalézt na e-shopu. ZOOT se tak zhlédl v módních časopisech světového formátu a díky změně struktury a přidání stran si mohl dovolit zahrnout tuto přidanou hodnotu. Následuje již známá rubrika streetstyle a také sekce pro muže, která je rozšířena o článek se specialistou a také rubriky „Jak na to“ a „Módní téma“ čistě pro muže. Přidána byla také celostránková inzerce uvnitř časopisu, kterou v předchozích číslech bylo možné nalézt pouze na vnitřní straně obálky, jednalo se ovšem pouze jednu stranu navíc.

2.1.10.1. Struktura a analýza rozhovoru

Tváří měsíce, Evě Samkové, je v prvním dvouměsíčníku věnováno 8 celých stran. Na první straně je umístěn titulek „**Mít vysoké cíle neznamená nemít pokoru**“ a také perex „*Je studený podzimní den a my jsme právě dofotili věčně rozesmátou Evu Samkovou ve skateparku na Štvanici v Praze, který letos opět ožil módou – místo Evy na skatu se tu proháněly modelky na zářijovém Fashion Weeku. Eva by tu ráda postavila pump track neboli dráhu s boulemi, na které se dá jezdit na kole nebo na longboardu, a tak na ni shání sponzory. Sedí proti mně v duhovém svetru, na krku se jí houpe etnický přívěsek a všechno se najednou zdá v naprosté pohodě.*“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Vnímáš leden jako nový začátek ? Dáváš si předsevzetí?		Předsevzetí, začátky
Dávám si je skoro každý den. U mě nefunguje říkání si, že začnu od zítřka. Proč nezačít rovnou? <u>Ale ano, přes zimu, kdy jezdím na závody, mám mnohem víc řád, který dodržuju.</u> Je to období, kdy se posouvám fyzicky. Je to pro mě fáze zlepšování. <u>Letos jsou moje předsevzetí asi dělat i věci mimo sport.</u> Učím se teď na ukulele, takže bych se ráda zlepšovala. Kamarád ho měl na Srí Lance a já ho hned musela mít taky. <u>Taky chci víc číst.</u> Nejvíc čtu na soustředěních, jenže pak když jsem zpátky v Praze, se to hrozně nakumuluje a zase nestíhám. Takže určitě nezapomínat číst.	Přiznání Plány do budoucna	
Která kniha tě za poslední dobu nejvíc ovlivnila?		
Poselství od protinožců. <u>To je skvělá knížka</u> o australských Aborigenech, ve které najdeš spoustu životních moudr. Strašně se mi líbí, jak je tam popsán styl jejich života. Momentálně čtu Hackery snů, knihu o snění.	Naděšení	
Jsem ráda, že boříš předsudky, že sportovci čtou jen časopisy. Baví tě kultura?		
Jeden z mých trenérů je sochař, takže mě k tomu tak <u>trochu vychovával.</u> <u>V pondělí jsem byla na Jatkách na Cirk La Putyka. Nový cirkus mě baví. Minulý rok jsem byla na Letní Letné na vystoupení Losers,</u> koukám na ně a říkám si: „Ten týpek je mi povědomý.“ Pak jsem zjistila, že se mnou chodí do tělocvičny na gymnastiku. Akorát já tam dělám jen kotouly a oni různé veletoce.	Odůvodnění, výchova Konkrétní příklad	
V několika rozhovorech jsi říkala, že tě nezajímá móda. Já jsem ale našla pár tvých fotek v šatech ODIVI. Vnímáš nějak české návrháře?		Spojení s módou
<u>Iva je skvělá. Když potřebuju šaty na nějakou slavnostní akci, jdu za ní. Je taková moje dvorní stylistka. Já mám ráda etnické věci, třeba indiánské, ale zároveň se mi líbí</u>	Obdiv k návrháře Důvěra, spolupráce Vlastní styl a vkus	

<p><u>v kombinaci s minimalismem</u>. A právě to se mi líbí u Ivy, že její věci zaujmou stříhy, ne šílenými vzory a blýskavými kamínky. To moc nemusím. <u>Čím jednodušší, tím víc se mi to líbí. Dřív jsem si vždycky něco koupila jen proto, že se mi to v tu chvíli líbilo</u>, a pak jsem měla klasicky pocit, že nemám co na sebe. <u>Ale už se lepším, víc nad tím přemýšlím</u>, jestli to unosím a s čím, a teprve potom kupuju.</p>	<p>Minulost</p> <p>Poučení</p>	
<p>Sportovci jsou občas kritizováni, co se týče oblékání. Například když si pro státní ocenění přijde někdo v teplákovce.</p>		Sportovci a móda
<p><u>Kdyby mě vyfotili, když si jdu koupit něco dolů do krámu, to by neměli radost</u>. Člověk tím vyjadřuje sám sebe, svou osobnost. Takže mi to nevádí. Taky občas ráda provokuju. <u>Minule jsem měla šaty, které měly výstřih skoro až nad zadek, a hrozně mě to bavilo.</u></p>	<p>Přiznání</p> <p>Touha se odlišovat, provokace</p>	
<p>Jak je to u tebe s hledáním směru? Věděla jsi odjakživa, že budeš sportovkyní?</p>		Cesta ke sportu
<p><u>Nevěděla jsem to skoro ani dva roky před olympiádou</u>. Už jsem na ni sice trochu myslela, ale <u>že bych ji mohla vyhrát...?Směr jsem našla až teď, ve dvaadvaceti, protože vím, že mě to baví, že to chci dělat</u>. A zároveň vím, že <u>chci dělat školu</u>. Hledání směru je zdlouhavý proces, nemělo by se spěchat. Když na tebe třeba tlačí rodiče, můžeš se rozhodnout špatně a pak litovat. <u>Slyšela jsem teď super myšlenku, že když člověk neví, co má dělat, stačí poslouchat své okolí. Zjistit, s čím za tebou lidé chodí pro radu. Podle toho poznáš, v čem jsi nejlepší</u>. Když se tě budou lidi ptát, co jim sluší, tak třeba můžeš dělat stylistu. <u>Možná mají ale dnes mladí lidé víc pochybností. Dřív nebylo nic moc na výběr, tak nad tím člověk tolik nepřemýšlel.</u></p>	<p>Minulost</p> <p>Pochyby</p> <p>Uvědomění si</p> <p>Studium</p> <p>Možné překážky</p> <p>Alternativa hledání cesty</p> <p>Přítomnost vs. minulost</p>	
<p>Kdybys nebyla sportovkyně, čím bys byla?</p>		Alternativa profese
<p><u>Vždycky jsem chtěla tančovat, protože jsem tancovala do deváté třídy. Představovala jsem si, že bych byla trenérka nebo choreografka, že bych učila třeba děti tančovat, ale zároveň jsem si nevěřila.</u></p>	<p>Sen, dětství</p> <p>Zpochybnění</p>	
<p>Podle toho, co jsem o tobě četla, máš k dětem hodně blízko.</p>		Konkrétní informace, děti
<p><u>Změnilo se to minulý rok. Děti jsem nikdy neměla moc ráda, ale pak jsem zjistila, že jsou vtípné. Je s nima hrozná sranda, člověk nemusí nic řešit. Jezdila jsem s nima na kempy a tam byly skvělé. Nakonec vždycky přijeli i rodiče a hrozně mi děkovali. To je pak moc dobrý pocit.</u></p>	<p>Změna názoru, vnímání</p> <p>Konkrétní zkušenost</p>	
<p>Co ses od dětí naučila?</p>		
<p>Bezstarostnost. <u>My dospělí už to nedokážeme a vlastně asi ani nemůžeme být tolik bezstarostní. Máme povinnosti. Ony žijí momentem. V dospělosti děláš jednu věc, ale už myslíš na další, nebo co by kdyby. Je to zbytečné, stejně nezměníš, co bylo, a ani moc nevíš, co bude. Existuje fůrek, že jestli chce člověk pobavit Boha, má mu říct o svých plánech.</u></p>	<p>Děti vs. dospělí</p> <p>Aspekty dospělosti</p> <p>Vlastní pohled</p> <p>Zlehčení</p>	
<p>Ty ale působíš tak, že sis dětskou bezstarostnost udržela.</p>		

<p>Je to čím dál tím těžší. <u>Dřív jsem se bála velké písemky a teď mi to přijde směšné.</u> Bylo to to jediné, co jsem řešila. <u>Dospělost je ale zase docela zábava v tom, že se člověk vyvíjí a rozvíjí.</u> Jsem ráda, kde teď jsem, jaké mám možnosti, jaké jsem potkala skvělé lidi. <u>Neměnila bych.</u> Akorát si člověk musí zvyknout.</p>	<p>Minulost Přítomnost, pozitiva Spokojenost Důsledek/způsob</p>	
<p>Jak tě ovlivnil tvůj přesun z horského Vrchlabí do stovčaté Prahy?</p>		
<p>Pro mě to bylo spojené i s tím, že jsem začala jezdit na světáky. <u>Najednou jsem začala jezdit na závody, dostávat peníze od sponzorů a být finančně soběstačná.</u> <u>To byl skvělý pocit,</u> ulevila jsem tak rodičům taky jsem najednou měla strašnou svobodu. <u>O přírodu jsem nepřišla, protože na hory přece jezdím pořád.</u></p>	<p>Životní změna Pocit štěstí Vyvážení</p>	
<p>Co se změnilo od té doby, co jsi začala být mediálně známá?</p>		<p>Medializace</p>
<p>Nejvíce se mi líbí, že <u>můžu ovlivňovat lidi okolo sebe, fanoušky.</u> Pokud je totiž ovlivňuješ dobrým směrem, je to super. <u>Já ráda vařím, takže jim můžu ukázat třeba správné stravování.</u> <u>Můžu taky udělat někomu radost jenom tím, že mu podepíšu kartičku nebo ho pozdravím.</u> Já se většinou setkávám jen s pozitivními ohlasy, <u>ale i to je občas unavující.</u> Teď už to moc neřeším, ale <u>měla jsem období, kdy jsem nechtěla jít ani do hospody nebo na nějakou akci, protože jsem věděla, že mě tam lidi budou poznávat a že si mě budou fotit.</u> <u>V tomhle mi ale dost pomohli kamarádi.</u> <u>Máme takovou partičku, vždycky děláme akci u někoho doma a oni tam pozvou jen ty nejbližší kamarády.</u> Nechtějí, aby si mě někdo fotil, chtějí, abych byla v klidu. Snaží se mě v tomhle chránit. Mám štěstí, že se mezi mnou a mými nejbližšími nic moc nezměnilo. Když jsme třeba měli po olympiádě oslavu v Praze, moji rodiče nakonec ani nepřišli. Měli jsme pro ně z Vrchlabí zajištěný taxík, <u>ale oni se nepotřebovali ukazovat.</u> Oslavili jsme to pak jen spolu.</p>	<p>Pozitiva slávy Vlastní způsob ovlivnění Negativa slávy Podpora Konkrétní příklad Skromnost</p>	
<p>My Češi máme tendenci přivlastňovat si úspěchy našich sportovců. Naopak prohry promíjíme těžko. Máš s tím zkušenost?</p>		<p>„My Češi“, generalizace</p>
<p><u>Češi jsou vlastenci, když se děje něco pozitivního. Když o nic nejde, jen o olympiádu, sednou k televizi a fandí.</u> <u>To není těžké.</u> Ale třeba zvednout se a jít volit? <u>Je mi trochu líto, že se zajímají jen o nedůležité věci, národní hrdost je tu dost naruby.</u> Hlavně vlastní píseček a z cizího krev neteče. Někdy mi taky vadí, že když řeknu, že bych chtěla vyhrát, tak hned podle lidí nemám pokoru. <u>Ale to není arogance, je to cíl a vysoké cíle nejsou špatné.</u> <u>Když už jsem jednou byla třetí, tak se přece nebudu chtít umístit v první desítce,</u> to bych se nikam neposouvala. Ale i tak mám Česko ráda, asi bych se odsud nedokázala odstěhovat. <u>Líbí se mi náš humor, sarkasmus.</u> Třeba v Americe jsou lidi až moc veselí. Češi se nestydí za to, že jsou někdy naštvaní. A vždycky se na ně můžeš usmát ty. <u>Stala se mi taková příhoda – přišel za mnou na zastávce jeden kluk a ptal se: „Můžu se vás na něco zeptat?“</u> A já si v duchu řekla: „Dobře, tak se se mnou vyfoť.“ Ale on říká: „Vy jste Eva Samková? A jak se dneska máte?“ To se mě nikdo nikdy v životě takhle nezeptal! Tak jsme prohodili pár slov, pak se rozloučil a šel. <u>Bylo to skvělé!</u></p>	<p>Generalizace Negativa Uvedení výroku na pravou míru Vysvětlení Pozitiva Konkrétní příklad, zkušenost Nadšení</p>	

Máš nějakou mantru, kterou si před startem opakuješ?		
<u>Já si v hlavě připravuju trať, říká se tomu ideomotorika. Když si to připravíš v hlavě, tak je větší šance, že to tak zajedeš. Taky mám svoje pohyby, udělám si dřep, fyziolog mi namasíruje nohy. Učím se nemyslet na kraviny. Vždycky se mě trenér do vysílačky zeptá: „Co jsem?“ A já řeknu: „Jsem agresor!“ Děláme si srandu z toho, jak do sebe na startu holky vždycky mlátí a dělají huhuhu! Já se to snažím říkat roztomile. (smích)</u>	Strategie Rituály Odlišení se	
Co to pro tebe znamená „jet jako holka“?		
<u>Snažím se být holka kdekoliv jinde než na sněhu. Hrubá, sprostá holka není hezká. Ale můj cíl je jezdit jako kluk. Líbí se mi to víc, líp to vypadá. Kluci jsou sebejistější, holky jsou někdy takové rozevláté. Kluci to umí zajet tak, že to vypadá strašně jednoduché. A tam se chci dostat.</u>	Soukromí vs. profese Odůvodnění Plán, cíl	
Takže biologicky nemohou být holky na snowboardu tak dobré?		
V našem sportu jsou rozdíly menší než jinde. <u>Třeba ve freestyle snowboardingu mají mezi sebou kluci a holky obrovské rozdíly, holky skáčou 900 a kluci skáčou 1 080 triplecore. Je to pro nás složitější, máme miň síly. Ale jsem ráda, že jsem holka.</u>	Genderové odlišnosti	
V čem si připadáš nejvíc ženská?		Ženskost
<u>Asi ve vaření a tvoření. Baví mě dělat si hezký a útulný domov.</u>	Kreativita, vášeň	
Jak vnímáš sociální sítě? Pro sportovce je to dost důležitý kanál ke komunikaci s fanoušky.		
<u>Začínám už být lehce unavená, jak si pořád někdo něco fotí. To si to radši zapamatuju. Teď jsem byla na Zélandu a jedna slečna se tam pořád fotila a já jí říkám: „Sedni si na zadek a koukej se okolo.“ A ona že si to prý nezapamatuje, když si to nevyfotí. Já se radši koukám na hory.</u>	Negativní vztah k sociálním sítím Konkrétní příklad, vysvětlení	
Ale právě ze zahraničí jsi třeba dělala videa pro Playtvák. Co tě k tomu vedlo?		Kariéra v jiném oboru
<u>Nějak jsme si říkali, že to může být zajímavé. Neměla jsem ale čas to dělat pořádně. Radši budu svůj videoblog dělat jednou za měsíc, ale aby to mělo hlavu a patu. U těchvideí jsem měla pocit, že to postrádá sdělení, že je to jen o tom, že se koupu v moři. Chtěla jsem sdělovat něco víc, tak jsem se na to vyprdla.</u>	Odůvodnění Postoj Potřeba vytvářet věci smysluplně	
Taky dálkově studuješ na FTVS. Je to pro tebe taky posun vpřed?		Studium
<u>Nad budoucností moc neuvažuju, ale vím, že nebudu závodit do padesáti. Chci mít něco, kvůli čemu třeba jednou ukončím závodní kariéru. Nebyla jsem ale ve škole čtyři roky, takže je to pro mě hrozná. Zatím jsem tam byla jenom jednou, ale bylo to super. Koupila jsem si i nové psací pero.</u>	Uvědomění si Odůvodnění, plány Nadšení Zlehčení	
Měla jsi někdy v životě pocit, že by ses na snowboarding vykašlala?		

<u>Minulý rok třeba. Prostě mě to nebavilo. Chtěla jsem, aby mě to bavilo, ale nevěděla jsem, jak to udělat. Přijela jsem na kopec a už jsem chtěla jet domů.</u>	Přiznání, odůvodnění Zoufalství	
A co tě nakoplo?		
Asi to, že jsem nic nedělala. Ukončila jsem předčasně sezónu, dala jsem jenom dva závody. Na zbytek jsem se vykašlala. Učila jsem děti na kempu a nemusela nic. Najednou bylo jedno, jestli dám jednu jízdu nebo dvacet. Nikdo mě do něčeho nenutil, tak jsem si od toho odfrkla.		
Dala sis restart, který jsi potřebovala. Co ty a dopingové kontroly? Nedávno Zuzana Hejnová v jedné talkshow popisovala, že je to extrémně přísné.		Doping, odkaz na konkrétní informaci
<u>Tři měsíce dopředu musím hlásit den po dni, kde se budu nacházet. Když mě tam nenajdou, tak jsem uvedena jako pozitivní. Náš sport je dopingem ovlivněný minimálně, výkony tolik neovlivní, jestli sypeš, nebo ne, stejně do tebe může někdo strčit. Ale třeba u atletiky je to něco jiného.</u>	Vysvětlení Srovnání s jiným sportem	
Jak tyhle kontroly fungují?		
<u>Přijdou, jdou s tebou na záchod, sledují tě, odevzdáš jim moč. Ale člověk si zvykne. Čekáš, dokud se ti nechce. Kámoš takhle čekal čtyři hodiny, byl nervózní po závodech. Je to divně, ale bohužel to k tomu patří. Já jsem úplně proti doping, ale zároveň chápu, že je těžké odolat. Třeba cyklisti – maká celý život, fakt dře a pak je postavený do situace, kdy buď bude mít práci snů a nasype, protože to dělají všichni okolo, nebo nebude jezdit. Říká se, že je to někdy i v podmínkách stáje, pro kterou jezdí. Mají to opravdu zmáknuté, ale jeden závodník se z toho kdysi vypsál. Když dopují všichni ostatní, mají podobnou startovací lajnu. Nemám to ráda. Snowboarding je oproti tomu životní styl, je to o zábavě, ne o výsledcích.</u>	Popis situace Konkrétní příklad Srovnání se Srovnání s jiným sportem Vlastní postoj	
Říkala jsi mi, že bydlíš na ubytovně Dukly. Naše zlatá olympionička bydlí na ubytovně?		Kontroverze, údiv
<u>Jo, bydlím. Třeba s Vítou Veselým, oštěpařem, a další spoustou lidí – a je to docela sranda. Je to samozřejmě luxusní ubytovna, není to kolej. (smích) Máme tam svůj klid a pohodu a mám tam zázemí se všim všudy. O patro níž tam mám doktorku a maséra, nahoře atletický stadion. Samozřejmě je to přechodné, nebudu tam do konce života. Trochu michybí právě to zabydlování, tvoření si domova. Nemůžu si tam třeba pověsit svoje plakáty nebo obrázky. Ale nemůžu mít všechno najednou.</u>	Přiznání Uvedení na pravou míru Negativa Potřeba tvořivosti Vyrovnání se	
Plánuješ zůstat tady v Praze?		Plány do budoucna
<u>Celoživotně určitě ne, nemám moc ráda davu lidí. Ale je tady skvělé vyžití. Zajít si večer na náplavku a dát si s kámošema drink je skvělé. Vždycky říkám, že jsem kavárenský povaleč. Miluju kavárny a dobré kafe, miluju nedělní snídaně. Takže zajít si na snídani do kavárny mi dělá radost. Dejvice jsou navíc docela klidná část Prahy, takže mi tady nevadí bydlet, ale ráda utíkám do přírody.</u>	Negativa vs. pozitiva velkoměsta Konkrétní příklady pozitiv	
Budeš babička na snowboardu?		
<u>Budu skvěle vařit, aspoň bych chtěla. Jsem na vaření</u>	Plány, vášeň	

<p><u>ujetá</u>. Ráda dělám radost lidem tím, že jim něco upeču. Vždycky zjistím, co mají rádi, a pak jim to ve vhodné chvíli naservíruju. Chtěla bych, aby za mnou jednou vnoučata přišla a řekla mi, že dobře vařím.</p>		
<p>Kdo by hrál tvého vysněného muže ve filmu o tobě?</p>		
<p>Vůbec nevím! V tomhle jsem úplně marná. Je pro mě <u>důležité, aby se mu líbily podobné věci, aby mu třeba záleželo na tom, v jakém prostředí bydlí</u>, tak jako mně. Aby nechtěl třeba zlaté mřížky do oken. A aby byl takovej vyzevlenej. (smích)“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2016, roč. 2, č. 10. MK ČR E 22046)</p>	<p>Pochybnosti Popis ideálního partnera</p> <p>Zlehčení</p>	

2.1.11. Jedenácté číslo – březen / duben 2016

Další z řady dvouměsíčníků nesl název „Provinilé číslo“ a jako osobnost se zde objevil zpěvák a herec Vojtěch Dyk. Titulní strana byla zaplněna fotografií Dyka a laděna do černé a bílé, doplněna žlutou barvou, která korespondovala s banánem, který na fotografii držel zpěvák v ruce. Stejně jako u posledního čísla roku 2015 byla zadní strana řešena odlišně, zde bylo místo celebrity zezadu využito právě zmiňované ovoce. Tématem byla vina. Thea v Editoriale zmiňovala provinilost a „guilty pleasures“, které zde nazývá jako „libůstky.“ Dále vytyčila to nejdůležitější jak z rozhovoru, tak z čísla samotného a představila novinku – online podobu komunikace prostřednictvím blogu. Ke konci úvodních slov zde zároveň zmínila změnu z měsíčníku na dvouměsíčník.

V čísle se opakovaly stejné sekce jako v tom předchozím, byla zahrnuta Fashion story a také nově rubrika „ZOOT trik“ představující tipy a triky na vlastní tvorbu (zde přetvoření košile). Přidána byla také rubrika „Značka měsíce“ odhalující příběhy, které stojí za vznikem vybraných značek, v tomto případě se jí stala Tom Joule.

2.1.11.1. Struktura a analýza rozhovoru

Rozhovor s Vojtěchem Dykem otevírá jeho celostránková fotografie na jedné straně, s titulkem a perexem na straně vedlejší. Tentokrát je jméno i titulek „**KDYBYCH SE ZA NĚCO CÍTIL VINNEJ, TAK BYCH TO NEDĚLAL**“ napsán verzálkami. Oproti předchozím rozhovorům zde otázky pokládal Martin Maxa. Kromě perexu „*Čekáme ve vystěhovaném bytě v jedné prvorepublikové dejvické vile, kde nezůstalo krom parožní šestnáctěráka v předsíni skoro nic. Do dveří vstupuje opálený čahoun, který se prý včera vrátil z jihovýchodní Asie. Je sobota 23. ledna a venku hustě chumelí, jemu to ale evidentně moc nevadí. Vojta Dyk říká, že je lepší o sobě všechno přiznat, i když to může být třeba složité, protože pak člověka nemůže nikdo nachytat. Působí jako naprosto sebejistý*

člověk a profesionál, který ve vodách popularity umí bravurně chodit. Taky na to má nohy délky gondoliérských bidel“ uvádí Martin celý rozhovor větami „**Vojta Dyk je tady!** Běžně se to nestává, ale dneska jsme všichni trochu nervózní. Říkají se o něm různé věci. První věc, kterou ale zjistíme my, je, že se mu do focení a rozhovoru s námi nejdřív moc nechce. Je kolem sedmé ranní a nás čeká osm na jediného člověka. Vypadáme jako procesí bezradně vyhlížející svého celebranta, což vlastně v dnešním kontextu dost sedí. Navíc napjatě proplouváme asi nejbizarnějším bytem, jaký jsme kdy v životě viděli. Kdo vystěhuje naprosto všechno krom loveckých trofejí z předsíně? Myslivec to pravděpodobně nebude. Když náš celebrant prochází dveřmi, mám pocit, že se musí trochu přihrbít, aby nenarazil hlavou do futer. Je opálený a to, co o něm všichni tvrdí, je pravda i naživo – jo, je dost hezký a sympatický a taky vypadá trochu jako pavouk, protože má neuvěřitelně dlouhé končetiny. Vybavuje se mi ten jeho lámaný tanec, údajně nazývaný kosták, který jsem ho viděl párkrát předvádět. Líbí se mu husté sněžení za okny a my se dozvídáme, že se včera vrátil z Bali, kam jel s rodinou. Abych to celé nějak načal, zbaběle se ptám, jak tam bylo.“

Celý rozhovor je veden jinou formou než je čtenář zvyklý z předchozích vydání. Jedná se o prokládání přímé řeči, která je využita pro zpěvákovy odpovědi, a doplňujícího textu, jenž kromě otázky popisuje také momentální pocity autora. Obrácené je zde také grafické znázornění toho, kdo právě mluví. To, že je rozhovor veden odlišně dokazuje také absence boxu s informacemi o osobnosti a rychlý dotazník. Box je zde sice využit, ale pouze pro informace o Bernsteinově mši, kterou Dyk popisuje. „*Mše je srdeční záležitost. Zpíval jsem ji, když mi bylo asi dvanáct, a teď jsem po osmnácti letech pojal touhu ji zinscenovat. Držela se mě totiž jako klíště, zakořeněná jak lípa srdčitá. A asi teď vyvěrá, poněvadž jsem dospěl v muže, který se sám zabývá věcmi v ní obsaženými,*“ říká Vojta Dyk o tom, proč se rozhodl nastudovat scénickou verzi Mše od Leonarda Bernsteina, v níž ztvární roli kněze Celebranta. Sám říká, že si v tomto případě poprvé vyzkoušel od začátku do konce „táhnout“ představení. „Dva roky jsem pracoval na nějaké fiktivní věci, kde není vidět vůbec žádný výsledek,“ říká Vojta a dodává: „Jsou to všechny ty producentské činnosti jako shánění peněz, domlouvání dopravy a hotelů pro všechny zúčastněné... To všechno samozřejmě nedělám úplně sám, ale minimálně na to pořád myslím, aniž by byl výsledek předem známý. Když jsem pak poprvé viděl všechny společně zpívat během předzpívání, tak mě to upřímně dojalo. Na producenty, se kterými budu do budoucna spolupracovat, budu pohlížet už trochu jinak, protože vím, že jen tak přijít na plac

a ‚prudit‘, což se mi taky párkrát stalo, je strašně jednoduché. A ono je to vlastně o dost složitější.“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„ Krásně, byla to pohoda. Shodou okolností jsme tam byli v době, kdy v Istanbulu a Jaktartě bouchali ti teroristi, a my jsme zrovna v Istanbulu a Jaktartě přestupovali, takže jsme měli takovou třaskavou dovolenou. “	Popis konkrétní situace Zlehčení	
prohazuje trochu zasněně. Přemýšlím, že kdybych se já v pátek vrátil z Bali do zimou zamořené Prahy, v sobotu brzy ráno by se mi nechtělo nic, fotit o to míň. Ale on se pořád tak ležérně usmívá, i když na rovinu přiznává, že ho to vůbec nebaví. Poprvé zazní slova „guilty pleasures“ neboli provinilé potěšení a Vojta se zarazí:		Vlastní pohled Fascinace, obdiv
„ Počkej, já vůbec nevím, co to znamená. Dneska to slyším poprvé. Chápu z toho ale dobře, že by mělo jít o něco, za co se cítím vinnej? “	Překvapení Snaha o pochopení	
Celá příprava se mi začíná trochu sypat a přemýšlím, o čem se tedy asi budeme bavit, když tématem březnového čísla jsou právě guilty pleasures (jejich definici najdete na straně 2). Z ranní víkendové pohody mě definitivně vytrhne věc, kterou záhy dodá:		Zoufalství
„ Já nic takového nemám. Když něco dělám, tak se za to necítím vinnej. Jinak bych to nedělal. Proto ten koncept asi nechápu. Dneska jsem se vážně poprvé dozvěděl, že takový pojem existuje. Otázka je, kdo tu konkrétní činnost jako guilty pleasure definuje. V té chvíli, kdy si ji sám před sebou obhájím, je mi jedno, že ji někdo považuje za provinilost. “	Vlastní postoj Snaha o pochopení Vysvětlení	
Svoje notičky teď už můžu definitivně roztrhat, protože s otázkou „Co je tvoje největší guilty pleasure?“ tady evidentně neuspěju. Tak se alespoň vrhám jiným směrem a polemizuju nad tím, co to guilty pleasures vlastně jsou. Po pravdě řečeno, když si někdo vyfotí VHSku s Van Dammem na přebalu a hodí si ji na Instagram, tak se to asi za žádnou privátní „úchylárnu“ považovat nedá, protože v tom už dneska žádná ostuda opravdu nespočívá. Spíš naopak.		Rezignuje na předpřipravený rozhovor, odpovědi jej nutí zamyslet se nad smyslem slovního spojení „guilty pleasure“
„ Jasně, to žádné guilty pleasure není! Někdo třeba sbírá vintage porno a jeho sledováním se dokonce chlubí, “ přitakává Vojta. „ Když se tím někdo zabývá, tak už má dost velký sbírky. Myslím, že Roman Holý sbírá starší porno a v oblíbě má osmdesátá léta, což já teda taky. Třeba co se týká hi-fi techniky, tak to jsou skvělý kusy. “	Potvrzení, konkrétní příklad Příklad Vlastní zájem	
Při téhle zmínce se mi mimoděk vybavuje scéna z dětství, kdy se mi do ruky dostal první pornočasopis a v něm se v plné parádě vystavovala Dolly Buster, která se v roce 2010 nenápadně protančila videem k písni Tepláky od Nightwork. Tak se toho chytám a plynule navazuji, abych se o tomhle buldozeru osmdesátkového německého porna něco dozvěděl.		Navázání na téma
„ My jsme se s ní ale moc nebavili. Ona byla profik, co si tak pamatuju. Přijela nejlevnějšítaxi.cz, nastoupila na plac a zase odjela nejlevnějšítaxi.cz. “	Popis konkrétní zkušenosti, reklama	

<p>Odvedla profesionální výkon a zase zmizela, takže jsme neměli moc čas si s ní popovídat o životě,“ vysvětluje.</p>		
<p>Stylista Vojtu převléká z jednoho outfitu do druhého, na dopolední focení jich má připraveno osm, a na Vojtovi je vidět, že v tom umí chodit. Na nic si nestěžuje, ale zároveň koutkem oka vidím, že vždycky zkontroluje, jak v daném modelu vypadá. Fotografa po něm chce, aby si lehl do vany plné mrtvých much, aby si sedl na zašlý záchod obložený starým papírovým sběrem, s ničím nemá problém. Střídá jednu grimasu za druhou a na obličej si je nasazuje jako masky. Nejvíc je to patrné v momentě, kdy se fotí scéna s pracovním názvem volání ex. Sedí na stole s telefonem v ruce, maskérka mu nanáší umělé slzy a on bez okolků hraje zhrzeného muže, který ve slabé chvílce volá své bývalé přítelkyni. Kolem pláče smíchy osm lidí a on ani nehne brvou.</p>		<p>Popisuje situace mezi focením, je patrný obdiv a fascinace osobností</p>
<p>„Já vlastně velice rád a nenuceně pláču, protože si tím vyplavuju slzné kanálky a čistí to pleť. Není to nic, za co bych se styděl,“ říká.</p>	<p>Vlastní postoj</p>	<p>Znovu se vrací k tomu, že se za své činy nestydí</p>
<p>Ptám se ho, jestli si pouští nějakou konkrétní filmovou scénu, o které ví, že ho zaručeně rozbřečí.</p>		
<p>„Takovou scénu asi nemám, ale už jsem dlouho neviděl film Medvědi. Kdybych se na něj podíval, tak stoprocentně vím, že budu plakat. Jsou v něm neuvěřitelné herecké výkony – myslím těch medvědů.“</p>	<p>Minulost Konkrétní příklad Zlehčení/pobavení</p>	
<p>Když už jsme se dostali sem, zkusím se přece jen ještě jednou vrátit k těm zpropadeným guilty pleasures a ptám se, jestli se v životě vůbec za něco stydí. Dle jeho odpovědi usuzuji, že to byl pokus marný a že tudy cesta nevede.</p>		<p>Snaha o zapojení předpřipraveného tématu</p>
<p>„Ani ne. Musel bych dlouho přemýšlet a to se mi vlastně nechce.“</p>	<p>Spokojenost se sebou samým, přiznání</p>	
<p>Postupem času začínám mít pocit, že asi moc nerozlišuje mezi Vojtou Dykem mediálním a Vojtou Dykem soukromým. Na druhou stranu ale nevypadá jako člověk, který by své soukromí dával všanc. Když o tom spolu mluvíme, chápu, že dospěl do fáze, kdy určité soukromé věci zůstávají skryté a o tom, s čím se rozhodne jít ven, mluví naprosto otevřeně.</p>		<p>Snaha o zapojení kontroverzních témat, pochopení hranic osobnosti, které nechce překračovat</p>
<p>„Dřív jsem měl pocit, že abych vydržel tu exponovanou část svého života – představení, koncerty nebo třeba dnešní focení, rozhovory a další věci, které nejsou přímou náplní života – musím být v osobním životě skromný, ušlápnutý a sedět někde v rohu. Pak, pravděpodobně díky dětem, člověk ale nad takovými blbostmi přestane přemýšlet a začne být sám sebou. Ale i já mám svoje mantinely a míra toho, co chci sdílet, se stále posouvá k menší svolnosti v případech, kdy podle mě nemám co říct. Někdy ta témata jsou, například Bernsteinova Mše nebo nějaký nový film. Jinak mě to ale vůbec nebaví a nemyslím si, že bych měl něco říkat, když opravdu nemám co. Takových lidí už je třeba v politice dost,“ naprosto přesvědčivě vysvětluje.</p>	<p>Minulost, vypořádávání se s kariérou, medializací Rodina, změna postoje Soukromí Vztažení ke konkrétnímu příkladu</p>	
<p>Třicetiletý Vojta Dyk představuje v dnešní době poměrně</p>		<p>Rodina, moderní doba</p>

mladého otce, společně s Tatianou Vilhelmovou vychovávají tři děti. Mluvíme spolu o tom, co vlastně mezi malými dětmi dneska letí, protože minimálně já tonetuším. A taky trochu zkouším, jestli to tuší on.		
„Pro naše kluky je v současnosti asi takové guilty pleasure GTA 5. Je to taková jejich libůstka, kterou hráli ,na tajňačku‘, než to máma zjistila... Já s nimi nehraju, neb na to nemám čas a není to typ hry, která by mě nějak vábila. Byly doby, kdy jsem hrával Wolfenstein 3D, což byla v podstatě taková vymývárna mozku, když si na to teď vzpomenu. Pak jsem přisedlal na strategie a na Warcraft. Výborná byla Mafie, kde se sice také hodně střílelo, ale mělo to své kouzlo. Takže tyhle guilty pleasures vlastně schvaluju.“	Rodina, konkrétní příklad, použití spojení „guilty pleasure“ Vlastní postoj, odůvodnění, minulost Vzpomínky, výčet Závěr	
popisuje Vojta. Jako zatvrzelý hráč se téměř automaticky ptám, zdali hrál i nového Wolfensteina.		Navázání na téma díky vlastnímu zájmu
„Já už hry nehraju. Jedinou výjimkou je FIFA, kterou hraju na mobilu. Což vlastně dává smysl, protože jsem rodák z Letné, čistokrevný spartan. Akorát nemám moc času chodit fandit. Když ale jdu, tak s chutí. Jsem ale taky aktivní fotbalista – hraju jako záložník za SK Vacov, kam jsem přestoupil ze Sokolu Troja.“	Přítomnost, výjimka Původ Záliba	
Jsem rád, že se nakonec k těm jeho libůstkám dostáváme. Působí ovšem jako člověk extrémně vytížený (a ne jako ten, který si na vytíženého jen hraje), což už předeslala konverzace s jeho manažerkou. Z té vyplynulo, že v týdnu na několikahodinové focení a rozhovor prostě čas nemá. Má Vojta Dyk vlastně někdy čas sám na sebe? A co asi dělá, když ano?		Oddych, návrat k tématu
„Sám jsem málokdy, ale když se to stane, tak se rád procházím. Dřív jsem si hodně četl, ale to už se taky moc neděje. Miluju Prahu a její zákoutí, ta vyloženě vybízí k procházce. V tomhle počasí si zaji na Nový svět, tam mě to vždycky dostane.“	Nadšení Návrh na základě zkušenosti	
navrhuje a já kontruji otázkou směřující na Rychlé šípy		Změna tématu
„Ty moc rád nemám, nikdy mě to nezasáhlo. Trochu jsem se s nimi potkal jen díky panu Foglarovi, protože jsem teď nedávno opět hrál v představení HOMO 06 o homosexuálech, kde byly úryvky právě z Foglara a různé náznaky, jak to tenkrát asi myslel.“ směje se.	Vlastní názor Vlastní zkušenost	
Poslouchám, jak mluví a co říká, a dostávám pocit, že je se životem opravdu vyrovnaný mnohem víc než leckterý jeho vrstevník.		
„Vlastně žiju hodně šťastný život. Nedávno se mě taxikář zeptal, jak se mám, a já mu řekl, že dobře. On se pak půl hodiny divil, říkal mi, jak se má blbě, protože musí být v práci. Na to konto jsem se divil já a ptal se ho, proč tu práci dělá. Naprostoneskromně teď řeknu, že u mě se snoubí píle a velká dávka štěstí, kvůli kterým můžu dělat, co mě baví, a u toho si hrát fotbal za SK Vacov a vychovávat tři děti. Vychovávat je asi špatný výraz, řekl bych spíš soužití s nimi, protože poslední dobou vychovávají vlastně ony nás. Takže mám krásný život.“ usmívá se.	Štěstí, vyrovnání Konkrétní příklad Spokojenost	

<p>Celou dobu mluví klidně a vyrovnaně, na svůj věk působí dojmem opravdu mnohem staršího a já nemůžu přijít na to, jestli sebe a své okolí bere vážně, nebo vůbec ne. Pravděpodobně balancuje někde na pomezí. Venku stále hustě sněží. Sedíme na zaslých plastových židlích, přes které nám naše produkční pro jistotu přehodila deky, a přes prosklený roh místnosti se díváme na terasu domu. Vojta pravidelně upíjí ze sklenky vody, která mu teď právě došla. „Nedáš si pivo nebo víno?“ ptám se</p>		<p>Hodnocení osobnosti, obdiv, nejistota, zmatení</p> <p>Popisuje dění venku i „na place“</p> <p>Reakce na momentální situaci</p>
<p>„Ted’?!? Já jsem tu autem, dám si doma ke kachně,“ odpovídá.</p>		
<p>Aktivuje se můj potravinový radar, navíc už tam nějakou dobu sedím vyhládlý, tak mi to nedá a snažím se zjistit, s jakým knedlíkem ta kachna bude.</p>		<p>Stočení tématu na základě informace</p>
<p>„Ten udělám já a bude houskový,“</p>		
<p>zamyslí se na chvíli Vojta a pak pokračuje:</p>		
<p>„<u>Když mám čas vařit, tak mě to hodně baví. Ale nejsem ten typ, který by se za každou cenu postavil za sporák.</u> Baví mě to ovšem jako koníček a líbí se mi, že když spolu jde dneska pět mladých chlapů na pivo, tak jsou schopní trumfovat se v receptech. Já jich mám bohužel asi jen osm, ale <u>za čím si opravdu stojím, je moje rybí polévka. Recept je původně mámin</u> a je velmi složitý. Naprosto stěžejní je trefit poměr rybiho a zeleninového vývaru a já mám navíc rád, když je tam všeho hodně – vnitřností, jiker a tak dále. Na Vánoce dělám vždycky dva obrovské kotle, celá kuchyně je od toho zaneřáděná a v tu chvíli je ze mě trochu alchymista.“</p>	<p>Záliba, uvedení na pravou míru</p> <p>Konkrétní příklad, pýcha, rodina</p>	
<p>Zdržovat od rodinného oběda Vojtu Dyka, idol českých matek a dcer, na něhož doma čeká Tatiana se třemi syny, to si netroufám ani já a zbaběle celou věc utínám: „Tak to asi ukončíme, ne? Ať můžeš na oběd...“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2016, roč. 2, č. 11. MK ČR E 22046)</p>		<p>Ukončení rozhovoru</p>

2.1.12. Dvanácté číslo – květen / červen 2016

Dvanácté číslo časopisu ZOOT bylo „číslo malované“. Tematicky byla vyvedena také titulka, přičemž texty na ní měly působit jako napsané rukou. Celebrity měsíce se stala zpěvačka Klára Vytisková, na titulní straně oblečená do bílého tílka a kalhot a focena u bílého plátna. Záměrem bylo splynutí s pozadím, aby vynikl modrý pruh, která byl přes plátno a zpěvačku namalován. Modrou, černou a vévodící bílou barvu doplňoval ještě odstín do růžova, který byl využit na některé texty.

Tématem tohoto vydání se stalo umění, o kterém píše Thea v úvodníku, v němž tentokrát téměř nezmiňuje, jaký obsah časopis má. Rozvržení znovu zůstává, grafická podoba se také nemění. Přidána je sekce Online, která informuje o dění v online prostoru

a nabízí také formu spolupráce. V rubrice „Jak na to“ je spuštěn seriál „3krát3“, ve kterém jedna ze stylistek radí, jak nosit jednu věc třemi jinými způsoby. Celým číslem se prolínají kontrastní barvy ve stylu malíře Modriana, které jsou využity i ve Fashion story. Nechybí sekce pro muže, rubrika s tipy a triky, příběh značky, tentokrát Geox, je zahrnuta také zmínka o DOBRU., sloupky tvůrců ZOOTu, Stalo se, Novinky a promo.

2.1.12.1. Struktura a analýza rozhovoru

Klára Vytisková je poměrně známá svou výstředností, kterou v minulosti prezentovala především prostřednictvím extravagantní módy, zvolený styl plný barev, ale i černobílých fotografií ji tak poměrně vystihuje. Stejně jako u předchozího vydání je i zde rozhovor otevřen celostránkovou fotografií na levé straně a jménem, titulkem „ČERNOBÍLÉ VIDĚNÍ JE SPÍŠ MUŽSKÁ ZÁLEŽITOST“ i perexem „Rok 2016 vypadá pro Kláru Vytiskovou více nežslibně. Na začátku dubna vyjela na turné se svou první sólovou deskou HOME, navíc s Andělem zazpěvačku roku v kapse. Doma na vesnici jí kromězahrádky roste pod rukama také dcera Emilkaa v létě by chtěla vyrazit na náves s vozíčkem domácí zmrzlinou. Zpěvačka skupiny Toxique, kdysi proslulá bláznivými kostýmy a výrazným Make-upem, dospěla. Ale jaká je dospělá Klára? Je hudebnice, skladatelka, manželka, máma, zmrzlinářka, nebo obyčejná vesnická holka?“ na straně pravé. Přestože se tentokrát ptala zase Thea Kučerová, rozhovor je veden stejnou formou jako ten s Vojtěchem Dykem od Martina Maxy. Nejsou zde tedy klasické otázky a odpovědi, ale jedná se o jeden text, v němž je přímá řeč prokládána popisem, graficky však zpracována opačně než u předchozího rozhovoru. Oproti minulému rozhovoru je navrácen box s informacemi, Rychlovka zde ale znovu chybí.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Pokud v poslední době bojujete se světem, který se točí příliš rychle, a vyčistit hlavu si vyrazíte do polí, bude pro vás Klára zajímavou inspirací. Před pár lety se totiž rozhodla odstěhovat z pražských Vinohrad zpátky do rodných Únětic – a nevedla ji k tomu jenom chuť na proslulé místní pivo. Ve skladbě Country Girl z nového alba se Klára ke své lásce k vesnickému životu vyznává slovy: „Yeah I love the city lights, but give me the country life. I never realized, over here I'm humanized. Sleep under the stars with your honey at your side, this is slow country life.“		Otevření rozhovoru, popis nedávných životních i profesních změn, odkaz na zpěvaččinu píseň
„Jsem holka z vesnicea svým způsobem mě pořád fascinuje dát si k obědu prosecco.“	Vlastní postoj k životu, rozpor	

rozpovídá se Klára u čokoládového brownie, když se hodinu před focením potkáváme na rozhovor		
„ <u>Moje kámošky, co vyrostly v Praze, jsou mnohem víc buržoa – mají úplně jiný přístup ke stolování nebo třeba k módě. Do školy jsem sice chodila do Prahy, ale když jsem bydlela na Vinohradech, měla jsem pocit, že musím znát sousedy a všechny zdravít, protože se to u nás na vsi tak dělá. Teď bydlíme kousek od Prahy a mě baví ta rovnováha. Pokud chci jít na výstavu nebo na koncert, jsem tu za chvíli, ale zároveň mám přírodu za rohem.</u> “	Konkrétní příklad Studium, minulost Odkaz na výchovu Přítomnost, spokojenost Odůvodnění	
Zpomalování je moje oblíbené téma, takže ho nechci jen tak pustit. Navíc jsou teď útéky z města docela populární trend, všichni moji kamarádi jezdí čerpat energii do lesa nebo chtějí kupovat chatu...		Snaha o udržení tématu
„ <u>To je pravda, kolikrát u nás potkám všechny hipstery z Letné a Krymské.</u> “ směje se Klára. „ <u>My jsme s Romanem jezdili spíš do Berlína. Měšťáci jezdí na chatu a my do města.</u> “	Zlehčení, „výsměch“ Vlastní příklad, zkušenost	
Venkovská idyla, hnízdění a nová éra Klářina života jsou pojítkem celé nové desky. Kromě jejího názvu o tom vypovídá také třeba to, že třetí singl nazpívala se svou sestrou Terezou, která vystupuje pod uměleckým jménem Edna Green. Zpívají o tom, jak si navzájem ničily hrady z Lega, a v klipu se perou na pohovce jako malé holky		Stočení tématu k práci, novému albu, spolupráci se sestrou
„ <u>Skládám na základě intenzivních emocí a ty se u mě poslední dobou týkaly manželství, mateřství, stěhování...</u> Byla to pro mě velká změna. <u>Tolik let jsem strávila v dodávce ježděním po koncertech a teď si najednou vytvářím svůj domov.</u> “	Způsob práce Rodina ve spojení s profesí Životní změna Odlišnost	
A právě na něm prý nejvíc miluje jídelní stůl. Středobod celého domu, místo, kde se může scházet s rodinou a kamarády, kde se dělají důležitá rozhodnutí. Jaká je její nejkrásnější vzpomínka od rodinného stolu?		Nepřímá odpověď, odkaz na ni
„ <u>Mám takový první záblesk, dětskou vzpomínku na jahodový knedlíky. Byly pod vrstvou tvarohu, cukru, másla a smetany a vypadaly jako hory v zimě!</u> “	Minulost, konkrétní vzpomínka	
Další důvod, proč je pro Kláru jídelní stůl tak důležitý, objevuju hned vzápětí.		Proložení vysvětlení následující odpovědi, pro porozumění čtenáře
„ <u>Nejvíce se bojím hadů, strašidel a taky když je nějaká delší doba, kdy nedostanu najíst.</u> Rodiče často vzpomínají, že jsem se <u>jako malá v autě neustále ptala, kdy už zastavíme, protože ten pocit, že nedostanu najíst, byl pro mě šíleně stresující.</u> “	Strach, fobie Spojení s konkrétní vzpomínkou	
prozrazuje s provinilým úsměvem. Radši zjišťuju, jestli ještě nemá hlad, a nedá mi to se nezeptat, jak by zněl stres, kdyby ho někdo zhudebnil.		
„ <u>Stres by byla strašně rychlá písnička, které by ani nebylo rozumět, a když by skončila, lidi by vůbec nevěděli, o čem byla. A byli by z toho hrozně zmatení.</u> “		
A když se ptám, jestli nějakou takovou vytvoří, vtípkuje:		

„To přijde na moji budoucí desku Láska, stres a trápení!“	Zlehčení, vtip	
Vypadá to, že se Klára většinu času směje. Tedy pokud má dostatečné zásoby jídla.		Hodnocení osobnosti na základě pozorování, odkaz k již řečeným informacím
„Četla jsem teď rozhovor s Jardu Duškem, který říkal, že lidé, co hodně jedí, se tím potřebují uzemňovat, protože mají hlavu v oblacích. Něco na tom asi bude. Do oblak se ale zase dostávám třeba jenom tím, že se jdu s kámoškama vytancovat.“	Odůvodnění, teorie, odkaz k jiné osobnosti Uznání Uvedení varianty	
A když přijde krize a potřebuje vydechnout, houpe se.		
„Chodím s Emilkou na písek, ona si hraje, já se houpu. Houpání je strašně uklidňující činnost. Vyčistí ti to hlavu a tu je v dnešní době potřeba čistit pravidelně. Doba je rychlá a náš software se hrozně rychle zanáší.“	Dítě Vlastní způsob oddechu Moderní doba Důsledky	
Za to odpoledne se o Kláře dozvím ještě spoustu věcí. Třeba že kdyby byla socha, autor by prý musel vymyslet nějakou pohyblivou. Sklep má plný zavařenin a jablek, a vzhledem k tomu, že je barvoslepá, nosila často domů z výtvarky portréty se zelenou pleť. Co bychom však byli za módní časopis, kdybychom se neptali i na oblékání – a zvláště Kláry, která je svým eklektickým stylem v Česku dost pověstná.		Výčet dalších informací, které nejsou sděleny formou odpovědi celebrity Vlastnosti Móda
„Ta módní bublina kolem mě se sešla nějak omylem. Vždyť jsem od narození barvoslepá a nepoznám fialovou od modré! Spíš to bude tím, že se nebojím jít ven ve věcech, které se mi líbí. Spousta lidí má svou hranici, ta moje je ale asi o kousek dál.“	Vysvětlení vlastního stylu Móda, sebejistota	
Momentálně prý skoro nesundává rolák a já se naopak ptám, jestli existuje nějaký kousek, který by si na sebe nikdy nevzala.		Informace řečené nepřímo odpovědí
„Nikdy neříkej nikdy. Jeden rok vypáráš vycpávky, druhý rok je našíváš zpátky. Poslala jsem pryč zvonáče, za které bych teď zabíjela!“	Móda Chyba (rozhodnutí)	
Její babička prý měla snad všechna vydání Burdy a Kláře ušlatřeba její první kapsáče. Klára místo šití stříhá.		Informace řečené nepřímo odpovědí
„Třeba džíny nad kotníky. Myslím, že když jsou ženám vidět kotníky nebo zápěstí, je to hrozně sexy.“	Názor na stejné pohlaví	
Prateta se zase dostala až do Milána, kde pracovala jako módní redaktorka. Pro holky Vytiskovy to znamenalo zásilky plné extravagantních kousků, které by v chudém Československu nikdy nesehnaly. Šátky z přehlídek, hedvábné šaty, kožené kabáty.		Minulost, rodina
„Když jsme s mámou tahaly ven overaly, ťukaly jsme si na čelo. A teď mi to všechno visí ve skříní!“	Změna doby, stylu	
Jsem zvědavá, jestli její dceři taky budou viset ve skříní všechny její extravagantní kousky, ve kterých se objevila na pódiu se skupinou Toxique. Ale Emilku ještě kouzlo módy nezasáhlo		Předchozí kapela, profese, rodina, dcera
„Ještě není ve věku, kdy by si sama vybírala, co na sebe. Je chudák odkázaná na mě. Poslední dobou mi ale nosí	Dítě, móda	

šedivý kabátek a oranžovou šálu se slovy „Houpy, houpy!“ Znamená to, že chce jít na hřiště,“ směje se.		
Desku HOME skládala Klára tři roky. Fanoušci netrpělivě čekali, ale Klára je ráda, že si dala na čas. Asi nejdospělejší písničkou je Forever, kde se vyznává z mateřské lásky. Jako jedinou ji napsala už jako matka.		Profese, poslední album Mateřství, spojení s profesí
„Je o tom, jak je člověk zranitelný, když intenzivně miluje.“	Vysvětlení konkrétní skladby	.
V klipu, často přirovnávaném k tvorbě australské zpěvačky Sii, se z malé holky postupně během tance stává Klára. Nemůžu si pomoci a vidím v tom i jakési Klářino vnitřní dítě. Jaké je to být dospělá, ale zároveň být někde uvnitř stále hravým dítětem?		
„Každý z nás má v sobě trochu dítěte a záleží jen na tom, jak moc ho necháš projevit. Já ho v sobě mám hodně, ráda si hraju. I tvoření muziky je hra. Ale zároveň mě baví stárnout. Ještě se mi neudělaly velké vrásky, ale ani ty mi snad nebudou vadit. Baví mě ta cesta. Stávají se ti dobré i špatné věci, učíš se, co a jak dál. Kdyby se člověk neměl co učit, tak by mohl rovnou umřít. Bylo pro mě dlouho složité si to uvědomit. Chtěla jsem všechno hned a perfektní. Ale je fajn nechat věcem volný průběh.“	Generalizace Sebehodnocení Srovnání se s věkem, stárnutím Uvědomění si, poučení	
Klára vyrostla v muzikantské rodině, tatínek Vladimír je kontrabasista – dříve působil převážně ve skupině Nerez, dnes ho potkáte třeba v Divadle Sklep. První písničky začala skládat už ve čtrnácti a na gymnáziu ji nejvíc bavila školní kapela. Taky trochu rýsování, ale to měla prý vždycky celé rozmazané. Místo architektury se radši vydala na konzervatoř. Zajímá mě, jestli vůbec někdy měla období, kdy si hudební kariérou nebyla jistá. Takové to hledání sebe sama, když je člověku přes dvacet.		Rodina, spojení s profesí Studium, minulost, spojení s hudbou, profesí
„Období mezi dvaceti a třiceti lety je hrozně fatální, plné změn a poznávání. Teď je mi třicet a mám pocit, že už se to trochu zastavilo. Před pěti lety jsem si třeba myslela, že se na muziku vykašlu, nenapadaly mě totiž písničky. Nepřicházely žádné emoce, které bych dokázala tavit. Říkala jsem si, že na to kašlu a že klidně budu zase pracovat v kavárně. Pak ale přišlo období emočních kotrmelců a navíc jsem si přečetla knížku od Patti Smith Just Kids. Dostala jsem chuť znovu prožít romantiku tvorby. A tak jsem začala skládat HOME.“	Minulost, rozhodování Ustálení názorů Ovlivnění, odkaz na osobnost Znovunalezení vášně Vyústění	Profese, hledání sebe sama, cesty
Přiznává, že skládání je někdy opravdu únavné, zvláště když nepřichází nápady. Zajímá mě, kterou část své práce má nejradši.		Práce, negativa, pozitivita
„Asi koncerty. K nové desce jsem si postavila i novou kapelu a jsem z ní úplně nadšená. To, že můžu stát na pódiu a že si s publikem a kapelou předávám energii, je to super pocit.“	Nadšení Naplnění	
Umělci, a hlavně hudebníci, mají divokou pověst. Ale Klára mi nepřipadá jako někdo, kdo by se potřeboval kvůli inspiraci opíjet do němoty. Skládá někdy pod vlivem omamných látek, ať už je to káva, nebo něco silnějšího?		Hodnocení, vlastní pohled na osobnost, snaha o kontroverzní téma
„Dřív jsem často tvořila se sklenicí červeného a baleným	Vlastní zkušenost	

<u>cigárem. V těhotenství jsem skládala s čistou hlavou, ale hormony působily jako marihuana, to byl dobrý model,“ směje se.</u>	Změna, spojení s mateřstvím	
O mateřství mluví jako o nejinspirativnějším období svého života.		Mateřství
„Všem mým kámoškám, které jsou teď těhotné, je strašně špatně, což podle mě moc inspirativní není. <u>Já měla to štěstí, že mi bylo skvěle. Nejlepší je ten pocit, že nějakou práci už vykonáváš, že všechno, co děláš, děláš navíc.</u> Skládalo se mi s hroznou lehkostí. <u>Jedna moje kámoška říká: „Ráda chodím pařit s mámama, protože ty nepindají, že tady točí špatný pivo nebo michají špatný mojito, ale užívají si to tady a teď.“</u> Já to tak mám taky. <u>Obecně teď čas využívám mnohem intenzivněji.“</u>	Vlastní zkušenost Pocity naplnění Konkrétní příklad Změna přístupu	
O tom, že žije tady teď, vypovídá i to, čím se ve své tvorbě inspiruje.		
„ <u>Životem.</u> Od jízdy metrem po sezení v kavárně. Mám jednu kamarádku, od které vždycky odcházím s nějakou ideou. Už když jsem jí poznala řikala: <u>„Můj životní sen je být múzou!“</u> A je mojí múzou. <u>Asi spíš chtěla inspirovat nějakého malíře, ale což.“</u>	Inspirace Konkrétní příklad Zlehčení	
S muzikanty je to často jako na houpačce, mají dobré měsíce plné koncertů, ale také měsíce, kdy se musí finančně trochu uskromnit. Ptám se, jestli někdy skládala písničku na zakázku.		Otázka na základě obecných informací
„ <u>Taky.</u> Když muzikant tvoří na zakázku a fakt se mu to povede, kolikrát si říká, že by si to radši nechal na svou desku. <u>Ale jednu z nejhezčích nabídek jsem dostala od Stream.cz. Zavolali mi, když jsem byla v osmém měsíci, jestli bych nesložila ukolébavku. A psát ukolébavku těsně před porodem mi přišlo děsně romantické!“</u>	Přiznání Konkrétní příklad Nadšení, radost	
K té si přizvala tatínka, protože prý na jeho mongolské ukolébavky o rychlých koních stále vzpomíná. Společně nazpívali písničku o vilách nazvanou Pro Emilku.		Rodina, hudba, dcera, konkrétní počin
S bubínkem skupiny Toxique Romanem Víchou tvoří pár už jedenáct let, z toho šest let jako manželé. Vidět je spolu můžete třeba v klipu Survival, při jehož natáčení u nich doma čtyři dny bydlel režisér Štěpán Vodrážka. Pili víno, vařili a on je natáčel. Že se Klára v roli mámy cítí skvěle, už jsem pochopila, jak se jí ale líbí v roli manželky?		Rodina, partnerství Manželství
„ <u>Myslím, že jsem dobrá, ráda vařím. Samozřejmě jsem taky občas šílená umělkyně, co má nálady podle toho, jestli má nápady, nebo ne. Můj manžel ale umí uvést moji rozbouranou mysl do pohody. Většina muzikantů zpěvačky nemá moc v oblibě, říkají o nich, že jsou to pindy.</u> Mě ale kluci z kapely představují takto: <u>„To je Klára, je zpěvačka, ale je docela v pohodě.“</u> Dost jsem si oddechla!“	Sebehodnocení, klady i zápory Úcta obdiv k manželovi Obecná tvrzení	
V mnoha rozhovorech už Klára prohlásila, že mít partnera z branže je výhoda. Chápu navzájem své denní programy, navíc oba vystupují po večerech, takže se doma ráno nemíjí.		
„ <u>Na manželovi mám nejradsí to, že není egoista, což někteří chlapi jsou a mně to nepříjde sexy. Je hodný,</u>	Pozitiva manžela Hodnocení ostatních,	

vyrovnaný a naučila jsem se od něj spoustu věcí.“	vlastní postoj	
Klářina radost ze života je dost nakažlivá. Sedím na kavárenské židli a přemýšlím, jestli bych se taky neměla přestěhovat někam na vesnici a každou noc koukat na hvězdy. Vypadá to, že si život umí naplnit barevnými zážitky. Vidí vůbec někdy svět černobíle?		
„ <u>Myslím si, že černobílé vidění je spíš mužská záležitost.</u> Mají rychleji jasno, umí se lépe rozhodovat a já je v tom obdivuju. <u>Ale ženy mají zase pestřejší rozhled</u> a mnohem větší spektrum, jak na věci nahlížet. Proto také mnohem víc řeší věci než kluci.“	Vlastní názor Genderová rozdílnost	
Při focení je Klára profík, hází jeden výraz za druhým, bleskově se převléká, a dokonce si od nás nechá přes prsa namalovat modrý pruh . Když se ujišťujeme, že to moc nestudí, říká jenom:		
„Hele, vlastně je to docela příjemný!“		
Pouštíme si písničky z osmdesátek a Klára každou chvíli vykřikuje:		
„To je moje oblíbená!“		
K večeru už nás začíná trochu popohánět, spěchá domů za Emilkou. Domů na vesnici, kde voní rozkvetlá zahrada, v níž stojí stará maringotka.		
„Chci tam udělat letní spaní. To je moje aktuální vize,“		
řiká ta stále usměvavá pusa a mizí do noci . Zní to jako dobrý plán. “ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2016, roč. 2, č. 12. MK ČR E 22046)		

2.1.13. Třinácté číslo – červenec / srpen 2016

Tvářemi letního „Hravého čísla“ se staly tři děti, dvanáctiletý astrofyzik David Dvorský, desetiletá aerobička Adriana Nečasová a třináctiletá herečka Anna Mercedes Čtvrtníčková. Celebrity čísla byly vyfoceny společně na modrošedém pozadí v navzájem ladícím oblečení. Autoři zde využili pouze odstíny modré, červené, bílé a černé. V Editoriale Thea hovořila o klasických hrách a aktivitami s nimi spojenými a zároveň představila novinku v podobě komiksu Bezjablka, který přímo pro ZOOT začali autoři tohoto blogu připravovat. Grafická podoba, rubriky i rozložení stran vydání zůstalo zachováno, do trendů a tipů bylo zapojeno více blogerek a vše se neslo v duchu léta. Kromě komiksu se zde nově objevila také zmínka o chystané novince, kterou byla ZOOT TV.

2.1.13.1. Struktura a analýza rozhovoru

Každý z vybraného tria osobností byl focen zvlášť, na jedné fotografii a na obálce se však všichni tři sešli dohromady. Rozhovor byl uveden společným titulkem, každému byla ovšem věnována samostatná strana adotazování proběhlo odděleně. Anna, David a Adriana představovaly dle autorky They Kučerové „**TŘI DĚTI, O KTERÝCH JEŠTĚ USLYŠÍME.**“ Pod tento titulek přidala několik úvodních vět: *„Jedna z nejkrásnějších věcí na dětství je víra ve vlastní sny. Dětská fantazie není uvězněna za vysokými zdmi každodennosti, děti věří, že dokážou cokoli, a nebojí se pustit hlavu do oblak stejně jako papírového draka. Nám dospělým to někdy leze na nervy, protože už víme, že dobro a zlo je černobílé jen v pohádkách. I přesto se od dětí můžeme hodně učit. Oblékli jsme tedy tři zajímavé minilidi do dospěláckého oblečení, nechali je snít a snili s nimi – ať už přitom prozkoumávali tajemný povrch Marsu, opájeli se září filmových reflektorů, nebo dělali hvězdu napříč kontinenty. Někdy jim u toho bylo větší sako nebo se jim pod nohy pletly příliš dlouhé máminy šaty – tak už to ale u hraní na dospěláky bývá. Kdo je Anna, David a Adriana a proč byste si jejich jména měli zapamatovat?“* Rozhovory byly vedeny formou otázky a odpovědi, graficky zpracované podobně jak tomu bylo i u rozhovorů například z roku 2015, u otázek zde však byla přidána ještě navíc šipka.

David Dvorský

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Když jsme se potkali, bylo astrofyzikovi Davidovi podle vlastních slov za necelou šestinu roku 13. Na focení přišel s babičkou a po chvilkové nesmělosti začal naši stylistce přednášet o černých dírách. Svým zaujetím a znalostí tématu ale neokouzlit poprvé – týmu Nadačního fondu Neuron se na Dětské vědecké konferenci líbil natolik, že se mu rozhodli splnit jeho největší sen: podívat se do CERNu neboli Evropské organizace pro jaderný výzkum v Ženevě. Kluka, který má přezdívky jako Pravitko nebo Urychlená částice, baví nejvíc počítače, čtení a škola. Mezi jeho vzory patří teoretičtí fyzici jako Michio Kaku, Stephen Hawking a Lawrence M. Krauss. Jako tichého, stydlivého chlapce byste jej ale zařadili ukvapeně – Davidovo nadšení pro věc by strhlo snad i vyhaslý meteorit.“		Představení prvního z dotazovaných
O čem sníš?		Sny
Chtěl bych být kosmonautem. Být v první crew na Marsu. Anebo být hodně dobrý teoretický fyzik.	Sny a cíle	
Co je pro tebe dobrodružství?		Dobrodružství

<u>Osobně jsem opravdu rád u počítače. Jinak asi nějaké výhry, úspěch, jednička z angličtiny, z fyziky nebo matematiky. Takové to, při čem si můžu zvýšit ego.</u>	Vlastní konkrétní příklad Přiznání	
A co je pro tebe největší výzva?		Výzva
<u>Dostat každý rok samé jedničky. Pokaždé mi totiž vychází 1-. Takže je výzva přesvědčit všechny učitele, aby mi ji dali.</u>	Konkrétní příklad, studium, způsob	
Co je nejdivnějšího na světě dospělých?		Svět dospělých
<u>Dospělí nejsou divní, to spíš děti jsou divné. Jsou strašně malé a naprosto nepochopitelné. Třeba můj brácha Tonda. Z ničeho nic si sedne a začne tlouct hlavou o podlahu. A tohle dělá celá řada mimin.</u>	Vlastní názor, dospělí vs. děti, konkrétní příklad, rodina, generalizace	
Jaký rozhodně nechceš být, až budeš dospělý?		Plány, budoucnost
<u>Takový ten obecný, ten, který snadno zapadne. Ovečka v davu.</u>	Snaha odlišit se	
Co bude ve tvém životě jinak za 10 let?		Budoucnost za 10 let, plány
<u>Budu mít vysokou školu. I když podle toho, jaká je teď politická situace, kdoví jestli ještě nějaká bude.</u>	Plány, cíle, vize Nejistota	
Jaká je politická situace?		Politika, reakce na odpověď
<u>Tak všechna média říkají, že teď je nejstudenější bod kontaktu mezi Ruskem a NATO od dob studené války. To byl nejstudenější bod, protože stačilo, aby jeden kapitán stisknul tlačítko, a bylo by po nás.</u>	Informace z médií Srovnání Minulost	
Měli bychom ale věřit úplně všemu, co říkají média?		Zpochybnění médií
<u>Neříkám, že bychom měli věřit všemu. Existují ale i média, kam píšou rusologové, tedy lidé, kteří se tím zabývají, a těm já věřím.</u>	Vysvětlení Upřesnění Vlastní postoj	
Čeho se na světě nejvíc bojíš?		Strach
<u>Bojím se chudoby. Nerad bych skončil pod mostem.</u>	Strach, chudoba	
Co je špatného na chudobě?		Pobídka k rozvedení odpovědi
<u>Je mi těch lidí líto. Když se podívám na vyšší sociální vrstvy, vidím, co za sebou zanechávají. Vzorovým příkladem je Saúdská Arábie – 99 % lidí vlastní asi 1 % majetku Arábie. Zbytek je v jedné velké rodině, která vlastní ropné vrty. Tam je obrovská chudoba.</u>	Vysvětlení, soucit Konkrétní příklad	
A co by tobě nejvíc vadilo, kdybys byl chudý?		
<u>Že si nemůžu pořídit to, co bych chtěl.</u>		
Co bude ještě v budoucnu jinak?		Budoucnost
<u>Doufám v hydrogenové motory, tedy motory na vodík. Jsou to nejlogičtější a nejlevnější formy motorů a také možná nejbezpečnější. Nechápu, proč ještě nejsou. Vodík je jedním z nejzastoupenějších prvků ve vesmíru, takže bychom mohli jezdit do skonání věků a pochybuju, že by se to na množství vodíku nějak projevilo, protože odpadní produkt je voda. Tu můžeme posbírat a opět použít.</u>	Konkrétní příklad Vysvětlení Vlastní názor	

Budeš v té době mít už vlastní rodinu?		Rodina
<u>To pochybuji. O rodině vůbec neuvažuji. Je to obrovská finanční a časová zátěž. Stačí mít počítač, tam si udělám, co potřebuji, a on se ke mně může chovat, jakkoliv chci.</u>	Pochyby, vlastní názor	
Povídání s nějakým člověkem by ti nechybělo?		
Na to mám <u>rodiče</u> .	Rodina	
Jaká hračka byla tvá nejoblíbenější?		
<u>Autodráha od strejdy. Nevím, proč jsem si s ní přestal hrát. Teď si s ní hraje můj dvouletý bratr a myslím, že ta autička už nikdy nebudou pojízdná.</u>	Minulost Přítomnost Vyústění	
Máš dva bráchy. Co je na nich nejlepší?		Sourozenci
Tonda je mimino a na miminech je <u>nejlepší všechno kromě přebalování a uspávání</u> . Při uspávání hází veškerý obsah postýlky po tom, kdo ho uspává. A Vojta má 9 a je dobrý, <u>mám ho rád</u> .	Pozitiva Negativa	
Co máš nejradši na svých rodičích?		Rodiče
<u>Mamka bere všechno kromě nepořádku v pokoji s klidem. A u taťky si cením, že pro mě nezapomíná přijít, je chronický zapomínač věcí. Párkrát na to totiž zapomněl. Treba když jsem měl přijímačky na gympl, tak místo toho jel na místo, kde mám kroužek programování. A potom se naprosto divil, jak to, že jsem na něj půl hodiny čekal.</u>	Pozitiva Konkrétní příklad, vysvětlení	
Co by měl o vesmíru vědět každý?		Edukace z oblasti zájmu
Že není nekonečný. Protože když se něco rozpíná, tak to nemůže být nekonečné. Taky že každý asteroid není kulatý. A že viditelná část systému je asi půl procenta celého vesmíru. Zbytek je temná hmota energie. To je to prázdno kolem.		
Co je nejzajímavější věc na Zemi?		
Lidé. Kdyby se na nás díval mimozemšťan, řekne si, že se příroda zbláznila. Živočich, který se dobrovolně a vědomě zabíjí. Žijeme nezdravě, máme sebevrahy. Druhou nejpodivnější věcí na světě jsou peníze, protože se chovají naprosto nevyzpytatelně, jsou samy živočich.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2016, roč. 2, č. 13. MK ČR E 22046)		

Adriana Nečasová

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Adrianka je z našeho tria nejmladší. Bydlí kousek od Zlína ve vesnici Hvozdná a od čtyř let se věnuje aerobiku, ve kterém získala už mnoho medailí. Minulý rok byla na mistrovství ČR čtvrtá, rok předtím dokonce první a má našlápnuto i na mistrovství Evropy. Kromě toho chodí také do fotografického a turistického kroužku a na náboženství.		

Co bude ve tvém životě jinak za 10 let?		Budoucnost za 10 let
<u>Budu mít řidičák a už nebudu mít tolik času. Ráno odejdu do práce, vrátím se večer, doma budu muset uklízet a pak půjdu spát. Být malá má výhodu – mám více volného času.</u>	Plány, dospělý život Pozitiva dětství	Zmiňuje hlavně čas
Co je nejdivnějšího na světě dospělých?		Dospělý svět
<u>Že si na nás nemůžou vzít volno a musí pracovat. Když máme třeba naplánovaný výlet, mamka si řekne o volno a šéf jí to nedovolí, tak je celý výlet zkažený.</u>	Hledisko času Konkrétní příklad	
Co bys chtěla, aby dospělí víc dělali?		
Aby byli více s námi.	Blízkost	
Jaká rozhodně nechceš být, až budeš dospělá?		
Nechtěla bych krást a taky bych chtěla trávit hodně volného času se svými dětmi.	Budoucnost	
Co je největší nespravedlnost světa?		
Že se bojuje. Musí se přestat, nebo to časem přijde až sem. <u>Z války mám strach.</u>	Strach	
O čem sníš?		Sny
<u>Chtěla bych se stát trenérkou aerobiku nebo herečkou. A jet do Ameriky do Chicaga za svým strýcem a bratrancem, protože se tam natáčí seriál Na parket od Disney Channel.</u>	Sny	
Co je na cestování nejlepší?		Cestování, reakce na odpověď
Letět letadlem a vidět nádherný výhled.	Pozitiva	
Co je pro tebe dobrodružství?		
Cestování. Chodit na procházky a jezdit na kole, když jedeme někam dál. Ale nejdobrodružnější věc, kterou jsem zažila, je tohle focení.		
A co je pro tebe největší výzva?		
Někdy jsem hrozně stydlivá, a když mi něco vadí, tak se bojím zeptat.	Sebehodnocení, negativa	
Co to znamená cvičit jako holka?		
To nevím. Asi že cvičím dobře?	Nejistota, názor	
Medaile, nebo výlet k moři?		
<u>Medailí mám spoustu: 31 zlatých, 7 stříbrných a 6 bronzových. Takže výlet!</u>	Zhodnocení Rozhodnutí	
Co je na závodech nejzábavnější?		
<u>Když se vyhlašuje! Když jdeme ve trojici, tak se s holkama držíme za ruce a jsme vyděšené, kolikáté budeme.</u>	Adrenalin	
Chtěla by ses potkat s nějakou slavnou osobností?		
Moc se mi líbil seriál Vyprávěj a hlavně Roman Vojtek. Už jsem ho viděla na Sportáčku ve Zlíně.	Sen	

Otázka od Davida! Co může člověka bavit na sportu?		Odbočení
Zabavíš se. Místo toho, aby člověk seděl doma u počítače, tak se může jít třeba proběhnout a bude to pro něj lepší. Může třeba i zhubnout. U počítače se kazí oči.		
Proč cvičíš ty?		
Protože mě to baví. <u>Cvičím i ve škole nebo v neděli doma. Vymýšlím si vlastní sestavy a tak.</u>	Záliba, sport Nadšení	
Je něco v aerobiku, co bys chtěla ještě dokázat?		Cíle v oblasti zájmu
<u>Pády do kliku.</u> Trošku to umím, <u>ale bojím se to dělat, protože je při tom hodně úrazů.</u>	Konkrétní příklad, strach, odůvodnění	
Co máš nejradši na svých rodičích?		Rodiče
Že se o mě starají a že mi ve všem pomáhají. A taky že mě podporují v aerobiku.		
Co tě na sobě štve?		
<u>Že si vymýšlím. Kdybych řekla pravdu, tak to bude lepší. Myslím, že je důležité, aby lidi říkali pravdu.</u>	Přiznání Zhodnocení	
Jaká je nejdůležitější vlastnost, kterou by lidé měli mít?		
Uvažovat, co dělají a co říkají		
Co by se mělo změnit na světě, aby byl ještě lepší?		
<u>Měli bychom se víc starat o přírodu, neškodit jí. Když jdu po městě, tak jsou na zemi odpadky a to se mi nelíbí. A taky bychom měli držet pospolu. Třeba když mám nějaký tým, tak držet s ním.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2016, roč. 2, č. 13. MK ČR E 22046)</u>	Vlastní názor na svět a konání, odůvodnění	

Anna Mercedes Čtvrtníčková

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Dcera herce Petra Čtvrtníčka a režisérky Vlasty Čtvrtníčkové dělá rodičům radost. Od pěti let chodí na sólový zpěv, nesnáší křiklavě růžovou a ve Stavovském divadle hraje mladou Alžbětu ve hře Audience u královny. Dokonce byla pozvána na červený gauč Jana Krause. Na obrazovkách se objevuje už od malička – jako miminko hrála ve studentském snímku, později třeba ve filmech jako Modrý tygr, Hodinový manžel, Tři bratři nebo Teorie tygra.		
Obligátní otázka: film, nebo divadlo?		Profese, rozhodnutí se
Divadlo se opakuje, ale film je jenom jednou, proto mě <u>hrozně baví</u> . Většina herců odpoví divadlo, protože vidí diváky a jejich reakci. Mně ale přijde, že v divadle člověk tolik neprožívá ten příběh, na film se můžu podívat a vidím výsledek. Navíc u filmu je hezký se s lidmi po delší době sejit, v divadle je vidím třikrát týdně.	Film vs. divadlo Odůvodnění výběru	
Dohazují ti rodiče nějaké kšefty?		

<u>Třeba když dělal táta reklamy a potřeboval dítě, byla jsem tam samozřejmě jako komparz. Ale ve filmu Děda jsem roli zase dohodila já jemu.</u>	Rodina ve spojení s profesí, konkrétní příklady	
Co máš na vašich nejradši?		Rodiče, pozitiva
Že je táta hodný a že udělá, co mi na očích vidí. Mámu mám ráda, protože je to máma. Je jenom jedna a je nejlepší.	Odůvodnění	
Kdo z lidí, které jsi měla možnost potkat, byl nejzajímavější?		
Asi <u>Jiří Bartoška</u> , je vtipný. <u>Točila jsem s ním Teorii tygra</u> , což je fakt dobrý film o vztazích. Moc jsem si to užila a strašně ráda na to vzpomínám. Obědvali jsme spolu a pak mě pozval na zmrzlinu.	Konkrétní osobnost a příběh	
Je ještě někdo jiný, s kým bys šla moc ráda na zmrzlinu?		
Když hrají tu <u>Alžbětu II.</u> , tak možná s ní. Měla těžký život, <u>hodně si toho zažila</u> . Nebo s <u>Michaelem Jacksonem</u> . Ale to by už asi nešlo.	Výběr osobností Odůvodnění	
Co tě na herectví baví nejvíc		Profese, pozitiva
Herectví je hodně výrazné, lidi si herců všimají. Třeba u filmu znají lidé hlavně herce, ale na kameramany, scenáristy nebo režiséry se ptají jen ti, které to opravdu zajímá. Jenže bez nich by ten film vůbec nebyl! Mně nejde o to, být pořád v popředí, ale je hezké, že je výsledek vidět.	Aspekty profesí u filmu	
Chtěla bys, aby tě lidi poznávali?		
Mě už lidi poznávají!		
Je na slávě něco, co ti vadí?		
<u>Že nemáš soukromí. Když jsem byla malá, stálo u nás před domem hrozně dlouho auto, které nás pořád fotilo a pak psali hrozně hnusné věci o tátovi. Jednou jsme šli třeba na nákup a táta telefonoval. Na zemi byly položené tašky a já seděla vedle. U toho bylo napsáno: „Čtvrtníček si neváží své dcery! Místo toho si telefonuje!“ Máme u nás trafikou a paní prodavačka vždycky říká: „Už o vás zase píšou!“</u>	Negativa slávy, konkrétní příklad	
Co je největší nespravedlnost světa?		Nespravedlnost
<u>Já zažívám nespravedlnosti pořád. Škola je nespravedlnost. A taky mi přijde špatné, že za teroristické útoky, které teď byly, nebyli někteří lidé potrestáni.</u>	Zveličování Studium Terorismus	Hodnocení na základě svých dosavadních zkušeností
Kdyby se na světě měla změnit jedna věc, aby byl lepší, co by to bylo?		
<u>Já bych chtěla mít nemoci, bakterií a hnusných brouků. Dělalí strašně problémy. Takové malé klíště může způsobit i úmrtí!</u>	Nástrahy světa	
Co bude ve tvém životě jinak za 10 let?		Budoucnost za 10 let
<u>Přemýšlela jsem o bydlení v zahraničí, ale poslední dobou kdykoli jdu po Praze, říkám si, že bych se jen tak nedokázala odstěhovat. Je to domov. Třeba Heidi Klum</u>	Plány Vztah k domovu	

<u>je z Německa a teď najednou bydlí v Americe. To musí být přece hrozné, že rodina a všichni známí jsou na druhém konci světa!</u>	Konkrétní příklad Fixace na rodinu	
Jaká rozhodně nechceš být, až budeš dospělá?		
<u>Nechtěla bych být závislá na ostatních. Snažím se být samostatná.</u> Svá. Nechci, aby mi někdo říkal, co mám dělat.	Cíle, nezávislost	
Štve tě teď na sobě něco?		
<u>Jsem hrozně hysterická.</u> Všechno mě rozbere. Vidím smutný film a brečím. I u Titanicu brečím, i když jsem ho viděla třeba patnáctkrát. <u>Někdy mám taky zlé vtipy a pak mě to mrzí.</u>	Sebehodnocení, negativa	
Co máš na sobě naopak ráda?		
<u>Že jsem samostatná a umím si prosadit svůj názor. Mám to po rodičích. Třeba mamka má svůj názor a nenechá se nikým utlačovat.</u> Je sama sebou. Já se o to snažím taky.	Sebehodnocení, pozitiva, vzor v rodičích	
Co je nejdivnějšího na světě dospělých?		
<u>Hrozně mi vadí, že dospělí často dělají z dětí ty nezodpovědné, ale já přece můžu být někdy daleko zodpovědnější než třicetiletý nalitý chlápek.</u> Ve škole jsou někdy učitelé na děti příliš zlí a přitom mi neříkají, že nikdy omylem nerozbili okno. Dělali to taky, jen si to nechtějí přiznat.	Negativa dospělých Ospravedlnění se	
Myslíš, že je důležité dělat věci jinak, překračovat hranice?		
Určitě, protože jinak si člověk život vůbec neužije. Pořád se bojím. Já si teď někdy říkám, že jsem udělala strašnou blbost, ale až budu dospělá, tak se tomu budu s kamarádama smát.	Vlastní názor Konkrétní příklad	
Co ti dělá na světě největší radost?		
<u>Přijde mi dobrý, když se mají dva lidi rádi a vydrží jim to.</u>	Láska	
Máš kluka?		
Ne. Myslím, že ještě nejsem připravená. Navíc jsem strašně malá. Myslím, že kdybych s někým chodila, tak si budou všichni myslet, že je to můj brácha.		
Co je v životě největší výzva?		
<u>Udržet si práci a mít děti. Děti jsou velká výzva. První rok se od nich nehneš.</u>	Budoucnost, rodina, výzvy	
Co bys vzkázala lidem?		
<u>Aby si vážili lidí, které mají, protože je můžou lehce ztratit, když se k nim budou chovat hnusně.</u> (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2016, roč. 2, č. 13. MK ČR E 22046)	Rada	

2.1.14. Čtrnácté číslo – září/ říjen 2016

Celebritou modrobílého „Hype čísla“ se stal moderátor Martin Veselovský. O tom proč hype a jakou definici v sobě toto slovo skrývá se již tradičně rozepisuje Thea v Editoriale. Toto vydání si ponechalo jak počet stran, tak rozvržení, je zde ovšem přidána nová rubrika „Ikona stylu“ a jako první představuje blogerku Do Thu Trang, která vyhrála Novinářskou křepelku (cena pro novináře do 33 let). K nafocení Fashion story byli přizváni herci ze seriálu Semestr Anna Linhartová, Jan Hofman a Jan Cina. V mužské sekci byly přidány tentokrát rozhovory dva, s návrhářem Jakubem Polankou a Marcelem Osztasem označovaným zde jako „hypeman“ a za značku měsíce zvolili autoři Nike.

2.1.14.1. Struktura a analýza rozhovoru

Graficky působí rozhovor s Martinem Veselovským díky bílému místu kolem fotografií velmi vzdušně a čistě. Titulek „**Strach už nemám z nikoho**“ se svou formou vrací a místo velkých písmen jsou použity minusky. Jak už tomu bylo v čísle s Jonášem Čumrikem, otázky pokládala Zuzana Kučerová, která celý rozhovor uvádí následujícím perexem „*Dělat rozhovor s Martinem Veselovským je jako vzít Nikiho Laudu na projížďku oktávkou. Přišel ale člověk, který měl respekt k mým dotazům a pořád se usmíval , i přesto, že je raději pokládá sám. Přišel naprostý profesionál s pevně srovnanými hodnotami, až by si někdo mohl myslet, že nemá emoce. Ale on je má. Jen je dává pouze tomu, komu patří. A mě vždycky bavilo číst mezi řádky.*“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„DVTV vybírá nejvíc vyhypované lidi a musí rychle reagovat na aktuální situaci. Může ve výsledku podávat i nadčasový pohled na dnešní dobu?“		Spojení profese a hlavního tématu čísla
No, <u>nadčasový pohled může podávat, když si po delší době pustíte videa k jednomu tématu. To je náš cíl. Nejsme názorové médium. Ale když nějaké téma názorově rozděluje společnost, snažíme se o to, abyste měla možnost podívat se na relevantní videa, dostala souhrn názorů a vytvořila si vlastní.</u> Na druhou stranu jsou to vesměs aktuální věci, takže si <u>nejsem jistý, jestli něco z toho bude fungovat i po dvou letech.</u> Ale velké profilové rozhovory fungují, i když je při nějaké příležitosti vytáhneme.	Vysvětlení Profesní cíl Vize, profesní snaha Úskalí profese	
Jaká je vaše cílová skupina? Je jiná, než jste si mysleli?		Cílová skupina, odchýlení se od původního záměru
V televizi, v pořadu Události, komentáře, byla cílovka 35		Srovnává s předchozí

a výš. <u>Máme pocit, i když to není prokázané výzkumem, že se naše cílovka posunula tak o 10 let dolů, od 20 až 25 let do 35 let. Určitě jsme někoho ztratili, ale získali jsme lidi, které jsme v ČT moc nezasahovali.</u>	Vlastní názor, nepodložený Hodnocení	činností, pod ČT
To je super, zasahovat mladší lidi, ne?		
<u>Pro nás ano. Je to trochu komplikované v tom, že my čtyři, kteří jsme byli v DVTV na začátku a kteří vlastníme tu společnost, jsme mimo cílovku.</u>	Souhlas, komplikace	
Vnímáte, jakou roli DVTV hraje v rámci společenského diskurzu? Víte, že se lidé večer v baru baví o vašich rozhovorech?		
Nevím. I když by to tak bylo, nemůžete s tím pracovat, aby vás to neovlivňovalo. <u>Já, a musím mluvit jen za sebe, ne za kolegy, se tomuto pocitu a tomu, aby mě to definovalo, vyhýbám, protože by to byla cesta do pekla.</u>	Snaha být nezávislý, nestranný Odůvodnění	
Fungovalo by DVTV stejně dobře bez sociálních sítí?		Profese ve spojení se sociálními sítěmi
<u>Ne. A to byla mimochodem věc, kterou jsme na jaře 2014 nevěděli. Vůbec jsme to neodhadli. V silných dnech 30 % návštěvnosti videí zajišťují sociální sítě, což je úžasná suma. Dnes jsou kolegové, kteří u nás dělají Facebook a Twitter, extrémně důležití. Máme i Instagram, ale ten není tak funkční. Nejvýraznější je Facebook. Můj 150tisícový účet na Twitteru je nic proti Facebooku DVTV.</u>	Prvotní nevědomost, minulost přiznání Příklad, odůvodnění Nadšení, přítomnost	
V Hollywoodu ženy někdy dostávají jiné otázky než muži, vnímáte to i v seriózní žurnalistice? Ovlivňuje vás samotného, jestli mluvíte se ženou, nebo s mužem?		Genderová rozdílnost v profesi Vlastní postoj, zkušenost
Když dělám rozhovor se ženou, tak mi někdy do momentu, kdy si připravuji, jak a kudy ten rozhovor povedu, <u>vstoupí to, že je to třeba krásná žena. Je to taková moje slabina, kterou nemám úplně podchycenou. Výsledkem je, že někdy jsou rozhovory se ženou na podobné téma jako s mužem, ale ten rozhovor je jiný. Nevím přesně jak, ale je.</u>	Přiznání, slabá stránka Vyústění Nejistota	
Máte s tím problém? Jestli vás to štve, řešíte to nějak?		Postoj ke slabé stránce
<u>Někdy mě to štve, protože mi část kapacity bere to, že se koukám na hezkou, krásnou nebo nějakou jinou ženu.</u>	Přiznání Odůvodnění	
Obecně k sympatiím – když se bavíte s někým, koho máte nebo nemáte rád, má to být z rozhovoru cítit, nebo ne?		Sympatie v profesi
<u>Čistě v politických věcech tohle nemá co dělat. V DVTV děláme takový typ rozhovorů, že můj osobní názor vás jako diváka nemá zajímat. Já mám jen přivést toho dotyčného, aby argumentoval, proč si něco myslí nebo dělá. V lehčích tématech s tím nemám problém. Před chvílí jsem dělal rozhovor s nejlepším českým cliff diverem, který skáče z 30metrové výšky do vody, a bylo to úžasné jen tím, jak byl bezprostřední. Tam je nesmysl hrát nějakou hru, že se mě to nedotýká. Když se mě to dotýká, o to lepší ten rozhovor je.</u>	Profesionalita Způsob, cíl práce Odůvodnění Vlastní zkušenost Konkrétní příklad Nadšení, výjimka Hodnocení	
Máte z některých lidí strach nebo přílišný respekt?		Strach/respekt ve spojení

		s profesí
<u>Už ne. Není to tím, že bych ztratil respekt k lidem, to vůbec ne. Spíš jsem získal daleko víc respektu ke své schopnosti připravit se tak, aby rozhovor proběhl, jak chci já.</u>	Minulost vs. přítomnost, odůvodnění, sebehodnocení, poučení	
Může vás ještě někdo překvapit?		
Neustále. Bylo by smutné, kdyby nepřišlo už žádné překvapení.	Hodnocení	
Výjimečně z vás mám pocit, že s vámi něco pohne, a bylo to např. při rozhovoru s Jiřím Kotkem, který ostře kritizuje politickou scénu v Karlových Varech. Řekl vám, že to dělá proto, že má nějakou lidskou hrdost a obyčejní lidé mu děkují. V tu chvíli jste vypadal, že jste se dojal, resp. jste to i řekl. Co se tam stalo?		Konkrétní příklad spojený s profesí
<u>To je hezké, že to vidíte takhle. Ale já jsem měl prostě absolutní okno a chvíli jsem tápal, co mám říct dál, tak jsem co nejlépe zareagoval na to, co řekl jako poslední.</u>	Poděkování Přiznání, uvedení na pravou míru	
Mně se to líbilo, bylo to takové lidské.		Uznání
Můj editor na to měl jiný názor.	Zlehčení	
Má někdy respondent takovou energii nebo zajímavý pohled na věc, že se nakonec bavíte o něčem úplně jiném, než jste chtěli?		Profese, vypořádávání se s netradičními situacemi
<u>Jo, to jsou nejlepší věci. Připravíte si pole, o kterém se chcete bavit. V první čtvrtině to uhne někam jinam a on úplně rozkvetne. Pak je jen hloupé, když o oblasti, kde on rozkvetne, nic nevíte.</u>	Nadšení, popis situace Negativa	
Tak se prostě začnete zvědavě ptát, ne?		
<u>Tohle je věc, ke které jsem musel po dlouhé době dojít. Politické rozhovory vás totiž vedou k pocitu, že je vašim selháním, když něco nevíte. Moderátor by měl být poučený extrémně, v ideálním případě víc než respondent, což bohužel většinou nejde. U zjišťovacích rozhovorů je daleko lepší se zvědavě ptát.</u>	Uznání, poučení se Vlastní pocity Generalizace Vlastní zkušenost	
Máte někdy blbý den, kocovinu, únavu nebo vám to prostě nepálí?		
<u>No jistě. Všechno, co jste jmenovala. Vždyť natočíme přes 800 rozhovorů ročně. Spousta věcí se dá přetlačit nějakou zkušeností a erudicí. Já u sebe ale vždycky vím, že jedu jen z podstaty, a je to hrozné.</u>	Přiznání, lidskost, odůvodnění Sebehodnocení	
Když jsme v čísle na téma HYPE – zdá se mi, že i pro vás byl zajímavý rozhovor s internetovým mystifikátorem Kazmou. Ten tvrdí, že odjel tajně kamionem na MS v ledním hokeji v Rusku, kde se jako maskot dostal na zápas a potrásl si rukou s ochrankou Vladimíra Putina. Mně přišlo, že vás dostal, že jste nevěděl, jak na něj. To se od něj dá čekat, ale máte stejný pocit?		Konkrétní příklad z profese respondenta ve spojení s tématem
<u>Nemám. Já jsem do toho rozhovoru šel s tím, že ho nemůžu dostat. On se každou chvíli schová za tu masku, kterou má. To je v pořádku, je to jeho byznys. V ten moment, když mi řekl, že odjel z Moskvy lodí, mi to</u>	Uvedení na pravou míru Vysvětlení Pochopení Vlastní názor	

<u>stačilo, protože jsme se dostali na hranici totální ptákoviny a víme, jak to je. Ale z reakcí mnoha lidí jsem pochopil, že to nebylo dost. Že jsem to měl víc ozřejmit. Z toho možná vznikl i váš pocit.</u>	Poučení	
Baví vás tenhle typ rozhovorů?		
<u>Hrozně. Nevíte, do čeho jdete. Rozhovor, který je úplně daný, je rutina.</u>	Nadšení ve spojení s profesí	
Šlo se na Kazmu vůbec nějak připravit?		Konkrétní příklad
<u>Pole, kde jsem se já cítil bezpečně, jsem si vytvořil. Ale to šlo stejně do háje hned ze začátku.</u>	Přiznání	
Jaká je vaše míra sebekritiky?		
<u>Na to by možná lépe odpovídali mí kolegové. Když jsme 27. května 2014 začínali, nepovedla se opravdu spousta věcí. Byl jsem z toho v takové depce, že jsem se sebral a šel domů. Myslel jsem si, že se to celé zbořilo. Mám prostě vysokou míru sebekritiky a negativního pohledu na to, co dělám. Někdy je to tak umrtvující, že vlastně nejsem schopný vidět to dobré a šírím špatný pohled na věc všude kolem sebe.</u>	Konkrétní příklad Sebehodnocení Negace	
Chtěl byste nějaký rozhovor předělat, vrátit?		
<u>V podstatě v každém rozhovoru bych něco změnil – plevelná slovíčka, blbě se tvářím, dělám něco s rukama...</u>	Sebehodnocení, sebekritika	
Bylo vám někdy líto, že jste byl na někoho moc tvrdý?		
<u>V podstatě ne. Ta tvrdost závisí na tom, jak člověk odpovídá. Není to tím, že bych si myslel hnusné věci a šel si za tím. Lidé k nám přicházejí dobrovolně a vědí, o čem rozhovor bude. Pokud nechtějí hrát roli respondenta, jsem udivený, proč přišli, když předem věděli, že budu utahovat kravatu. Vyprovokuje mě to k tvrdšímu přístupu.</u>	Odůvodnění Způsob práce	
Podle vašich slov k politikům musíte přistupovat a priori tak, že lžou. Od začátku je konfrontujete a čekáte, jak budou reagovat. Poznáte na lidech obecně, že někdo lže?		Profese ve spojení s konkrétním tématem
<u>To je součást kritického myšlení. K jakémukoli tvrzení od politika přistupujete tak, že mu nevěříte, takže se to dá zkrátit na to, že lže. Když ho máte nakoukaného, můžete to i poznat. Jinak samozřejmě ne. Nepoznám, jestli vy lžete, protože vás vidím poprvé.</u>	Generalizace, vysvětlení Vlastní zkušenost	
Ale gesta, která lidé dělají, když lžou, rozeznáváte?		
<u>Rozeznávám jenom hrubší vrstvu. Když se někdo začne vrtět a obrazně si ohryzávat nehty, zrudne, začne se zakoktavět, poznáte, že jdete dobrým směrem. U politických rozhovorů je to dobrá cesta, protože ptát se politika na něco, co chce říct, nemá smysl.</u>	Konkrétní příklad	
Pamatujete si na moment, kdy jste pochopil, že můžete jít do tvrdé konfrontace s kýmkoliv a dáte to?		
<u>Myslím, že to bylo někdy na začátku Dvaceti minut Radiožurnálu. Bylo po volbách, může to být tak deset let zpátky. Při rozhovoru s tehdejším šéfem ČSSD Jiřím</u>	Konkrétní příklad	

<u>Paroubkem jsem pochopil, že umím přemoci takové to, co má v sobě téměř každý člověk, že nechce být nepříjemný na lidi.</u> Ten politik vám nechce něco říct a vy víte, že by měl, protože ho sakra platíte a tak dále. <u>Najednou to z vás spadne a začnete být úplně v klidu.</u> Dotlačíte ho dostatečně daleko a dokážete, že dělá něco špatně.	Uvědomění si Popis profesní situace	
Baví vás politické rozhovory nejvíc?		Politika ve spojení s profesí
Rozhovor s cliff diverem mě bavil! <u>Politický rozhovor je souboj. A ten je lákavý.</u> Souboj o to, jestli tu situaci přetlačíte na svoji stranu, protože jste přesvědčená, že on má absolutní povinnost něco vysvětlit. <u>U zjišťovacích nebo společenských témat souboj odpadá, je to jiná forma.</u>	Uvedení na pravou míru Alternativy	
Není vyčerpávající, když po takovém souboji přijдете domů? Nejste naštvaní?		
Nejsem. <u>Odejdu od stolu a tím to hasne. Není nic, co bych si nosil domů.</u>	Oddělení profesního a soukromého života	
Umíte se na jakýkoliv rozhovor namotivovat tak, aby vás bavil?		
<u>Tak na 99 % ano, je to součást věci.</u> Bez zvědavosti je rozhovor špatný.	Profesionalita	
Jsem z generace, která vídala pořad Áčko. Nechybí vám někdy silné příběhy anonymních lidí? Je to trošku opak DVTV, v Áčku byli neznámí lidé a ti přišli a šokovali v televizi tím, co prožívali...		Minulost vs. přítomnost v oblasti profese
<u>Vlastně mi to nechybí.</u> Dělal jsem Áčko čtyři roky a asi toho bylo dost. <u>Byla to velká škola, protože nejtěžší je dělat rozhovory s lidmi z ulice, kteří jsou médiu nepolíbení.</u> Nevědí, jak mají odpovídat na kameru tak, aby to dobře vypadalo.	Zhodnocení, minulost Poučení	
Skamarádil jste se někdy s nějakým respondentem?		
Ne. <u>V tomhle si udržuju velkou hygienu.</u> <u>Dva lidi z mé minulosti z devadesátek se později stali ministry a je to tak nepříjemná situace, že jsem zapísal všechny své kamarády, aby nechodili do politiky.</u> <u>Teď děláme až tři rozhovory denně a nemůžu se do toho pokládat tak, aby mě každý zasahoval.</u>	Oddělení profesního a osobního života Konkrétní příklad, postoj, přítomnost	
To ale přijde někdy samo, ne?		
No, <u>nepřišlo.</u>	Dosavadní zhodnocení	
Co vás na lidech vlastně baví?		
<u>Jsem prostě zvědavý, jak věci fungují.</u> <u>Když mě něco jenom trochu zajímá, ať už téma, nebo člověk, tak sedím u papíru a úplně mi naskakují otázky,</u> na které se chci zeptat.	Odůvodnění, nadšení	
Daniela Drtinová říkala, že příprava ji na rozhovorech baví nejvíc.		
<u>Já tu přípravu úplně nenávidím.</u> <u>Mám problém s prokrastinací, potřeboval bych při přípravě nemít sociální síť.</u>	Negativa, odůvodnění	

Já jsem teď četla, že prokrastinace vás naučí třímínutovou práci dělat osm hodin a osmihodinovou tři minuty.		
<u>To je hezký slovní figl lidí, kteří prokrastinují.</u>	Zlehčení	
Jakou otázku byste někdy chtěl dostat?		
<u>Nejsem úplně rád na téhle druhé straně. Já a Daniela nejsme ti, jejichž názory mají diváky zajímat. Z toho důvodu nerad dostávám otázky.</u>	Diskomfort z obrácené role v profesi, vysvětlení	
Není to součástí toho, že jste mediálně známá tvář?		Medializace
<u>Ne, součástí toho, že jsem mediálně známý, je jenom to, co sám dovolím.</u>	Vlastní postoj	
Co by se muselo stát, abyste šel do politiky?		
<u>To se nestane. Představa, že novinář nebo komentátor dělá dobře politiku, je absolutně mylná. Já mám navíc nulovou schopnost kompromisu. Umím se domluvit s lidmi, které mám rád. Nejsem ale schopný dohadovat se s lidmi, které rád nemám.</u>	Radikální postoj, vlastní názor, sebehodnocení Odůvodnění	
Takže byste mohl být akorát tak prezident.		
<u>To je mimo veškerou realitu, to se nestane.</u>		
Ještě byste chtěl být vojenským pilotem, jako když jste byl malý?		
<u>Už ne, ale je fakt, že se mi teď splnil takový sen. V červnu jsem moderoval aviatickou pouť v Pardubicích. Měl jsem z toho trochu nervy, jsou to dva dny nepřetržitého komentování, co se děje na nebi, a něco tak dobrého jsem ještě nezažil. Poprvé v životě jsem o něčem, o čem vím úplně nejvíc, mohl vyprávět lidem.</u>	Konkrétní příklad Nejistota Pozitivní překvapení První zkušenost Zájem	
Když hrajete rád počítačové hry, hrajete teď Pokémon GO?		Odbočení od otázek na téma profese
<u>V rámci přípravy na jeden rozhovor jsem si to nainstaloval, chytil jednoho pokémona a odinstaloval.</u>	Téma otázky ve spojení s profesí	
Některým lidem v rozhovorech děkujete a některým děkujete pěkně, je v tom nějaký záměr?		
<u>Podvědomě asi děkuji pěkně říkám tomu, kdo nemusel přijít. To sice nemusí nikdo, ale pokud je někdo placený z veřejných peněz, předpokládá se větší ochota přijít. Cliff diverovi jsem poděkoval pěkně.</u>	Zamyšlení se Odůvodnění Konkrétní příklad	
Já taky děkuju pěkně. “ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2016, roč. 2, č. 14. MK ČR E 22046)		

2.1.15. Patnácté číslo – listopad / prosinec 2016

Titulní strana posledního vydání roku 2016 s názvem „Moje číslo“ byla laděna v odstínech červené a bílé. Oslovenými celebritami dvojčísla se stalo duo Linda Rybová a Kateřina Winterová. Šéfredaktorka píše o vlastní identitě a o tom, co to znamená být sám sebou. V časopise se samozřejmě objevuje 5 novinek, poslední trendy a tipy, jak je nosit

a nově je zde zahrnuta sekce O nás, kde jsou jednotliví členové týmu, jež stojí za tvorbou časopisu, představeni. Pro tvorbu Fashion story byly i v tomto čísle přizvány známé osobnosti a sekci Téma doplnily další tři poměrně známé tváře z různých prostředí. Za značku měsíce byla vybrána švýcarská Tally Weijl.

2.1.15.1. Struktura a analýza rozhovoru

Jména Lindy Rybové a Kateřiny Winterové doplňuje v rozhovoru s nimi titulek „**UHERÁK, OJKA A VEČEŘE S BARTOŠKOU**“, který pro většinu čtenářů představuje nicneříkající větu, která je přiměje do rozhovoru se začít. V tomto případě jsou využity pouze barvy červená a bílá. Perex je tentokrát umístěn na pravé straně a zní následovně: „*Kateřina si právě otírá z obličeje pleťovou masku z tvarohu, kterou jsme jí při focení dopřáli, Linda se naklání na barové židli s grácií sobě vlastní. Herečky, bioženy, kamarádky z konzervatoře. A také moderátorky bylinkové kuchařské show Herbář, která v Česku, a dokonce ani ve světě zatím nemá obdoby. V říjnu začala její čtvrtá sezóna. Dělat to po svém, navíc ve veřejnoprávní televizi, to chce silnou povahu. A pokoru. A ta je právě tím, co je z obou cítit nejvíc.*“ Na veškeré otázky, které pokládala šéfredaktorka Thea, odpovídají obě herečky a kamarádky společně.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Někde jsem četla, že nejste biomámy, ale samy o sobě spíš říkáte, že jste prababičky. Proč?“		Odkaz na jiný rozhovor
<p>Kateřina: <u>To je hezké, žes to tak formulovala</u>, to by mě nenapadlo, že to takhle někdo spojí. <u>Já v podstatě biomatka jsem, a nebráním se ani tomu označení</u>, a pravda je i to, že v Herbáři čerpáme hodně z tradic. <u>A jestli budu prababička, tak se těším</u>. Kdo by se netěšil na dlouhý život.</p> <p>Linda: <u>Pro mě termín biomáma není moc lichotivý, často se používá s despektem. Já nejsem ortodoxní. Ne všechno, co používám, je vždycky striktně bio, občas vařím i z „normálních“ potravin</u>. Věci, co jsou zdravější a nechemické, jsou mi bližší, ale zase se tím odmítám terorizovat a terorizovat i své okolí. <u>Takže bych řekla, že to, co se u nás považuje za biomatku, tak to já asi úplně nejsem</u>.</p> <p>Kateřina: <u>Myslím, že biomatky byly ze začátku taková hysterie, ale dnes může být i biotáta a bioděti, prostě je to vždycky jen nějaká škatulka, do které se vejde spousta věcí</u>.</p>	<p>Potěšení</p> <p>Přiznání, srovnání se</p> <p>Odkaz na profesní aktivitu, budoucnost</p> <p>Natěšení</p> <p>Negativní vztah</p> <p>Odůvodnění</p> <p>Vlastní postoj, postupy</p> <p>Vyvození závěru</p> <p>Minulost</p> <p>Vlastní názor, generalizace</p>	<p>Odlišnost názorů, Kateřině označení nevdá, Lindě připadá hanlivé</p>
Vy jste na trend bio jídla a zdravého životního stylu naskočily hned v jeho počátku. Můžeme tedy říct, že jste spolu s dalšími vyšlapávaly cestu. Je těžké v českém prostředí, zvláště pro ženy, vyjadřovat nějaký nevětšinový názor?		Odkaz na minulost
Linda: Ačkoliv kuchaři jsou často muži, <u>Herbář je</u>	Propojení s konkrétní	

<p><u>naopak docela takový holíčičí pořad, takže si myslím, že jsme nestály na poli, kde bychom neměly co dělat nebo musely soupeřit.</u></p> <p>Kateřina: <u>To, co jíme, chováme a pěstujeme, se hodně dotýká i ekologie, a to je už i politické téma.</u> Určitě se tedy dotýkáme něčeho, co může být někomu dost nepříjemné. Nelíbí se nám, když se zbytečně a nadměrně postříkují pole, že kvůli tomu vymírají včelstva, ničí se půda a my tu mouku pak konzumujeme. Ale naštěstí nemám pocit, že by tady v České republice byl velký problém něco nahlas říct a i tak žít.</p> <p>Linda: <u>Mimochodem mně teď volali z Ministerstva zemědělství, které vydává časopis, že by chtěli rozhovor právě díky Herbáři. To je, myslím, dost dobrý.</u></p>	<p>profesní aktivitou, vlastní názor</p> <p>Ekologie, politika</p> <p>Zhodnocení</p> <p>Nesouhlas, etické hledisko</p> <p>Pozitiva</p> <p>Konkrétní příklad</p>	<p>Kladné zhodnocení místa bydliště</p> <p>Spojení snahy něco změnit s profesí</p>
<p>Okopávají zahrádku i vaše děti?</p>		<p>Děti</p>
<p>Kateřina: <u>Děti samozřejmě radši okopávají zahrádku v Minecraftu. (smích) Ale pomáhají. Nechtějí, ale musí. Na druhou stranu díky tomu mohou vnímat, jakou hodnotu má farmářská zelenina.</u> Přes týden jsme v Praze, chodíme do školy, mačkáme klávesnici, jdeme do divadla... a o víkendu vybíráme brambory, nebo jedeme na kolo.</p>	<p>Zlehčení</p> <p>Výchova</p>	<p>Kontrast života ve městě a na vesnici</p>
<p>Co pro vás znamená být sama sebou ve světě, kde nás tolik formuje virtuální realita? Kdy jste si třeba naposledy řekly „Ježíši, tohle vůbec nejsem já, proč se tak chovám?“.</p>		<p>Moderní doba, technologie</p> <p>Sebehodnocení</p>
<p>Linda: <u>To si říkám často!</u></p> <p>Kateřina: <u>Mně naopak přijde dobré zkusit si různé polohy.</u> Stává se totiž, že když člověk někoho napodobuje, protože se mu něco líbí, zjistí díky tomu napodobení, jestli mu to sedí, nebo ne. A pak si může vybrat, jestli v tom chce pokračovat.</p> <p>Linda: <u>Hrozně mě nedávno překvapila jedna věc. Vždycky jsem si myslela, že nestíhám tuhle technologickou dobu, protože je mi tolik, kolik mi je, a ke své práci to nepotřebuju. Najednou mi ale asi tři lidi, kterým bylo mezi šestnácti a dvaceti, nezávisle na sobě řekli, že mají problém stíhat vývoj. A to mě vyděsilo, protože to jsou přece ti, kteří v tom vyrostli. Ale k otázce: <u>Nejvíc sama sebou se cítím asi v domě na samotě, kde jsme osm let žili. Občas to dokážu i v Praze, mám ji hrozně ráda, ale někdy mi dělá problémy. Někdy se tu ztrácím, cítím jakýsi tlak a jsem pak naštvaná, že nejsem schopná být normálně sama sebou.</u></u></p>	<p>Poznávání</p> <p>Důsledky</p> <p>Vlastní zkušenosti</p> <p>Překvapení na základě vlastní zkušenosti</p> <p>Samota (vesnice) vs. velkoměsto</p> <p>Sebehodnocení</p> <p>Nespokojenost</p>	
<p>Trpíte nějakým současným neduhem, jako je například FOMO (fear of missing out), přespříliš selfies na sociálních sítích a tak dále?</p>		
<p>Linda: <u>S FOMO člověk žije od té doby, co má děti. (smích) Asi před třemi lety jsem se vyrovnala s tím, že nějaký věci prostě nestihnu. To se nedá, pokud ten čas má být kvalitní.</u></p> <p>Kateřina: <u>Tato teorie je mi blízka, ale v praxi vím, že je těžké se tomu ubránit. Já chci stihnout všechno, mě všechno baví. Občas se teda dostávám do stavů, kdy už to někde padá, takže to jdu chytat a najednou to padá z druhé strany. Ale já jsem prostě takový typ.</u></p> <p>Linda: <u>Ale selfičkama netrpím a ty taky, myslím, ne. Nebo jo?</u></p> <p>Kateřina: <u>Já si je fotím jen proto, že potřebuju naplnit</u></p>	<p>Zlehčení</p> <p>Vyrovnání se</p> <p>Odůvodnění</p> <p>Vlastní postoj</p> <p>Zlehčení</p>	

<u>instagram</u> . (smích)		
Pro spoustu lidí jste vzorem žen v zenu. Máte osobní recept na zpomalování se?		
<p>Kateřina: <u>To bych se právě chtěla naučit, jak se to dělá.</u> Jsou na to cviky, říká se tomu řízený odpočinek. Ale teď se mi stala věc – pořídila jsem si miminko. Jsem sice bývalý pejskař, ale z jednoho natáčení jsem si odvezla <u>koťátko.</u> Teď se zastavuju s ním. <u>Muchluju ho, pozoruju, jak se chová, vyrábím mu hračky... všechno se najednou zpomalí.</u></p> <p>Linda: <u>Já se takhle zpomaluju dětma.</u> Oni na mě naskáčou a budou mi ležet na hlavě, a budeme jen tak plkat a dělat blbiny. <u>Člověk z nich cítí strašnou lásku. Mají rádi tyhle chvíle, kdy necítí, že něco musím, že myslím na něco jiného.</u></p>	<p>Touha</p> <p>Konkrétní příklad, rada</p> <p>Rodina</p> <p>Láska</p> <p>Pocity</p>	
Vezete se také na ezo trendu, který k nám přichází z Východu? Co vy a spiritualita?		Spiritualita
<p>Kateřina: Vzhledem k tomu, že <u>Češi jsou snad nejmíň věřící národ na světě...</u> Spiritualitu nepotřebujeme východní, máme tu evropskou, ale na tu my zapomínáme. Souvisí velice s tou tradicí, když se zase vrátím zpátky na začátek. <u>Pro mne spiritualita vychází z přírody, až pak nastupuje náboženství.</u></p> <p>Linda: <u>Někdy mám pocit, že tenhle trend dost hraničí s přehnanou péčí o sebe.</u> Když to někdy poslouchám, říkám si „A ti druzí jsou kde? Kdy uděláte něco pro ty ostatní?“ <u>Myslím ale, že je důležité mít hovory se sebou – někdo s Bohem – kvůli trénování koncentrace.</u> Být sám se sebou, jít do hlubin, to totiž není vůbec jednoduché. Jestli člověk mluví k sobě, nebo se modlí, to je jedno, ale je soustředěný pouze na tu činnost. Zbytek prostě vypne.</p> <p>Kateřina: <u>My jsme s Lindou hodně čítávaly ezo a buddhistické knihy a strašně to prožívaly. Mě to fascinovalo, ale vlastně jsem jenom konzumovala a vůbec nechápala žádné souvislosti. Myslela jsem si, že jsem hrozná buddhistka.</u> Stejně tak mám pocit, že i někteří lidé dneska jsou velmi východně naladěni, ale vlastně tomu chybí něco opravdového. Pořád jsem asi v něčem ezoterička, ale <u>pro mě je to v přírodě. Pozoruju svět kolem sebe a díky jevům, které se stále opakují, věřím, že nás něco přesahuje.</u> Už ale nehledám žádnou nauku, podle které se musím striktně řídit. Cítím svůj základ, který třeba ani neumím přesně pojmenovat, ale je tam a je můj. Moc se mi líbilo, <u>jak v knize Pí a jeho život chodil ten kluk nasávat všechna náboženství. Z každého si vzal něco. To bylo krásné, mám z toho husí kůže dokonce i teď.</u></p>	<p>Generalizace</p> <p>Vlastní postoj, příroda</p> <p>Vlastní názor</p> <p>Kritika</p> <p>Minulost</p> <p>Vlastní názor</p> <p>Sebehodnocení</p> <p>Víra, příroda</p> <p>Odkaz ke konkrétnímu dílu</p>	
Od koho vám nejvíc chutná?		
<p>Linda: Mně chutná dost od sebe, je to strašný, ale je to tak. Když jsem nemocná, tak mi ale chybí takové ty klasiky z dětství. <u>Máma mi vždycky uvařila něco, čemu říkala „na másle, na kmíně“,</u> a to mě z té nemoci dostalo.</p> <p>Kateřina: Nejradší mám, když <u>můj muž uvaří indické jídlo.</u> Umí ho prostě skvěle, pokaždé dopadne jinak, ale mně strašně chutná, a to i <u>ze zcela zistných důvodů – že jsem to nemusela vařit já. Hrozně mi imponuje, když muži umí vařit.</u></p> <p>Linda: To si bude strašně rád číst.</p> <p>Kateřina: Ty si myslíš, že to bude číst, jo?</p>	<p>Dětství, vzpomínky</p> <p>Partner</p> <p>Přiznání</p>	<p>Respondentky odbočují a komunikují spolu navzájem</p>

<p>Existuje nějaká fakt hodně zdravá věc, která vám ale fakt vůbec nechutná?</p>		
<p>Linda: Já bych třeba chtěla jíst česnek, ale mně nechutná. Třeba můj muž si teď místo toho, aby bral prášky na vysoký tlak, dává čistý výlisek z česneku a pomáhá mu to. Já vím, že bych česnek potřebovala na spoustu svých neduhů, ale já fakt nemůžu. Kateřina: Já třeba nemám ráda mořské plody, i když jsou asi zdravé. A nesnáším vařenou kapustu. Linda: Tu nasládlou, hnilobnou... to bychom se nenajedly.</p>	<p>Přiznání Konkrétní příklad, partner</p>	
<p>A něco, co je fakt nezdravé, ale strašně vám to chutná?</p>		
<p>Kateřina: Tak to já mám bohužel uherák... Už se dá samozřejmě koupit i sušené maso, kde není osm éček, ale stejně je v tom spousta tuku. Občas když je kolečko, tak opravdu nepohrdnu. <u>Samotný, samozřejmě. Co si to budu kazit chlebem s máslem!</u> Linda: Já mám slabost pro smetanové věci, třeba omáčky ze šlehačky. Káčí se vždycky obrací žaludek.</p>	<p>Přiznání Uvědomění Zlehčení Přiznání</p>	
<p>Kdybyste mohly pozvat kohokoliv na světě na večeři, koho byste pozvaly a co byste mu uvařily?</p>		
<p>Kateřina: Já bych se strašně styděla, ale <u>chtěla bych naživo vidět Elona Muska</u>. Je to pán, co řídí Tesla Motors a vyrábí rakety SpaceX, co se vrací z vesmíru na Zemi. Má velké vize a plány, že bude lidstvo nakonec žít na Marsu, a dělá všechno proto, abychom se tam dostali. <u>Mám za to, že to dokáže. Říká se, že je to novodobý Steve Jobs. Já bych řekla, že ho překoná.</u> Linda: <u>To je teda příšerná otázka... úplně příšerná. Já si ji budu muset zjednodušit. Domluvíme se na kritériích, jo? Bude to Čech, musí to být muž a ať je to herec.</u> Hm. Já mám k jídlu velmi vášnivý vztah a mám moc ráda, když to má někdo stejně. Že rád jí, ochutnává, má rád víno, taky aby se s ním dobře povídalo a požíralo... Pozvala bych Jirku Bartošku, neďá se nic dělat. Protože si myslím, že s ním by to šlo. <u>Je krásný a je s ním sranda.</u> Kateřina: <u>Já si nepotrpím na žádnou velkou etiketu u stolu.</u> Prostě se to nanosí, přijdou tam lidi, kteří samozřejmě musí být hladoví, takže se těší, a teď se jí, všude to kape, padá to, povídá se, křičí se... Něco se řeší a pak se chvilku dělá „Mňam mňam mňam, to je dobrý! Počkej, ale co si říkal o tom a tom?“. Miluju, když je to takové živelné. Linda: A to si mám jako představovat, že je tam někdo, kdo mi povídá o raketách? To by mě úplně zahltilo. Kateřina: No to je právě ono, že říkáš „Mňam, a pověz mi něco o té SpaceX, prosím tě, jo vy jste tam dělali dvacet osm hodin denně?“. Uvažila bych dýňovou polívku, brambory na loupáčku, kuře... Linda: To by zas něco vymyslel! Kateřina: Už to mám, už mám meničko!</p>	<p>Touha Důvěra, obdiv Negace Určení pravidel Kritéria Odůvodnění Popis vlastního pohledu</p>	<p>Zlehčení Znovu mluví mezi sebou, reagují na odpověď té druhé</p>
<p>Tak já mu zavolám! V Herbáři se docela často špičkuje. Jaké to je, pracovat takhle intenzivně na nějakém dlouhodobém projektu s blízkou kamarádkou?</p>		<p>Odkaz na konkrétní profesní aktivitu</p>
<p>Linda: <u>Přece jenom jsme na poli televize, takže to špičkování někdy trošku vohulíme, dáme volume doprava, něco zase ztlumíme, uděláme třeba větší rozdíly</u></p>	<p>Uvedení na pravou míru</p>	

<p><u>mezi námi a tak. Aby to bylo trošku dramatické, zábavnější. Kamarádíme se dvacet pět let, to je jako manželství. Občas to musí sletět dolů, aby to mohlo zase nahoru a člověk si něco uvědomil.</u></p>	<p>Popis vzájemného vztahu</p>	
<p>Za co byste se navzájem pochválily?</p>		
<p>Kateřina: Linda je dost pohotová... Linda: A ty si myslíš, že nejseš, ale jseš. Na tomhle poli je to z devadesáti procent improvizace a to není úplně jednoduchý, <u>musíte se pohybovat na stejné vlně. Je krásné vědět, že má člověk vedle sebe někoho, kdo ho podrží. Já si to vlastně ani nedovedu představit s někým jiným.</u> Kateřina: <u>Někdy si věty rovnou rozdáme my dvě a režisér už nás nemusí ani režírovat, jen shrme, co je potřeba říct.</u> Linda: <u>Káča to vždycky říká tak hezky, ona to ví a umí a já to vždycky shodím nějakým přiblblým vtipem...</u> Kateřina: <u>A režisér pak říká: „Dopr... už si nech ty fóry. Naučili jste se to? Víte to? Máte ty informace?“ (smích) Doplňujeme se.</u></p>	<p>Uznání, uvědomění si</p> <p>Popis spolupráce</p> <p>Obdiv Sebekritika</p> <p>Zlehčení Vyvození závěru</p>	<p>Obdiv jedna k druhé</p>
<p>Kdybyste měly říct tři slova, co nejmíc vystihují tu druhou, která by to byla?</p>		
<p>Kateřina: <u>Nééééééé.</u> Linda: <u>Ježíši, to nám nedělej, to už nám udělali na konzervatoři a my jsme se pak zhroutily, fakt. Bylo nám patnáct let a myslely jsme si, že to máme vzít doslova. Že to má být úplný psychologický rozbor té druhé, a bylo to tak traumatické pro každou z nás, že už to z nás bohužel nedostaneš. Máme jisté životní zásady a nerady bychom toto opakovaly.</u></p>	<p>Negativní postoj Vysvětlení na konkrétním příkladu ze společné minulosti</p>	
<p>Zatím jsme se bavily jen o trendech kulturních a společenských, ale co ty módní?</p>		<p>Móda</p>
<p>Kateřina: <u>Já jsem si u sebe všimla, že jsem vždycky po trendu. Mně se to vždycky začne líbit až pozdě.</u> Linda: To si, Káčo, teda o tobě vůbec nemyslím. Kateřina: <u>Ale je to tak. Dřív mě móda zajímala dost intenzivně, teď už je to velká slabota. Bude to asi tím, že jsem pořád v nějakých kostýmech. Dřív jsem nosila jen černou, teď mám zase ráda barvy. Baví mě i krajky a kroje. Ale na trendy jsou skvělé kabinky, tam si to můžu hned vyzkoušet a zjistím, že nic.</u> Linda: <u>Já si to ani nezkusím a pak mám doma spoustu věcí, který si na sebe v životě nevezmu!</u></p>	<p>Sebehodnocení ve spojení s módou Hodnocení druhé Minulost vs. přítomnost Odůvodnění</p> <p>Vlastní postoj, zkušenost, důsledek</p>	
<p>Prošly jste si nějakou subkulturou?</p>		
<p>Linda: <u>Šedesátá léta – měla jsem linky až k uším, natupirované vlasy. To jsem milovala, vysoké platformy, zvonáče... pro mě to byla, co se týče designů a střihů, nejuvýtvárnější doba. Od té doby se pro mě nic neudálo. Taký mě bavily takové šílené modely, strašně nápadné, které byly dost za hranicemi. Brala jsem oblečení jako objekt, neřešila jsem moc módu jako takovou. <u>Byla jsem z nás dvou ta barevnější. Teď už mám skoro všechno šedé a Káča jde zase naopak.</u></u> Kateřina: <u>Mě hodně bavily mužské, maskulinní věci, hodně jsem jela na těžkých botách. Nosila jsem bombera a levisky 501. Ušila jsem si maskáčový korzet. Pak mě ovlivnili Depeche Mode, takže jsem měla křivák, pak grunge, červená kostkovaná košile jako Axl Rose...</u></p>	<p>Minulost</p> <p>Minulost Změna</p>	

Linda: A ojku.		
Co je ojka?		Doptání se na neznámý termín
Linda: Hele, to jsou ty generační rozdíly! Kateřina: To je holá hlava, ale vepředu je ofina, která je natupirovaná... Linda: Jakože stojí. Kateřina: Já jsem nebyla žádný skinhead, ale nosila jsem ojku. Měla jsem ji odbarvenou a pomalovanou fixou – zelenou nebo fialovou s růžovou. A v uších jsem nosila drát a na něm visel klíč, to zase nosila Madonna a tu jsem milovala. Takže podvazky venku, korzety... a k tomu ojku. Linda: Já myslím, že jsme vypadaly dobře.		Vysvětlení
Na sítích teď koluje #first7jobs. Jaké byly vaše první práce?		Minulost v profesním životě
Kateřina: <u>Já jsem prodávala ve stánku kuřata a pak jsem za to jela do Holandska. Tak jsem v Salonu Joshua pletla copánky a pomáhala v kadeřnictví. Moje první copánky jsem upletla v Chorvatsku v roce 1991 nějaké holce za dvacet euro!</u> Linda: <u>Já jsem byla v divadle. V Komedii, v Divadle pod Palmovkou a teď jsem v divadle Verze. Já jsem jinak nikde nikdy nepracovala.</u> (smích)	Minulost, konkrétní příklady Zlehčení	
Osud, prostě. A co odborná literatura v rámci rešerše do Herbáře? Čtete ji?		Literatura
Kateřina: <u>Teď jsem si koupila tisícistránkovou knihu Evoluce svým vlastním tvůrcem. Psali tam, že je to obsáhlý dílo pro normální lidi, tak jsem si myslela, že to jedním vrzem slupnu a budu hned chytřejší, no ale... Asi to není pro herečky.</u> “ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2016, roč. 2, č. 15. MK ČR E 22046)	Konkrétní příklad Zlehčení	

2.1.16. Šestnácté číslo – leden / únor 2017

První dvojčíslo roku 2017 na obálce laděné do zemitých odstínů, hlavně hořčicově žluté a hnědé doplněné texty v modré a bílé představilo herce Hynka Čermáka. V Editoriale byla tentokrát už celkově odebrána fotka šéfredaktorky They, která se rozepsala o budoucnosti a o tom, co je zrovna in a co nás podle všeho čeká. Na následující straně byly zrušeny fotografie také v sekci „Kde se v lednu a únoru potkáme?“, k novinkám zase jedna přibyla, místo pěti jich tak autoři představili šest. Byla zahrnuta rubrika Aktuality s momentálními trendy, zde konkrétně v oblasti seriálů a technologií, rubrika O nás, Ikona stylu a nechyběly samozřejmě ani Trendy nebo rady Jak na to. Kromě již zaběhlé Fashion story bylo možné si zasoutěžit nebo pomocí tipů a rad vlastnoručně přetvořit starý kousek. Objevila se rubrika Bydlení a design, po níž následovala móda z ulic v sekci Streetstyle. Část pro muže nabídla módní rady a rozhovor se zakládajícími

členy prostoru Vnitroblok v pražských Holešovicích. Následoval další rozhovor, tentokrát s kartářkou a volba značky měsíce padla na Adidas. Na zadní stranu obálky v tomto čísle autoři nepoužili totožnou fotografii jako na straně přední, ale rozhodli se pro její lehce upravenou verzi.

2.1.16.1. Struktura a analýza rozhovoru

Rozhovor tohoto čísla byl doplněn jednoduchými, ale výraznými fotografiemi co se barev týče. První z fotografií vyobrazila herce Hynka Čermáka na zeleném pozadí, hned na vedlejší jej doplnily ženské ruce, které figurují také na zadní straně obálky. Zde byl přidán titulek „**ZAČÁTKY JSOU ROMANTICKÉ, KONCE O DŘINĚ A SEBEZAPŘENÍ**“, hned pod ním navázal text, který celý rozhovor otevřel. „*Nepije alkohol, jeho koníčkem je fotit akty a byl by rád, kdyby mu pózovala Táňa Vilhelmová. Dříve létal s větroněm, přál si být pilotem a také policistou. Dnes je však uznávaným hercem, jak na divadelních prknech, tak před kamerou, a kromě mrzutých detektivů si zahrál třeba Antonína Dvořáka či Radovana Krejčíře. Působí jako mlčenlivý drsňák, a jak sám říká, holá hlava vyvolává v lidech různé předsudky. Hynek Čermák je ale pravý gentleman – trvá na tom, že útratu v kavárně zaplatí on, při rozhovoru zaujatě poslouchá a o svém životě mluví otevřeně, bez snahy se zalíbit.*“ Tazatelkou seopět stala Thea Kučerová.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Jsou důležitější začátky, nebo konce?“		Využití tématu čísla
<u>Ono je spíš důležitější, aby se tyto dvě věci propojily. Není takový problém s něčím začít, problém je to dokončit.</u> Aby na to zbyly síly, energie, inspirace. Začátky jsou romantické, konce jsou o dřině a sebezapření. <u>A já jsem teď ve fázi, kdy se snažím všechno dotahovat.</u>	Vlastní názor Přítomnost	
Jaký byl váš úplný začátek, tedy dětství?		Dětství
<u>Můj táta se poznal s mámou na škole. Oba jsou výtvarníci, malíři. Pak se jejich cesty rozešly. Máma šla na divadelní fakultu, táta na FAMU na režii. Potom se rozvedli a máma hrála dlouho v Laterně Magice. Teď kolem čtyřicítky se mi dětství víc otevírá, člověk bilancuje. Čtu knihu Miloše Formana Co já vím? a zjišťuji, co všechno se mi v dětství stalo. Kupodivu je můj život s Formanem hodně spojený přes maminku – hrála ve hře, kterou režíroval, a já vyrůstal s klukama Formanovými.</u>	Rodiče, seznámení Umění Přítomnost, vzpomínky Odkaz k umělci Spojení s rodinou	
Někde jste zmiňoval, že jste chtěl jít na kriminalistiku, je to pravda?		Odkaz k jinému rozhovoru

<p><u>Šel jsem na divadelní fakultu, protože jsem chtěl mít vysokou školu a měl jsem pocit, že práce u policie pro mě bude osudová. Myslel jsem si, že se mi titul bude hodit do budoucna pro kriminalistiku. Ale já jsem ten vysokoškolský titul nakonec stejně neudělal, takže je to úplně jedno. Od policie jsem zaplat' pánbůh zběhnul. Ale pracoval jsem jako osobní strážce a v zásahových jednotkách.</u></p>	<p>Minulost, rozhodování</p> <p>Profesní plány, domněnky, realita</p> <p>Oddych, jiná profese</p>	
<p>Jak jste se k tomu dostal?</p>		
<p><u>Od 14 let jsem se zabýval sportovním létáním. To mě bavilo, chtěl jsem být pilotem. Asi do 27 let jsem létal a skákal padákem. Přes parašutismus jsem se dostal k boji zblízka a podobným věcem. Pak jsem se nechával najímat jako vyhazovač a osobní strážce. A pak jsem se potkal s Vítkem Bártou, se kterým jsme založili ABL.</u></p>	<p>Minulost, mládí, záliby</p> <p>Aktivita mimo herectví</p>	
<p>Dělal jste vyhazovače, osobního strážce, vymahače... Dá se říct, že dneska hrajete, co jste žil.</p>		<p>Propojení předchozích aktivit s herectvím</p>
<p><u>V životě jsem potkal hodně parchantů, takže znám jejich psychologii a vím, že není složitá. To se pak hraje samo. Na divadle je to složitější, ale i tam se z toho dá čerpat. U filmu se teď klade důraz na civilismus a je otázka, jestli je to dobře, nebo ne. Já si myslím, že žánrové herectví je opravdové řemeslo, ale to bohužel ve filmu moc nefrčí. Proto je lepší se věnovat divadlu. Hrát civilně umí kdekdo. Na to ani nemusíte být moc herec.</u></p>	<p>Využití předchozích zkušeností v herectví</p> <p>Přítomnost a profese</p> <p>Polemizování</p> <p>Vlastní postoj</p>	
<p>Proto vás tedy nakonec zlákal herectví? Chtěl jste umět řemeslo?</p>		<p>Výběr profese</p>
<p><u>Vlastně jsem nikdy nechtěl být herec, ale nic jiného mi tak samo od sebe nešlo. To ale neznamená, že bych na herectví nemusel pracovat. Šel jsem na divadelní fakultu, kde jsem 4 roky proplouval. Až v pátém jsem to začal brát vážně. Pořád se něco učím, obzvlášť teď. V šatně v Dejvicích mám šest chlapů a od každého z nich se můžu každý den něco naučit.</u></p>	<p>Odůvodnění</p> <p>Přiznání</p> <p>Učení se</p>	
<p>Trvalo celkem dlouho, než jste se stal populárním u širší veřejnosti, vaše herecká historie je přitom opravdu obsáhlá. Jak se tedy nechat objevit?</p>		
<p><u>Každý herec to má jinak, ale v mém případě je to asi otázka mojí celoživotní determinace. Od 14 let chodím holohlavý, což lidi kolem mě z nějakého důvodu nutilo ke mně přistupovat jako k pitomci. Jako k někomu, kdo má blíž k ráně pěstí než k tomu si popovídat. Herectví je v zásadě intelektuální práce a nikdo při mé vizáži nepočítal s tím, že jsem schopen se nad něčím zamyslet. Nebo je to možná tím, že se v herectví člověk neustále učí a já se do 35 nic nenaučil. Taký je to možná momentální dírou na trhu – že je málo herců, kteří jsou normální chlapi. Známe desítky talentovanějších herců, než jsem já, a nikdo o nich neví. To je prostě otázka velké kliky a náhody. Nechat se objevit neexistuje. Musíte náhodě pomoci a brát práci vážně. Já jsem dělal 20 let divadlo a posledních 5 let mě poměrně slušně živilo. Ale je to dřina. Ne že by si člověk u filmování odpočinul, ale už nemusí řešit, jestli bude mít druhý měsíc na nájem.</u></p>	<p>Minulost, mládí</p> <p>Předsudky</p> <p>Alternativa odůvodnění</p> <p>Divadlo vs. film</p> <p>Vlastní zkušenost</p>	
<p>V jednom rozhovoru jste se zmínil, že se podle vás na filmovou produkci v Česku dává málo peněz. Že jsou</p>		<p>Odkaz na jiný rozhovor</p>

<p>herci ve stresu, tráví spoustu času na place. Jak se to liší v zahraničí?</p>		
<p><u>Poté, co jsem to řekl do médií, se na mě vrhlo hodně supů. Na natáčení Rapla jsme pak ale vyjednali lepší podmínky pro všechny členy štábu. Jinak nevím, čím to je. Mám svůj honorář a dál o penězích nic nevím. Nicméně je tady obecná tendence upřednostňovat všechny vnější faktory, které vytvářejí film, víc než herecké výkony. Mám pocit, že na svoji práci nemáme čas. Herec nemá čas naučit se text, protože nedostane včas scénář. Nemá čas si nazkoušet situaci ani ji pořádně odehrát. Nemá čas zopakovat svůj výkon, když s ním není spokojený. Nemá čas podívat se na to, jak to natočili. Dřív třeba bývaly kontrolní projekce. A tak chodívají herci nepřipravení, vyčerpaní a vlastně to nikoho nezajímá. Až zpětně se najednou řeší, proč výsledek není lepší. Když točím pro zahraniční produkce, tak se tam všichni nejvíc snaží o to, abych mohl dělat svou práci. Mám místo, kam si můžu sednout, kam si dát věci. Mám čas si všechno nazkoušet. A až potom se natáčí. Vůbec nevím, čím to je, že to u nás tak není. Nám produkce vyčítá, že my herci máme spoustu divadla, jenže my se tím divadlem živíme. To je náš pravidelný příjem. Navíc nám přináší hereckou zkušenost, kterou potom můžeme investovat do filmu. Myslím si, že málo herců ve světě je tak dobrých jako u nás. Cizinci jsou často překvapení, že jsme schopní se naučit 5 stránek za 10 minut. Neznám lék, jen delší dobu trpím pocitem, že kvalita upadá, protože není čas.</u></p>	<p>Pozitivní i negativní důsledky výroku</p> <p>Generalizace</p> <p>Vlastní názor Příklady</p> <p>ČR vs. zahraničí</p> <p>Podivení, nepochopení Vysvětlení</p> <p>Vlastní názor Názor druhých Pocit: zoufalství</p>	
<p>Detektiv Kuneš v mnohém připomíná skandinávské detektivy. Trochu nevrle týpký, kteří vždycky udělají nějaký průser, ale díky své genialitě vyřeší nakonec každý případ. Není to už ale trochu klišé? Nechtěl byste si někdy zahrát detektiva, kterýšokuje tím, jak moc má srovnaný vlastní život?</p>		<p>Konkrétní role</p>
<p><u>Jasně že mi to přijde trochu jako klišé. Nicméně Cirkus Bukowsky jsme natočili dřív, než jsem přečetl prvního Joa Nesbøho, v době, kdy jsem nevěděl, kdo je Harry Hole. Je to podobná otázka, jako kdybyste řekla, jestli není klišé, že hloupý Honza spí na peci a pak zachrání princeznu. Je to archetyp. Detektiv je takový a má to svoje důvody pro tvorbu dramatické situace, která je pro film vždycky výhodná. Navíc potom co jsem se seznámil s hromadou policistů, musím říct, že takoví opravdu jsou. Bývají mnohem chytřejší, než je hráváme, také mnohem lepší psychologové a matematici. Jejich osobní život se rovná nule. Když si vezmete jednoho z našich nejlepších detektivů Pepu Mareše, to je chlap, který žije v práci. Snídá, obědvá, večerí rohlík. Usíná s bouchačkou pod hlavou. Ne proto, že by mu šlo o život, ale že je to jeho pracovní nástroj. Kdybychom o něm natočili film, myslím, že by to dopadlo dost podobně jako Rapl.</u></p>	<p>Uznání, ospravedlnění</p> <p>Příklad</p> <p>Názor</p> <p>Vlastní zkušenost</p> <p>Obdiv</p> <p>Konkrétní příklad</p>	
<p>Ve filmu Nevinnost, za který jste mimochodem dostal Českého lva za nejlepší mužský výkon ve vedlejší roli, je jedna kritiky velmi ceněná scéna, kdy vyslýcháte Olinku (herečku Annu Linhartovou). Ta scéna má obrovskou sílu a Olinku v ní dokonale „přehrajete“. Umíte takhle přehrát vlastní děti?</p>		<p>Odkaz na konkrétní profesní situace ve spojení s vlastní rodinou</p>
<p><u>Mám výhodu, že jsem zatím lepší herec, než jsou moje děti. Všechny jejich konstrukce lží poměrně rychle prokouknu, i když jsou komplikované. Hereckým</u></p>	<p>Profese promítající se do rodinného života</p>	

<p><u>mozkem cítím, že je to lež, akorát to nedokážu tím reálním analyzovat a dokázat jim to. Výhoda je, že mám Veroniku, která je o 20 let mladší a má k dětem blíž. Když se nám něco takového stane, tak já to cítím a Veronika to zanalyzuje. Potom ale nastává rodičovský problém, a to jak se zachovat. Až budou děti lepší herci než já, budu v háji. Ale to už snad budou dospělé. Obecně musím říct, že dětem v zásadních věcech věřím. Myslím, že se nám s Danielou podařilo vychovat dobré lidi, kteří vědí, co je dobré a co špatné.</u></p>	<p>Úskalí</p> <p>Partnerka a děti Rozdělení rolí Rodičovství, dilema Budoucnost, rodičovství</p> <p>Zobecnění, důvěra Zhodnocení vlastního postupu výchovy</p>	
<p>Jste přísný otec?</p>		Rodičovství
<p><u>Vůbec, ani v rodičovství, ani v normálním životě. Klidně mě můžete rozčilovat několik hodin a možná i dní, než mi rupnou nervy. Ale pak to stojí za to.</u></p>	Sebehodnocení	
<p>Jakou nejdůležitější věc vás děti naučily?</p>		Děti
<p>Lásku, kterou jsem celý život hodně postrádal a skrze moje děti znovu objevil.</p>	Pozitiva rodičovství Láska	
<p>Jedním z vašich koníčků je focení aktů. Otázka pro muže asi zbytečná, ale proč zrovna akty?</p>		Záliba, fotografování aktů
<p><u>K focení aktů musí člověk přistupovat zodpovědněji než k focení krajinek. Každou svou fotku musí obhájit. Já se snažím fotit tak, aby to byl dialog. Moje akty jsou průměrná práce, ale jeden z vedlejších produktů focení je, když z ateliéru odchází holka s posíleným sebevědomím. Pojmenovat důvody, proč fotím akty, by bylo na diplomovou práci. Jedním z důvodů je to, že fotka má mít příběh. To je základ. A nahá holka už je příběh sám o sobě. To, že se holka svlékne před objektivem, to už samo o sobě představuje příběh, který předtím musel vzniknout. Nahota dává divákovi možnost domyslet si příběh. Baví mě zastavovat okamžik. Nutím sice holky „pózovat“, ale právě ty pózy jsou fotky, které mažu, a dělám fotky z těch situací, kdy pózy hledají. Když nemůže najít punčocháče. Nemluvě o tom, že fotografie je kromě umělecké práce i prací technologickou. Tam jde vidět pokrok.</u></p>	<p>Popis zájmu Vlastní postup Sebehodnocení Důsledky</p> <p>Důvody</p> <p>Vlastní postup</p> <p>Vlastní názor</p>	
<p>Máte koníček, který bychom do vás nikdy neřekli? Třeba háčkování?</p>		
<p><u>Hraju na kytaru, střílím, baví mě off-roady. Hodně dobře umím špagety aglio olio, umím upéct bábovku a buchty. Vůbec mě kdysi bavilo vaření, ale teď už na to není moc čas. Mám rád psy. Tak moc, že žádného nemám.</u></p>	<p>Výčet zálib</p> <p>Zlehčení</p>	
<p>Co milostné začátky, balíte holky vy, nebo ony vás?</p>		Vztahy
<p><u>Vždycky balí holky chlapy, i když si někdy myslíme, že je to naopak. Vy holky máte totiž jednu výhodu: když nechcete, tak nemáme šanci. Představte si modelovou situaci. Průměrně hezká holka sedí na baru a řekne chlapovi: „Pojď se mnou do postele!“ A co udělá chlap? Půjde! Teď to zkuste opačně. Chlapovi by to asi většinou nevyšlo. Ale jo, o tu poslední jsem musel hodně bojovat.</u></p>	<p>Generalizace Výhody Příklad</p> <p>Genderová rozdílnost</p>	
<p>Jakou největší věc jste udělal pro lásku?</p>		Láska
<p>Změnil jsem život, od začátku jsem ho překopal jiným směrem. Já jsem byl vždycky pro lásku schopen udělat cokoliv. A teď naposledy to bylo fakt divoký, ale stojí za to.</p>	<p>Láska Konkrétní příklad</p>	

Jak se chová zamilovaný Hynek?		Zamilovanost
<u>Úplně stejně jako nezamilovaný. Jen jsem se naučil nahlas říkat „Miluji tě“, což jsem nikdy moc neuměl.</u> Myslím, že se nijak psychicky ani fyzicky neměním. Leda v tom, že se cítím šťastný. <u>Uvědomuji si ale, že jsem pořád ve fázi zamilování, což člověka trochu veze na obláček.</u> Blíží se doba, kdy člověku spadnou růžové brýle.	Sebehodnocení, poučení Pocit: štěstí Uvědomění si	
Rozešli jste se s dlouholetou partnerkou, máte mladičkou přítelkyni. To je velký nový začátek a bulvár si na tom docela smlsnul. Musíte se obhajovat?		Kontroverzní téma, vztahy, bulvár
Neobhajoval jsem se, protože do toho nikomu nic není. <u>Nikdy jsem nebyl ženatý, to média trochu nafoukla.</u> S Danielou máme dvě děti, což je velký závazek, ale <u>svatba nikdy neproběhla. A co se týče věku Veroniky, to se nedá nic dělat. Není to o tom, že bych hledal mladší partnerku, ale když se zamilujete, co máte říct? Miluju tě, ale nejde to, protože jsi o 20 let mladší? Myslím, že nejsem první ani poslední, komu se to stalo.</u> Nutno říct, že <u>Veronika není typická mladá holka. Je to taková stará duše.</u> Beru to tak, že v životě potkáváte lidi a máte s nimi <u>nějaký čas jít. Nikdy nevíte, jak dlouho. Vždycky je to nějaký záměr.</u> Je fakt, že <u>Daniela i Veronika mi udělily v životě hodně lekcí, za což jsem vděčný.</u>	Vysvětlení Generalizace Odůvodnění Vlastní postoj Poučení Vděčnost	
Co pro vás svatba znamená?		Svatba
<u>Svatba je o tom, že někomu slíbíte, že s ním budete v dobrém i zlém.</u> To je sakra velký slib. <u>A teď už se na něj cítím. Jsem sám zvědavý, jak odolám.</u>	Vlastní názor Změna postoje Nejistota	
Jste věřící?		Víra
<u>Vlastně ano. Kdybych se ženil, bylo by to určitě v kostele.</u> Víra je dost intimní záležitost a já ji pořádně <u>nedokážu popsat. Nejsem praktikující katolík, ale žiju z křesťanského principu. Rozhodně nejsem technokraticky zaměřený bezvěrec.</u> To bych asi nemohl dělat umění. I víra ve slušnost je vlastně víra.	Uvědomění si Vlastní postoj	
Bojíte se stárnutí, nebo se na něj těšíte?		Stárnutí
<u>Nikdy mě ani nenapadlo, že jsem starý, než jsem potkal Veroniku.</u> Nemám strach. Zatím jsem pořád zdravý.	Vlastní postoj Partnerka	
Co se stane v roce 2017?		Plány, blízká budoucnost
<u>Myslím, že nic zvláštního. Ortel, nebo někdo podobný, možná vyhraje volby. To je poslední kapka k tomu, aby renesance konečně začala. Slušný člověk je teď vlastně nadávka. Slušní lidé jsou totiž většinou ti nejhorší.</u> Chtěl bych, aby si normální lidé konečně řekli: „Takhle to dál nejde.“ <u>Žijeme v době, kdy se slova láska a pravda stala nadávkami.</u> Nikdo, kdo se nevyzná v poezii, nepochopí, jak je to absurdní. <u>Kdyby se vlastně v roce 2017 stalo, že se začne prodávat víc poezie, to by bylo skvělé. Ale to se asi bohužel nestane.</u>	Vlastní názor Negativní postoj Konkrétní příklady	
Jak začít v objektivně dobré době žít subjektivně dobře?		
<u>Je potřeba nepřát si víc, než máte. Já se s tím setkávám dnes a denně. Neustále na mě útočí finanční analytici,</u>	Skromnost, finance Vlastní zkušenost	

<u>kteří se mě ptají, proč si nešetřím a nemám hypotéku. Já nepotřebuji mít víc. Mám pronajatý byt, a až na něj mít nebudu, tak si pronajmu jiný. Celkem lehce se smírůj s tím, co mám, a stačí mi to. Před 10 lety jsem neměl ani garsonku a přespával u kamaráda. I tak se mi žilo dobře. Myslím si, že hromadění je nesmyslné. V divadle o tom hrajeme i několik her.</u>	Přítomnost vs. minulost Vlastní názor	
Co vám dělá momentálně největší radost?		Radost
<u>Veronika, Bořek a Hedvika. Pak když se mi povede nějaká práce. Když se někomu líbí moje fotka. Když mám možnost pracovat na něčem, co by mě mohlo někam posunout. Když mi přijde scénář, který mě neškatulkuje. A taky mě těší, že můžu poslední dobou trávit spoustu času sám a třídit si myšlenky.</u>	Partnerka, děti Profese, záliba	
Co byste si chtěl vzít do další fáze života s sebou a co byste raději nechal za sebou?		Bilance
<u>Ničeho nelituju, nic bych neudělal jinak, i když mám za sebou spoustu průserů. To, co jsem si odžil, je totiž moje největší devíza, můj největší majetek. Nic jiného ani nevládním. Kromě starého ojetého land roveru. Hrozně mě to osvobozuje. Možná si někdy koupím chatu, kterou může klidně jednou vzít voda a mě to nebude nijak bolet. Mně na věcech nezáleží. Zvláštní je, že mě svět nutí k pocitu, že je to nezodpovědnost, chyba. Ale já si nemůžu pomoci a myslím si, že svět nemá pravdu.</u>	Smíření se Vlastní postoj k materiálu	
Máte nesplněný sen?		Sen
<u>Chci se oženit. A objet svět. Když si něco umanu, tak to většinou udělám, takže mě to asi i čeká. Jen ještě nevím, jestli v autě, nebo na lodi. A vlastně si ještě budu muset koupit motorku, protože to prostě k mladé holce patří. Typická druhá míza.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2017, roč. 3, č. 16. MK ČR E 22046)</u>	Svatba, cestování, zarputilost Zlehčení	

2.1.17. Sedmnácté číslo – březen / duben 2017

Obálce jarního čísla vévodila růžová, vínová a bílá barva a tvář slovenské písničkářky Kataríny Kubošiové alias Katarzie. Jednalo se o „Smyslové číslo“, které mělo být, dle šéfredaktorčiných slov, původně Erotické. V Editoriale tak Thea popisuje, co vše je možné ve vydání nalézt, a že smyslnost je obsažena také ve Fashion story. Zmiňuje zde mimo jiné lehce pozměněnou podobu časopisu. „Dokonce i náš časopis je teď o něco víc smyslný, vysloužil si totiž modernější outfit. Více prostoru dostaly fotky, přibyla rubrika *Ze života ZOOTera* nebo *hlášky z našeho Centra Zákaznické Radosti*“ (Časopis ZOOT, 18/2017). Autoři přidali také rubriku Fenomén, kterou připravovali redaktoři Radia Wave.

Změna vizuální stránky je patrná ihned při otevření čísla, obsah plní velké fotografie toho nejdůležitějšího, co lze ve vydání nalézt. Je použit jednodušší řez písma, které se shoduje s tím nawebových stránkách, což napomáhá konzistenci firmy. Novinky

se vrací na svůj původní počet, tedy pět, Aktuality se nesou v duchu námětu čísla, stejně jako Anketa, kterou doplňují fotografie ve tvaru kruhu. Typografie se řídí aktuálními trendy, jednoduchostí a kombinací tenkého a silného řezu písma. Rubrika Stalo se byla přesunuta na začátek časopisu a doplněna o sekci Stane se, což supluje předchozí rubriku s názvem Kde se potkáme. Tématem se staly vůně, kterým jsou věnovány tři celé strany, za Ikonu stylu zvolili autoři malířku Lenu Brauner, po jejíž straně následují Trendy a samozřejmě také 3x3, tipy na vlastnoruční změnu oblečení, již zmíněná Fashion story, Streetstyle, rubriky pro muže, Soutěž a Ze života ZOOTu,

2.1.17.1. Struktura a analýza rozhovoru

Vizuální proměnou prošla také rubrika Rozhovor. Titulek spolu s perexem byl umístěn na bílém obdélníku, který překrýval fotografii písničkářky. Její jméno, Katarzia, je zde napsáno ve stylu grafitti. Titulek „**Na pódiu působím jako plachá holčička, přitom jsem napoleon**“ je doplněn úvodními větami „*Je jedním z nejvýraznějších talentů současné československé scény. Skromná, lehce roztržitá holka, která si pozornost v hudební branži získala převážně netradičním projevem (který mnozí označují až za neumělý) a perfektně vystavěnými texty. Ty jsou plně promyšlených veršů, příjemně znělých slov a slangu milenálů– a Katarzii slouží jako účinný nástroj k nastínění života dnešních dvacátníků.*“ Tentorá se v kladení otázek k Thee připojila i Zuz Gašparovičová.

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Svoji první skladbu jsi složila v 16 letech na studijním pobytu v oklahomské Tulse. Čím tě americké prostředí inspirovalo		Inspirace, začátky, hudba, profese
<u>Prostředí mě nikdy moc neinspirovalo, jen lidé. V Tulse jsem měla kytaru jako předmět a můj tehdejší učitel mě vedl k tomu, abych skládala. Tu písničku jsem složila někde na chodbě během hodiny, kdy se ostatní učili noty.</u>	Uvedení na pravou míru Inspirace, vzpomínky	
Jmenovala se Home – byla o tom, že se ti stýská?		
No, spíš po klucích než po domově. Byla hodně patetická. (zpěv) Tak nějak. <u>Já jsem chtěla být jako Akon, protože tenkrát hodně frčel.</u>	Odkaz k osobnosti z oboru, odůvodnění	
Hrála jsi na příčnou flétnu, na housle, zkoušela ses dostat na hereckou školu, studovala jsi divadelní produkci a scenáristiku. Vypadá to, že ses hodně hledala. Jak jsi nakonec skončila jako písničkářka?		Výčet aktivit
<u>Od malička jsem psala. Jednou jsem zkusila udělat písničku a začalo mě to brutálně bavit. V ničem jiném jsem do té doby nebyla tak vytrvalá. Pověšila jsem na SoundCloud nějakou skladbu a začala to posílat všem kámošům. Všechny jsem otravovala, jen tak z radosti.</u>	Dětství, vzpomínky Odůvodnění	

<u>Pak mě jeden kluk pozval, abych ty tři písničky, co jsem měla, zahrála jako předkapela v jednom známém bratislavském klubu. A od té doby je to můj job.</u>	Začátek kariéry	
Většina pozitivní kritiky, kterou dostáváš, se týká textů. Uvažovala jsi někdy nad básnickou sbírkou?		
Jaj, to ne. <u>Podle mě to není tak dobré, aby to mohla být poezie. Myslím, že to funguje jen jako písničky.</u>	Sebehodnocení	
V jednom rozhovoru jsi říkala, že ses dodnes nenaučila všechny akordy.		
<u>S kytarou pracuji trochu jinak. Spíš nějak intuitivně hledám to, co se mi líbí, nepotřebuji u toho nic pojmenovávat. Kombinací už ale znám víc, kluci kytaristé mi vždycky ukážou, co můžu dělat. Při komunikaci s muzikanty je fajn to umět, to přiznávám.</u>	Vlastní přístup v rámci profese Uznání	
Styl, kterým zpíváš, jsi nazvala jako „girl-folk-rap“. Co to znamená?		
Moc mě nezajímá zařazování do žánrů, to dělají spíš kritici, ne autoři. <u>V mé hudbě se mísí víc stylů, dá se tam najít folk, ale také jazz nebo rap. Moje texty jsou z ženského pohledu. Akorát teď nevím, jestli budu pokračovat v rapování. Snažím se texty v poslední době spíš ředit a minimalizovat než rozšiřovat do rapu.</u>	Vlastní pohled a tvorbu Budoucnost, nejistota	
Kdyby byla kytara tvůj partner, jaký byste měli vztah?		
<u>Kytara je „jenom“ předmět a já jsem racionální. Nemůžeme se radši bavit o Kantovi?</u>	Racionálno	
Tvoje nová deska Agnostika je hodně osobní. Vidíš samu sebe jako slovenskou Taylor Swift, která o každém klukovi, se kterým se rozejde, napíše písničku?		Srovnání s konkrétní celebritou
<u>Taylor je geniální, ale její projev a vyzářování mi nevyhovují. Působí na mě přehnaně, až agresivně ambiciózně a to pro mě není sexy. Nejdřív to tak asi bylo, ale teď o hudbě přemýšlím víc koncepčně a dramaturgicky. Moje písničky nejsou jen o klucích, ale o různých situacích, emocích a momentech, které se mezi lidmi dějí. Snažím se skládat věci o jiných lidech a jejich problémech, ne jenom o sobě. Chci, aby se v tom zachovala lidskost.</u>	Vlastní názor Vlastní způsob Hodnocení vlastní tvorby	
Takže budeš skládat protest songy? Je to tvoje forma jakési občanské aktivity?		
<u>Někdy bych se radši nevyjadřovala k ničemu. Ale písničky mají lidem připomínat, aby se nad některými věcmi zamysleli. Rozčiluje mě třeba xenofobie vůči muslimům. Nebo to, že hodně lidí na Slovensku není dostatečně informováno a vzděláno, aby věděli, že je důležité separovat plasty. Zní to jako hloupost, ale ráda bych lidem třeba pomocí humoru vysvětlila, že ty kontejnery venku jsou tam z nějakého důvodu a že nemají být líní udělat si doma tři nádobky. Nebo mě vytáčí, že nejsou dostatečně vzdělání, aby si všimli, že volí fašistu.</u>	Odůvodnění, vlastní postoj Snaha něco změnit, inspirovat posluchače Ekologie, politika	
Poznávají se lidé ve tvých textech?		

Většinou jim dám vědět, že jsem o nich něco napsala, dřív, než to zahraju. Někdo říká, že nemám právo je rozebrat. Někteří si myslí, že je to krádež duše. Někteří nic neřeknou a mlčí. Co už s tím ale můžou dělat.		
Jak reagoval Michal ze skladby Michal?		
<u>Ten moc nadšený není, ale jako správný sociopat má rád pozornost, takže mu to hraje do karet.</u>	Konkrétní příklad reakce	
Kdy se ti tvoří nejlíp? Jak se naladíš k tvorbě?		
<u>Dřív jsem musela být emočně na dně. Teď je to tak, že si prostě sednu a pracuju. Čím dál víc začínám být odolná vůči jakémukoliv emočnímu zážitku, takže to začíná být těžší.</u>	Minulost vs. přítomnost Tvorba	
Co říkáš na ovlivňování smyslů drogami nebo alkoholem? Potřebuješ to ke své tvorbě?		
Tyhle materiály nepoužívám. Vůbec mě to nezajímá a <u>trošku to i odsuzuji. Podle mě z toho lidé hloupnou.</u> Navíc mám na alkohol alergii. Samozřejmě <u>to neznamená, že bych se nikdy neopila, a taky jsem si všimla, že nejlepší věci napíšu vždycky den po tom, co pijú. Stejně to ale nepoužívám jako nástroj na tvořivost, protože mi to přijde nemocné.</u>	Vynášení soudů, vlastní názor Přiznání Uvědomění si Uvedení na pravou míru	
Pracuješ osm hodin denně?		
Večer nechodím na pivo, ale <u>sedím za počítačem a intenzivně pracuju. Občas ale nedělám na hudbě vůbec. Nad texty přemýšlím stále a všude. Nahrávám si všechno, co mě k tomu, na čem pracuju, napadne. Snažím se pořád něco vymýšlet, ale občas to fakt nejde.</u> Na jedné věci pracuju klidně i dva měsíce. Trvá mi, než všechno připravím a než všechny nápady sladím k sobě. Buď jsem totiž v autě, nebo jinde – jen ne doma. <u>Nemůžu žít tak, jak si představuji. Kdybych tak žila, mám jinou práci. Mám teď takový svůj heavy metal systém.</u>	Proces tvorby Představy vs. realita	
Jak by žila Katarzia v paralelním vesmíru?		
<u>Asi bych hodně cestovala po světě. Měla bych brutálně sexy barák na Barrandově, jezdila bych na jazzové koncerty do New Yorku a asi bych byla úplně marnotratná a dávala nechutně moc peněz na oblečení od Valentina. Možná bych už dávno měla děti a řešila úplně jiné problémy, než kde sehnat dodávku na zítra, abychom se s kapelou dostali na koncert.</u>	Sen Vs. realita	
Z toho, co už jsi říkala, ale trochu vyznívá, že bys tu jistotu přece jen chtěla.		
<u>Asi chci, ale určitě bych v ní nevydržela. Toužím po ní jako po nějaké iluzi. Zatím si ani nedokážu představit, že bych se měla vdávat nebo mít děti</u>	Přiznání, vysvětlení	
Zpíváš pro a o současné generaci dvacátníků. Jaká vlastně podle tebe je?		
<u>Je paradoxní a směšné, že o nich píšu, protože se s nimi v podstatě vůbec nescházím. Dohromady se vídám asi s deseti lidmi, polovina z nich má okolo 40–50 let. Jsem samotář. My jsme oproti našim rodičům schopnější v digitálním světě, oni zase byli silnější v jiných věcech. Nejhorší ale je, že si kvůli digitálním technologiím lidé</u>	Paradox Sebehodnocení Úskalí technologií	

<u>často vytváří iluze o druhých</u> . Vidíme jejich obrázky, čteme si jejich zprávy, ale neslyšíme jejich intonaci, nevidíme výraz. Pak si špatně interpretujeme, co sdělují. <u>Nebezpečí je taky v tom, že chceme nutkání blízkosti nahradit tím, že prostě někomu napíšeme online, protože je to hrozně jednoduché</u> . A pak se všechno pose*e.		
Jaký je největší nesmysl, který si naše generace myslí?		
<u>Asi že je nejmoudřejší na světě</u> .	Vlastní názor	
To si asi myslí každá generace. Co podle tebe na světě vůbec nedává smysl?		
Lidstvo. <u>Podle mě je nejhorším morem světa lidská hloupost</u> . Protože všechno, co z ní vychází, je strašné. Bohužel <u>jsme všichni v něčem hloupi, i já</u> .	Vlastní názor Generalizace, Sebehodnocení	
Kdy jsi naposledy hodně plakala?		
<u>Už dlouho ne, jsem cyničtější než kdysi</u> . Ale určitě to bylo někdy minulý rok. <u>Asi nejvíc jsem plakala minulý rok po koncertě na Pohodě, protože tam jsem měla tak strašně moc práce kolem koncertu, že jsem si to vůbec neužila a byla jsem z toho hrozně nešťastná</u> . A vlastně to nikdo pořádně neví. Bylo tam hodně lidí, neměli jsme zvukaře, neměla jsem žádného produkčního a řešila jsem všechno včetně kamer. <u>Takže jsem se z toho úplně sesypala</u> . Minulý rok jsem dělala hrozně moc produkčních chyb, které se mi už nesmí stávat.	Sebehodnocení, minulost vs. přítomnost Konkrétní vzpomínka Zoufalství	
Říkáš, že jsi už cynická, ale není právě cynismus to, co často kritizuješ ve svých skladbách?		
<u>Jasně, já kritizuji hlavně to, co dělám sama špatně</u> . Zároveň mi v 28 letech, přijde směšný zabývat se emočními problémy, kterými jsem se zabývala před deseti lety. <u>Možná není správné slovo cyničtější, ale zralejší</u> . Už nedělám tolik blbostí.	Přiznání Minulost vs. přítomnost Uvedení na pravou míru	
V písničce „Spýtala som sa“ se ptáš starších, jaké to je být dospělý. Existuje nějaká otázka, na kterou ses vždycky chtěla zeptat, ale neudělalas to?		
Ne, <u>já se vždycky ptám na všechno, co chci</u> . Ale <u>moc často neobtěžuju lidi otázkami</u> . Mám radši, když mi sami od sebe něco říkají.	Způsob komunikace, vlastní postoj	
Jak se tvé druhé album změnilo oproti tomu prvnímu?		Odlišnost mezi jednotlivými deskami
<u>Hlavně tím, že do toho vstoupili další hudebníci, kteří tam přinesli svoji duši a řemeslo</u> . <u>Hrozně mě baví pracovat s lidmi</u> . Každý jsme jiný, všichni žijeme jinak a podle mně je dobré spojení. Jsem ráda, že už to nestojí jenom na mě, <u>každý do toho dá svoji ingredienci</u> .	Přítomnost dalších osobností, nadšení Vysvětlení	
Prý se v cizích písničkách cítíš špatně. Nedávno jsi ale s Davidem Kollerem přezpívala skladbu Záchranář. Proč sis vybrala zrovna tu?		Konkrétní počin
<u>Protože jsem se uměla vžít do textu a písnička se mi dost líbila</u> . Uměla jsem se do ní vcítit.	Odůvodnění	
Líší se nějak to, jaká jsi na pódiu a jaká v civilu?		Profese vs. soukromí

<u>Na pódiu možná působím jako taková plachá a nevinná holčička. Andílek, víla. Přitom jsem ale napoleon, který přesně ví, co chce, a má všechno promyšlené.</u>	Sebehodnocení, kritika	
Umiš říct NE?		
<u>Jo, a taky docela hnusně.</u>	Přiznání	
Vnímáš hudbu i jinými smysly než sluchem?		Vnímání hudby
<u>Když vymyslím skladby, představuji si je jako filmové obrazy. Myslím na konkrétní situace, které se většinou staly, nebo na konkrétního člověka.</u>	Proces tvorby	
Kterého smyslu by ses vzdala, kdyby sis musela vybrat?		
<u>Chuti. Aspoň bych tolik nežrala. Já totiž strašně miluji jídlo. Všechno.</u>	Zlehčení, přiznání	
Vaříš ráda?		
Moc ne, ale jen kvůli tomu, že mě štve, že to tak dlouho trvá a že to neumím tak dobře jako moje gastronomické ideály.		
A co je tvůj nejsmyslovější zážitek vůbec?		
Momentálně mě fascinují okurkové limonády. <u>Ale v prosinci mě dostal koncert Jasona Lindnera v Jazz Docku, ještě teď z toho mám zážitek.</u>	Konkrétní příklad Nadšení	
Čeho se ráda dotýkáš?		
Lidi a zvířátek.		
A z čeho ti naopak běhá mráz po zádech? Co ti dělá zle?		
<u>Když si představím, že si musím dát něco do oka. Třeba kapky.</u>	Nepříjemný pocit	
Sex bez lásky, nebo láska bez sexu?		
<u>Radši láska bez sexu.</u>	Cit	
Jak voní tvoje hudba?		
Nevoní, je určená pro jiné smysly.		
Móda je na tvých koncertech docela výrazný prvek. Liší se to, co nosíš na pódiu, od toho, co nosíš normálně?		Móda
Jak kdy. <u>Nejradši bych chodila v černém i na pódiu.</u> Začalo mě totiž hrozně otravovat, že se před koncertem dvě hodiny věnuji žehlení šatů, místo abych přemýšlela, o čem budu zpívat, proč tam vlastně jdu a co to znamená. Jenže když si obleču něco černého, cítím, že to pohltí spoustu energie. <u>Připadá mi pak, že splývám s repráky. Je to zvláštní, ale je to tak. Módu vnímám jako vizuální umění.</u>	Jeviště vs. soukromí Vnímání módy	
Co tě čeká v letošním roce?		Budoucí plány
<u>Chci dělat na další desce a do listopadu mám naplánované koncerty. V březnu jedeme na turné. Chci dělat nové věci a učit se pracovat v Abletonu, to je pro</u>	Plány, cíle	

2.1.18. Osmnácté číslo – květen / červen 2017

Do Adrenalinového čísla byl osloven skokan na lyžích Aleš Valenta. Velmi jednoduše řešená titulní strana byla laděna do odstínů modré a doplněna bílou barvou. Protože od minulého čísla prošel časopis grafickou úpravou, vizuálně se nic výrazně nezměnilo. U Editorialu stále chybí fotografie samotné šéfredaktorky, je ovšem doplněn obrázkem některých členů redakce. Thea zde píše o překonávání strachu, adrenalinu a zmiňuje také úspěch časopisu ZOOT, kterým bylo získání ocenění Zlatý středník. Rubriky jsou zachovány víceméně stejně, k Fashion story byla tentokrát přizvána např. policistka, lezec, válečný fotograf nebo boxerka a Značkou měsíce se tentokrát stala Swedish Hasbeens.

2.1.18.1. Struktura a analýza rozhovoru

„Strach je jen nedostatek sebevědomí“ tvrdí Aleš Valenta v rozhovoru pro ZOOT. Ptala se Thea Kučerová a na začátek krátce popsala osobu skokana na lyžích. „Patnáct let od vítězství na olympiádě je Aleš Valenta splněným snem každého bývalého sportovce. Předvedl světu kombinaci, kterou dodnes nikdo nezopakoval, využil každou dobrou příležitost, kterou mu sláva nabídla, vzal si krásnou ženu, založil rodinu. Momentálně přemýšlí o kutilském pořadu. Doslova reklama na úspěšný život „poté“. Sešli jsme se na plovárně, v bazénech totiž skokan strávil podstatnou část svých tréninků. Okolo vržou žabky, ve vodě oddechují plavci a my si povídáme o odvaze, výhrách i domečcích pro brouky.“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Jak vám těch patnáct let uteklo?“		
Uběhlo to tak rychle, že z toho mám až obavy. Je to ale dáno hlavně tím, že jsem měl pořád co dělat. <u>Už když jsem dělal pouze sport, tak jsem se věnoval i jiným věcem. Navíc přibyla rodina. Když přemýšlím, kam jsem svůj život po ukončení sportovní kariéry posunul, tak toho opravdu není málo.</u>	Bilancování úspěchů od zlomového okamžiku v kariéře do současnosti	
Vybavíte si přesně ten slavný den? Co jste snídal? Rozhodoval jste se, jestli do trojitého salta jít, nebo ne?		

<p>Já nikdy nebyl snídaňový typ, takže to muselo být něco lehkého. <u>Ten den se vyvíjel standardně, pamatuji si ho dobře, v mlze mám až chvíle po vítězství.</u> (smích) Rozhodnutí, jestli skočit ten skok, nebo ne, pro nás bylo ovlivněno jen počasím a to bylo nakonec ideální. Samozřejmě se mě lidi okolo ptali. <u>Třeba můj úplně první trenér, který žije v Americe a přijel se na ty závody podívat, říkal: „Hele, ale když budeš po prvním skoku ve vedení, budeš chtít riskovat?“</u> A já řekl, že jo, že s tím nemám problém. <u>Nepřijel jsem tam vyhrát, ale skočit věc, kterou nikdo jiný na světě neskočil. Ukázat to. Pro mě nebyla metou zlatá medaile, ale spíš sportovní výkon jako takový.</u> Posouvat hranice.</p>	<p>Popis dne vítězství</p> <p>Konkrétní vzpomínka</p> <p>Vlastní postoj</p>	
<p>Byl to váš neadrenalinovější zážitek v životě?</p>		
<p>Možná to bude znít jako machrování, ale já těch adrenalinových zážitků zas tolik nemám. <u>Míra adrenalinu je pro mě těžce uchopitelná. Když děláte sport, který jsem dělal já, je pro vás adrenalin na denním pořádku.</u> A potom je velmi těžké to čímkoli přebít. <u>Zkoušel jsem bungee jumping, skákání s padákem, downhill na kole, motoskijóring... všechno mi to přišlo nudné. To samé v letadle – nalítali jsme spoustu mil, a když letadlo konečně začalo skákat, lidé ječeli a já měl radost. Takže největší adrenalin pro mě asi bylo poprvé v patnácti letech stát na skokanském můstku pro akrobaty a skočit s lyžemi do vody.</u></p>	<p>Postoj na základě profese, vysvětlení</p> <p>Konkrétní příklady</p> <p>Vzpomínka z mládí, minulost</p>	
<p>Myslíte si, že je adrenalin návykový?</p>		Adrenalin
<p>Není návykový jako drogy – když přestanete, tak se z toho nezhroutíte. <u>Ale rozhodně je omamný. Když ho člověk ochutná, baví ho to, a ještě to přežije bez zranění, má tendenci ho vyhledávat znovu.</u></p>	<p>Vlastní názor</p>	
<p>Co je pro vás strach?</p>		Strach
<p><u>Strach je velmi svazující a je to pro mě strašně silné slovo, které jsem ve sportu nikdy nepoužíval. Měl jsem obavy, že se něco může stát, ale nikdy ne strach.</u> Klasická reakce strachu totiž je, že když na vás například někdo bafne, tak se stáhnete a neuděláte nic. <u>Naopak obavy jsou na místě, pomáhají. Třeba ve stresových situacích vnímat, co se může stát. Ale strach považuji za určitou formu nedostatku sebevědomí – když si člověk věří, je schopen překonávat cokoli.</u></p>	<p>Vysvětlení, vlastní postoj</p> <p>Uvědomění si</p>	
<p>Podle vás je tedy nejlepším nástrojem proti strachu sebevědomí?</p>		Boj se strachem
<p><u>Ano, být připraven. Hranice strachu se totiž posouvají. Když jsme malí, bojíme se sejít schody, ale když už sejdem dva nebo tři, zvedne se nám sebevědomí a pak si troufneme i na šest. Najednou to není problém. Strach není něco kolem nás, jsme to my, kdo určuje jeho míru. Máme strach z neznáma, ale ve chvíli, kdy ho poznáme a připravíme se na něj, se přestáváme bát.</u></p>	<p>Vlastní názor Příklad</p> <p>Vysvětlení</p>	
<p>Bylo těžké vyrovnat se zájmem médií? Je sláva návyková?</p>		Medializace, sláva, vyrovnání se
<p>Měl jsem velkou výhodu v tom, že jsem vyhrál už jako dospělý člověk. Takže to se mnou tolik nezamávalo. <u>Sláva je fajn díky obecné oblíbenosti a pozornosti, které nám ale dělají dobře všem. A to v jakékoli formě, ať už</u></p>	<p>Pozitiva medializace</p>	

<p>mezi přáteli, nebo na světové úrovni. Je hezké být oblíbený v kolektivu. <u>Máme ale štěstí, že žijeme v zemi, kde se sláva moc nenosí. Jsme vychováni k pokoře. Nehrozí tady taková ta americká sláva, kde lidé nemůžou normálně žít, aniž by vedle sebe neměli bodyguardy.</u> To je velká výhoda. <u>Je ale pravda, že po té olympiádě to bylo velmi crazy. V určitých chvílích vám začne vadit, že se vám lidi dívají do košíku, když jdete nakoupit. Nemáte soukromí. Pro mě ale byla sláva prostředkem k věcem, které chci vyzkoušet. Otvírá dveře a je na každém, jak je schopen to snášet, přijmout, nebo to naopak omezovat.</u></p>	<p>Srovnání s jiným národem</p> <p>Přiznání</p> <p>Pozitiva, vlastní přístup</p>	
<p>Stýská se vám po tom někdy?</p>		
<p>Vůbec. <u>S tím se podle mě potýkají hlavně megastar jako hudebníci, kteří vyprodávají haly a mají statisíce fanoušků.</u> Ti asi mohou mít pocit nějaké absence – přece jen když zpívají, tak předávají publiku energii a publikum jim ji dává zpátky. <u>Ale u sportovců... něco vyhrájete, pak jste populární, pak odejdete ze scény, lidé vás poznávají, ale už to není crazy.</u> Jsou stovky dalších sportovců, kteří jsou aktuálně na špici a je na ně upřená pozornost. Ze slávy si člověk nic nekoupí. Sláva je jen produktem vašeho výkonu.</p>	<p>Srovnání s medializací odlišné profese</p> <p>Zhodnocení z pohledu své profese</p>	
<p>Co jste si odnesl ze sportovní kariéry do další fáze života?</p>		
<p><u>Především pracovitost. Nevzdávat se. Pokud si člověk za něčím jde a jde si za tím dostatečně dlouho, je schopen dokázat cokoli.</u> Také jsem se naučil nebát se výzev i za cenu toho, že se ztrapním. Spousta lidí mi v určitých chvílích říkalo: „Proč do toho jdeš? Riskuješ svoje jméno.“ Ale mně je to úplně jedno, neobchoduju se svým jménem, obchoduju s tím, co umím, a když to neumím, tak se to chci naučit. <u>Třeba moderování – to byla jedna z nabídek, kterou bych asi nedostal, kdybych nebyl Valenta. Když si teď poslechnu, jak jsem mluvil, byl jsem megatrapnej.</u> Ale nevadilo mi to, pro mě je vždycky mnohem důležitější věci vyzkoušet a zjistit, jestli mě to naplňuje, nebo ne. Je lepší se ztrapnit zkoušením než nic nezkusit a následně litovat, že jsem do toho nešel. Díky pracovitosti a otevřenosti jsem se dostal do úplně jiné branže. Spousta lidí by si mohlo říct: „Máš to zapotřebí?“ Ale o tom to není, mě to prostě baví. <u>Ted' vyrábíme pro ČT Děčko televizní sportovní magazín Lvičata na klíč, kde jsem nejen v pozici moderátora, ale i režiséra a scenáristy.</u></p>	<p>Vlastní postoj k životu</p> <p>Konkrétní příklad</p> <p>Sebehodnocení, kritika</p> <p>Momentální projekt</p>	
<p>Kariéru jste nakonec ukončil kvůli zdravotním problémům. Jaký je boj s vlastním tělem?</p>		
<p>Pro sportovce je to vždycky o těle. <u>Není věc, které bych litoval, a to bych klidně mohl, protože zdraví je jen jedno. Jakýkoli sport, který se dělá na hranici lidských možností, si s sebou nese následky a ty já mám.</u> Ten boj je dlouhý, protože vy přece nechcete končit kvůli tomu, že vás něco bolí. <u>Pamatuji si, jak jsem přistál v Breckenridge na hlavu, rozlámal si žebra a za 14 dní nato závodil na MS pod práškama s obrovskými bolestmi.</u> Ale byl jsem osmý rok před olympiádou v Naganu, kde jsem potom byl čtvrtý. <u>Takže není bodu, kterého bych litoval.</u></p>	<p>Zdraví a sport</p> <p>Vzpomínka</p> <p>Hodnocení</p>	
<p>O sportovcích se říká, že jsou pohodáři. Mají taky někdy depky?</p>		

<p><u>Jsem od srdce pozitivní člověk, ale je pravda, že jsem měl chvíle, kdy jsem s tím chtěl praštit. Hledal jsem formy, jak se motivovat. V tréninku jsem patřil mezi pět nejlepších lidí na světě, ale nebyl jsem to schopen prodat v závodě. V Americe jsem si proto nakoupil kazety od jednoho slavného motivačního spíka a poslouchal. Byla to krize, kterou buď překonáte, nebo vás to zlomí. Ve sportu se od vás pořád očekává výkon. Probudíte se a první věc, která vás napadne, je: „Dneska musím skočit pořádně.“ Trenér vám říká: „Dneska musíš skočit pořádně!“ Celý tým na vás visí. Zodpovědnost sportovce k výkonu je obrovská. Na konci mi už profesionální sport nedával tolik radosti, kolik bych chtěl. Už se mi nechtělo pořád někam lítat, bolelo mě to a vlastně už to nebylo v harmonii.</u></p>	<p>Sebehodnocení Přiznání</p> <p>Konkrétní příklad</p> <p>Tlak, zodpovědnost</p> <p>Zhodnocení Rozhodnutí činnost ukončit</p>	
<p>Bojíte se stárnutí?</p>		<p>Stárnutí</p>
<p><u>Nebojím, vnímám to jako součást života. Každý máme právo krásně stárnout, aniž bychom si upravovali obličej. Jsem spíš překvapen, jak ten život letí. Před 15 lety jsem skočil skok, který doteď nikdo neskočil. 15 let uběhlo a já tady sedím na plovárně. Uteklo to. Mám obrovské štěstí, že dělám věci, které mě baví, a tím to utíká o dost rychleji.</u></p>	<p>Přijetí</p> <p>Překvapení, zhodnocení</p> <p>Radost, štěstí</p>	
<p>Jak se díváte na to, že vaše trojitě salto s pěti vruty už nikdo znovu neskočil? Uspokojuje vás to?</p>		<p>Držení prvenství, uspokojení</p>
<p><u>Je to ostuda. Mě to vlastně zlobí. Když jsem to skočil, už v té době bylo na světě pět kluků, kteří by to zvládli. Myslel jsem si, že jsem pootevřel dvířka a teď se otevrou vrata. Tu mou kombinaci doteď nikdo neskočil. Skáčou se jiné kombinace pěti vrutů, neméně těžké, ale pořád jsou to tři čtyři kluci na světě. Je mi to líto. Fakt jsem si říkal, že když to můžu skočit já, tak se i ostatní hecnou. Na druhou stranu nutno dodat, že je to fakt těžké, to jo. Potřebujete ideální podmínky, pohybujete se ve výšce 15 metrů a tam je jakákoli chyba fatální, takže bych to zase nezlehčoval. Ale myslel jsem si, že to bude skok, který bude pár kluků skákat na každém světě.</u></p>	<p>Rozhořčení</p> <p>Domněnky Přítomnost</p> <p>Uznání složitosti Nutné předpoklady</p> <p>Domněnky</p>	
<p>Jste zvyklý vítězit? Vyhrál jste dokonce i v taneční soutěži StarDance.</p>		
<p><u>Vyhrál jsem toho spoustu. IQ test na Nově, Sportovce roku... ty jo, teď jsem si to uvědomil a potřebuju někoho, kdo mě tu bude ovívat. Kde je? (smích) Ne, ale vážně, mám jen touhu být opravdu dobrý, potřebu dělat věci pořádně. Nenávídím průměrnost. Ať dělám co dělám, snažím se to dělat na sto procent, protože jediné tak se můžu v životě cítit dobře. A zase – to, že to potom třeba dopadne, to je vše jen produkt vaší píce. Kdybych někde jen seděl a čekal na vítězství, to bych se nedočkal. Já jsem zvyklý makat. Nebojím se proher, protože jediné ty nás posouvají dál.</u></p>	<p>Výčet výher</p> <p>Zlehčení Životní postoj</p> <p>Vysvětlení</p> <p>Vlastní postoj</p>	
<p>Moderujete různé akce – konference, sportovní a firemní akce... Umíte říkat ne? Je něco, na co byste nikdy nekývl, co se neshoduje s vašimi ideály?</p>		<p>Další aktivity Hranice</p>
<p><u>Jako moderátor jste člověk, který slouží té či oné věci. Není to o tom, jestli to podporujete, nebo ne. Je to jako by autobusák nevozil kuřáky, protože sám nekouří. Například jako sportovec jsem roky jezdil po Francii a dělal jsem exhibice pro Marlboro Ski Show. Byla to</u></p>	<p>Vlastní pohled, vysvětlení, příklad</p> <p>Konkrétní zkušenost</p>	

<p><u>v té době megashow s 12 nejlepšími skokany na světě, prestiž jako blázen. Když zavolali, tak byl jako nekuřák jsem do toho samozřejmě šel. Každý sportovec je v tomhle směru marketingová děvka. Všichni nakonec trochu jdeme za prachy, <u>akorát si to musíme sami sobě nějak omluvit a vytyčit si, kde je ta hranice.</u></u></p>	<p>Nastavení mantinelů</p>	
<p>A tady pro vás byla hranice kde?</p>		
<p><u>Byla to velmi prestižní akce. To je to stejné, jako když auta pilotů formule 1 byla ještě donedávna polepená tabákovým průmyslem. Pak samotná F1 pochopila, že to není dobře, a všech těchto partnerů se zbavili. Ale takhle to není v každém sportu. <u>Kdokoli vám přináší peníze, je důležitý, protože bez peněz se sport dělat nedá. Já bych třeba nešel moderovat výstavu sexuálních pomůcek v Holešovicích. To je v podstatě porno na pódiu a to pro mě za hranicí je.</u> Na druhou stranu víme, jaké je obrovské lobby kolem léků, a přitom nemám problém moderovat světovou farmaceutickou konferenci. Jako moderátor nemám v podstatě důvod tu věc neodmoderovat. Já tam provázím, nespojuji se s nimi v tom smyslu, že bych jim dělal reklamu.</u></p>	<p>Odůvodnění Příklad jiné aktivity Přiznání Příklad hranice</p>	
<p>Ale zároveň říkáte, že jako populární osoba ovlivňujete.</p>		<p>Popularita, schopnost ovlivňovat</p>
<p><u>Kdybych byl ještě stále aktivní sportovec a přišlo Marlboro, že dělá ski šňůru po celé Francii na měsíc a mám z toho tolik a tolik peněz, tak bych je opět neodmítl. Znovu bych do toho šel. Je to partner jako kterýkoli jiný. Kouření je svobodná volba, já tam jdu skákat skoky a dělat show. Ano, podporuji tím tu firmu, tím, že jsem součástí toho cirkusu, ale tak to je. Jsou věci, které nám škodí, ale každý člověk je zodpovědný za své činy. U politiky mám naopak velmi rezervovaný přístup. <u>Nechci být tím, kdo nastavuje míru popularity určitých politiků. Můj názor nemusí být správný, stejně jako nemusí být správný ten váš. Nikdo jsme nesežrali moudrost světa. Líbí se mi slovíčko nevměšovat se, což politici často dělají – vměšují se do sfér, do kterých by nemuseli.</u></u></p>	<p>Hypotetická situace Odůvodnění Uznání Uvědomění si Příklad z politiky</p>	
<p>Jak začít v objektivně dobré době žít subjektivně dobře?</p>		<p>Stejná otázka jako v rozhovoru s Hynkem Čermákem</p>
<p><u>Líbí se mi to, co říkají velcí motivátoři. Člověk musí být ve svém životě proaktivní, pořád se snažit něco vytvářet. Jakmile se zastavíte, tak stagnujete, a co víc, tou stagnací de facto couváte, protože svět jde pořád dál. Žijeme v nádherné době, ale všechno může být pořád lepší. A o tom to je. <u>Nikdy bych se nechtěl dostat do fáze absolutní spokojenosti, to by byla velká chyba. Člověk musí mít nějaké výzvy, pořád musí mít snahu se zlepšovat.</u></u></p>	<p>Odkaz na slova „motivátorů“ Snaha se posouvat, vlastní postoj</p>	
<p>Jaký jste otec?</p>		<p>Rodičovství</p>
<p>Výborný! <u>Mé děti, které teď přichází do puberty, na to mají ale úplně jiný názor. (smích) <u>Rodičovství je velmi náročná životní role a máte v ní jen jednu šanci udělat to správně. Děti vás pořád překvapují. Snažíte se je vychovat ve slušné lidi a až čas ukáže, jestli se vám to podařilo. Bohužel vaše chyby jsou velmi často nevratné. Jako rodič jim také dost určujete startovní pozici, což je</u></u></p>	<p>Zlehčení Rodičovství Děti</p>	

<p>samozřejmě <u>velká zodpovědnost. Vzorem jsou pro mě rodiče. A navíc Elen je famózní manželka a maminka.</u></p>	Zodpovědnost Manželka	
<p>Jakou nejdůležitější věc vás děti naučily?</p>		
<p><u>Ale ony vás toho zase tolik nenaučí, ony vám spíš dávají. Omlazují vás, jejich fantazie je neuvěřitelná.</u> Všichni jsme ji měli, a ztrácíme ji. To je smutná příroda našeho dospělého života. Daly mi víc rozmyslu, klidu, větší schopnost rozdýchávat a nebouchnout jako saze. <u>Uvědomovat si, jak to vnímá dítě. Láska k dítěti je vůbec nejsilnější věc.</u> To se nedá s ničím srovnat. Není nic víc, maximálně láska k sobě samému, ale stejně když dojde na lámání chleba, nasadíte za ně klidně život.</p>	Vlastní názor Uvědomění si	
<p>Máte koníček, který bych do vás nikdy neřekla?</p>		Záliba
<p><u>V poslední době jsem se stal kutilem. V garáži jsem si udělal ponk a začal vyrábět věci. Udělal jsem třeba kompostér, domeček pro ježka nebo hotel pro broučky, což je takový domeček, kam Elen s Amélií daly šišky a trávu, aby tam mohl bydlet různý hmyz.</u></p>	Záliba, příklady	
<p>Vzpomenete si na své první tři práce?</p>		
<p><u>Abych mohl sportovat, pracoval jsem po škole ve fabrice u lisu, dělal jsem poštovní schránky. Pak jsem dostal nabídku, že můžu přes léto trénovat ve Vídni na světových můstcích, aniž bych musel cokoli platit, ale neměl jsem na bydlení ve Vídni.</u> Tak jsem se odstěhoval do Bratislavy na kolej a na kole jezdil 60 km tam a 60 zpátky. <u>Dvě léta jsem na ulici prodával noviny jako kamelot a další dvě léta ve sklenicích pěstoval růže.</u> Tyhle brigády jsou zkušenosti k nezaplacení.</p>	Výčet prvních zaměstnání Pozitivní zhodnocení	
<p>Na co se teď nejvíc těšíte</p>		
<p>Těším se dnes večer do kina, taky až přijede kamarád a budeme společně betonovat na zahradě. (smích). <u>Nemám daleké cíle, moje budoucnost je vytvářena dílčími kroky. Sportovec ani jinak fungovat nemůže.</u> Stavíte hodně širokou a vysokou pyramidu a vrcholek je vítězství. Nejhorší je, že když vystoupáte až nahoru na špičku, která je strašně úzká, začnete balancovat a bilancovat. A najednou se tam necítíte úplně nejlíp a chcete zase dolů, budovat další.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2017, roč. 3, č. 18. MK ČR E 22046)</p>	Blízká budoucnost, přítomný okamžik, odkaz k profesi	

2.1.19.Devatenácté číslo – červenec / srpen 2017

„Nesnesitelně letnímu číslu“, jak jej autoři nazvali, vévodila oranžová barva. Známostí vydání se stala Iva Pazderková, kterou na titulní stránku nafotili ve žlutém tričku, šedé kšiltovce a se slzami na tváři. Logo ZOOT bylo v tomto případě několikanásobně větší a umístěno v levé horní části strany. V Editoriale, který doplňovala fotografie plačící They a Ivy Pazderkové, se šéfredaktorka rozepsala na téma lehkost. Struktura i grafická podoba byla zachována, Ikonou měsíce se stala návrhářka Zuzana Kubíčková a nově se objevila rubrika Povídka, která představila text od Biancy Bellové

s názvem „U jezu“. Jako značka měsíce figurovala francouzská Icône specializující se na ženské prádlo. V rámci rubriky Tvoříme ZOOT uvedl časopis zástupkyni finančního ředitele a také manažerku finančních týmů skupiny ZOOT Saru Čechovou, čímž autoři lehce obměnili obsah časopisu, zbytek však zůstal beze změn.

2.1.19.1. Struktura a analýza rozhovoru

Celý rozhovor s Ivou Pazderkovou byl laděn do křiklavých barev, především do oranžové. Tentokrát byl odlišný font zvolen pro titulek „**BÝT VTIPNÝ JE TAK KŘEHKÉ**“. Otázky pokládala Thea Kučerová a Diana Fráňová, které se rozhodly na začátek krátce představit osobu herečky, komičky a moderátorky. „*Ve volném čase visí na šálách a (láskou) týrá svoje kočky. Věří, že nikdy nesmíme přestat šířit dobro, a rozvášní se, když se rozhovor stočí k otázkám o tom, co je ve světě vzhůru nohama. Herečka, sluníčkářka, moderátorka, zpěvačka, komička i holka od plotny. Iva Pazderková má mnoho tváří a jiné, třeba tu mateřskou, si chce ještě vyzkoušet. Se skromnou zrzkou jsme si povídali o mužském a ženském světě, životních radostech a strastech i jejich deskách. Ty ji zrcadlí takovou, jaká skutečně je. Ekologická, Živá, Dospělá, Smutná, Šťastná.*“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Převlékli jsme vás za chlapce, který balancuje na prahu teenagerství a dospělosti. Jak jste se cítila?“		Pocity z vybraného oblečení pro focení
Vlastně dobře. <u>Když jsem byla mladší, často jsem chtěla být kluk.</u> Paradoxně čím jsem starší, a čím víc „ženského trápení“ mám za sebou, tím víc jsem ráda, že jsem žena. Možná to vůbec nedává smysl, ale je to tak. Buď jsem si na tom našla víc pozitivních stránek, nebo jsem si prostě zvykla. V mužské kůži se ale cítím svobodněji, necítím <u>takový tlak na to, jak vypadám a mám pocit, že můžu dělat cokoliv.</u> Za poslední rok jsem se ocitla v kůži několika mužů včetně Kurta Cobaina a v té jsem se cítila <u>nejlíp. To bylo neskutečné.</u>	Minulost, mládí Ženství, odůvodnění Mužství, pocit svobody Konkrétní příklad Nadšení	
Přijde vám tedy, že to muži mají jednodušší než ženy?		Muži vs. ženy
Z pohledu mě jako ženy ano. Přijde mi, že muži dokážou <u>daleko snadněji žít v přítomnosti.</u> Méně se trápí <u>budoucností i minulostí,</u> jsou lépe nastavení na vytváření osobní pohody a štěstí. <u>My ženy často zbytečně přemýšlíme dopředu a strachujeme se. To je občas únavné.</u> Z mužského pohledu ale může být naopak snadnější být ženou, do hlav si nevidíme. <u>A já jsem jí opravdu ráda. Už vím, jak ženské tělo funguje, snažím se smířit s tím, že stárnu a měním se. Když stárnou muži, může u nich nastat ten „největší mužský problém“.</u> Chápete který. To si vždycky říkám: „Tak proto já nechci bejt chlap.“ <u>Jasně, přišla bych o všechna ženská trápení. Ale získala bych to největší mužské...</u>	Vlastní názor Minulost vs. přítomnost vs. budoucnost Negativa žen Spokojenost Smíření se Negativa mužů Zhodnocení	

<p>Jak se pro vás liší trávení času v mužské a ženské společnosti?</p>		
<p><u>V podstatě čistě mužské společnosti se pohybují, když jezdíme s Na stojáka (pozn. red. stand-up comedy představení). Kluci jsou jako mí bráchové. V humoru jsme na sebe vždycky hrozně zlí, dovolíme si k sobě cokoli. Je to taková úleva! S ženami můžu snadněji narazit na něco, co se jich dotkne. Ženské přátelství je většinou křehčí. Na druhou stranu myslím, že jsme nastaveny na to snadno odpouštět</u></p>	<p>Jedna z profesních aktivit Vztah s muži přáteli</p> <p>Vztah se ženami pítelkyněmi</p>	
<p>Jak by podle vás vypadal svět, kdyby ho řídily jenom ženy?</p>		
<p><u>Myslím, že to byl americký komik Kevin Hart, kdo řekl, že by sice nebyly války, ale jen spousta zemí, které by spolu nemluvily... Je otázka, jestli už dávno ve světě řízeném ženami nežijeme, podle pravidla, že muž je hlava a žena je krk, který s ní točí. Spousta faktorů mi naznačuje, že mimo vrcholovou politiku to tak je. Třeba absence takového toho základního krásného mužského sebevědomí, kterou kolem sebe čím dál častěji vnímám. Možná je to tím, že ženy jsou naprosto soběstačné a muž ztrácí svou pozici „lovce“ a ochránitele. A vnímám i chybu nás žen, že mužům dáváme najevo, jak moc je v těchhle ohledech už „nepotřebujeme“. Líbí se mi tradiční rozdělení rolí, kde silný muž otvírá křehčí ženě dveře –obrazně řečeno. Přesto je absurdní, že v takzvané civilizované Evropě berou často ženy za stejnou práci na stejné pozici až o třetinu nižší platy než muži. To není nic jiného než nerovnost pohlaví.</u></p>	<p>Odkaz k osobnosti ze stejné profesní oblasti Polemizování</p> <p>Vlastní názor</p> <p>Možné důvody Uznání</p> <p>Tradiční rozdělení mužů a žen Genderová nerovnováha</p>	
<p>Je teď dobrá doba na to být ženou?</p>		
<p><u>To zase ano, historicky nejlepší. Můžeme všechno, alespoň v západním světě. Za jakých podmínek, to je další věc, ale rozhodujeme o svém životě. Jediné, co mě trochu děsí, je devalvace ženské nahoty. Stala se něčím úplně běžným a ztratila tajemství. S nadsázkou řečeno, od doby, kdy Rihanna vynesla ty legendární, nádherné a zcela průhledné šaty Swarovski, ženská nahota jakoby přišla o věneček. To si ale kdysi určitě říkaly ženy, když se začaly ukazovat kotníky. Takže možná jsem prostě jenom staromódní, i když tentokrát už není možnost zajít o moc dál, protože toho k odhalování už moc nezbývá.</u></p>	<p>Zhodnocení podmínek pro ženy, uznání</p> <p>Strach</p> <p>Konkrétní příklad Ztráta tajemství</p> <p>Zhodnocení vlastního názoru</p>	
<p>Kdy se cítíte nejvíc žensky vy?</p>		
<p><u>Včera jsem celý den pracovala, točila, hrála. Pozdě večer jsem se vrátila domů a vařila jsem jako divá, i na druhý den večeři pro přátele. Příteli jsem vášnivě vyprávěla o všech těch chodech a on mi řekl: „To je tak hezký, tebe to tak baví.“ A je to pravda. Jsem u plotny moc šťastná. A když přítel přijde domů a já mu uvařím večeři, cítím se opravdu žensky a krásně. Pak taky po milování.</u></p>	<p>Konkrétní situace</p> <p>Partner Štěstí Ženskost</p>	
<p>Jste herečka, moderátorka, komička, partnerka, zpěvačka. Máte spoustu tváří. Kterou máte nejradší?</p>		
<p><u>Tu svou vlastní, kterou vlastně ukazují málokdy. Vlastně jen v rámci mé hudební tvorby. První desku Ukulala jsem vydala před třemi lety a teď mám desku novou, která má příšerně dlouhý název, protože je složený ze všech písní, co na ní jsou. Horská Lesní Ekologická Tvá Živá Dospělá Krabičková Smutná Šťastná... To jsem já. Obě</u></p>	<p>Další profesní aktivita Konkrétní příklady tvorby</p> <p>Sebehodnocení</p>	

<p><u>desky jsou brutálně autobiografické, jsem autorkou veškeré hudby i textů, až na dvě výjimky. Žánr se dá charakterizovat jako alternativní folk a kapela je složená z české jazzové a alternativní špičky. Je to pro mě v rámci tvorby to nejdůležitější a samozřejmě nejosobnější, co jsem kdy dělala. Proto jsem si obě desky taky vydala sama, nechtěla jsem dělat kompromisy. A pak mám ráda svou tvář, když jsem někde v horách s batohem nebo s rodinou.</u></p>	<p>Důležitost, osobitost</p> <p>Záliby, cestování, rodina</p>	
<p>A co role matky? Má ve vašem životě místo?</p>		<p>Mateřství</p>
<p><u>Je mi 37 a nemám děti, což je pro mě naprosto nepochopitelná věc – jak se to stalo? Já chci dítě už 10 let. Kdykoliv se mě kdokoliv zeptal, jestli se nebojím o svou kariéru, až budu mít dítě, odpověděla jsem: „O čem to melete? Rodina je pro mě to nejdůležitější, ve chvíli, kdy přijde dítě, mně může být kariéra fuk.“ Ale moje partnerské vztahy tomu nepřály, já jsem se pořád přizpůsobovala a čekala, doufala, že partner změní názor, a takhle to dopadlo. Podle mě to může být regulérní průser. A všichni pořád opakují: „Ale v dnešní době na to máš čas.“ Ne, nemáš. Protože příroda si neřekla: „Jé, oni jsou tak civilizovaní, tak dám ženám ještě 15 let schopnosti rozmnožování k dobru.“ Média neustále informují o ženách, které porodily ve čtyřiceti, ale nikdo neví, co podstoupily. Je blbost to odkládat. Myslím si, že holky by neměly prošívnout nebo uměle odsouvat ten moment, kdy na ně touha po mateřství přijde. Všechno ostatní na vás počká, úplně všechno.</u></p>	<p>Údiv, nepochopení</p> <p>Touha po mateřství</p> <p>Rodina vs. práce</p> <p>Zhodnocení, partnerství</p> <p>Strach, zhodnocení</p> <p>Vlastní pohled</p> <p>Vlastní postoj, rada</p>	
<p>Díky za odpověď. Myslím, že tohle řeší spousta žen.</p>		
<p><u>Já dávám za příklad svou sestru. První dítě porodila v 25, druhé 3 roky na to. Až jí bude 40, děti budou docela samostatné a ona bude v plné síle.</u></p>	<p>Konkrétní příklad, rodina</p>	
<p>Když se podívám na váš webový kalendář, je úplně nabitý. Co děláte, když nic neděláte?</p>		
<p><u>Čtu, pletu, šiju nebo chodím na procházky, běhám, chodím na šalovou akrobacii. Přijde mi, že právě díky tomu, že nejsem matkou, se ale až moc zabývám sama sebou. Občas si připadám jako narcistní psychopatka. Je to nesnesitelné.</u></p>	<p>Záliby</p> <p>Pocit sobeckosti ve spojení s nenaplněnou touhou po mateřství</p>	
<p>Vypadá to, že sama sobě dáváte docela kapky. Jaká je vaše míra sebekritiky?</p>		
<p>No... <u>já vždycky tvrdím, že zdravá, ale někdy to asi přeháním. Ale protože se znám, mě to rozčiluje.</u> Věci se mají dělat pořádně. A když vím, že bych třeba nějakou práci mohla odvést líp, tak mě to strašně štve.</p>	<p>Sebehodnocení</p>	
<p>Chybí vám někdy klidnější život?</p>		
<p><u>Myslíte tím život předtím, než mě lidé začali poznávat? To víte, že občas ano. Ale v té době jsem asi jako mnoho mladých hereček zase toužila přesně po tomhle (ukazuje na plac a štáb). Aby mě lidé poznávali, abych měla krásné fotky v časopisech a tak... Pochopitelně jsem vůbec nevěděla, co to obnáší. Doteď mě překvapuje, že se se mnou chce někdo vyfotit nebo že chce autogram, a strašně si toho vážím. Jsem nesmírně šťastná, že o mě a o mou práci někdo stojí. Jen je to někdy opravdu složité. Například to focení. Pro každého je to jen pár</u></p>	<p>Uvedení na pravou míru</p> <p>Přiznání, uvědomění si</p> <p>Touha po slávě</p> <p>Radost, skromnost</p> <p>Štěstí</p> <p>Konkrétní příklad</p>	

<u>vteřin, ale já najednou někde stojím tři čtvrtě hodiny... Neumím říkat ne, a hlavně lidi si „ne“ většinou vysvětlí jako urážku, hvězdnou manýru nebo zkrátka něco negativního. A já ve skutečnosti prostě jenom někam spěchám, jsem unavená nebo se mi chce čůrat... To není stížnost, to je jenom realita.</u>	Negativa slávy	
Máte za sebou nějakou „hvězdnou“ krizi?		
Já si hlavně absolutně nepřipadám jako hvězda. Po první Tváři (pozn. red. pořad <i>Tvoje tvář má známý hlas</i>) jsem krizi ale chvilku měla. To víte, s mým ksichtem se <u>musím pořád usmívat, jinak vypadám naštvaně, a byla jsem pod extrémním drobnohledem. Byl to trochu tlak.</u>	Přiznání, odůvodnění	
Média váš odchod z Facebooku označila jako sociální sebevraždu. Jak se cítíte jako „mrtvá“?		Odkaz ke konkrétní informaci
Fantasticky. Takzvaná média neboli lidé, kteří jsou nuceni z podstaty svého zaměstnání lhát a vymýšlet si, napsala, že jsem se zhroutila. <u>Můj „zoufalý“ čin spočíval v tom, že jsem si po vystoupení v Tváři přečetla komentáře, stovky „hejtů“.</u> Libových. <u>Včetně výhrůžek smrtí. Bylo mi z toho smutno, což by bylo asi každému. Myslím, že většina lidí stěží vydýchá jeden takový příspěvek. Po všech letech, kdy jsem všechno tiše tolerovala, jsem se úplně normálně naštvála a znemožnila těm lidem, aby se ke mně jejich hejty dostaly, tím, že jsem FB zrušila.</u> Navíc jsem ho používala pouze pracovně, tak jednou za dva měsíce příspěvek, a ani neregistruji, že už ho nemám. A když někdo řekne: „No jo, to je daň!“ <u>Jaká daň? Co je to za pitomost? Tohle si prostě k sobě lidi nemůžou dovolovat, a hotovo.</u> A je přece jedno, jaké povolání děláte. <u>A nejvíc mě děsí, že se to u nás bere jako norma, a nejvíc jsou tímhle způsobem šikanované děti. To je pak opravdu vážný problém.</u> Ne to, že si nějaká herečka zruší Facebook. Je směšné, že tomu vůbec někdo věnoval pozornost.	Vysvětlení Smutek, zobecnění Hranice Nepochopení Postoj Problém, kyberšikana	
Jak to snáší vaši fanoušci?		
Těm jsem na FB napsala, proč ho ruším a že mě můžou sledovat na <u>Instagramu. Ten miluju, je to mírumilovná platforma. Teď zakládám blog, který budu mít na svých stránkách. A taky jsem si založila Twitter.</u> Takže možnosti, jak spolu můžeme komunikovat, je spousta.	Kladný vztah k jiné sociální síti, plány Alternativy	
Co je v tomhle světě nejvíc naruby?		
<u>Že když teď řeknu ku*da, tak jsem v pohodě. A když řeknu milosrdenství, láska k bližnímu, laskavost nebo pravda, tak jsem psychopatka a blázen. To mě strašně štve. Přijde vám to normální?</u>	Nepochopení Příklad Potřeba potvrzení	
Ne. Jak se to dá změnit?		
<u>Nesmíme v dobro přestat věřit. Když si to každý uvědomíme a budeme se podle toho chovat, tak se myšlenka slušného a láskyplného soužití bude šířit. Lidi se navzájem ovlivňují, ať chtějí nebo nechtějí.</u>	Názor na možnost změny	
Máte nějakou guilty pleasure?		
<u>Rychlá jízda v autě, hysterické záchvaty jezení, jsem v podstatě poloviční bulimička, protože nezvracím. Mám ráda slané a mastné, takže brambůrky a tak. Potom ráda</u>	Zlehčení	

<p>Je, teď jsem tam já, Ester Kočíčková a Adélka Elbel. <u>Ve stand-up comedy je nutné vystoupit z křehkosti a krásy. Musíte být otrkaná, říkat názory, které nejsou všem příjemné. Na divadelním jevišti je to jednodušší, když to máte v roli. Ale neúspěch ve světě komedie se možná ženy dotkne daleko víc než muže. Víc se bojíme selhání, trapasu. Ale chlap prostě jde a řekne si: „No, tak tam prostě jdu.“ A když to nedá: „No, tak jsem to nedal. Dám to příště.“ To se mi líbí a chtěla bych to umět.</u></p>	<p>Zhodnocení profese Komik vs. herec Genderová odlišnost Obdiv</p>	
<p>Jaký máte pocit, když se lidi nezasmějí?</p>		
<p>Nejhorší. Vážně. <u>Když udělám špatný stand-up, beru to jako důkaz, že nemám dělat svoje povolání. Být vtipný je tak křehké. Proto si ve chvíli, kdy vyjdu na jeviště, zakážu všechny pochyby. Zrovna včera jsem dělala po tři čtvrtě roce Na stojáka na Žebráku. Byla jsem hrozně nervózní. Vyšlo to a bylo to tak nádherné. Nepopsatelné.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2017, roč. 3, č. 19. MK ČR E 22046)</u></p>	<p>Selhání, strach Recept Konkrétní příklad Pocit štěstí, naplnění</p>	

2.1.20. Dvacáté číslo – září / říjen 2017

Celebritou dvacátého, „ikonického čísla“ se stala Lenka Filipová. Zpěvačka byla na obálku vyfocena v bílém oblečení, které kontrastovalo s modrým pozadím, pro doplňující texty pak byly zvoleny barvy růžová a bílá. Již klasicky se v Editoriale šéfredaktorka rozepsala o hlavním tématu, tentokrát o ikonách a jejím pohledu na ně. Graficky se časopis nijak zvlášť nezměnil, možná jen působil o něco vzdušněji, což bylo dáno bílým místem okolo textů a fotografií. V rubrice Aktuálně se tentokrát objevily „4 ikony ve 4 městech“, přičemž se jednalo o soupis zajímavých podniků ve čtyřech městech České republiky a na následujících dvou stranách pak 7 novinek.

Novinku mezi rubrikami představovala ta s názvem Nezávislá móda, v níž redaktorka Zuzana Kučerová mluvila o lokálních značkách, které bylo možné na ZOOTu nalézt. Sekci Tvoříme ZOOT přesunuli tvůrci v tomto čísle ještě před rozhovor, stejně jako Téma, v němž položili tři otázky ikoně módní kritiky Františce Čížkové. Hana Noble tvořící značku Lazy Eye, tentokrát zvolena jako Ikona stylu, ukázala čtenářům kousky, které by si na ZOOTu vybrala. Její výčet vystřídaly trendy a tipy a poté se již čtenář mohl začíst do rozhovoru. Ten dále střídaly další rady, rubrika Bydlení a design, Téma a následovala Fashion story, na jejíž tvorbu kývlo osmnáct osobností, které byly nafoceny v různých prostorách Hlavního nádraží. Poté se čtenář mohl inspirovat v nově zařazené rubrice Shop the look, po níž již klasicky přišla na řadu sekce pro muže a také Soutěž.

2.1.20.1. Struktura a analýza rozhovoru

Lenka Filipová byla nafocena v jednoduchém oblečení na jednobarevných pozadích. V rozhovoru, který byl uveden titulkem „**Novodobé ikony mají bohužel krátké trvání**“ si s ní povídala Thea Kučerová, která pokračovala větami „*Bylo letní parno a my jsme nešli na plovárnu, ale do studia fotit a zpovídat zpěvačku, která hluboce ovlivnila ideály o lásce nejedné generace. Lenka Filipová je bezpochyby někdo, kdo si zaslouží být nazýván českou ikonou – muzice se věnuje desítky let, na klasickou kytaru zkušeně vybrnkává náročné party, koncertuje doma i v zahraničí a stále hledá způsoby, jak udržet krok s dobou. Je živelná, noblesní, ráda tancuje a při loučení se dlouze a srdečně objímá.*“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
<p>„Kdo byl vaším dětským hrdinou nebo hrdinkou?</p>		Dětský hrdina
<p>Nemůžu si pomoci, ale <u>když tak přemýšlím a zabrousím v paměti až do dětství, byl to určitě Vinnetou. Indiáni vůbec jsou pro mě velkým zdrojem moudrosti a přírodního léčitelství. A před pár lety jsem měla velké štěstí, že jsem se při návštěvě Kanady se svou dcerou trefila právě do víkendového sjezdu indiánských kmenů. Bylo to v Calgary a byl to neuvěřitelný zážitek. Postavili stany, které byly otevřené veřejnosti, každý mohl nahlédnout. Náčelníci přijeli ve svých tradičních oblecích, všude zněla jejich muzika, tancovalo se. Vše bylo opravdové, nic nebylo naoko. Odehrál se tam rituál v jednom z velkých stanů, kde indiáni chodili v kruhu a dostávali se do extáze, a jednotlivé kmeny se ve svých kostýmech představovaly. Já si to tehdy točila na kameru, úplně se mi třásla ruka a vyvolalo to ve mně veliké emoce až k pláči. Připadala jsem si, že jsem se přenesla do úplně jiné doby. Já jsem velmi nakloněná hledání sebe sama skrze vjemy, přes které se dostaneme k různým kořenům. Napomáhá to vytvářet rovnováhu duše, těla a mysli.</u></p>	<p>Vzpomínky, dětství Inspirace, spiritualita, léčitelství Konkrétní vzpomínka</p> <p>Nadšení, radost</p> <p>Pocity, emoce Postoj k hledání sebe sama</p>	
<p>Prozradila jste mi, že chystáte keltskou desku.</p>		Odkaz na předchozí informaci
<p><u>Kromě klasické muziky a lidových písniček, které jsme si zase hodně zpívali doma, se mi líbí i různé kulturní bohatství, které je i jinde na světě. Rozpětí toho, co nás může oslovit, je obrovské a každý si najde to svoje. Tak jsem se časem seznámila s keltskou muzikou, třeba přes zpěvačku Enyu a její skupinu, s níž dříve vystupovala. A pak přišlo setkání s výborným hudebníkem a hráčem na keltskou harfu Seanem Barrym, se kterým už přes 10 let vystupujeme na koncertech. A tak jsem začala zpívat keltské písničky, které bych bez setkání s ním vlastně ani neobjevila. Vždycky jsem se snažila proniknout do všech jazyků, se kterými jsem se setkala anebo v nich zpívala. A keltština je zvláštní jazyk, který mě oslovil. Do už tak pestré dramaturgie svých koncertů jsem začala přidávat pár písniček i v keltském jazyce a mělo to skvělou odezvu u publika. Tak jsme se rozhodli připravit celou keltskou desku a už teď vím, že pro mě je tato muzika léčivá, a doufám, že bude dělat</u></p>	<p>Vysvětlení</p> <p>Odkaz k osobnostem z oboru</p> <p>Důsledek</p> <p>Minulost</p> <p>Konkrétní příklad</p> <p>Hudba a spiritualita</p>	

<u>dobře i mým posluchačům. Každý si ale musí najít, jaký druh hudby ho oslovuje, a ten ho pak bude těšit i léčit.</u>		
Když se vrátíme k ikonám, ke komu vzhlížíte dnes?		Ikony, obdiv
Nenapadá mě teď nikdo, kdo by pro mne stabilně a neměnně byl přímo ikonou. <u>Asi je to dobou, která nahrává určité povrchnosti, a zahlceností informacemi, kdy jedna překrývá druhou.</u>	Přítomnost, moderní doba	
Kdo jsou podle vás novodobé ikony? Ke komu vzhlíží dnešní mladá generace?		Moderní, novodobé ikony
<u>Novodobé ikony mají, myslím, bohužel velmi krátké trvání podle toho, jak je lidé objevují, jak jsou o nich informováni a jak na ně zase zapomínají v záplavě dalších informací, jak už jsem řekla. Ale aby to nevyznělo tak pesimisticky, měli by to být lidé, kteří něco umí a něčím se vepsali do povědomí ostatních, ať už je lidé obdivují, učí se od nich, nebo se jim prostě líbí.</u>	Ikony v moderní době Rychloobrátkové celebrity Vlastní názor	Nekonkrétní odpověď
Má i Česko své ikony? Na jaké věci nebo lidi bychom my Češi měli být hrdí?		České ikony
Ano, určitě máme své ikony z různých oblastí zde v Česku. Je jich docela hodně, o mnohých se dokonce neví a nechci všechny teď jmenovat, abych na někoho nezapomněla. Ale jsou to umělci, sportovci, lékaři, vědci, filozofové, vynálezci. <u>My Češi bychom se měli hlavně naučit být více hrdí, velkorysí a sebejistí. Myslím, že jsme šikovný, vynalézavý a inteligentní národ.</u>	Vlastní názor, národní hrdost	Nekonkrétní odpověď, snaha „neurazit“
Čemu by se mladší generace měla naučit od té starší?		
Trpělivost.		
A naopak?		
Když je správně vedená výchova nebo vhodné prostředí, v němž člověk vyrůstá, je to jejich sebevědomí, lehkost a nadšení, se kterým jdou do všeho bez obav.	Pozitiva mladé generace	
Když jsme u té výchovy, jaká je vaše první hudební vzpomínka?		Hudba, vzpomínka
Tak to si vzpomínám úplně přesně. <u>Máma i táta hráli na kytaru, doma se hodně zpívalo, třeba i trojhlasně.</u> Zpívaly se většinou lidové písničky, na kterých jsem vyrostla. <u>Vzpomínám si také na svého strýce Vládu, který hrál skvěle na kytaru, a já to chtěla také umět a on mě začal učit.</u> K tomu se ještě v devíti letech přidal zážitek, když maminka přinesla magnetofon Sonet Duo, <u>kteř od někoho odkoupila i s páskou, na níž bylo pár černošských spirituálů a první singl od Beatles. Ten magnetofon i pásky mám dodnes.</u>	Konkrétní vzpomínky Ponechání, sentiment	
O čem nejraději zpíváte?		
Zpívám ráda příběhy, které jsou pro mě takovým několikaminutovým hudebním divadlem. <u>Měla jsem to štěstí, že jsem už velmi záhy potkala textaře Zdeňka Rytíře a většinu takových příběhů pro mě napsal. Dodnes mají svoji aktuálnost a sdělnost, jsou prostě nadčasové a já je stále velmi ráda zpívám.</u>	Konkrétní osobnost Nadčasovost tvorby	
Vaše nejznámější písničky jsou o lásce, tak se neubráním otázky: Existuje láska na věky?		Láska, vlastní pohled

Kéž by existovala. (smích)	Zlehčení	
Jak se dnes díváte na desky, které jste natočila na začátku své kariéry? Jaký největší rozdíl vnímáte mezi těmi prvními a těmi posledními?		
<u>Začínala jsem zhudebněnými verši Nezvala a Rytíře s dokonale upraveným a docela náročným doprovodem pro klasičtější kytaru. V tomto duchu byla celá první EP deska pro Panton, poprvé a naposledy pochválená kritikou. Pak již přišlo období komerčnějšího rázu – desky, které se pohybovaly v různých žánrech s větším či menším úspěchem. Ne vždycky se vám podaří na tu desku dát kus sebe, je tam kolektiv, je tam producent, spousta názorů, které někdy chcete a někdy nechcete respektovat. Všechny desky včetně těch posledních byly výsledkem mnoha kompromisů, ale asi úspěšných. Většinu těch písniček hraju a zpívám na jevišti dodnes a ony stále zrají a oslovují publikum i mě. Teď připravuji, jak už jsem zmínila, keltskou desku, další klasické album ve velmi zajímavé podobě pro kytaru a zpěv a samozřejmě nezapomenu ani na nové písničky.</u>	Popis začátku kariéry Hodnocení Odůvodnění Fungování tvorby dnes Momentální plány, činnost	
Kolik vlastně máte kytar? Máte svého osobního mistra „kytarníka“?		
Kytar mám nyní šest. Tři z nich mám od své oblíbené japonské značky Takamina včetně dvanáctistrunné, kterou jsem <u>zdedila po mém kamarádovi Karlovi Zichovi. Mám ji jako památku na něj.</u> Pak mám ručně vyrobenou koncertní kytaru od španělského mistra Contrerese, akustickou folkovou kytaru, také vyrobenou na míru, od našeho mistra Jana Šťovička a kytaru značky Duesenberg.	Odkaz ke konkrétní osobnosti z oboru	
Při focení jste mi prozradila, že jste vlastně průkopnicí v hraní na elektrifikované klasické kytary...		Odkaz na předchozí informaci
<u>Já jsem se vždycky snažila podtrhnout svou originalitu a přizpůsobit se tomu, jak se mění doba. Zajímavá barva hlasu, neobvyklé kytarové party a navíc oslovení v textech a nosné melodii. To si myslím, že je moje originalita, proč je Filipová Filipovou. Nedovedu ani sama definovat, jestli jsem šanson, klasik, blues nebo písničkář. Doba jde elektronicky dopředu a to je spojeno i s vyšší hlasitostí. Hraní na klasickou kytaru poskytuje úplně jiný prožitek, když je zvuk zesílen. A v tom si myslím, že se mi daří být pro kytaru průkopnicí. To, co stačilo lidem ve 14. století v malém komorním sále a oslovilo je to, má dnes jiný dopad. Jsou samozřejmě soubory, které takto hrají a kterým jde o zachování původní interpretace, což je v pořádku. Mě ale vždy přitahovalo kytaru s jejím jemným zvukem zesílit, aby oslovila i širší publikum ve velkých sálech a aby to bylo sdělné a dobře slyšitelné. Když hrají s velkými orchestry, tak se můžu krásně zesílit a kytara se více prosadí, což dříve nebylo možné – na rozdíl od houslí, cello a klavíru, které jsou daleko zvukově nosnější. Ale má to bohužel i riziko – je slyšet někdy i pár chyb. (smích) Je to náročnější, ale já jdu radši s kůží na trh. Vivaldi, Bach a další autoři takto nahlas znějí užasně.</u>	Vize Sebehodnocení Moderní doba Vztah k vlastní praxi Sebehodnocení Minulost vs. přítomnost Zhodnocení konkurence Vlastní postoj, vize Konkrétní příklad Úskalí Výzvy	
Měla jste někdy krizi? Období, kdy jste si nebyla jistá, jestli být zpěvačkou bylo správné rozhodnutí?		Krize, pochyby

<u>Ne, to nikdy.</u> Odpověděla bych možná nejpřesněji slovy své písničky Málo mám: „Vždycky jsem si přála stát na krásném pódiu a rozdávat štěstí v písničkách...“ <u>Ale kdyby šlo do tuhého, určitě bych se věnovala nějakému povolání v kontaktu s lidmi a mezi lidmi. Třeba tlumočnice, většinou povolání spojené s jazyky.</u>	Jistota Alternativa, hypotetická situace Příklady	
Kde nejdál na světě znají vaše písničky?		
Austrálie, Amerika, Japonsko, Čína, Kanada, Curaçao, Latinská Amerika.		
Oplakala jste, že jste nemohla v roce 1988 vyjet jako účastnice soutěže Eurovize, kde vás nakonec nahradila Céline Dion? Jaký to byl pocit?		Konkrétní profesní situace z minulosti
<u>To byl takový zásah osudu. V té době jsem nahrála desku Quo vadis, která byla dvojjazyčná, francouzsky a anglicky.</u> Dostala jsem smlouvu od francouzského vydavatelství CBS, ale Pragokonzert mě nechtěl do Francie pouštět. <u>Já jsem kvůli rodině nechtěla emigrovat, tak jsem tady zůstala a kariéra se mi slibně odvíjela i v Česku.</u> Spolupracovala jsem se Supraphonem, od kterého jsem jednou dostala nabídku, abych zastupovala Švýcarsko na autorské soutěži Eurovize jako interpret. <u>Jenže opět negativně zafungoval Pragokonzert a nebylo mi dáno povolení, abych reprezentovala cizí stát.</u> Nemohla jsem s tím dělat vůbec nic. <u>Nebudu lhát, když řeknu, že mě to tenkrát hodně mrzelo.</u> Písničku, kterou už jsem měla nastudovanou, jsem vrátila a až po čase jsem se dozvěděla, že Eurovizi vyhrála právě s touto písničkou začínající zpěvačka Céline Dion. <u>Od té doby jsem ji z dálky pozorovala a stala se jejím fanouškem.</u> A když pak měla první a jediný koncert v Česku, tak jsem si plánovala ho navštívit. <u>Jenže stala se další náhoda. Měsíc předtím mi volali z O2 areny, že si mě Céline vybrala jako předkapelu, aniž by věděla o té Eurovizi.</u> „Náš společný“ koncert proběhl v absolutní pohodě. <u>Céline ke mně byla velmi vstřícná a celou přestávku mezi mým a jejím vystoupením jsme strávily v nesmírně srdečném rozhovoru v její šatně v backstage, kam jinak nikoho nepustila. Hodně se pobavila, když jsem jí celou historku s Eurovizí vyprávěla.</u>	Přijetí, osud, vysvětlení Rodina vs. profese Konkrétní nabídka Problémy Bezmoc, lítost Odkaz na osobnost z oboru Řízení osudu	
Jací hudebníci ovlivnili váš osobní styl?		Ovlivnění v profesi
Těch bylo. Většinou to byli písničkáři, instrumentalisté, skladatelé a zpěváci v jedné osobě. <u>Například James Taylor, Carly Simon, Sting, Carole King, Sheryl Crow, Eric Clapton a samozřejmě spousta dalších. S jedním svým idolem – zpěvákem Paulem Simonem – jsem se dokonce potkala na společném jevišti na Staroměstském náměstí v pořadu Havlovy děti. Půjčila jsem mu kapodastr a ten mi už nevrátil... (smích)</u>	Konkrétní příklady Konkrétní vzpomínka Zlehčení	
Umělci a hlavně hudebníci mají divokou pověst. Tvořila jste někdy pod vlivem omamných látek? Ať už je to káva nebo něco silnějšího.		Kontroverzní téma
<u>Ne že bych něco podobného v průběhu života neochutnala, ale s tvorbou to nemělo nic společného. Dovedu zapnout a používat emoce a představivost i v reálném a ničím neovlivněném stavu.</u>	Přiznání Uvedení na pravou míru	
Prošla jste si nějakou subkulturou?		

Asi jsem registrovala, vnímala, ale ne zrovna tímto procházela.		Nekonkrétní odpověď
Kdybyste mohla pozvat kohokoli na večeři, kdo by to byl a proč?		
<u>Ráda bych opět strávila pár chvil se svou maminkou, měly bychom si toho tolik co povídat. Bohužel už to mnoho let nejde.</u>	Rodina, matka Odůvodnění, lítost	
Co vám momentálně dělá největší radost?		
Moje dcera Lenny.	Rodina, dcera	
Čemu nejlepšímu vás naučila?		
Trpělivosti, nadhledu a možná i sebevědomí. A také úplně jinému rozměru lásky.		
Plánujete nějaké společné projekty, nebo ji necháváte proslavit se samu za sebe?		Profese ve spojení s rodinou - společné projekty
Myslím, že je to tak i tak. <u>Nezříkáme se společného hraní, ale chtěly bychom, aby to bylo jen výjimečně, abychom z toho měly obě radost a aby se to nestalo rutinou.</u> Aby nás to obohacovalo navzájem. <u>Jinak si jdeme každá svou hudební cestou.</u>	Vysvětlení Rozdílnost v tvorbě	
Umíte si odpočinout? Co děláte, když nic neděláte?		
To je pro mě otázka na tělo. S tím bojuji pořád. Odpočívat se učím a velmi to bolí. Ale doufám, že k tomu někdy dojdou. <u>Když nic nedělám, ráda čtu, vařím, dívám se na filmy a chodím do přírody. Také sport nebo, lépe řečeno, pohybová aktivita mě dostane do jiných dimenzí.</u>	Problém s „vypnutím“ Záliby	
Máte koníček, který bychom do vás nikdy neřekli?		
Třeba tancování, ke kterému jsem se od svých studentských let nikdy nevrátila, až na chvílku ve StarDance. Ale třeba budu mít štěstí na partnera a opět tomu v budoucnu propadnu.		
Jak vypadá váš běžný den?		
Každý je jiný. Nejsm ranní ptáče, ráda bohatě snídám, pak vyřizuju poštu, cvičím, hraju, připravuju se na různé aktivity, peru, vařím, a když jsou koncerty, odjíždím odpoledne na koncert, popřípadě na více koncertů (celou šňůru), a spát chodím dost pozdě, což se také učím trochu pozměnit...	Sebehodnocení, výčet běžných denních aktivit Snaha o změnu	
Máte nějakou guilty pleasure, tedy něco, co vás hrozně baví, ale trochu se to stydíte ostatním přiznat?		
Zůstala bych u toho stydění.	Vyhýbání se odpovědi	
O co se nejraději dělíte a s kým?		
Moc ráda si povídám, jsem hodně kontaktní, a tak se ráda dělím o společné chvíle s tím, koho mám ráda.	Sebehodnocení, vztahy	
Vybrala byste si raději skutečnost, nebo dokonalost?		
<u>Asi skutečnost, i když často trpím pocitem právě té nutnosti mít vše dokonalé.</u>	Rozhodnutí, ale polemizování, nejistota	

Baví vás stárnutí? Chtěla byste být nesmrtelná?		
<u>Myslím, že věk je jenom číslo, řeklo to už mnoho moudrých lidí přede mnou. Pokud tělo výrazně nekolísá za myslí a duší, je to docela prima. Vidíte věci z různých úhlů, v různých polohách a stále se máte co učit. Náhled a moudrost v mládí do věku rozhodně nedostanete. Otázka nesmrtelnosti je sporná, ale když se to tak vezme, pokud po sobě zanecháváme další generace, zůstáváme vlastně nesmrtelní.</u>	Odkaz k určité definici Pozitiva stárnutí Hlubší smysl	
Je něco, co byste chtěla zpomalit? A něco, co naopak zrychlit?		
<u>Kdyby šel malinko zpomalit čas, vůbec bych se nezlobila, stále totiž nestíhám. A zrychlit? Snad jen některá období, která v životě bolí, jsou nepříjemná nebo se špatně řeší. To kdyby šlo rovnou přeskocit. Jenže to bychom se zase neučili té trpělivosti.</u>	Nepřímé odpovědi Pozitiva nepříjemných situací	
Jak žít v objektivně dobré době subjektivně dobře?		
<u>Musíme začít u sebe, i když to někdy bolí. Naučit se myslet pozitivně, chovat se čestně, obklopit se dobrými lidmi, jíst dobré a kvalitní jídlo, spát a dělat to, co nás baví. A pro mě je to samozřejmě muzika, ta je prostě magická.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2017, roč. 3, č. 20. MK ČR E 22046)</u>	Vlastní postoj, názor Obecná charakteristika Osobní, konkrétní příklady	

2.1.21. Dvacáté první číslo – listopad / prosinec 2017

Poslední osobností roku 2017, ale zároveň také časopisu ZOOT, který s tímto vydáním ukončil své působení, byl zvolen Ben Cristovao. Protože se blížily Vánoce, nazvali jej autoři příznačně jako „Cristovo číslo“ a využili tak dvojsmyslu, který se jim nabízel. Editorial nesl název „K darům“ a Thea vybrala několik tipů, čím obdarovat své blízké. Novinek vybrali autoři tentokrát šest a mezi již zaběhlé rubriky jako Anketa, Téma, Ikona stylu apod. zařadili také Pohádku, v níž byla otištěna ukázka knihy Petry Soukupové „Kdo zabil Snížka?“. Jako značku měsíce vybrali redaktoři finskou Makiaa téměř celou druhou polovinu časopisu zabíral Dárkový průvodce, který se víceméně shodoval s tím na webových stránkách.

2.1.21.1. Struktura a analýza rozhovoru

Bílá, červená a stříbrná (šedá). Barvy, které patří nejen k Vánocům, ale byly využity také v případě rozhovoru s Benem Cristovaem. „**Nechci spadat do žádné škatulky**“, hlásal titulek uvádějící povídání Bena a They. „*Já šel do talentové soutěže tancovat. Ani jsem nevěděl, že to je pěvecká soutěž. Učil jsem se zpívat za chodu. Nic v životě jsem si neplánoval.*“ *Ben Cristovao miluje překvapení. Do všeho jde po hlavě,*

s energií – prostě „jede bomby“ na pódiu, na sítích i naživo. Letos vydal desku s názvem *Poslední ve formě QR kódu natištěného na kolekci triček ve spolupráci se ZOOTem. Kdo by si dnes totiž kupoval CD? A navíc, design triček má na svědomí sám Ben. My jsme si s ním povídali třeba o tom, proč se vrhl na brazilské jiu jitsu nebo kdo je jeho největším kritikem.*“

Přepis rozhovoru	Kódy	Poznámky
„Kolik hodin má tvůj den, když v něm stíháš tolik věcí?		
<u>Mám ho spíš posunutý, chodím spát okolo páté šesté ráno a probouzím se okolo desáté, takže okolo 20 hodin. Když je záhul, tak se nespí vůbec. Už se mi to párkrát stalo. Třeba teď řeším rodinné záležitosti, takže klidně nespím dva dny, protože chci být s rodinou, co to jde, a jinak bych to nestíhal.</u>	Popis vlastního režimu Rodina, priority	Pracovní vyčíženost Skloubení pracovního a soukromého života
To vypadá, že jsi pořádný workoholik. A v době, kdy je vyhoření běžné slovo, by mě zajímalo, jak si čistíš hlavu?		Recept na „vypnutí“
<u>Snažím se jíst zdravě, abych z jídla čerpal sto procent energie a aby mě neunavovalo. Pak je důležité mít nějakou vlastní meditaci, místo nebo činnost, kde můžeš úplně vypnout. A to je pro mě brazilský bojový sport jiu jitsu. Při zápase nemůžeš přemýšlet nad ničím jiným, musíš do toho jít na 100 %. Ve chvíli, kdy si plácnete a jdete zápasit, musíš vypustit všechno ostatní. Pokud bys totiž jen malinko přemýšlela nad něčím jiným, tak tě ten člověk buď uškrtí, nebo ti urve ruku nebo nohu.</u> Docela super motivátor k soustředění. Je to pro mě lehčí cesta k meditaci než se uklidnit, uzavřít a jít skrz absolutní duševní klid. Což samozřejmě jde taky, ale v dnešním světě je to náročnější – vypnout telefon a ponořit se do ticha je pro mě až další level. <u>Myslím, že mě to čeká až později v životě.</u>	Návyky, strava Odůvodnění Záliba, sport Vysvětlení Domněnky, budoucnost	
Proč tě lákalo zrovna jiu jitsu?		
<u>Hledal jsem balanc v různých sportech. Prošel jsem si fitness, strongmanem, kde jsem tahal stromy, ale po nějaké době jsem v tom přestal vidět progres. Přišlo mi, že to, jestli zdvihnu o trochu víc, už mi nedělá radost. Pohyby byly tak motoricky jednoduché, že jsem u toho mohl myslet na jiné věci, mysl si úplně neodpočinula.</u> Tak jsem přešel na bojové sporty. MMA je třeba výborná alternativa jiu jitsu, ale hodně se tam mlátí lokty a kolena a tím je to pro mě dost v rozporu s hudbou. <u>Mám sice zmačkaný uši a popraskaný chrupavky, ale nestane se mi, že by mi někdo dal pěstí a nemohl bych zpívat.</u>	Cesta k oblíbenému sportu Odůvodnění výběru Důvody ve spojení s profesí	
Rozmanitost tvého života se odráží i na tvé hudební produkci. Někdy je to rap, někdy hitovka... Lze nějak popsat tvůj styl?		Život a profese, vlastní styl
Zatím jsem svůj styl nehledal, myslím, že jsem tady proto, abych bortil nějaké představy o tom, jak to má být. <u>Vždycky jsem si chtěl všechno vyzkoušet a to dělám jak v hudbě, tak v životě. Pokaždé když mi někdo dá nálepku, tak říkám: „Počkej, počkej...“ A jdu udělat</u>	Životní postoj Strach být zařazen	

<p><u>něco jiného, jen abych nebyl v nějaké škatulce. Když se něco povede a lidem se to líbí, je to super. Mě ale právě baví to, že je pořád překvapuju, učím je, aby něco měli rádi třeba skrze vizuál nebo formu. Mám rád, když je hudba nečekaná. Já třeba ani nekoukám na trailery, v kině si vždycky nasadím sluchátka a zavřu oči. Chci být absolutně překvapený tím, co přijde, má to pro mě daleko větší sílu. A to mě baví na mé tvorbě – lidi nemůžou ani doufat, s čím přijdeme. Ale vždycky to chceme udělat kvalitně a nejlíp, jak to jde, aby co nejmíň lidí mohlo říkat, že to není dotažené do konce.</u></p>	<p>Uspokojení Šokování</p> <p>Konkrétní příklad Záliba v překvapení</p> <p>Vize</p>	
<p>Sleduješ českou hudební scénu? Je tam teď něco, co tě baví, inspiruje?</p>		
<p><u>Když píšu a dělám album, chci ostatní poslouchat co nejmíň. Jinak se může stát to, že mi v hlavě uvízne nějaký dobrý rým a pak ho nechtěně použiju. Proto jsem se teď snažil české hudbě vyhýbat. Není to tím, že bych ji neměl rád. Naopak si myslím, že se teď strašně zvedla. I produkce u nás je teď dobrá. Slováci byli dlouho napřed, hlavně v rapu. Co pro něj udělali, je obrovský. Ale dohnali jsme je. Dost mě baví ti, kteří jsou vzorem pro mladé. Třeba Rytmus, protože je absolutně proti drogám. Nepije, nekouří, sportuje. Má svůj vlastní styl a ne každý to má rád, ale message, kterou předává děckám, je super. Na umělci mě nejvíc zajímá to, co se snaží říct. Jestli mu jde o to, aby měl milion zhlédnutí a nahnal čísla, nebo o něco víc. Já jsem si velký čísla taky zažil a teď už v nich nevidím žádnou hodnotu.</u></p>	<p>Proces tvorby Strach z ovlivnění ostatními</p> <p>Uznání Srovnání s jiným národem</p> <p>Odkaz ke konkrétní osobnosti z oboru</p> <p>Vlastní postoj, snaha</p> <p>Minulost vs. přítomnost, bilancování</p>	
<p>To jsi mi nahrál na další otázku. Momentálně jsi jedním z nejvlivnějších lidí českého internetu, podle žebříčku Forbes 77 jsi na 16. příčce. Je pro tebe důležité být dobrým vzorem?</p>		<p>Odkaz na hodnocení, žebříčky</p>
<p>Pro mě je to forma zodpovědnosti. <u>Dívám se na to, kdo mě sleduje, a snažím se podle toho chovat. Třeba na Instagramu mě sledují hlavně mladí. Nechci jim tam ukazovat nic, co bych nechtěl, aby vidělo moje dítě. Snažím se je tak nějak spoluvychovávat. Účastním se i projektu, ve kterém předávám děckám, jak se chovat na internetu bezpečně. Ukazuju, jak poznat falešné profily, vyhnout se pedofilům, jak dát vědět, že se něco děje. Když chce člověk předávat dobro, je to jedna z nejtěžších věcí, a to obzvlášť v showbiznysu, kde lidi chtějí něco kontroverzního a cool. Když přijdu s něčím, co je třeba hodně zdravé, hrozí, že dostanu na prdel. Radší se to snažím nějak zabalit, nikomu to nenutit a dělat to názorně. Když jsem třeba začal sportovat na poloprofesionální úrovni, přestal jsem jíst maso, protože jsem chtěl lidem ukázat, že i bez toho to jde. První věc, co ti totiž lidi řeknou, když přestaneš jíst maso, je, že nebudeš mít sílu a moct sportovat.</u></p>	<p>Vize, sdělení</p> <p>Konkrétní aktivita</p> <p>Vlastní postup Konkrétní příklad</p>	
<p>To děláte i s hnutím Barbaři, že? Ukazujete, že člověk může být čistý a budovat svoje tělo i bez chemie.</p>		
<p><u>Barbaři jsou rozeběhnutí jiným směrem. Tam jde o cvičení, svaly a tak. Já se tam snažím být tím, kdo ukazuje, že to jde i jinak. Já byl takový už od dětství. Neraď jsem jedl zvířata. Když jsem dostal naservírovanou rybu s ocasem a hlavou, nedával jsem to. Prosil jsem, ať ji odnesou a přinesou tu část, kterou musím sníst. Dlouho jsem si myslel, že to bez masa nejde, že budu slabý, nemocný, umřu. Pak jsem potkal</u></p>	<p>Popis další aktivity Snaha se odlišit, motivovat, dětství</p>	

<p><u>člověka, který mi na své farmě řekl, ať si zabiju slepici. Kromě toho, že jsem to nedokázal, to ve mně cvaklo. On i jeho rodina jsou vegani a ty slepice tam mají na vajíčka. Nejsm úplně vegan, jím vajíčka, ale jenom ty od něj, protože vím, jak se ty jeho slepice mají. Tahle symbióza mezi člověkem a zvířetem mi nevadí, ale když vím, jak se v dnešní době získává maso nebo mléko, nechápu, že to lidi neřeší.</u> Když se o tomhle bavím s normálním člověkem, většinou mi říká úplně psychopaticky: „Hele, já to ani nechci vědět.“ Lidi nechtějí vědět, odkud maso mají, natož jak se získává a zpracovává. <u>Dostali jsme se do fáze, kdy všichni žijí aspoň v malinký lži a smějí se těm, kteří chtějí něco změnit. Devadesát procent lidí by nedokázalo zabít krávu. Když přijdu ke krávě a ona mi olízne ruku, nechápu, proč bych jí měl useknout hlavu a vytáhat vnitřnosti. Kdybych nemusel. Kdybych fakt musel, tak bych to asi udělal, nevím.</u></p>	<p>Konkrétní příklad, uvědomění si Momentální postoj Uvědomění si Nepochopení Zhodnocení moderní doby</p>	<p>Označení „normální“ = nevegan/nevegetarian</p>
<p>Je nějaký rozdíl mezi tvým skutečným životem a tím, co prezentuješ na sociálních sítích?</p>		
<p><u>Rozhodně jo. Když jsem třeba měl 30, celou noc jsem pracoval, protože jsme natáčeli Program. Pak jsem se na oslavě napil tvrdého alkoholu, protože jsem si řekl „Fuck it“.</u> To jsem na sociální sítě nedal. Nebylo to proto, že jsem chtěl vypadat líp, ale protože jsem nechtěl, aby si děcka myslely, že oslava bez alkoholu nejde.</p>	<p>Odlišnost prezentace online a ve skutečnosti Konkrétní příklad Odůvodnění</p>	
<p>Co je nejtěžší ustát, když se staneš slavným?</p>		<p>Úskalí slávy</p>
<p><u>V poslední době jsem hodně vidět v reklamách, talkshow, klipech. Navíc nejsem typický Čech, takže si mě lidi hodně všimají. Když se jdu někam najíst, lidi moc neřeší, jestli mám zrovna sousto v puse, nebo ne, a chtějí se hned vyfotit. Když to neudělám, vypadám jako namyšlený frajírek.</u> Takže radši jdu a udělám to hned. Ben předtím, než dělal hudbu, přišel do restaurace, a když byla slaná polívka, řekl: „Ta polívka je slaná. Můžete to prosím vyměnit?“ Dneska už bych radši nic neřekl, protože už jsem x-krát zažil, jak se z kuchyně ozvalo: „No jó, ofrňuje se, pan Hvězdička.“ <u>Veźme ti to trošku osobnosti, protože chceš, aby tě lidi vnímali pozitivně.</u> Když vybuchnu a řeknu věci tak, jak jsou, někdo to může úplně otočit. Proto se občas radši zdržím své personality a vyventiluju ji třeba v zahraničí, kde můžu v klidu říct: „Tohle chci takhle, protože jsem za to zaplatil.“</p>	<p>Další aktivity Exotický vzhled Úskalí medializace Důsledky Minulost vs. přítomnost Důsledky medializace</p>	
<p>Proč ses rozhodl zůstat v Čechách a neodešel dělat hudbu do světa, třeba jako tvoje sestra?</p>		<p>Odkaz na rodinu</p>
<p><u>Mám Česko rád. Chci tady tvořit. Zbytek světa je pro mě ráj k probádání, a ne práce.</u> Čechy jsou pro někoho malý rybníček, ale není to tak. <u>Lucie třeba dokázala třikrát po sobě vyprodat O2 arenu. Nejsou tady limity, my si je akorát nastavujeme a sami se zadupáváme. Myslím, že jsme úplně nadstandardní země s nadstandardními možnostmi a krásným životem pro lidi. Hodně jsem procestoval, takže si úplně uvědomuju, že to, co tady řešíme, jsou občas banality. Třeba co se týče politiky a tak.</u></p>	<p>Pozitivní vztah k Česku Konkrétní příklad Vlastní názor Hodnocení na základě zkušeností</p>	
<p>Co byla tvoje první reálná práce?</p>		<p>První pracovní zkušenost</p>
<p><u>S kámošem Tomášem jsme si chtěli vydělat na dovolenou v Egyptě, tak jsme seškrábávali lak</u></p>	<p>Vzpomínka</p>	

<p><u>z obrovské cisterny na naftu pro kamiony. Museli jsme na to použít speciální lepták, pak to stírat špachtlí a pak se to mělo natřít znovu. Bylo to fakt strašně těžké, dělali jsme to celý červenec na slunci a byli z toho úplně zfetovaní. To byly těžce vydělané peníze. Když jsem si pak začal vydělávat hudbou, vzal jsem Tomáše do Thajska, kde jsme udělali písničku Sweet Chili.</u></p>		
<p>Na holkách se ti prý líbí podpatky, ale k tobě domů si mají vzít žabky. Jaká je teda ideální holka Bena Cristovaa?</p>		Vztahy
<p><u>Můj život je hodně šiléný, je tam relativně málo času. A to málo chci věnovat rodině, malému bráškovi a lidem, na kterých mi záleží. Jestli holka zvládne tolerovat tohle, tak je pro mě ta pravá.</u> Zažil jsem spoustu různých tvarů, barev a délek vlasů, takže nemám žádnou fyzickou představu. Zjistil jsem, že o tomhle to není. Potřebuju spíš pochopení. Za to jsem ochotný dát spoustu lásky.</p>	Vytíženost Skloubení s rodinou Vztahy	
<p>Já si vlastně ani nedovedu představit, že by v tvém životě bylo místo pro někoho dalšího. Jak se chová zamilovaný Ben Cristovao?</p>		
<p>A kdo říká, že není zamilovaný? Zamilovaný Ben hlavně veřejně neřekne, že je zamilovaný. <u>On se totiž naučil, že když do vztahu vidí někdo další, je to průser. Už jsem si to zažil. Když jsem chodil s Monikou Bagárovou, bylo to strašné. Na nás oba byl vyvíjen neskutečný tlak. První věc, po které jde bulvár, je nevěra.</u> Nejdůležitější je vyfotit tě s někým jiným. Třeba my dva teď tady bychom byli úplně jasný cíl. Stačí jít s někým na večeři, mít u toho na stole svíčku...</p>	Vztahy, medializace Poučení Konkrétní příklad Úskalí medializace, bulvár	
<p>Na co sáhneš, to ti jde. Nejdřív snowboarding, pak bodybuilding, teď jsi dokonce mistrem Evropy v jiu jitsu. Jsi zvyklý vyhrávat?</p>		
<p><u>Dřív jsem chtěl vyhrávat. Poslední dva roky byly díky jiu jitsu nejlepší školou. Je to sport, ve kterém se často octneš v situaci, kdy ti dochází kyslík a hrozí ti omdlení nebo tě něco zatraceně bolí. Pak musíš zaplácat, aby protivník přestal. Musíš vlastně přiznat, že je lepší. To je jiu jitsu filozofie. Často se stává, že to někdo neodplácá, nedojde mu krev do mozku a omdlí. Pak se probere s nohama nahoře a třema chlapama nad ním, kteří říkají: „Měls to odplácet.“ Dostane tě to na základní otázku: „Chceš dejchat? Jestli jo, tak řekni, že je někdo lepší.“ To, žeš makal a máš víc svalů, je fuk, a to člověka může zlomit. Jiu jitsu má z bojových sportů největší procento odpadlíků. Lidi ho vyzkoušejí a řeknou si, že to nedávají – ať už skrz ego, nebo fyzicky.</u></p>	Minulost vs. přítomnost Učení se, přiznání Příklad Uvědomění si	
<p>Kdo je tvým největším kritikem?</p>		Kritika
<p><u>Moje babička. Sleduje celou mou tvorbu, i intimní songy, což je šiléné. Musel jsem odhodit všechny zábrany a stud, abych vůbec mohl pracovat. Když vydám song, ještě ten večer mi od ní přijde kompletní recenze. Ve finále upřímně řekne to, co jsem měl někde vzadu v hlavě, ale říkal jsem si, že to třeba nikdo nebude řešit. Ale ona to řeší: „Měl bys víc zamakat na hlase, vím, že umíš zpívat líp. Přestaň se věnovat tolik tomu jiu jitsu.“ Je jedním z lidí, co nemají důvod mazat mi med kolem pusy. Sranda je, že lidi kolikrát zanevrou na starší, protože mají pocit, že náš svět je někde jinde a oni mu</u></p>	Rodina, učení se	

<p>nerozumí. <u>Mladí kolikrát nevidí přesah a rozhled starších, třeba ani netuší, že 90 % věcí, který dneska poslouchají, je převzatých. Vrací se to třeba v dvacetiletém cyklu a prarodiče je už slyšeli, klidně dvakrát i třikrát, a můžou se podělit o poznatky. Ale my mladí je od nich nechceme slyšet.</u></p>	<p>Uznání, pokora Zkušenosti</p>	
<p>Máš osobní vizi, kde sám sebe vidíš v budoucnu?</p>		<p>Budoucnost, plány</p>
<p><u>Jestli má někdo plán na 10 let dopředu, je to blázen. Člověk se pořád mění, stejně jako jeho pocity a zkušenosti. Až po čase zjistí, co je nebo není dobré. Proč si pořizovat dům a hypotéku na 30 let, když pak zjistíš, že ti to nesedí. Všechno, co dělám, je pružné, jsou to věci, které můžu odstříhnout. Zázemí nemusí být materiální. Co si budu, jsou super lidi. Hledám je, cestuju s nimi, trávím s nimi čas. Investuju do nich a do zážitků. S nimi se dá hýbat a odjet. Dům si neodvezeš, pokud to tady nebude takové, jaké to chceš. Zní to jako sci-fi, ale když projíždím Českou republikou a vidím billboard „Ne imigrantům!“, tak si to jako člověk jiné barvy беру. Lidi, co mě neznají a nevědí, co dělám, mě teď často oslovují „Hej, imigrante!“. Moc tomu nepomáhá ani to, že se někdy oblíkám jako hadroš, protože oblečení tolik neřeším. (smích) Já takhle musím přemýšlet. Celý život jsem vyrůstal s jinou barvou a často jsem za to dostával docela nářez. Výhoda to začala být, až když jsem začal dělat hudbu, protože jsem byl díky tomu zapamatovatelný. Ale i tak jsem stejnou měrou dostával negativní zpětnou vazbu. Lidi mi vyhrožovali, párkrát jsem se popral. Ještě teď mě často neberou jako Čecha. Já vlastně ani nemůžu přemýšlet stoprocentně stabilně.</u></p>	<p>Vlastní názor Nepochopení Vlastní postoj, postup Materiálně vs. duchovno Momentální problémy Móda, zlehčení Dětství, úskali odlišnosti Pozitiva v profesi Negativní příklady Závěr, důsledky</p>	
<p>Co ti teď dělá v životě největší radost?</p>		<p>Momentální radost</p>
<p><u>Když jsem v LA a nonstop si užívám slunce a vln. Když vidím, že se daří ségře, že má hezký život. I můj malý bráška mi dává skvělou energii, i když je to pro mě vlastně trošku hořkosladké. Když mi máma pošle video s tím, co nového umí, mám radost, ale zároveň jsem smutný, protože to jsou věci, které jsem ho mohl naučit já. Kdybych neměl zrovna zkoušku kapely nebo něco jiného. Umí jezdit na všem, na čem jezdím já, ale já se nikdy nedostal k tomu, abych ho to naučil.“ (ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2017, roč. 3, č. 21. MK ČR E 22046)</u></p>	<p>Pocity, rodina Radost vs. zklamání ze sebe sama</p>	

2.2. Závěry analýzy

Hlavním cílem analýzy bylo zjistit, zda časopis Zoot skutečně ve svých rozhovorech s celebritami využívá postupy, které je možné hodnotit jako "inovativní". Právě inovativní postupy měly být podle šéfredaktorky tím, co mělo časopis odlišit od "mainstreamové" konkurence, a to zejména v rozhovorech s celebritami, které měly sloužit jako jakási vlajková loď těchto inovativních postupů a zároveň jako hlavní lákadlo pro čtenáře. Jak však analýza všech v časopise publikovaných rozhovorů ukázala, strategie autorů časopisu Zoot vlastně v ničem inovativní nebyla, naopak se jedná o typický produkt kulturního průmyslu přesně v souladu s definicí představitelů frankfurtské školy, především podle autora Theodora W. Adorna, která tvrdí, že vše nové již vlastně s ničím novým nepřichází, protože vsetady již bylo. Tento teoretik poukazyval na *uniformitu a standardizaci tvorby, při níž je využita sériová výroba a ačkoliv se konkurence snaží o vzájemné odlišení, tato představa se stává pouhou iluzí* (Adorno, Horkheimer, 2009). Toto odlišení představují různé efekty a detaily, které jsou ovšem nahraditelné.

Letmé prolistování konkurence, konkrétně časopisu Českých drah, dokazuje velkou míru shodnosti co se rubrik a prezentace týče a potvrzuje tak závěry vyvozené pomocí analýzy, tedy fakt, že časopis ZOOT využívá standardní způsob komunikace. V rozhovorech i rubrikách je možné nalézt společné rysy, například v otázkách, v nichž se, stejně jako tazatelky v časopisu ZOOT, i v ČD ptají na témata týkající se profese, dětství, problémů v profesním i soukromém životě a překážek, které k úspěchu vedly, využívají konkrétní informace, které získávají v průběhu přípravy na rozhovor a samozřejmě se zastavují u tématu celé společnosti. ZOOT se tak odlišuje snad jen tematičností každého čísla a vyšší mírou zaměření se na celebritu než u časopisu Českých drah.

2.2.1. Interpretace výsledků kódování rozhovorů

Při rozboru všech 21 rozhovorů z časopisu ZOOT vyšlo najevo, že soubor otázek se mezi jednotlivými rozhovory zásadně neliší. Jejich skladba je samozřejmě ovlivněna **tazatelkou**, kterou byla sice ve většině případů Thea Kučerová, několik rozhovorů však vedli redaktoři jiní. Dalším aspektem, který působil na povahu pokládaných otázek, představoval **pohlaví celebrity**, ženy tak byly častěji doptávány na témata spojená s rodinou, dětmi a vztahy obecně, otázky pro muže se držely více v rovině profesní a také v oblasti zálib a budoucích plánů. Na povahu dotazů působil mimo jiné i **věk celebrity**,

příčemž u starších z nich byla patrná úcta a tedy snaha věnovat se spíše profesním, rodinným a nekontroverzním tématům, dále zde figuroval také fakt, **zda tazatel/ka osobnost znala**, což se promítlo především v konkretizaci otázek. Kromě výše zmíněných důvodů ovlivňovalo rozhovory **profesní zaměření celebritya samozřejmě její osobnost**.

Veškeré tyto rysy tak působily na fakt, zda musel/a redaktor/ka sahat do souboru otázek, které se napříč rozhovory opakovaly. Tyto případy nastávaly v návaznosti na skutečnost, jak moc se celebrita o tématech „rozmluvila“, případně pokud naopak dané téma ukončila. V průběhu analýzy bylo opakováno několik dotazů ve stejném či velmi podobném znění a zároveň vyšlo najevo, že některé z nich byly pokládány více či pouze ženám, jiné zase mužům. Příklady těchto otázek jsou:

1. O co se nejraději dělíte a s kým?
2. Jak vypadá Váš běžný pracovní den?
3. Je něco, co byste dnes chtěl/a zpomalit či vrátit?
4. Čemu by se mladší generace měla naučit od té starší?
5. A co by se starší generace mohla naučit od té mladší?
6. Máte nějakou guilty pleasure, tedy něco, co vás hrozně baví, ale trochu se to stydíte ostatním přiznat?
7. Prošel/prošla jste si nějakou subkulturou?
8. Jaké byly vaše první práce?
9. Jakou nejdůležitější věc vás děti naučily?
10. Máte koníček, který bychom do vás nikdy neřekli?
11. Jak začít v objektivně dobré době žít subjektivně dobře?
12. Bojíte se stárnutí?
13. Na co teď nejvíce těšíte?
14. Co děláte, když nic neděláte?
15. Tvořil/a jste někdy pod vlivem omamných látek? Ať už je to káva nebo něco silnějšího.
16. Kdybyste mohl/a pozvat kohokoli na večeři, kdo by to byl a proč?
17. Co vám dělá největší radost?

2.2.1.1. Interpretace kódování

	Celebrita, pohlaví	Kódy	Témata otázek	
1.	Aňa Geislerová (žena)	Věk, stáří Vzpomínka Překvapení Štěstí Sen, vize Budoucnost Sebehodnocení Hledání smyslu Přítomnost Zkušenost Pomíjivost Volba Profese Spokojenost Změna Návrat Hodnocení skutečnosti ZOOT, projekt	Vlastní zkušenost Upřímnost Dokonalost Údiv Nadšení Přiznání Hodnocení (módního byznysu, života, variant, projektu, času) Východiska Předpoklad Zpochybnění Vlastní názor Lítost Pochyby Děti, rodina Rada	Téma čísla (7x) Sen Pocity Děti, rodina Profese Móda (3x) Média, sociální sítě Rituál ZOOT, spolupráce (2x) Radost v životě Sdílení Vzkaz čtenářům
2.	Jenovéfa Boková (žena)	Hodnocení (světa, vztahu, skutečnosti, protějšku, kolegy/ně, mužů a žen obecně) Láska, definice Sebehodnocení (4x) Vlastní zkušenost (5x) Pocity Zlehčení Změna názoru Sociální sítě – negativní pohled (3x) Srovnání Romantika Přiznání Zpochybnění Minulost vs. přítomnost Pochybnosti	Pocity (5x) Rozčilení Profese Jiná činnost Obdiv Nadšení Odkrytí tajemství Chtíč Snaha Shození sebe sama	Láska Vztahy (vlastní, na věky, otevřené, rodinné, profesní, ve spojení s módou, 7x) Téma čísla (5x) Seznámení se online Seznámení rodičů Internet, úskalí Otevřenost vůči druhým (3x) Medializace, změny Profese Hodnocení protějšku Hodnocení stejného pohlaví Zamilovanost Vlastní odkaz
3.	David Koller (muž)	Hodnocení (profese, doby, minulosti, projektu, volného času, 9x) Vlastní názor (3x) Vzpomínky (začátek kariéry, rodina, mládí, móda) Tvořivost, kreativita Sen Rada Chtíč Vzor Sebehodnocení (3x) Nejistota (5x) Změna Vlastní zkušenost (2x) Vlastní postup Minulost vs. přítomnost Ohlédnutí se Přiznání Vypořádávání se (se vztekem)	Přípuštění možností (3x) Generalizování (2x) Kategorizování Zpochybnění Potvrzení (2x) Vysvětlení (2x) Obdiv Nadšení Uspokojení Disciplína	Téma čísla Profese (4x) Konkrétní příklad Osobní styl Inspirace Povaha Pocity (na pódiu, před koncertem, 3x) Přítomnost vs. minulost Kariéra, minulost Profesní projekt Rozladěnost, vypořádávání se Vztahy (osobní, ve spojení s profesí, 4x) Ženy (2x) Zamilovanost (ve spojení s hudbou/ tvorbou) Láska Plány Radost

4.	Terezie Kovalová (žena)	Nemoc, problémy (5x) Důsledky onemocnění (2x) Pocity (ponížení, štěstí, neštěstí, 4x) Vítězství nad onemocněním Minulost (ve spojení s hudbou, 2x) Rodina Vzpomínky (dětství, profese, 6x) Sen (3x) Obdiv (4x) Fascinace Adorace (2x) Sebehodnocení (2x) Přiznání Odůvodnění (výběr profese, změny pohledu na svět, 4x) Hrdost Původ	Hodnocení (rodiny, společnosti, profese, světa, života, 5x) Ironie Nadšení (3x) Odůvodnění (3x) Vlastní názor (3x) Připuštění možnosti Poučení Rada Sebereflexe (2x) Lítost (1x) Podřízení se Uvědomění si (2x) Srovnání se Sebejistota Vlastní přístup	Profese (6x) Zdravotní problémy (2x) Dětství, spojení s profesí (2x) Konkrétní informace ve spojení s profesí Výběr profese Reakce na informaci (překvapení) Vztahy (rodina, partnerské, 2x) Záliby (2x) Děti, plány Povaha Změna ve světě Opakování momentů v životě Spokojenost sama se sebou Sebehodnocení (2x) Tetování Kontroverzní téma
5.	Tonya Graves (žena)	Sebehodnocení (3x) Srovnání národností (9x) Adaptace Ztotožnění se (3x) Vzpomínky (mládí, přestěhování se, 4x) Údiv (2x) Hodnocení (lidí, 3x) Pocity (vášeň, nadšení, štěstí, radost, překvapení, obdiv, 8x) Vlastní názor (4x) Sen Strach (2x) Připuštění možnosti (2x) Nejistota (2x) Smíření se Plány Vize Přiznání Vlastní zkušenost (4x) Rodina Ironie (2x)	Shození sebe sama Ospravedlnění se (2x) Politika Původ Uvědomění si Nadšení pro módu Hodnocení protějšku Odůvodnění (profese, spolupráce, 5x)	Téma čísla (8x) Rozdílnost národů (3x) Sen Cestování Vlastní názor, svět Zpomalování, úniky od reality Ideální svět Problémy s odlišností Jiný svět Profese (2x) Nadšení Názor (na Českou republiku, prezidenta, jídlo, česká móda, 8x) Sounáležitost Děti (3x) Móda (7x) Inspirace, vliv Hodnocení protějšku Vzpomínka (hudba, 1x) Rodina Plány
6.	Eva Zaoralová (žena)	Profese (5x) Minulost (4x) Zkušenosti (získání, předávání, 4x) Přítomnost Hodnocení (srovnávání, činů, přítomnosti, profese, postojů, 6x) Vlastní názor (6x) Budoucnost (2x) Plány (profesní, 2x) Alternativa Odůvodnění (5x) Ospravedlnění (2x) Pocity (nadšení, uspokojení, spokojenost, štěstí, strach, 5x)	Internet, moderní doba Rada Přítomnost vs. minulost (2x) Věk, stáří, stárnutí (4x) Víra Rozdíl mezi generacemi (2x) Obdiv Sebehodnocení (6x) Rozpor Rozhodnutí Uvědomění si Přijetí Zobecnění Alternativy (2x) Zařazení se	Profese (4x) Projekt (3x) Postoj (1x) Názor (moderní doba, profese, rodina, smrt, stáří, věk, 8x) Srovnání (profesní, 1x) Téma čísla (11x) Běžný pracovní den Minulost vs. přítomnost (3x) Rozdílnost generací (4x) Rodina (2x) Smrt (2x) Stáří (6x) Ohlédnutí se

		Jedinečnost Zlehčení (2x) Pomíjivost Přiznání (3x) Problémy (profesní, 1x)	Rekapitulace Pochybnosti Vlastní zkušenost (2x) Vzpomínky Ztotožnění se	Soukromí Vztahy (spojené s profesí, 2x) Plány
7.	Markéta Pavleje (žena)	Edukace čtenáře Odlišnost Zkušenost Hodnocení (záliby, město vs. vesnice, projektu, 11x) Vlastní pohled Vzpomínky (3x) Pocity (radost, štěstí, naplnění, spokojenost, 6x) Vlastní zkušenost (4x) Vlastní postoj (4x) Minulost vs. přítomnost (2x) Profesionalizace Profese (2x) Práce vs. rodina Sebehodnocení (3x) Obhájení (3x)	Přiznání Vlastní názor (4x) Rozhodnutí Odůvodnění (3x) Zveličování Zesměšnění Pokora Uznání Životní krédo Poučení (2x) Minulost (3x) Ženy vs. muži Vztah Obecný názor Plány, sny Profese a rodina Výchova Vzor Dětství Zlom, změna	Záliba (2x) Móda (4x) Obecný názor Vlastní názor (2x) Sebehodnocení Město vs. vesnice Profese Odlišení Profese a rodina Kontroverzní téma (2x) Téma čísla (7x) Život Guilty pleasure Zdravá strava Motivace Vzpomínka ve spojení s profesí Profese spojená s módou
8.	Jonáš Čumrik (muž)	Sebehodnocení (5x) Pocity (nespokojenost, štěstí, prozření, zklamání, 5x) Přiznání (obavy, 1x) Pochyby Pozitivita Srovnání (s vrstevníky) Sen (naplnění, 3x) Touha (2x) Plány (4x) Shození sám sebe Víra Soukromí Rodina Hodnocení (druhých, na základě zkušenosti, konkurence, vlastního jednání, 6x) Minulost (5x) Způsob sebe prezentace Odlišení se Inspirace ostatních (2x) Způsob komunikace Profese ve spojení se sociálními sítěmi Přiznání (3x) Odůvodnění (8x) Spolupráce Zlehčení (2x)	Obdiv Minulost vs. přítomnost nepochopení Obhájení Vlastní zkušenost (4x) Pochopení (2x) Vyrovnání se (3x) Generalizace Rezignace (2x) Výsměch Problém Finance Poučení (2x) Původ Negativní zkušenost (2x) Vlastní názor (2x) Možná východiska Odkládání Alibismus Aktivity Slabá stránka Strach Vztahy vs. povolání Vztahy online Soukromí Rodina Uvědomění si Výchova Vděk	Pozitivita (3x) Splíny Téma čísla (1x) Sny (2x) Cílevědomost Sebevědomí Odlišení (2x) Sociální síť (3x) Profese (5x) Soukromí Věk (3x) Fanoušci (4x) Předání sdělení v rámci profese Úspěch Negativní reakce Konkurence (5x) Studium (2x) Odlišný obor Názor (3x) Plány Hudba (3x) Nadhled Život vs. profese Vztahy (3x) Soukromí Úcta
9.	Ladislav Trpák (muž)	Idol, hrdina Ztotožnění se Vlastní zkušenost (4x) Dobro Odůvodnění (2x) Hodnocení (profese, společnosti, 2x) Plány (3x)	Život a sloučení s profesí Uvědomění si Hledání životní cesty Změna postoje Sebehodnocení (2x) Profese (2x) Energie (ženská, mužská, 3x)	Hrdina (9x) Pozitivum Negativum Řemeslo Profesní plány Profese Rodina Víra, náboženství (2x)

		<p>Budoucnost Nejistota (2x) Další aktivity Domněnky Přítomnost (2x) Rodina (3x) Moderní doba Překážky Obdiv (2x) Rozpor Spiritualita (6x) Vlastní postoj (2x) Hledání souvislostí Existenční otázky Vlastní názor Minulost (2x)</p>	<p>Úcta Sebeironie Skromnost Vzor Fascinace přírodou Cesta Energie Emoce Sebeovládání se Slabé stránky</p>	<p>Moderní společnost Očekávání vs. realita Výchova Ohlédnutí se (3x) Rozhodování Odlišení se Profesní vize Dětství Ženy (2x) Partnerka Inspirace Vzor (3x) Děti (2x) Odkaz (2x) Dávání/dostávání Spiritualita</p>
10.	Eva Samková (žena)	<p>Přiznání (3x) Plány, budoucnost (4x) Pocity (nadšení, štěstí, spokojenost, zoufalství, 7x) Odůvodnění Výchova Obdiv Móda Důvěra Spolupráce Minulost (2x) Poučení Odlišení se (2x) Provokace Minulost Pochyby Uvědomění si (2x) Studium Hledání cesty Přítomnost vs. minulost Sen Dětství Zpochybnění Změna názoru Zkušenost (3x) Děti vs. dospělí</p>	<p>Dospělost Vlastní postoj (3x) Zlehčení (3x) Přítomnost Vyvážení Životní změna Pozitiva slávy Negativa slávy Podpora Skromnost Generalizace Odůvodnění (7x) Negativa našeho národa Pozitiva našeho národa Strategie Rituály Soukromí ve spojení s profesí Genderová odlišnost Kreativita (3x) Vášeň (2x) Sociální síť Smysl aktivit Srovnání s jinou aktivitou Vyrovnání se Velkoměsto vs. vesnice</p>	<p>Předsevzetí, začátky Ovlivnění literaturou Literatura Kultura Móda (2x) Čeští návrháři Profesní plány (3x) Sen Děti (3x) Bezstarostnost Stěhování Medializace a důsledky Zkušenost Mantra, rituál Profese (5x) Ženskost Sociální síť Další aktivity Studium Profesní krize Doping, kontroverze (2x) Nestandardní podmínky</p>
11.	Vojtěch Dyk (muž)	<p>Zlehčení (3x) Guilty pleasures (2x) Vlastní postoj (3x) Obhájení Konkrétní příklad Vlastní zájem Vlastní zkušenost (2x) Reklama Minulost Medializace Rodina (3x)</p>	<p>Změna postoje Soukromí Vzpomínky Přítomnost Výjimka Původ Záliba (2x) Pocity (nadšení, štěstí, spokojenost, 3x) Vlastní názor Vyrovnání se</p>	<p>Fascinace, obdiv Téma čísla (6x) Zamyšlení se Kontroverze Hranice Rodina (2x) Moderní doba Životní nadhled, vyrovnání</p>
12.	Klára Vytisková (žena)	<p>Vlastní názor (3x) Rozpor Studium Minulost (3x) Výchova Přítomnost Pocity (spokojenost, vášeň, nadšení, naplnění,</p>	<p>Moderní doba a její důsledky Móda, styl (4x) Sebejistota Hodnocení (stejněho pohlaví, ostatních, 2x) Generalizace (2x) Sebehodnocení (2x)</p>	<p>Inspirace (2x) Město vs. vesnice (2x) Trend Příroda (2x) Profese Aktuální počin (2x) Rodina (5x) Spolupráce s rodinou</p>

		<p>radost, 7x) Odůvodnění (2x) Zlehčení (3x) Vlastní zkušenost (3x) Způsob práce Rodina vs. profese Životní změna Odlišnost Vzpomínka (2x) Strach Uznání Varianta Dítě (2x) Oddych</p>	<p>Věk, stárnutí Uvědomění si Poučení Rozhodování Ustálení názorů Inspirace (2x) Mateřství Úcta, obdiv k manželovi (2x) Genderová rozdílnost</p>	<p>(3x) Vzpomínky (2x) Profese (4x) Pozitivita Dítě (5x) Kreativita Móda (4x) Osobitý styl (4x) Trendy Mateřství Srovnání s konkurencí Dospělost vs. dětství Původ Manželství (2x)</p>
13a.	David Dvorský (chlapec)	<p>Sny a cíle Vlastní zkušenost (3x) Přiznání Studium Vlastní názor (3x) Dospělí vs. děti Rodina (2x) Generalizace Odlišení se Plány, cíle, vize Nejistota Srovnání</p>	<p>Minulost (3x) Vysvětlení (4x) Upřesnění Vlastní postoj Strach, chudoba Soucit Konkrétní příklad (4x) Pochyby Přítomnost Pozitiva (2x) Negativa</p>	<p>Sny Dobrodružství Výzva Svět dospělých Plány, budoucnost (3x) Politika Média Strach Chudoba Rodina (3x)</p>
13b.	Adriana Nečasová (dívka)	<p>Plány Život dospělých Pozitiva dětství Hledisko času Konkrétní příklad (2x) Blízkost Budoucnost Strach Sny (2x) Cestování Pozitiva Sebehodnocení Negativa Nejistota Názor Zhodnocení</p>	<p>Pocity (nadšení) Přiznání, Zhodnocení Vlastní názor Rozhodnutí Adrenalin Záliba, sport</p>	<p>Budoucnost Čas Svět dospělých Dospělost (2x) Nespravedlnost Sny Cestování Dobrodružství Výzva Rozhodování se „Profese“ Cíle Rodiče Sebehodnocení, kritika Vlastnosti lidí Lepší svět</p>
13c.	Anna Mercedes Čtvrtníčková (dívka)	<p>Film vs. divadlo Odůvodnění (3x) Rodina a profese Konkrétní příklady (3x) Výběr osobnosti Aspekty profesí u filmu Negativa slávy Zveličování Studium Nástrahy světa Plány Vztah k domovu Rodina (3x) Cíle, nezávislost</p>	<p>Sebehodnocení (2x) Vzor v rodičích Negativa světa dospělých Ospravedlnění se Vlastní názor Láska Vztahy Výzva (2x) Budoucnost Rada</p>	<p>Profese (2x) Rodiče a profese Rodiče Osobnosti (2x) Sláva (2x) Nespravedlnost Lepší svět Budoucnost Dospělost (2x) Sebehodnocení (2x) Odlišení se Radost Vztahy Výzva</p>
14.	Martin Veselovský (muž)	<p>Odůvodnění (15x) Profesní cíl Vize Profesní snaha Úskalí profese Vlastní názor (3x)</p>	<p>Pochopení Uvědomění si (2x) Uvedení na pravou míru (4x) Alternativy Profesní vs. soukromý život</p>	<p>Téma čísla Profese (18x) Cílová skupina Společnost, ovlivnění Sociální síť Ženy vs. muži (2x)</p>

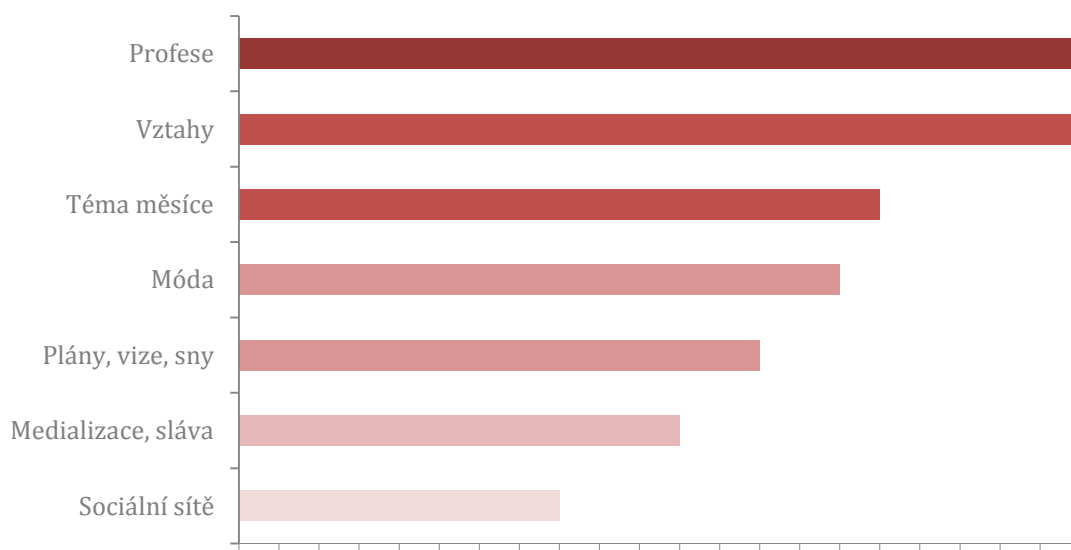
		<p>Hodnocení (profese, 5x) (2x) Nezávislost, nestrannost Minulost (2x) Přiznání (6x) Přítomnost (2x) Pocity (nadšení, 5x) Slabá stránka Nejistota (2x) Profesionalita Způsob, cíl práce (2x) Vlastní zkušenost (3x) Konkrétní příklad (8x) Minulost vs. přítomnost Sebehodnocení (4x) Poučení (4x) Zlehčení (2x) Uznání Vlastní pohled (3x) Generalizace (2x) Lidskost</p>		<p>Ovlivnění Způsob práce (2x) Strach/respekt Překvapení Emoce Odchýlení se od tématu Špatný den Sebehodnocení (2x) Sebereflexe Způsob práce (3x) Lež, rozeznání Zlom Politika (3x) Profese vs. soukromí Profese a vztahy (2x) Kolegyně Medializace Sny Záliby</p>
15.	Linda Rybová, Kateřina Winterová (ženy)	<p>Pocity (potěšení, natěšení, 3x) Přiznání (5x) Srovnání se Profese (3x) Budoucnost Vlastní postoj (5x) Vlastní postupy Důsledky (2x) Minulost (5x) Vlastní názor (4x) Generalizace (2x) Ekologie Politika Zhodnocení Nesouhlas (2x) Etické hledisko Pozitiva Konkrétní příklad (4x) Zlehčení (6x) Výchova Poznávání Vlastní zkušenost (2x) Překvapení Vesnice vs. město Sebehodnocení (4x) Nespokojenost</p>	<p>Příroda Kritika Víra Vyrovnání se Odůvodnění (4x) Touha (2x) Rada Rodina Láska Dětství Vzpomínky Partner Uvědomění si (2x) Důvěra Obdiv (2x) Pravidla Kritéria Uvedení na pravou míru Vzájemný vztah Uznání Spolupráce Negativní postoj Móda Hodnocení (sebe navzájem, 1x) Minulost vs. přítomnost Změna</p>	<p>Biomatky Trend (3x) Děti Moderní svět Virtuální realita Ovlivnění Sociální síť (2x) Online prostředí Zpomalení se Spiritualita Přístup k životu Jídlo (4x) Neřesti Profese (2x) Vzájemný vztah (2x) Přátelství Móda (2x) Minulost První práce</p>
16.	Hynek Čermák (muž)	<p>Vlastní názor (8x) Přítomnost (3x) Rodiče Umění Vzpomínky Rodina Minulost (2x) Rozhodování Plány Profese (5x) Mládí (2x) Záliby (2x) Vlastní postoj (5x) Odůvodnění (5x) Přiznání Učení se</p>	<p>Profese ve spojení se soukromím Úskalí profese Partnerka (3x) Děti (2x) Rodičovství (2x) Dilema Budoucnost Důvěra Sebehodnocení (3x) Důsledky Záliby Zlehčení (2x) Výhody Genderová rozdílnost Láska</p>	<p>Téma čísla Dětství Profese (4x) Sen (2x) Cesta ke snu Odůvodnění Výběr povolání Popularita ČR vs. zahraničí Konkrétní profesní počiny (2x) Děti (2x) Rodičovství Výchova Záliba Vztahy (2x)</p>

		<p>Divadlo vs. film Vlastní zkušenost (3x) Generalizace (4x) ČR vs. zahraničí Podivení Nepochopení Pocity (zoufalství, štěstí, 1x) Uznání Ospravedlnění Obdiv Konkrétní příklad (3x)</p>	<p>Poučení (2x) Uvědomění si (2x) Vděčnost Změna postoje Nejistota Skromnost Finance Přítomnost vs. minulost Smíření se Svatba Cestování</p>	<p>Láska Zamilovanost Kontroverze, bulvár Svatba Víra Stáří, stárnutí Plány, blízká budoucnost Radost Balance Nesplněný sen</p>
17.	Katarína Kubošiová alias Katarzie (žena)	<p>Uvedení na pravou míru (2x) Inspirace Vzpomínky (3x) Odůvodnění (5x) Dětství Kariéra Sebehodnocení (5x) Profese (2x) Vlastní přístup Budoucnost Nejistota Racionalita Vlastní názor (4x) Vlastní způsob Hodnocení (vlastní tvorby, 1x) Vlastní postoj (1x) Snaha něco změnit Ekologie Politika Konkrétní příklad (2x)</p>	<p>Minulost vs. přítomnost (3x) Tvorba (3x) Přiznání (5x) Uvědomění si Představy vs. realita Sen Realita Technologie Generalizace Pocity (zoufalství, nadšení, nepříjemný pocit, 3x) Kritika Zlehčení Cit Profese vs. soukromí Móda Plány, cíle</p>	<p>Začátek kariéry Inspirace (2x) Hledání sebe sama Profese (7x) Sebehodnocení Smysl profese Reakce Přístup k tvorbě (2x) Stimul při tvorbě Postoj k životu (2x) Hodnocení generace Smysl, svět Protiřečení si Tvorba (2x) Dospělost Kariérní posun (2x) Profese vs. soukromí Téma čísla (5x) Záliby Vztahy, láska Móda Plány</p>
18.	Aleš Valenta (muž)	<p>Hodnocení (úspěchů, 5x) Vzpomínka (4x) Vlastní postoj (6x) Odůvodnění (6x) Uvědomění si (3x) Vlastní názor (2x) Medializace Srovnání (s jiným národem, medializace jiné profese, 2x) Přiznání (3x) Pozitiva Vlastní přístup Konkrétní příklad (4x) Sebehodnocení (2x) Projekt Zdraví Tlak Zodpovědnost (2x)</p>	<p>Rozhodnutí Přijetí Překvapení Pocity (radost, štěstí, rozhořčení, 3x) Domněnky (2x) Přítomnost Nutné předpoklady Výhra Zlehčení (2x) Uznání Politika Rodičovství Děti Manželka Záliby Profese Blízká budoucnost</p>	<p>Doba od výhry Konkrétní prožitek Téma měsíce (2x) Strach (2x) Medializace, sláva (2x) Profese (2x) Kariéra Zdraví Rozpoložení, nastavení Stáří Uspokojení Výkon Vítězství Hranice Ovlivnění Rodičovství Děti Záliba První 3 práce</p>
19.	Iva Pazderková (žena)	<p>Minulost (2x) Mládí Ženství Odůvodnění (3x) Mužství Pocit (svobody, nadšení, spokojenost, strach, sobeckosti, radost, štěstí, smutek, selhání, 10x)</p>	<p>Cestování Rodina (2x) Údiv, nepochopení Touha po mateřství (2x) Rodina vs. práce Partnerství Vlastní pohled Vlastní postoj (2x) Rada</p>	<p>Móda Pocity Muži vs. ženy Genderová odlišnost Volný čas (2x) Ženy ve vedení Ženství (2x) Profese (4x) Mateřství</p>

		<p>Konkrétní příklad (7x) Vlastní názor (5x) Minulost vs. přítomnost vs. budoucnost Negativa žen Smíření se Negativa mužů Hodnocení (ženství, podmínek, názoru, 4x) Uznání Tradiční genderové rozdělení Genderová nerovnováha (2x) Ztráta tajemství Sebehodnocení (2x) Osobitost Záliby (2x)</p>	<p>Touha po slávě Skromnost Negativa slávy Přiznání Zobecnění Hranice Nepochopení Problém Plány Sociální síť Zlehčení (4x) Dospělost Představa vs. realita Profese (3x) Móda Pokora Komik vs. herec Uvědomění si</p>	<p>Sebekritika Spokojenost se životem Sociální síť Fanoušci Názor na svět Guilty pleasure Dospělost Představa vs. realita Subkultura Úspěch Genderová rozdílnost</p>
20.	Lenka Filipová (žena)	<p>Vzpomínky (4x) Dětství Inspirace (2x) Spiritualita (2x) Léčitelství Pocity (nadšení, bezmoc, lítost, 4x) Hledání sebe sama Odůvodnění (4x) Profese Důsledek Minulost (2x) Konkrétní příklad Profese a spiritualita Přítomnost (2x) Moderní doba Ikony v moderní době Vlastní názor (3x) Národní hrdost Sentiment Nadčasovost tvorby Zlehčení (2x) Kariéra Plány Vize (2x) Sebehodnocení (4x) Moderní doba Minulost vs. přítomnost</p>	<p>Vlastní postoj Konkrétní příklad (4x) Výzvy Překážky (2x) Jistota Osud Přiznání Uvedení na pravou míru Rodina (2x) Matka Dcera Problémy (2x) Záliby Snaha o změnu Vztahy Nejistota Stárnutí Hlubší smysl</p>	<p>Dětský hrdina Profese (5x) Plány (2x) Téma čísla (5x) Přítomnost Minulost Mladší vs. starší generace (2x) Výchova Vzpomínka Hudba (4x) Láska Vývoj v kariéře Profesní krize Inspirace Stimulanty Subkultura Dcera Odpočinek, volný čas Záliba Běžný den Guilty pleasure Stárnutí Skutečnost vs. dokonalost</p>
21.	Ben Cristovao (muž)	<p>Vlastní režim Rodina (4x) Priority Návyky, strava Odůvodnění (4x) Záliba (2x) Domněnky Budoucnost Profese (5x) Vlastní postoj (4x) Pocit (strach, uspokojení, 5x) Šokování Konkrétní příklad (6x) Vize (2x) Proces tvorby (2x) Uznání (2x)</p>	<p>Online vs. offline Exotický vzhled Medializace (4x) Důsledky (2x) Vlastní názor Vlastní zkušenost (2x) Vytíženost Vztahy Poučení Učení se (2x) Přiznání Pokora Nepochopení Materiálně vs. duchovno Móda Zlehčení</p>	<p>Vytíženost Profese (4x) Vypnutí Záliba Hudba (2x) Úspěch (2x) Vzor Inspirace Stimulanty Sociální síť Sebe prezentace Sláva Rozhodnutí Vztahy (2x) Kritika Vize</p>

		Srovnání (s jiným národem, 1x) Minulost vs. přítomnost (3x) Hodnocení (moderní doby, 2x) Snaha se odlišit (2x) Dětství (2x) Uvědomění si (2x) Nepochopení	
--	--	--	--

Z jednotlivých kódování, jejichž výsledky jsou sumarizovaný v tabulce výše, je patrné, že témata otázek se víceméně opakovala. Přestože se profese vybraných celebrit liší a nelze tak tedy analyzovat shodu konkrétního tématu, je možné je porovnat alespoň po stránce námětu. Jak již bylo zmíněno, témata se týkala především profese každé z osobností, dále pak vztahů, rodiny, plánů, módy a téměř v každém čísle došlo také na otázky, které se věnovaly tématu čísla. V případě, že se celebrita nerozpovídala, přišel čas na „záložní“ dotazy.

Frekvence výskytu otázek v jednotlivých číslech

Graf 1 – Nejčastěji používaná témata otázek

Přestože tedy výsledky analýzy vyvrátily původní deklarované cíle a vize autorů časopisu ve snaze být odlišným a originálním počinem ve své komunikaci mezi konkurencí, je možné potvrdit vyšší míru zapojení známých osobností při promování

vlastního produktu či značky. Z rozboru vychází tři použité koncepty využití celebrity endorsement:

1. Celebrita s firmou ZOOT spolupracuje a o této spolupráci nebo o firmě samotné v rozhovoru hovoří
2. Celebrita s firmou ZOOT nespolečuje, ale o firmě se v rozhovoru zmiňuje
3. Celebrita mluví o módě a je oděna v oblečení, které je možné na stránkách firmy ZOOT zakoupit

2.3. Diskuze

Na základě slov šéfredaktorky během rozhovoru bylo možné očekávat odlišnou formu komunikace a pokládaných otázek než na jakou jsme zvyklí. S prvními čísly se tato originalita promítala skrze fotografie a grafické zpracování, s každým dalším číslem a změnou vizuální stránky však bylo patrné, že ZOOT je firma reagující na moderní trendy, které ve své komunikaci aplikovala a specifičnost se tak vytrácela. To je ovšem zcela pochopitelné, aby došlo k jisté míře odlišení, je třeba disponovat finančními i časovými prostředky, které v tomto případě nebyly neomezené. Na tvorbu časopisu měli autoři jasně vymezený rozpočet a rozhodnutí vydávat nejprve měsíčník, později dvouměsíčník nenabízel ani velký prostor po stránce časové.

Odlišnost, především však v rámci samotného časopisu ZOOT, přišla bezesporu se dvěma rozhovory vedenými jinou formou než u všech ostatních. Jednalo se o ten s Vojtěchem Dykem z jedenáctého čísla a s Klárou Vytiskovou z čísla následujícího. V prvním případě otázky kladl Martin Maxa, možným odůvodněním tak mohl být jeho autentický způsob vedení rozhovoru. Odpovědi osobnosti byly v tomto případě uvedeny v uvozovkách a ve formě přímé řeči, otázky spolu s popisem situace jako vyprávění. Když se však stejný koncept rozhovoru opakoval i v následujícím čísle, ve kterém již otázky pokládala Thea Kučerová, jak tomu bylo ve většině případů, logickým předpokladem byla změna formy komunikace. Ten se ovšem svydaním třináctým nepotvrdil, autoři se totiž vrátili k původnímu konceptu otázka-odpověď, která je z pohledu čtenáře méně náročná, nemusí se totiž soustředit na souvislý text, případně si vybrat pouze ty odpovědi, které jej zajímají.

Z výsledků analýzy rozhovorů je také patrná jistá míra opakování některých otázek, především pak v posledních číslech roku 2017. O důvodech rozhodnutí pokládat otázky opětovně je možné spekulovat, možným vysvětlením však může být blížící se konec časopisu a s tím související rezignace na vytváření stále nového a co možná nejoriginálnějšího obsahu.

IV. ZÁVĚR

Existuje spousta způsobů, jakými může firma komunikovat se svými zákazníky, je možné využívat klasických nástrojů pro reklamu a propagaci, ale také těch, které představují přidanou hodnotu, která je může od své konkurence odlišovat. V případě online e-shopu ZOOT došlo k rozhodnutí využít jako klíčový komunikační kanál časopis, který vystřídal původní katalog a měl uspokojit zákazníky svou offline verzí, tedy přinést hmotnou podobu jinak nehmotného obsahu. Cílem této práce tak bylo rozebrat tuto formu komunikace prostřednictvím analýzy konkrétních rozhovorů s celebritami, a to vzhledem k tomu, že právě rozhovory s celebritami měly lákat potenciální čtenáře / zákazníky k přečtení celého časopisu a zjistit, zda se tvůrcům podařilo naplnit původní deklarované cíle, tedy nabídnout jedinečný způsob vyjádření a tím se odlišit od konkurence, či nikoliv.

V empirické části práce byl proveden rozbor všech hlavních rozhovorů s celebritami, tedy těch, jež se objevily na obálkách časopisu, pomocí zakotvené teorie, přičemž byly uvedené otázky a odpovědi okódovány a následně interpretovány. Dospělo se k závěru, že komunikace časopisu ZOOT oproti své konkurenci žádnými konkrétními prvky nevyniká, představuje sice onu přidanou hodnotu, ovšem nepřináší nic neotřelého a zcela nového. To je však v moderní době, kdy svět překypuje nápady a technikami natolik, že v určitém momentě se tyto techniky začínají opakovat a dochází k cyklení a využívání již dříve vymyšleného, poměrně časté.

Přestože tedy nedošlo k potvrzení skutečnosti, že by firma ZOOT využívala odlišnou a unikátní formu komunikace, je patrné, že volba technik odpovídala moderní době, na níž se snažili tvůrci reagovat. Snaha o diferenciaci tak byla patrná především skrze vizuální ztvárnění a volbu témat, kterým se každé vydání věnovalo. Výsledky tedy nepoukazují na nenaplnění cílů firmy, ale spíše potvrzují přehlcenost dnešního světa, jenž nabízí nepřehledné množství rozličných forem v jakémkoliv odvětví. Možnost naprosté zapamatovatelnosti představuje snad jen šokující prezentace, po obsahové či vizuální stránce však dochází k neustálé recyklaci trendů a s inovacemi se tak již prakticky nesetkáme.

V. SUMMARY

There are many ways of communication which company can choose to intrigue its potential customers. There is the possibility of using classical techniques in the term of promotion or those representing the extra value. In the case of company ZOOT this value was demonstrated by magazine ZOOT that should have replace the original catalogue and brought something tangible. The aim of this master thesis was analysing this form of communication on the example of interviews with celebrities in every piece of magazine and find out whether the idea of using the unique way of communication was fulfilled or not.

In the empirical part of the analysis all of the interviews with celebrities who were shown on the covers of the magazine ZOOT was made with using of the Grounded theory with the technique of coding. In the case of this thesis the results uncovered that the company ZOOT did not use any special features of communication, the magazine represents something extra but nothing unique or new among its competitors when considering techniques used in those interviews. This is nothing unusual in modern time when the range of ideas and technique is so wide that there is inevitable cycle of repetition.

Even though the uniqueness of the ZOOT magazine communication was disproved the effort to follow techniques and ways of modern time was evident mostly through visual side and also using of the topics in every edition. The results demonstrate the difficulties of being new and memorable among competitors in every field of industry as coming with revolutionary ideasis basically impossible.

VI. POUŽITÁ LITERATURA

1. ADORNO, Theodor W. Přehodnocení kulturního průmyslu. In: *Glosy.info*, [online]. 2004 [cit. 07. 05. 2018]. ISSN 1214-8857. Dostupné z: <http://glosy.info/texty/prehodnoceni-kulturniho-prumyslu/>
2. ADORNO, Theodor W. *Schéma masové kultury*. Přeložili M. VÁŇA, M. HAUSER. Praha: Oikoymenh, 2009. ISBN 978-80-7298-406-0.
3. ADORNO, Theodor W, HORKHEIMER, Max. *Dialektika osvícenství*. Přeložili M. VÁŇA, M. HAUSER. Praha: Oikoymenh, 2009. ISBN 978-80-7298-267-7.
4. BARTHES, Roland. *Mytologie*. Přeložil J. FULKA. Praha: Dokořán, 2004. ISBN 80-86569-73-X.
5. Bauer Media, v.o.s. Praha: Časopisecké vydavatelství, © 2013. [cit. 14.02.2018]. Dostupné z: <http://www.bauermedia.cz>
6. BOORSTIN, Daniel J. *The Image: A Guide to Pseudo-Events in America*. New York: Atheneum. 1971. ISBN 0689702809.
7. BURDA Praha, spol. s r.o. Praha: Vydavatelství, © 2003-2017. [cit. 14.02.2018]. Dostupné z: <http://www.burda.cz>
8. České dráhy, a. s. Praha: © 2018. [cit. 23. 03. 2018]. Dostupné z: <http://www.cdprovas.cz>
9. Čilichili. Boomerang Publishing s.r.o. Praha: © 2008-2018. [cit. 20. 03. 2018]. Dostupné z: <http://cilichili.cz>
10. EASEY, Mike. *Fashion Marketing*. Chichester: John Wiley & Sons Ltd, ©2009, Third edition. ISBN 978-1-4051-3953-3.
11. ERDOGAN, B. Zafer. Celebrity Endorsement: A Literature Review. In: *Journal of Marketing Management*, [online].1999, Vol. 15 (No. 4), s. 291-314 [cit. 14.02.2018]. ISSN 0267-257X (Print) 1472-1376 (Online). Dostupné z: <https://doi.org/10.1362/026725799784870379>
12. Euromonitor International. *Celebrity Power and Its Influence on Global Consumer Behaviour*. Strategy briefing [online]2014. Dostupné z: <http://www.euromonitor.com/celebrity-power-and-its-influence-on-global-consumer-behaviour/report>
13. FORET, Miroslav. *Marketingová komunikace*. Brno: Computer Press, a. s., 2011, 3. aktualizované vydání. ISBN 978-80-251-3432-0.

14. FRIEDMAN, Hershey H. and FRIEDMAN, L. Does the Celebrity Endorser's Image Spill Over the Product. In: *Journal of the Academy of Marketing Science*. Vol. 6, fall, s. 291-299.
15. GLASER, Barney G., STRAUSS, Anselm L. *The Discovery of Grounded Theory. Strategies for Qualitative Research*. London: Weidenfeld and Nicolson, 1968.
16. HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum*. Praha: Portál, s.r.o., 2016, 4. vydání. ISBN 978-80-262-0982-9.
17. Iconiq, Premium Media Group a. s. Praha: On-line lifestyle magazín, © 2017. [cit. 14.02.2018]. Dostupné z: <http://www.iconique.cz>
18. KAHLE, L. R. a HOMER, P. M. Physical Attractiveness of celebrity Endorser. A Social Adaptation Perspective. In: *Journal of Consumer Research*. Mar., 1985, Vol. 11, s. 954-961.
19. KOTLER, Philip, WONG, Veronica, SAUNDERS, John, ARMSTRONG, Gary. *Moderní marketing*. Přeložili Mgr. J. LANGEROVÁ, Ing. V. NOVÝ. Praha: Grada Publishing, a.s., 2007. ISBN 978-80-247-1545-2.
20. LEA-GREENWOOD, Gaynor. *Fashion Marketing Communications*. Chichester: John Wiley & Sons Ltd, © 2013. ISBN 978-1-405-15060-6.
21. Magnus magazín. J&T Bank. Praha: © 2017. [cit. 24. 03. 2018]. Dostupné z: <https://www.jtbank.cz/o-bance/magnus-magazin/>
22. MARSHAL, P. David. *Celebrity and Power: Fame in Contemporary Culture*. Minneapolis and London: University of Minnesota Press. 1997.
23. Marwick. KPMG Česká republika, s.r.o. Praha: © 2017. [cit. 20. 03. 2018]. Dostupné z: <http://marwick.cz>
24. McCOMBS, Maxwell E. a SHAW, Donald, L. The Agenda-Setting Function of Mass Media. In: *Public Opinion Quarterly*. 1972, Vol. 36, s. 176-187. Dostupné z: https://vnekas.files.wordpress.com/2008/11/chapel_hill2.pdf
25. McCOMBS, Maxwell E. *Agenda Setting: Nastolování agendy, masová média a veřejné mínění*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-591-2.
26. McCracken, Grant. Who Is the Celebrity Endorser? Cultural Foundations of the Endorsement Process. In: *Journal of Consumer Research*, [online]. Oxford University Press. Dec., 1989, Vol. 16 (No. 3), s. 310-321 [cit. 14.02.2018]. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/2489512>

27. MOORE, Gwyneth. *Fashion Promotion*. Lausanne: AVA Publishing SA, 2012. ISBN 978-2-940411-87-0.
28. NEVLÍDOVÁ, Markéta. Kulturní průmysl. In: *Medkult.upmedia.cz* [online]. © 2018 MedKult, Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci. [cit. 07.05.2018]. Dostupné z: <http://medkult.upmedia.cz/Keywords/kulturni-prumysl/>
29. O'CONNOR, Tamison. Condé Nast to Launch Vogue in the Czech Republic and Slovakia. In: *Businessoffashion.com* [online]. © 2018 The Business of Fashion. [cit. 08.04.2018]. Dostupné z: <https://www.businessoffashion.com/articles/bof-exclusive/conde-nast-launches-vogue-in-the-czech-republic-and-slovakia>
30. OHANIAN, Roobina. The Impact of Celebrity Spokesperson's Perceived Image on Customers' Intention to Purchase. In: *Journal of Advertising Research*. Vol. 31 (No. 1), s. 46-52.
31. PETTY, Richard, CACIOPPO, John T., a SCHUMAN, David. Central and Peripheral Routes to Advertising Effectiveness: The Moderating Role of Involvement. In: *Journal of Consumer Research*. Dec., 1983, Vol. 10., s. 135-146.
32. PETTY, Richard a CACIOPPO, John T. Effects of Issue Involvement on Attitudes in an Advertising Context. In: *Proceedings of the Division 23 Program*. Canada: American Psychological Association. 1980, s. 75-79.
33. PLICHTOVÁ, Jana. *Metódy sociálnej psychológie zblízka. Kvalitatívne a kvantitatívne skúmanie sociálnych reprezentácií*. Bratislava: Média, 2002. ISBN 80-967525-5-3.
34. POSNER, Harriet. *Marketing Fashion*. London: Laurence King Publishing Ltd, 2011. ISBN 978-1-85669-723-1.
35. PŘIKRYLOVÁ, Jana, JAHODOVÁ, Hana. *Moderní marketingová komunikace*. Praha: Grada Publishing, a.s., 2010. ISBN 978-80-247-3622-8.
36. ŘIHÁČEK, Tomáš, ČERMÁK, Ivo, HYTYCH, Roman a kol. *Kvalitativní analýza textů: čtyři přístupy*. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 978-80-210-6382-2. Dostupné z: <http://www.opvk.fss.muni.cz/ikapsy/uploads/Kvalitativni-analyza-textu.pdf>
37. SEDLÁKOVÁ, Renáta. *Výzkum médií*. Praha: Grada Publishing, a.s., 2014. ISBN 978-80-247-3568-9.
38. SMÉKAL, Vladimír. *Kvalitativní přístup v psychologickém výzkumu*. Československá psychologie, 1983, roč. 27, č. 1, s. 50-58.

39. Soutěž Fénix. Praha. [cit. 20. 03. 2018]. Dostupné z: <http://soutezfenix.cz>
40. STRAUSS, Anselm L., CORBINOVÁ, Juliet. *Základy kvalitativního výzkumu. Postupy a techniky metody zakotvené teorie*. Boskovice: Albert, 1999. ISBN 80-85834-60-X.
41. ŠVARŤÍČEK, Roman. Je zakotvená teorie teorií? In: *Sborník prací filozofické fakulty brněnské univerzity, Studia paedagogica U 10*. Brno: Masarykova univerzita, 2005. s. 133-145. ISBN 80-210-3891-8.
42. Téma: Časopis ZOOT. Interview s Theou KUČEROVOU, Šéfredaktorka časopisu ZOOT. Praha 19. 04. 2018.
43. TRAMPOTA, Tomáš a VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál, 2010. ISBN 987-80-7367-683-4.
44. TURNER, Graeme. *Understanding Celebrity*. SAGE Publications Ltd, 2014. ISBN 978-1-4462-5320-5.
45. VOLEK, Jaromír. *Úvod do komunikačních studií (skripta)*. Brno: FSS, 2002.
46. WIMMER, Roger D. a DOMINICK, Joseph R. *Mass Media Research. An Introduction*. Cengage Learning, Inc, 2013. ISBN 978-12-8507-460-3.
47. Zlatý středník. Praha. [cit. 20. 03. 2018]. Dostupné z: <http://www.zlatystrednik.cz>
48. ZOOT. Cocuma.cz. Dostupné z: <https://www.cocuma.cz/company/zoot/>
49. ZOOT a.s., Praha © 2018. Dostupné z: <https://www.zoot.cz>
50. ZOOT: časopis. Plzeň: ZOOT a. s., 2015-2017, roč. 1-3, č. 1-21. MK ČR E 22046.

Schváleno
RJ

Mladic

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK													
Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce													
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:													
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: Zuzana Drachovská	Razítko podatelny: <table border="1"><tr><td colspan="3">Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd</td></tr><tr><td>Došlo dne:</td><td>26-05-2017</td><td>-1-</td></tr><tr><td>Čj:</td><td>2521</td><td>Příloh:</td></tr><tr><td>Přiděleno:</td><td></td><td></td></tr></table>	Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd			Došlo dne:	26-05-2017	-1-	Čj:	2521	Příloh:	Přiděleno:		
Univerzita Karlova Fakulta sociálních věd													
Došlo dne:		26-05-2017	-1-										
Čj:		2521	Příloh:										
Přiděleno:													
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2016													
E-mail diplomantky/diplomanta: 54526298@fsv.cuni.cz													
Studijní obor/forma studia: Mediální studia/prezenční													
Předpokládaný název práce v češtině: Mediální obraz módních kampaní a její reflexe u návrhářů: analýza Mercedes-Benz Prague Fashion Weeku													
Předpokládaný název práce v angličtině: Media image of the fashion campaigns and its designers' reflexion: an analysis of Mercedes-Benz Prague Fashion Week													
Předpokládaný termín dokončení (diplomovou práci je možné odevzdat <u>nejdříve</u> po dvou semestrech od schválení tezí) LS 2017/2018													
Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování: Týden módy se koná ve více než 100 městech světa, mezi které se Praha zařadila v roce 2010. Práce se zaměřuje obecně na smysl realizace těchto akcí, konkrétně pak na analýzu MBPFW (SS18 1. - 8. září 2017) a její prezentaci v komerčních i nekomerčních médiích a propagaci vybraných designérů. Téma bylo doposud zmiňováno především v článkách mapujících či ohlížejících se za jednotlivými ročníky této akce, dvě bakalářské práce se tématem Mercedes-Benz Prague Fashion Weeku přímo zabývají, a to z hlediska marketingové komunikace a animačních dopadů.													
Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy: Práce si klade za cíl vytvořit souhrnný přehled článků a pořadů s danou tematikou otištěných a odvysílaných ve sledovaném období, zjistit, o jakých designérech se ve spojitosti s touto událostí psalo nejvíce, v jakém kontextu a s jakým vyzněním. Jako metoda výzkumu byla zvolena kvantitativní obsahová analýza, jejím prostřednictvím dojde ke zkoumání výskytu jednotlivých článků, jejich časového rozmístění, rozsahu, hlavních témat a kontextu. Výsledky analýzy budou následně srovnány a přímo konfrontovány s odpověďmi několika vystupujících návrhářů. Pokusí se tak odpovědět také na otázku, zda účast na podobné události, které fungují hlavně v několika světových metropolích, je pro návrháře přínosná či nikoliv.													
Předpokládaná struktura práce: <ol style="list-style-type: none">1. Úvod a cíl práce2. Teoretická část – vymezení problematiky, historický kontext a vývoj, srovnání se zahraničím, prezentace návrhářů v rámci týdne módy, prezentace samotné akce3. Metodologie4. Praktická část – analýza vybraných článků a pořadů (četnost, valence, prostor v médiích), získání podkladů pro odpovědi na zkoumané otázky (Jaký byl důvod Vaší účasti na MBPFW SS18? Byl/a jste oslovena organizátory akce, nebo jste se přihlásil/a sám/sama? Jak vysokou návštěvnost měla Vaše přehlídka? Jaký je podle Vás smysl MBPFW? Všiml/a jste si propagace Vaší značky/přehlídky v médiích před konáním akce a pokud ano, myslíte, že to mělo nějaký dopad na počet návštěvníků? Jaký je Váš vztah k médiím a jakou formu propagace vlastní značky volíte (podílíte se aktivně na medializaci)? Zvýšil se zájem o Vaši značku po skončení akce?5. Výsledky a diskuze6. Závěr													

Vymezení podkladového materiálu:

Magazíny orientované na módu a životní styl (tištěné – Elle, Marianne, Dolce Vita apod., online – czechdesign.cz, vice.com, designmagazine.cz, kulturio.cz), pořady se stejnou tematikou v TV a rozhlasu (např. Modeschau). Časové vymezení zkoumaného období: 1. srpna 2017 – 9. října 2017.

Metody (techniky) zpracování materiálu:

Kvantitativní obsahová analýza mediálních výstupů týkajících se akce MBPFW (články a pořady v jednotlivých médiích, v nichž je zkoumané téma zmíněno; **proměnné:** médium, celkový počet příspěvků, počet relevantních příspěvků, datum, téma příspěvku, délka příspěvku), rozhovory s vybranými designéry.

Základní literatura:

1. **AGINS, Teri. *The End of fashion: How Marketing Changed the clothing Business Forever.* William Morrow Paperbacks. 2000. 352 s. ISBN 978-00-6095-820-6.**
Móda a její proměny v průběhu let v závislosti na marketingu, jak se původně nedostupná „high fashion“ dostala k široké veřejnosti. Teorie je popsána na konkrétních příkladech, autorka se v knize zmiňuje také o počátcích marketingu v oblasti módy.
2. **BLACKMAN, Cally. *100 Years of Fashion.* Laurenc King Publishing, 2012. 400 s. ISBN 978-18-5669-798-9.**
Dokumentace největšího rozkvětu v oblasti módního designu ve formě fotografií. Zásadní události posledních 100 let měnící pohled na módní tvorbu.
3. **HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace.* 3. vyd. Praha: Portál, 2012, 407 s. ISBN 978-80-262-0219-6.**
Popis kvantitativních metod sběru dat, jejich kódování, vyhodnocování a interpretace.
4. **KNOX, Kristin. *Culture to catwalk.* Bloomsbury, 2012. 256 s. ISBN 978-14-0813-071-1.**
Jaký měla tradice a kultura vliv na světové návrháře (Coco Chanel, Christian Dior). Počátky módních přehlídek, vliv globalizace, vznik fast fashion a ohlédnutí se za lokální módou a jejími proměnami.
5. **MACKENZIEOVÁ, Mairi. *...ismy: Jak chápat módu.* Praha: Slovart, 2010. 159 s. ISBN 978-80-7391-399-1.**
Chronologicky popsaný vývoj módy a módního průmyslu, vzájemně propojených trendů a směrů. Místo je zde ponecháno i designérům světového formátu jako je Coco Chanel nebo Christian Dior, ale také současným špičkám oděvního průmyslu (např. Tom Ford nebo Marc Jacobs).
6. **SCHULZ, Winfried a Irena REIFOVÁ. *Analýza obsahu mediálních sdělení.* 3., nezměn. vyd. Překlad Barbara Köpplová. Praha: Karolinum, 2011, 149 s. ISBN 978-80-246-1980-4.**
Úvod do problematiky politické komunikace a obsahové analýzy masově mediovaných textů.
7. **TRAMPOTA, Tomáš. VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií.* Praha: Portál, 2010. 293 s. ISBN 978-80-7367-683-4.**
Kniha poskytuje popis a rozbor metod užívaných při výzkumu médií (výzkum sledovanosti, měření efektivity reklamy, výzkum mediálních organizací, analýza reprezentace, interpretace textu).

Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)

1. **BOKOVÁ, Kristýna. Marketing, luxus a Unique Fashion Week.** Bakalářská práce (Bc.). Praha, 2015. Vysoká škola ekonomická v Praze, Fakulta podnikohospodářská, Katedra marketingu, 2015-05-26.
2. **HŘÍCHOVÁ, Monika. *Kdo kupuje luxusní českou módu*** Bakalářská práce (Bc.). Praha, 2015. Vysoká škola ekonomická v Praze, Fakulta podnikohospodářská, Katedra marketingu, 2017-02-07
3. ***Komunikační strategie Mercedes-Benz Prague Fashion Weekendu v letech 2013-2014.*** Bakalářská

práce (Bc.). Praha, 2015. Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Katedra marketingové komunikace a public relations, 2015-05-15.

4. MAZÁNKOVÁ, Adéla. *Projekt Mercedes Benz Prague Fashion Weekend a jeho animační dopady*. Bakalářská práce (Bc.). Praha, 2015. Vysoká škola ekonomická v Praze, Fakulta podnikohospodářská, Katedra Arts managementu, 2015-06-19.
5. VÉDLOVÁ, Jana. *Módní přehlídka jako performace*. Bakalářská diplomová práce (Bc.). Brno, 2012. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Katedra divadelních studií, 2012-06-18

Datum / Podpis studenta/ky

26. 5. 2017

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Výsledná práce by měla usilovat i o teoretický přesah. Důležité bude propojení obou výzkumných technik (obsahová analýza a rozhovory).

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Bourdieu, P. 2002. O televizi. Brno: Doplněk.

Godart, Frédéric. "The power structure of the fashion industry: Fashion capitals, globalization and creativity." *International Journal of Fashion Studies* 1.1 (2014): 39-55.

Rocamora, Agnès. "Mediatization and digital media in the field of fashion." *Fashion Theory* (2016): 1-18.

Potvrzují, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Radim Hladík

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

20.5.

Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNÝ FSV UK. PŘIJATÉ TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVÁZAT DO OBOU VÝTIŠKŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE NA IKSŽ SCHVALUJE VEDOUcí PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY.

VII. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Laswellovo komunikační schéma (obrázek).....	14
Příloha 2: Shannon – Weaverovo komunikační schéma (obrázek).....	14
Příloha 3: Diagram znázorňující ovlivňování určitých skupin (obrázek).....	17
Příloha 4: Schéma výzkumného procesu u metody zakotvené teorie (obrázek).....	35
Příloha 5: Vybrané titulní strany časopisu ČiliChili (obrázek).....	39
Příloha 6: Komunikace Vodafone v reklamě (obrázek).....	40
Příloha 7: Vybrané titulní strany časopisu ČD (obrázek).....	41
Příloha 8: Vybrané titulní strany časopisu Marwick (obrázek).....	42
Příloha 9: Vybrané titulní strany časopisu Magnus (obrázek).....	43
Příloha 10: Titulní a zadní strany všech čísel časopisu ZOOT (obrázek).....	44
Příloha 11: Nejčastěji používaná témata otázek (graf).....	174